

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

a) Obecně

V současné době existuje celkem 6 právních předpisů upravujících **povinná peněžitá plnění** z příjmů fyzických a právnických osob a příjmů z převodu a přechodu majetku ve prospěch veřejných rozpočtů (zákon o daních z příjmů, zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, zákon o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, zákon o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, zákon o veřejném zdravotním pojištění a zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti).

Tyto právní předpisy upravují celkem 8 druhů povinných peněžitých plnění, a to

- daň z příjmů fyzických osob,
- daň z příjmů právnických osob,
- daň darovací,
- daň dědickou,
- daň z převodu nemovitostí,
- pojistné na veřejné zdravotní pojištění,
- pojistné na sociální pojištění (kam patří pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění) a
- příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Konstrukce výše uvedených povinných peněžitých plnění je do značné míry provázána a navzájem se doplňující.

První subsystem tvoří **povinná peněžitá plnění z příjmů**. Zde je základem daň z příjmů (daň z příjmů právnických osob a daň z příjmů fyzických osob). Z dílčích základů daně z příjmů fyzických osob je pak odvozen vyměřovací základ pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pojistného na sociální pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Současná právní úprava základu daně z příjmů fyzických osob, vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a vyměřovacího základu pro pojistné na veřejné zdravotní pojištění jsou značně roztržité. Důsledkem není pouze právní nejistota při stanovení vyměřovacích základů na uvedené pojistné, ale také vysoké nároky, které jsou kladeny na samotné poplatníky a plátce daně z příjmů a uvedených pojistných, a také na příslušné správce daně a orgány spravující pojistné. Např. pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění se nyní u zaměstnanců stanoví z hrubé mzdy, která se skládá ze základní mzdy, příplatků, odměn, náhrad mzdy (dovolená, doba práce ve svátek) a dalších plnění. Oproti tomu daň z příjmů se stanoví z tzv. superhrubé mzdy, která představuje součet hrubé mzdy a té části pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které hradí zaměstnavatel z důvodu, že zaměstnává zaměstnance.

Další problém související s tím, že se daně, pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na všeobecné zdravotní pojištění musí platit na různá místa a na odlišné účty. To rovněž vede k přebytečné administrativě na všech stranách a zbytečně vysokým nákladům na správu těchto peněžitých plnění.

Druhý subsystém tvoří tzv. **převodní (transferové) daně**, tedy daň dědická, daň darovací a daň z převodu nemovitostí. Daň dědická a daň darovací doplňují daň z příjmů, zohledňují dodatečnou platební kapacitu poplatníků a přispívají tak k horizontální a vertikální spravedlnosti daňového systému. Důležitou roli tyto daně plnily zejména v minulosti, kdy sloužily k doplnění redistribučního účinku daňové soustavy. V současné době se jedná o daně s minimální důležitostí ve vztahu k naplňování veřejných rozpočtů, neboť příjmy do veřejných rozpočtů plynou především z daní z příjmů a nepřímých daní.

Lze shrnout, že stávající způsob zdanění příjmů, byť vychází z jednoho určujícího faktoru, kterým je příjem, je diverzifikován mezi několik povinných peněžitých plnění, která jsou více či méně harmonizována. Rozdíly v pojetí základů jednotlivých povinných peněžitých plnění a konstrukci těchto plnění s sebou nesou administrativní zátěž a výkladové problémy, které tuto administrativní zátěž multiplikují.

b) Právní úprava daní z příjmů

Stávající pojetí zdaňování příjmů fyzických a právnických osob na základě zákona o daních z příjmů bylo vypracováno v letech 1991 a 1992. Tento jeden zákon tak nahradil předtím platné zákony o dani ze mzdy, o dani z příjmů z literární činnosti a umělecké činnosti, o dani z příjmů obyvatelstva a další předpisy, zavedením univerzální daně z příjmů fyzických i právnických osob. V roce 1993 došlo k zavedení nové daňové soustavy, která mimo jiné zásadním způsobem změnila rozdělovací a přerozdělovací procesy v návaznosti na postup transformace ekonomiky České republiky. Posíleny byly základní principy nezbytné pro fungování tržní ekonomiky, a to princip daňové neutrality a daňové univerzality.

V průběhu dosavadního více než sedmnáctiletého působení byl tento zákon **předmětem celkem 109 novel**, z nichž pouze čtrnáct lze označit za klíčové, zakládající systémové změny a naplňující proces postupného snižování daňového zatížení.

Z počátku poměrně jednoduchý a přehledný zákon o daních z příjmů byl **postupně změněn** tím, že

- byl rozšířen o řadu nezdanitelných částek (na studenta, bytovou potřebu, účast v odborech),
- byl doplňován o výjimky ze zákona v podobě celé řady příjmů osvobozených od daně,
- některé dosavadní nezdanitelné částky základu daně byly nahrazeny slevami na dani,
- byly zavedeny mnohé limity pro uplatnění určitých daňových výdajů,
- byly do zákona doplňovány daňové nástroje na podporu odvětvových politik (výdaje na žáky odborných učilišť, na výzkum a vývoj, bytovou politiku, ekologii, sociální politiku, podpora zaměstnávání zdravotně postižených osob).

Další změnou, která vyvolala velké ohlasy, bylo zavedení tzv. **superhrubé mzdy v roce 2008** (tj. navýšením hrubé mzdy o pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění placené plátcem daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků). Tento koncept značně zkomplikoval způsob stanovení základu daně u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků a je označován za **diskriminační**, protože daňové

zatížení těchto poplatníků je vyšší, než u ostatních poplatníků. Navíc při dosažení maximálního vyměřovacího pojistného základu dochází u těchto poplatníků k daňové degresi.

Z hlediska komparace s daňovými systémy ostatních států Evropské unie i mimo ní se jedná o nestandardní postup pro stanovení základu daně, neboť existují značné rozdíly mezi tuzemským pojistným na sociální zabezpečení a pojistným na veřejné zdravotní pojištění a zahraničními zákonnými pojistnými systémy (např. z hlediska povinností zúčastněných subjektů, v sazbách, v pojistných výjimkách, ve způsobu stanovení maximálního vyměřovacího základu).

Kromě toho je třeba upozornit, že koncept tzv. superhrubé mzdy má za následek **neodůvodněné omezování** volného pohybu zahraniční pracovní síly, služeb, kapitálu a svobody usazování, jelikož zahraniční pojistné je obvykle nižší než tuzemské. Proto pokud mají být příjmy poplatníků zdaňovány sazbou ve výši cca 22 % a nikoliv 15 %, mělo by tak být učiněno transparentním způsobem a ne s použitím daňové fikce.

c) Právní úprava daňového řádu

Daňový řád je obecným procesním právním předpisem, který upravuje postup správců daní, práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní. Právní úpravu nalezneme v zákoně č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 30/2010 Sb.

Daňový řád upravuje daňové informační schránky, které jakožto informační portál slouží pouze k nahlížení do vybraných údajů ve spisu daňového subjektu a na stav jeho osobních daňových účtů. Daňové informační schránky nejsou obligatorně poskytovány všemi správci daně (jako např. obcemi), ale pouze vybranými (tj. orgány Finanční správy), kteří jsou k tomu technicky vybaveni. Žádost o zřízení daňové informační schránky lze podat pouze prostřednictvím datové zprávy opatřené uznávaným elektronickým podpisem, který je však dostupný pouze omezenému okruhu osob vzhledem k požadovaným finančním a technickým nárokům.

V § 125 a násl. daňového řádu je upraveno registrační řízení. Tato ustanovení obsahují jak hmotně-právní podmínky registrace, tak také procesně-právní. Podmínky, za nichž podle současné právní úpravy daňového řádu vzniká povinnost podat přihlášku k registraci, jsou poplatné pouze zákonu o daních z příjmů. Ostatní daňové zákony tyto podmínky upravují pro své účely zpravidla samostatně.

d) Právní úprava daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí

Zdaňování úplatných a bezúplatných převodů majetku je upraveno zákonem č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Předmětem daně dědické je nabytí majetku děděním, předmětem daně darovací je bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu nebo v souvislosti s právním úkonem. Rozlišujícím znakem mezi daní dědickou a daní darovací je, zda ke změně vlastníka při bezúplatném nabytí majetku dochází mezi žijícími nebo v souvislosti s úmrtím dosavadního vlastníka, přičemž majetkem pro účely zákona jsou nemovitosti a movitý majetek.

V průběhu platnosti zákona byla přijata řada jeho změn, kterými v mnoha případech byla osvobozena bezúplatná nabytí majetku. Podstatnou změnou bylo úplné osvobození bezúplatného nabytí majetku mezi příbuznými v řadě přímé a manželé (I. skupina poplatníků) od daně dědické v roce 1998, od daně darovací od roku 2008 a u vzdálenějších příbuzných nebo osob žijících ve společné domácnosti (II. skupina poplatníků) od daně dědické a daně darovací od roku 2008. Podle platné právní úpravy je limit pro osvobození bezúplatného

nabytí majetku od daně dědické a daně darovací u III. skupiny poplatníků stanoven na 20 000 Kč u movitých věcí osobní potřeby a v téže výši i pro peněžní prostředky, cenné papíry a vklady na účtech u bank. Předpokladem je, že tyto věci nebyly 1 rok před nabytím součástí obchodního majetku dárce nebo zůstavitele.

Sazba daně darovací a dědické je přitom procentní progresivně klouzavá. Výpočet daně je tak s ohledem na výnos těchto daní zbytečně komplikovaný.

Daní z převodu nemovitostí je zdaňován úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem. Zákon obsahuje řadu osvobození od daně, která byla přijata v roce 1993 a měla vytvořit podmínky pro zakládání obchodních společností nebo družstev a pro zahájení jejich podnikatelské činnosti.

e) Právní úprava daně z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty patří bezpochyby k významným nástrojům veřejných financí po celém světě. Tato nepřímá univerzální daň tvoří jeden ze základních pilířů daňové soustavy, a to zejména díky výnosům z ní plynoucím do veřejných rozpočtů. Její důležitost podtrhává i vysoká harmonizace této daně na úrovni Evropské unie. Českou právní úpravu nalezneme v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“).

Podle tohoto zákona jsou k dani povinné jak fyzické, tak právnické osoby, které samostatně uskutečňují ekonomické činnosti. Některé osoby jsou však osvobozeny od uplatňování daně. Jedná se zejména o osoby, které mají sídlo nebo místo podnikání v tuzemsku, jejichž obrat nepřesáhne částku 1 000 000 Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců.

f) Právní úprava pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Pojistné na sociální zabezpečení v sobě zahrnuje

- pojistné na důchodové pojištění,
- pojistné na nemocenské pojištění a
- příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Povinnost platit pojistné mají zaměstnavatelé, zaměstnanci, kteří jsou účastni nemocenského a důchodového pojištění nebo pouze důchodového pojištění, osoby samostatně výdělečně činné (dále též „OSVČ“) a osoby, které se dobrovolně účastní důchodového pojištění.

Pojistné se vypočte určeným procentem z vyměřovacího základu za rozhodné období. U osob samostatně výdělečně činných se jedná o kalendářní rok a vyměřovacím základem pro pojistné je částka, kterou si určí, ne však méně než 50 % daňového základu. Sazba pojistného činí u OSVČ 29,2 %, z čehož 28 % je určeno na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti. Dále mohou OSVČ odvádět 2,3 % ze svého vyměřovacího základu na nemocenské pojištění, které je u nich dobrovolné. Pro výpočet pojistného u zaměstnavatele se nejprve stanoví vyměřovací základ všech zaměstnanců účastných nemocenského a důchodového pojištění, popř. pouze důchodového pojištění. Pojistné se u zaměstnance vypočte jako 6,5 % z vyměřovacího základu za každý kalendářní měsíc. U zaměstnavatele se vypočte pojistné ve výši 25 %, popř. 26 % z úhrnu vyměřovacích základů jeho zaměstnanců. Vypočtené pojistné se odvádí na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.

Součet obou sazeb u OSVČ a součet sazeb zaměstnavatele (brána základní sazba 25 %) a zaměstnance se rovnají. Procentuálně jsou tedy OSVČ a zaměstnanci zatíženi stejnou měrou platbami pojistného na sociální zabezpečení. Zásadní rozdíl je však ve vyměřovacích základech, které svou konstrukcí zvyhodňují osoby samostatně výdělečně činné.

Zaměstnavatelé od 1. ledna 2009 podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o pojistném na sociální zabezpečení odečítají z částky pojistného za kalendářní měsíce polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci, za který pojistné platí, zúčtovali zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti podle ustanovení § 192 odst. 2 zákoníku práce.

Pojistné na sociální zabezpečení je jedním z příjmů státního rozpočtu, a to včetně případného penále, přírážky k pojistnému na sociální zabezpečení a pokut ukládaných podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení. Z tohoto příjmu se však na samostatném účtu státního rozpočtu vede jen pojistné na důchodové pojištění, které se rovněž v zákoně o státním rozpočtu uvádí jako samostatná položka příjmů.

Výše příjmů z pojistného je samozřejmě odrazem mzdové dynamiky v závislosti na růstu průměrné mzdy a na změnách v počtech plátců pojistného, která souvisí s hospodářskou situací země a mění se nezaměstnaností. Díky negativním tendencím posledních dvou zmíněných jevů, dochází ke snižování množství peněz vybraných na pojistném. Kromě toho zavedení maximálního vyměřovacího základu pro pojistné znamenalo meziroční propad v příjmech z pojistného. Obdobně byly celkové příjmy z pojistného negativně ovlivněny takovými opatřeními, jakými bylo například vrácení 55 % zaplaceného pojistného plátcům odvodu z objemu mezd v roce 1995 nebo schválená sleva na pojistném v rámci protikrizových opatření za rok 2009.

Naproti tomu úspěšnost výběru a vymáhání pojistného lze hodnotit velmi pozitivně, neboť v jednotlivých letech se pohybovala zpravidla stále nad úrovní 98 % oproti předepsaným částkám.

g) Právní úprava pojistného na veřejné zdravotní pojištění (vhodné zkontrolovat ze strany MZd)

Zásady pro výběr pojistného na veřejné zdravotní pojištění vycházejí ze základního principu solidarity, na kterém je systém veřejného zdravotního pojištění založen. Vyměřovací základ tvoří započitatelné příjmy, kterých pojištěnec v rozhodném období dosáhne. Výše pojistného je pro všechny pojištěnce stanovena lineární sazbou z vyměřovacího základu a není závislá na hodnocení pojistného rizika.

Vybrané pojistné je příjmem systému veřejného zdravotního pojištění, resp. jednotlivých zdravotních pojišťoven, a je určeno především k úhradám zdravotní péče poskytnuté pojištěncům.

Pro účely určení výše pojistného jsou rozlišovány následující kategorie pojištěnců

- fyzické osoby, kterým plynou nebo by měly plynout příjmy ze závislé činnosti nebo funkčních požitků zdaňované podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, které tvoří vyměřovací základ. Plátcem pojistného je v tomto případě zaměstnavatel, jehož povinností je výši pojistného z vyměřovacího základu vypočítat a odvést. Zaměstnanci jsou tak strhávány 4,5 % z vyměřovacího základu a zaměstnavatel z něj zaplatí 9 %. Celkový odvod pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve výši 13,5 % si tak mezi sebe rozdělí zaměstnanec a zaměstnavatel v poměru 1:2. Minimálním vyměřovacím základem je minimální mzda, maximálním vyměřovacím základem je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy.

- osoby samostatně výdělečně činné, jejichž vyměřovacím základem je 50 % příjmů z podnikání a z jiné samostatně výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení a udržení. Pojistné činí i u osob samostatně výdělečně činných 13,5 % z vyměřovacího základu. Minimálním vyměřovacím základem je dvanáctinásobek 50 % průměrné mzdy. Maximálním vyměřovacím základem je částka ve výši sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy. U osob samostatně výdělečně činných, které jsou poplatníkem daně z příjmů stanovených paušální částkou, které vedou účetnictví nebo které účtují v hospodářském roce, se postupuje podle ustanovení § 3a) odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- osoby bez zdanitelných příjmů, které mají na území České republiky trvalý pobyt, avšak po celý kalendářní měsíc nemají příjmy ze závislé činnosti nebo funkčních požitků nebo ze samostatné výdělečné činnosti a současně za ně není plátcem pojistného stát. Vyměřovacím základem je minimální mzda, z níž jsou tyto osoby povinny odvádět pojistné ve výši 13,5 %.
- osoby, za které je plátcem pojistného stát prostřednictvím státního rozpočtu. Skupiny těchto pojištěnců určuje § 7 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Do této skupiny pojištěnců patří nezaopatřené děti, poživatelé důchodů z důchodového pojištění, ženy na mateřské dovolené, osoby čerpající rodičovskou dovolenou, uchazeči o zaměstnání a další. V současné době tvoří tato skupina pojištěnců téměř 60 % všech pojištěnců. Výše pojistného je 13,5 % z vyměřovacího základu, jehož výše je stanovena zákonem. Vláda může tuto částku na základě zákonného zmocnění změnit nařízením vlády. Pokud dosáhne pojištěnec příjmů ve více kategoriích, odvádí pojistné ze všech těchto příjmů. To platí i pro osoby, za které hradí pojistné stát. Vztahuje se na ně však výjimka, podle které nemusí dodržet minimální vyměřovací základ.

h) Zhodnocení současného stavu ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Mezi hlavní změny, které jsou obsahem navrhované právní úpravy, patří:

a) Změna zákona o daních z příjmů

I. Změny ve zdaňování příjmů fyzických osob obecně:

- Sazba daně 19 %.

V návaznosti na zrušení konceptu tzv. „superhrubé mzdy“ dochází ke zvýšení sazby daně z příjmů fyzických osob ze současných 15 % na 19 %.

- Odstranění řady výjimek.

Navrhuje se zrušit osvobození příjmu podle § 4 plynoucího dlužníkovi ve zdaňovacím období, ve kterém bylo rozhodnuto o povolení reorganizace podle insolvenčního zákona, plnění poskytovaného ozbrojenými silami vojákům v základní službě, žákům škol, vojákům v záloze povoláním na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné, kázeňských odměn poskytovaných příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, odchodného u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, odstupného za uvolnění bytu a využití příjmů z prodeje bytu, rodinného domu nebo členského práva

v bytovém družstvu na uspokojení vlastní bytové potřeby, příjmu nabyvatele bytu, garáže a ateliéru přijatého v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků podle zákona o vlastnictví bytů, příjmu plynoucího ve formě povinného výtisku a ve formě autorské rozmnoženiny a příjmu plynoucího ve formě darů poskytnutých pro provoz zoologické zahrady. Dále se navrhuje eliminovat neodůvodněné výjimky ze zdanění z titulu zaplacených členských příspěvků odborové organizaci a z titulu úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání.

- Zrušení základní slevy na dani pro osoby s měsíčními příjmy převyšujícími čtyřnásobek průměrné mzdy.

Omezuje se možnost odpočtu základní slevy na poplatníka u vysoko příjmových poplatníků. V souvislosti s omezením odpočtu základní slevy na poplatníka u vysoko příjmových poplatníků v § 35ba odst. 4 zákona se ukládá povinnost podat daňové přiznání i poplatníkovi s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky, u něhož základ daně přesáhne 48násobek průměrné hrubé měsíční mzdy vyhlášené Českým statistickým úřadem za kalendářní rok bezprostředně předcházejícímu zdaňovacímu období, za něž se daňové přiznání podává.

- Snížení podpory vlastního bydlení. Odpočet úroků bude omezen maximální částkou 80 000 Kč.

Navrhuje se snížení nezdanitelné částky z titulu bytové potřeby z dosavadních 300 000 Kč na 80 000 Kč a současně se navrhuje uvedenou částku nekrátit podle měsíců, ve kterých poplatník úroky platil.

- Zvýšení maximálního limitu pro odpočet darů na veřejně prospěšné účely na 15 %.

Tento návrh vychází z programového prohlášení vlády.

- Sjednocení základů daně z příjmů fyzických osob a základů povinných pojistných.

V souvislosti s připravovaným projektem jednoho inkasního místa bude úpravami nejen zákona o daních z příjmů dosaženo maximálního možného sjednocení základů povinných pojistných a základů daně z příjmů fyzických osob. Tím bude dosaženo významného zjednodušení při stanovení a správě povinných odvodů.

II. Změny ve zdaňování příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků, včetně změn v oblasti sociálního a zdravotního pojištění:

- Zrušení konceptu superhrubé mzdy, přičemž základem daně z příjmů a základem jednotlivých pojistných bude hrubá mzda

Nezbytným předpokladem harmonizace základů pro výpočet daně a povinného pojistného u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky (zaměstnanců) a realizace projektu jednoho inkasního místa je stanovení nové konstrukce univerzálního základu daně a pojistných. Za tímto účelem je třeba nově konstruovat stanovení základu daně resp. základu pro výpočet zálohy na daň, neboť stávající rozšířený základ daně spočívající ve výpočtu tzv. superhrubé mzdy je nevyhovující. Navrhuje se, aby novým základem pro výpočet daně a jednotlivých pojistných byla u zaměstnanců tzv. hrubá mzda, přesněji řečeno zdanitelný příjem, který je předmětem daně z příjmů a není od této daně osvobozený.

- Zrušení řady osvobození a jejich nahrazení novou roční slevou, která bude zohledňovat výdaje na dosažení příjmů.

Zrušení některých daňových úlev představuje dokončení realizace závěrů auditu výjimek v zákoně o daních z příjmů. Navrhuje se zrušit osvobození stravování poskytovaného

nepeněžní formou na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného jinými subjekty včetně stravenek. Osvobození nepeněžních plnění vynakládaných na péči o zaměstnance a jejich rodinné příslušníky poskytované zaměstnavatelem z fondu kulturních a sociálních potřeb, sociálních fondů resp. z nedaňových výdajů/nákladů bude sice i nadále ponecháno, ale bude omezeno u poplatníka zavedením ročního limitu ve výši 10 000 Kč vztahujícím se na veškerá plnění definovaná v tomto ustanovení, a to včetně rekreace a zájezdů. Dále se navrhuje zrušit osvobození zvýhodnění poskytovaných zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek, osvobození peněžního plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytovaná příslušníkům ozbrojených sil a naturální náležitosti, zvláštní požitky poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů a úhrada majetkové újmy, osvobození náhrady za ztrátu na služebním příjmu (platu) poskytovanou příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005, osvobození hodnoty přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytovanou jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, osvobození mzdového vyrovnání pracovníkům v hornictví dlouhodobě nezpůsobilým k dosavadní práci vyplácené podle zvláštních předpisů ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění, osvobození náhrady za ztrátu na důchodu přiznanou podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácená po 31. prosinci 1992, osvobození peněžního zvýhodnění plynoucí zaměstnancům v souvislosti s poskytováním bezúročných půjček nebo půjček s úrokem nižším, než je obvyklá výše úroku a osvobození zvláštního příplatku nebo příplatku za službu v zahraničí poskytovaného v cizí měně vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů vyslaným v rámci jednotky mnohonárodních sil nebo mezinárodních bezpečnostních sborů mimo území České republiky po dobu působení v zahraničí. Tímto krokem dojde k odstranění řady výjimek, a tedy k nastavení rovnějších podmínek pro poplatníky.

V souvislosti se zrušením výjimek v oblasti daňového osvobození se navrhuje jako určitou kompenzaci zavést u zaměstnanců zvláštní slevu na dani ve výši 3 000 Kč ročně. Jedná se o slevu určenou výlučně pro zaměstnance ve smyslu § 6 odst. 2 zákona, tzn. pro poplatníka s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky.

III. Změny ve zdaňování příjmů fyzických osob z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, včetně některých změn v oblasti sociálního a zdravotního pojištění:

- Základem daně a pojistných, a to jak u daně z příjmů, tak u jednotlivých pojistných, bude 100 % hrubého zisku.

Dojde ke sjednocení se základem daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, jelikož zde je také základem 100 % příjmů, a to jak pro daň z příjmů, tak pro jednotlivá povinná pojistná. Tímto krokem je sledován cíl dosažení harmonizace daně z příjmů fyzických osob a povinných pojistných. Aby však nedošlo ke zvýšení odvodové povinnosti OSVČ na pojistná, sníží se sazba u důchodového a zdravotního pojištění na 6,5 %.

IV. Změny ve zdaňování příjmů fyzických osob podle § 8 až 10:

- Zrušení daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby.

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení týkajících se daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se navrhuje v § 8 a 10 zrušení příslušných ustanovení. Tato ustanovení byla do zákona o daních

z příjmů zakotvena jeho novelou č. 199/2010 Sb., jako reakce na změnu zákona o dluhopisech č. 199/2010 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provedenou v části čtvrté téhož zákona.

V. Změny ve zdaňování příjmů právnických osob:

- Zrušení některých daňových úlev.

Zrušení některých daňových úlev představuje dokončení realizace závěrů auditu výjimek u právnických osob, kde již od roku 2008 bylo postupně zrušeno celkem 6 výjimek a nyní se navrhuje dokončení úkolu zrušením dalších 7 výjimek. Přitom pouze zrušení dvou výjimek představuje věcnou změnu, a to zrušení investiční pobídky ve formě slevy na dani a zrušení osvobození příjmů dlužníka v reorganizaci, které se ukazuje v případě vykazování ztráty jako kontraproduktivní. Zrušení dalších dvou výjimek navazuje na připravované změny ve zdanění loterií a her a na přesun podpory zaměstnávání zdravotně a tělesně postižených do působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Zbývající tři výjimky navrhované ke zrušení představují pouze zrušení již obsolentních ustanovení. Po navrhovaných úpravách by v oblasti zdanění příjmů právnických osob měly nadále zůstat pouze systémové a věcně odůvodnitelné výjimky.

- Zjednodušení tvorby rezerv a opravných položek k pohledávkám.

Pro zjednodušení tvorby rezerv a opravných položek k pohledávkám se navrhuje sjednocení režimu u bank a spořitelních a úvěrních družstev, neboť obě skupiny poplatníků podléhají doзору České národní banky a není proto důvod pro rozdílný režim. Současně se navrhuje zrušení možnosti tvorby rezerv u ostatních finančních institucí, které nepodléhají žádné regulaci a jejichž definici, resp. charakteristiku obsahuje pouze zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. Výrazné zjednodušení je navrhováno pro tvorbu opravných položek k výnosovým pohledávkám, kde oproti současným 6 pásmům stanovujícím výši opravné položky jsou navrhovaná pouze 2 pásma. Nesporným zjednodušením by měl být také návrh na relevantní účetní zachycení pohledávek ze smluvních sankcí na straně věřitele pro zjištění základu daně z příjmů, které tak nebude vyžadovat nezbytné úpravy výsledku hospodaření.

- Sjednocení maximálního limitu pro odpočet darů na veřejně prospěšné účely na 10 %.

Pro naplnění požadavku programového prohlášení vlády umožnit široké zapojení občanů a firem do podpory nejen kulturního dědictví a živého umění, ale i do podpory ostatních veřejně prospěšných aktivit, a to i formou mecenášství, je navrhováno sjednocení výše darů odčitatelných od základu daně u právnických osob na 10 %, což s výjimkou darů poskytovaných středním odborným školám, vysokým školám a vědeckovýzkumným institucím znamená pro ostatní oblasti veřejně prospěšných aktivit – sport, kultura apod. zvýšení o 100%.

- Zavedení slevy na dani ve výši srážené daně z dividend, jež bude moci být bez omezení uplatněna v následujících zdaňovacích obdobích.

Navrhovaná sleva na dani ve výši daně srážené z dividend, jež bude moci být bez omezení uplatněna v následujících zdaňovacích obdobích, je reakcí jednak na požadavek odstranění dvojího zdanění zisku a jednak na požadavek odstranění znevýhodnění kapitálového financování oproti financování dluhovému, které je v platné právní úpravě daňovou uznatelností úroků bez výjimky u nespojených osob výrazně zvýhodněno.

- Nulové zdanění subjektů kolektivního investování a důsledné zdanění výplat ze systému.

Nulové zdanění subjektů kolektivního investování a důsledné zdanění výplat ze systému by mělo naplnit princip daňové neutrality v oblasti kapitálového trhu, což znamená, že individuální investice by měla mít srovnatelné daňové zacházení a tím obdobné daňové zatížení jako investice prostřednictvím subjektů kolektivního investování. Nulová sazba daně současně vytváří předpoklad, aby dotčené subjekty nemohly aplikovat směrnici EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností, podle které jsou dividendové příjmy za splnění stanovených podmínek od daně osvobozeny, což však nelze aplikovat v situaci, kdy není uplatněno žádné zdanění. Důsledně však budou zdaněny výplaty ze systému, a to u investorů právnických osob bez ohledu na to, zda příslušný fond zvolí politiku výplat podílů na zisku nebo reinvestování vytvořeného zisku. Navrhovaná úprava současně eliminuje dosud platné neodůvodněné zvýhodnění fondů kvalifikovaných investorů a nemovitostních fondů. U investorů fyzických osob se předpokládá zachování osvobození při prodeji podílových listů při splnění časového testu pro držbu podílových listů s výjimkou již poměrně sofistikovaných investic do fondů kvalifikovaných investorů a nemovitostních fondů, které se blíží běžnému standardně zdaňovanému podnikání.

- Podpora výzkumu a vývoje.

Podpora výzkumu a vývoje bude rozšířena o odpočet od základu daně také v případě pořízení výsledků výzkumu a vývoje od vysokých škol a vědeckovýzkumných institucí a zvýšením odpočtu o dalších 10 % v případě meziročního přírůstku výdajů na výzkum a vývoj.

VI. Daň z úhrnu mezd:

- sazba daně bude činit 32,5 %;
- poplatníky daně budou plátcí příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků;
- základem daně bude úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků;
- strop je stanoven součinem čtyřiceti osmi násobku průměrné mzdy a počtu zaměstnanců;
- zdaňovacím obdobím bude kalendářní rok a daň se bude platit zálohově;
- výnos daně bude příjmem státního rozpočtu a na základě rozpočtového určení bude část výnosu určena na pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

Daň z úhrnu mezd v sobě bude zahrnovat současné pojistné na důchodové pojištění, pojistné na nemocenské pojištění, pojistné na veřejné zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem, úrazové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Cílem této právní úpravy je zjednodušení a přehlednění současného systému pojistného na sociální zabezpečení a na veřejné zdravotní pojištění.

Subjektem daně a tedy poplatníky daně z úhrnu mezd jsou plátcí příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků (dále jen „zaměstnavatel“). Subjektem daně tak nebudou zahraniční zaměstnavatelé, kteří se budou i nadále řídit předmětnými pojistnými zákony.

Předmětem daně z úhrnu mezd je úhrn zúčtovaných nebo vyplacených příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků, které jsou součástí dílčího základu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Předmětem daně však nebudou ty příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, z nichž je plátcé příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků povinen platit pojistné na sociální zabezpečení nebo pojistné na veřejné zdravotní pojištění cizozemskému nositeli pojištění podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy o sociálním zabezpečení.

Pro určení základu daně z úhrnu mezd se bude vycházet ze zaokrouhlených základů pro výpočet zálohy na daň ze závislé činnosti zúčtovaných plátcem příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období poplatníkům s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky.

Sazby daně z úhrnu mezd bude činit 32,5 %. Zdaňovacím obdobím bude kalendářní rok. Daň se však bude platit ve formě měsíčních záloh. S tímto krokem je spojena řada procesních institutů, jako nutnost podávat měsíční hlášení a daňové přiznání.

Daň z úhrnu mezd bude sdíleným příjmem státního rozpočtu a zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění.

b) Změna daňového řádu

I. Rozšíření uplatnění daňové informační schránky.

V souvislosti se zavedením povinné elektronické formy u vybraných podání je nutné zjednodušit také formu této komunikace se správcem daně a zpřístupnit jí tak širokému okruhu daňových subjektů. Stane se tak prostřednictvím daňové informační schránky. Doposud daňová informační schránka sloužila pouze k nahlížení do vybraných údajů ve spisu daňového subjektu a na stav jeho osobních daňových účtů. Přijetím tohoto návrhu se však z daňové informační schránky stane jednoduše přístupný komunikační portál, prostřednictvím něhož bude možné elektronickou cestou komunikovat se správcem daně. Zejména u formulářových podání dojde pro obě strany k výraznému zjednodušení stávající situace. Výhodou komunikace přes daňovou informační schránku bude nejen bezplatnost, ale také možnost personalizovaného podání, tj. podání, které již bude předem vyplněno těmi údaji, které správce daně o daňovém subjektu již má k dispozici. Nově se bude do daňové informační schránky přistupovat pomocí přístupových údajů, které daňový subjekt získá automaticky při zřízení jeho daňové informační schránky.

II. Změna v registraci daňových subjektů.

Daňový řád upravuje vedle procesních podmínek registrace rovněž podmínky hmotněprávní. Podmínky, za nichž podle současné právní úpravy vzniká povinnost podat přihlášku k registraci, jsou přitom poplatné pouze zákonu o daních z příjmů, což představuje nesystémové vybočení z koncepce, že daňový řád je předpisem obecným. Podstatou této změny tedy je, že součástí úpravy daňového řádu již nebudou hmotně právní ustanovení, ale pouze obecná úprava registrační povinnosti s tím, že specifikace povinnosti podat přihlášku k registraci stanoví daňové zákony podle zvláštností jednotlivých daní. V daňovém řádu nadále zůstanou jen pravidla, která jsou jednotná pro většinu daní (např. rozhodnutí o registraci, řešení tzv. „přeregistrace“). Tato koncepce odpovídá premise, že ustanovení poplatná pouze jednomu zákonu (či jedné dani) by neměla být součástí obecného předpisu, ale předpisu speciálního.

c) Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

I. Změny u daně dědické:

- zavedení lineární sazby 9,5 %;
- zvýšení limitu pro osvobození na 50 000 Kč u 3. skupiny.

II. Změny u daně darovací:

- zavedení lineární sazby 19 %;

- zvýšení limitu pro osvobození na 50 000 Kč u 3. skupiny.

Důvodem pro novelu zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, je připravovaná transformace daně dědické a daně darovací pod režim daní z příjmů. K této transformaci by mělo dojít dnem nabytí účinnosti nového zákona o příjmových daních, kdy zahrnutím daně dědické a daně darovací pod ostatní příjmy dojde k doplnění daně z příjmů.

Novelou zákona č. 357/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je sledováno dosažení souladu u sazby daně s úpravou daní z příjmů do doby přijetí nového zákona o daních z příjmů. Tento soulad by v této fázi měl zajišťovat především přechod na lineární sazbu daně, čímž by bylo dosaženo zjednodušení výpočtu výsledné daně. Z tohoto důvodu je navrhováno stanovení lineární sazby daně darovací u III. skupiny poplatníků ve výši 19 % a daně dědické ve výši 9,5 %.

Limit pro osvobozený majetek ve výši 20 000 Kč u movitých věcí osobní potřeby, ale i vkladů na účtech, peněžních prostředků a cenných papírů, pokud nejde o věci z obchodního majetku dárce nebo zůstavitele, byl zakotven v zákoně od roku 1993 a jeho výše již neodpovídá současným relacím cen. Proto se částka zvyšuje na 50 000 Kč. Dojde tím rovněž ke snížení administrativní zátěže poplatníků, neboť v těchto případech nebudou podávat daňové přiznání.

III. Změny u daně z převodu nemovitostí:

- zúžení osvobození vkladů nemovitostí do základního kapitálu obchodní společnosti nebo družstva na případy, kdy vkladatelem bude územní samosprávný celek;
- nevyžadování daňového přiznání u osvobozených převodů nebo přechodů vlastnictví k nemovitostem, pokud poplatníkem je Česká republika.

Počátkem 90. let bylo přijato osvobození veškerých vkladů do základního kapitálu obchodních společností nebo družstev, pokud účast společníka nebo člena trvala nejméně po dobu 5 let. Důvodem návrhu na zúžení tohoto osvobození je naplnění záměru, pro který bylo přijato, administrativní náročnost spojená s ověřováním zákonem stanovených podmínek pro uplatnění osvobození a úprava zdanění vkladů daní z převodu nemovitostí ve vyspělých státech Evropské unie.

Ke snížení administrativní náročnosti spojené se správou daně z převodu nemovitostí se navrhuje, aby daňové přiznání nebylo podáváno u osvobozených převodů nebo přechodů nemovitostí, je-li poplatníkem daně Česká republika.

d) Změna zákona o dani z přidané hodnoty

- Dojde ke snížení výše obratu pro povinnou registraci k DPH z 1 000 000 Kč na 750 000 Kč.

Při jednání o přístupu k Evropské unii vyjednala Česká republika mimo jiné výjimku z výše obratu pro účely povinnosti stát se plátcem daně z přidané hodnoty, a to ve výši 35 000 EUR (1 000 000 Kč) oproti obvyklé výši 5 000 EUR, popř. 10 000 EUR. Nyní se navrhuje snížení obratu na úroveň přibližně 26 500 EUR, tj. 750 000 Kč.

e) Změny v úpravě pojistného na sociální zabezpečení

- v oblasti důchodového pojištění placeného zaměstnancem zůstává sazba ve výši 6,5 %, přičemž pro pojištění na sociální zabezpečení je zastropování na úrovni čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy;

- u zaměstnavatelů se placení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti zrušuje a bude nahrazeno daní z úhrnu mezd, která zahrne i pojistné na úrazové pojištění;
- základem pojistného na důchodové pojištění OSVČ bude 100 % hrubého zisku;
- sazba pojistného u OSVČ bude stejná jako sazba pojistného u zaměstnanců, a to 6,5 %;

f) Změny v úpravě pojistného na veřejné zdravotní pojištění

- v oblasti veřejného zdravotního pojištění placeného zaměstnancem dojde ke sjednocení sazeb s pojištěním na důchodové pojištění, a to na 6,5 %, přičemž pro veřejné zdravotní pojištění je zastropování na úrovni sedmdesátidvounásobku průměrné mzdy;
- základem pojistného na veřejné zdravotní pojištění OSVČ bude 100 % hrubého zisku;
- sazba pojistného na veřejné zdravotní pojištění u OSVČ bude stejná jako sazba pojistného u zaměstnanců a jako sazba důchodového pojistného, a to 6,5 %;
- základ pojistného a sazba pojistného na veřejné zdravotní pojištění hrazená státem u státních pojištěnců a hrazená osobami samostatně výdělečně činnými se oproti současné právní úpravě nemění.

g) Harmonizační změny procesních ustanovení

I. Zjednodušení podání a placení

- Poplatník, který bude podávat daňové přiznání, podá přiznání k dani a pojistným na jednom formuláři a bude platit jednou platbou (za tímto účelem bude vytvořen společný osobní daňový účet).
- Zaměstnavatel bude srážet měsíční zálohy na daň z příjmů fyzických osob, sociální pojistné a zdravotní pojistné (jedna platba) a bude podávat měsíční hlášení (individualizované na jednotlivé poplatníky) a roční vyúčtování (taktéž individualizované).
- Poplatník s příjmy ze závislé činnosti (zaměstnanec) bude mít možnost po skončení roku prohlásit sražené zálohy za konečné, požádat zaměstnavatele o provedení zúčtování, nebo je zúčtovat sám prostřednictvím daňového přiznání (jeden formulář).

Těmito změnami je sledováno zjednodušení podání a placení jak daně z příjmů, tak také povinných pojistných (včetně záloh). Mělo by tak dojít ke snížení finanční náročnosti správy těchto peněžitých plnění jak na straně plátců a poplatníků, tak na straně správců daně.

II. Zavedení povinné elektronické formy u vybraných podání včetně zvýhodnění z hlediska posunu lhůty pro podání.

Povinná elektronická forma některých podání umožní zjednodušení a zefektivnění správy dotčených peněžitých plnění, což by mělo vést mimo jiné i ke snížení finanční náročnosti, která je spojena se zpracováním dat do elektronické podoby správci daně. Jako kompenzace bude posunuta lhůta pro podání. Nicméně již dnes se předpokládá, že většina daňových subjektů, kteří budou touto změnou dotčeni, již vede potřebná data v elektronické podobě a mají přístup na internet, čímž by tato změna pro ně neměla znamenat přílišnou zátěž.

III. Sjednocení zdaňovacích období daně z příjmů fyzických osob, sociálního pojistného a zdravotního pojistného na roční zdaňovací období.

K docílení co největší harmonizace daně z příjmů a povinných pojistných se přistupuje ke sjednocení zdaňovacích období. Roční zdaňovací období bylo zvoleno s ohledem na roční zúčtování záloh na daň z příjmů, kde se uplatňují roční slevy na dani.

IV. Správa sociálního pojistného i zdravotního pojistného bude prováděna orgány finanční správy (jedno inkasní místo) podle daňového řádu. To povede k

- odstranění duplicitních a nadbytečných ustanovení v jednotlivých zákonech upravujících pojistná,
- sjednocení a provázání terminologie na daňový řád (např. rozlišení plátce a poplatníka i pro pojistná).

Tímto krokem dojde k zefektivnění správy dotčených peněžitých plnění. Zejména je však tímto krokem sledován klientský přístup k daňovým subjektům, kteří zjistí a vyřídí všechny potřebné záležitosti na jednom úřadě, případně jediným podáním.

V. Vytvoření registru daňových subjektů.

Veškeré informace o daňových subjektech budou k dispozici na jednom místě, což přinese zjednodušení jak pro státní orgány, tak pro samotné daňové subjekty, kterým například nyní bude stačit jediné potvrzení o bezdlužnosti apod.

VI. Sjednocení lhůty pro stanovení daně a pojistných na 3 roky (s možností prodloužení, přerušování a stavění do maximální délky 10 let).

K docílení co největší harmonizace daně z příjmů a povinných pojistných patří rovněž sjednocení lhůt pro stanovení daně a pojistných. Tato lhůta se nově u pojistných bude řídit lhůtou podle daňového řádu, jakožto obecného procesního právního předpisu nejen pro daň z příjmů, ale nově i pro povinná pojistná.

Účinnost předložené právní úpravy se navrhuje k 1. lednu 2013 tak, aby byla v souladu s termínem zavedení jednoho inkasního místa.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava, jakožto III. pilíř daňové reformy, představuje první fázi reformy přímých daní. Cílem této reformy je dosažení jednoduchého a přehledného systému, který by přispěl k dlouhodobé stabilitě bez nesytemových zásahů, ke snížení administrativních nákladů poplatníků i státu. Navrhovanou právní úpravou by dále mělo dojít k mírnému snížení daňové zátěže, ale hlavně k nastavení rovných podmínek.

Navrhovanou právní úpravou je sledováno zejména naplnění konceptu jednoho inkasního místa, což představuje obrovské zjednodušení komunikace daňových subjektů s příslušnými orgány veřejné správy. V současné době musí daňové subjekty komunikovat zvláště s finančními úřady, orgány správy sociálního zabezpečení, zdravotními pojišťovnami či úrazovými pojišťovnami. V důsledku navrhované právní úpravy by však tato komunikace probíhala pouze v rámci jednoho inkasního místa, tedy daňový subjekt a orgán finanční správy, jelikož správa pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění bude prováděna orgány finanční správy. Toto zjednodušení komunikace není možné spatřovat pouze v zúžení subjektů, se kterými bude nutné komunikovat, ale také ve zjednodušení samotné formy komunikace. Podání se totiž bude činit na společném formuláři a

placení bude probíhat jednou platbou na jednotný převodový účet. Zjednodušení pro poplatníky je přitom jedním z hlavních cílů této reformy.

Vzhledem k faktu, že se současně připravuje nový zákon o příjmových daních, je navrhovanou právní úpravou sledován rovněž plynulý přechod na tuto novou právní úpravu v budoucnu.

4. Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování právních předpisů stanoví Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Navrhovaná právní úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a garantuje dodržování základních lidských práv a svobod.

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být také ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5, které stanovuje, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. Kromě toho je nutno dbát i mezi vyplývajícími z ústavně zajištěné nedotknutelnosti vlastnictví.

V oblasti sociálního zabezpečení je stěžejní čl. 30 odst. 1 Listiny, který přiznává občanům právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci, jakož i při ztrátě živitele. Pro oblast zajištění zdravotní péče je zásadní čl. 31 Listiny, který stanoví, že každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají dále právo, na základě veřejného pojištění, na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných zákonem stanovených povinných dávek (v tom rámci i zákonem stanoveného povinného pojištění), jakož i peněžitých sankcí, se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (sv. 34, s. 184, č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

1. Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a peněžitých sankcí. Zákonodárce přitom nese za důsledek tohoto rozhodování politickou odpovědnost.
2. Ústavní přezkum daní, poplatků a peněžitých sankcí zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak akcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).
3. Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti nepředstavuje-li daň, poplatek nebo jiná peněžitá sankce případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy k škrtícímu

(rdousícím) působení dochází, má-li posuzovaná daň, poplatek nebo peněžité sankce ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

Navrhovaná právní úprava je tak z výše uvedených hledisek plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, a to i s judikaturou Ústavního soudu, vztahující se k této problematice.

5. Soulad navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy mají z hlediska hierarchie právních předpisů aplikační přednost před zákony a právními předpisy nižší právní síly. Vztah mezinárodních smluv vůči vnitrostátním právním předpisům je vymezen v článku 10 Ústavy České republiky, kde je princip aplikační přednosti mezinárodních smluv výslovně stanoven. Stanoví-li tedy mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Článek 10 Ústavy tak zaručuje, že při případném nesouladu vnitrostátního práva s mezinárodní smlouvou musí být respektována právě mezinárodní smlouva.

V daňové oblasti je vliv mezinárodních smluv nejpatrnější u omezení suverenity při ukládání a vymáhání daňových povinností, která je založena na bázi dvoustranných smluv. Ty jsou uzavírány jednak v oblasti daní z příjmů a z majetku, v menším rozsahu též v oblasti daně dědické a darovací. V kontextu mezinárodního práva jsou pro oblast daní významná především doporučení OECD. Česká republika má v současné době uzavřených více než 70 bilaterálních smluv o zamezení dvojího zdanění v oblasti daní z příjmů a z majetku. Při jejich uzavírání byla využita zejména modelová smlouva OECD (*Model Tax Convention on Income and Capital*) určená pro smluvní vztahy mezi státy srovnatelné hospodářské úrovně a modelová smlouva OSN (*United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries*) obsahující prvky zdůrazňující ochranu daňových příjmů smluvní strany, která má nesrovnatelně nižší ekonomickou výkonnost. Vzhledem k aplikační přednosti mezinárodních smluv je nutné vždy přednostně použít smlouvu o zamezení dvojího zdanění před vnitrostátní úpravou, a to v těch případech, na které se tyto mezinárodní smlouvy vztahují. Navrhovaná právní úprava je s tímto principem plně v souladu.

Vedle smluv o zamezení dvojího zdanění existují také další mezinárodní ujednání, která mají vliv na daňový režim některých příjmů. Jde např. o Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích (č. 157/1964 Sb.) či o Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích (č. 32/1969 Sb.).

V oblasti sociálního zabezpečení jsou mezinárodní smlouvy tradičním nástrojem vzájemné koordinace mezi státy k zajištění práv osob migrujících mezi smluvními státy. Takové dvoustranné mezinárodní smlouvy jsou uzavírány na principu vzájemnosti.

Podle charakteru můžeme smlouvy dělit na

- proporcionální,
- teritoriální a
- kombinované.

Základní principy, na kterých jsou založeny smlouvy proporcionální jsou

- princip rovného zacházení, který stanovuje, že občan jednoho smluvního státu má na území druhého smluvního státu stejná práva a povinnosti,

- princip jediného pojištění, podle nějž se určuje legislativa, která se v daném případě použije,
- princip sčítání dob pojištění pro situace, kdy je získání určité doby pojištění podmínkou vzniku nároku na dávku a
- princip výplat dávek do druhého smluvního státu, který nám říká, že dávky nesmí být kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty kvůli pobytu oprávněné osoby na území jiného smluvního státu než je stát, který dávky poskytuje.

Důležitou zásadou při posuzování nároku na dávky důchodového pojištění je, že každý smluvní stát vyplácí důchod, který odpovídá době pojištění v daném smluvním státě.

Proporcionální mezinárodní smlouvy má Česká republika uzavřeny například s Francií (vyhláška č. 215/1949 Sb., ve znění vyhlášky č. 68/1970 Sb.), Maďarskem (vyhláška č. 21/1960 Sb.) nebo Polskem (vyhláška č. 261/1948 Sb., ve znění vyhlášky č. 73/1957 Sb.).

Teritoriální mezinárodní smlouva zakotvuje princip trvalého pobytu pojištěnce. Důsledkem je, že rozhodnutí o započtení dob pojištění a dáve včetně výplaty dávky provádí orgán sociálního zabezpečení toho smluvního státu, v němž má oprávněný ke dni vzniku nároku trvalé bydliště.

Tento typ mezinárodní smlouvy měla Česká republika uzavřenu pouze s bývalým Sovětským svazem. Platnost této smlouvy skončila ke dni 31. prosince 2008.

Kombinované smlouvy jsou smlouvy proporcionální s teritoriálním prvkem. Ten nalezneme v ustanoveních vztahujících se k hodnocení pojistných dob k určitému datu. Ty jsou hodnoceny pouze jedním smluvním státem bez ohledu na území kterého smluvního státu vznikly.

Mezinárodní smlouvy kombinované má Česká republika uzavřeny například s Ukrajinou (č. 29/2003 Sb. m. s.) nebo Slovenskou republikou (sdělení č. 228/1993 Sb.).

Se vstupem České republiky do Evropské unie smlouvy s členskými státy nepřestaly platit, ale dále se neaplikují z důvodu platnosti koordinačních nařízení o sociálním zabezpečení, a to Nařízení EP a Rady (ES) 883/04 (do 30. 4. 2010 č. 1408/71) a Nařízení EP a Rady (ES) 987/09 (do 30. 4. 2010 č. 574/92), které upravují nároky z této oblasti v rozsahu dříve sjednaných mezinárodních bilaterálních smluv. Totéž platí pro státy, které se staly členy Evropské unie po 1. květnu 2004.

Nadále platné a v plném rozsahu aplikovatelné jsou mezinárodní smlouvy s třetími zeměmi. Jedná se o šestnáct mezinárodních smluv, které však nebudou navrhovanou právní úpravou dotčeny.

Výslovná úprava zdravotního pojištění se v mezinárodních smlouvách nenachází. Mezinárodní smlouvy se obecně týkají oblasti sociálního zabezpečení.

Pokud jde o aplikaci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz sdělení č. 209/1992 Sb.) v oblasti daní a jiných povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, lze poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ferrazzini proti Itálii. Podle tohoto rozhodnutí daňové záležitosti dosud tvoří součást tvrdého jádra výsad veřejné moci, přičemž veřejný charakter vztahu mezi daňovým poplatníkem a daňovým úřadem nadále převládá. Z rozhodnutí dále vyplývá, že čl. 1 Protokolu č. 1, týkající se ochrany majetku, vyhrazuje státům právo přijímat zákony, které považují za nezbytné, aby upravily užívání majetku v souladu s obecným zájmem a zajistily placení daní. Z uvedeného vyplývá, že aplikace Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v daňové oblasti je velmi omezená, resp. prakticky vyloučena.

Navrhovaná právní úprava tak bude zajišťovat plnění všech závazků, které se na upravovanou oblast vztahují a které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a dalších dokumentů. Můžeme tedy konstatovat, že navrhované právní úpravy jsou plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

6. Soulad navrhovaného řešení se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Navrhovaná právní úprava je plně slučitelná s právem Evropské unie a ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

S poukazem na sekundární právo Evropské unie lze konstatovat, že také v tomto ohledu předkládaná právní úprava respektuje závazky, které pro Českou republiku v této oblasti z členství v Evropské unii vyplývají.

V daňové oblasti je nutné zdůraznit, že třebaže legislativa přímých daní zůstává v pravomoci členských států a obecně nepodléhá na úrovni Evropské unie celkové harmonizaci, čl. 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) stanovuje, že „Rada na návrh Komise [...] přijímá směrnice o sblížení právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu.“ Vzhledem k absenci jiných ustanovení SFEU, která by Evropské unii svěřovala pravomoc v oblasti legislativy zdanění příjmů, je zde pravomoc Rady přijímat směrnice podle čl. 115 SFEU dána pouze v rozsahu, v jakém je nezbytné odstranit překážky při vytváření nebo zajištění fungování vnitřního trhu.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s relevantním sekundárním právem Evropské unie v oblasti přímých daní:

- Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. května 2004, resp. do 1. ledna 2005 u změn provedených směrnicí Rady 2003/123/ES;
- Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění). Pro provedení této směrnice nebyla stanovena transpoziční lhůta;
- Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004;
- Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004.

Kromě článku 115 SFEU jako základu pro harmonizaci v oblasti přímých daní jsou členské státy povinny při výkonu svých pravomocí respektovat principy dané SFEU (zejména články 19 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU, 56 SFEU, 63 SFEU) a dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněnému omezování volného pohybu osob, služeb a kapitálu nebo svobody usazování, jak bylo

opakovaně potvrzeno Soudním dvorem EU. Navrhovanou právní úpravou budou tyto principy plně respektovány.

V oblasti pojistného na sociální zabezpečení je navrhovaná právní úprava taktéž plně slučitelná s právními akty Evropské unie. Zejména se jedná o:

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (včetně prováděcího Nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 987/2009);
- Nařízení Rady EHS č. 1408/71 o aplikaci soustav sociálního zabezpečení na osoby zaměstnané, samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (včetně prováděcího Nařízení Rady EHS č. 574/72).

Uvedená nařízení Evropského parlamentu se aplikují rovněž i na oblast zdravotního pojištění. Samostatně zdravotní pojištění legislativa Evropské unie neupravuje.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Hotovostní i aktuální dopady navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty a státní rozpočet jsou uvedeny v následujících tabulkách. Tabulky jsou vyhotoveny na základě dvou variant možných budoucích vývojů hladiny hrubých mezd. Důvodem je to, že návrh počítá se snížením nákladů práce na straně zaměstnavatele v souvislosti se zdravotním pojištěním, což by se mohlo projevit v nárůstu hrubých mezd zaměstnanců.

Hotovostní odhady dopadů (v mld. Kč)

Opatření	2013			2014		
	VR*	SR*	MR*	VR	SR	MR
<i>Daň z příjmů právnických osob</i>	0,0	0,0	0,0	-5,3	-3,8	-1,5
v tom: Snížení sazby z 5 % na 0 % u IF a PF	0,0	0,0	0,0	-0,1	-0,1	0,0
Sleva na dani ve výši sražené daně z dividend	0,0	0,0	0,0	-9,0	-6,3	-2,7
Zrušení absolutní slevy na invalidy	0,0	0,0	0,0	1,0	0,7	0,3
Zvýšení limitu darů na 10 %	0,0	0,0	0,0	-0,2	-0,2	0,0
Snížení odvodové povinnosti pojistného za zaměstnance	0,0	0,0	0,0	3,0	2,1	0,9
<i>Dan z příjmů fyzických osob</i>	-18,0	-12,2	-5,8	-14,7	-10,5	-4,2
v tom: Změna základu, sazby a slev na dani (závislá činnost)	-23,4	-15,9	-7,5	-24,1	-16,4	-7,7
Změna sazby (z příznání)	0,0	0,0	0,0	3,5	1,8	1,7
Rušení výjimek + rozšíření odpočtu na dary (závislá činnost)	5,0	3,4	1,6	5,4	3,7	1,7
Rušení výjimek + rozšíření odpočtu na dary (z příznání)	0,0	0,0	0,0	0,1	0,1	0,0
Zdanění dohod o provedení práce (nad 5 000 Kč) (zvláštní sazba)	0,4	0,3	0,1	0,4	0,3	0,1
<i>Sociální pojištění</i>	11,2	11,2	0,0	6,6	6,6	0,0
v tom: Zaměstnavatelé	9,0	9,0	0,0	9,4	9,4	0,0
Zaměstnanci	0,5	0,5	0,0	0,5	0,5	0,0
OSVČ	0,0	0,0	0,0	-5,0	-5,0	0,0
Dohody o provedení práce (nad 5 000 Kč)	1,7	1,7	0,0	1,7	1,7	0,0
<i>Zdravotní pojištění</i>	1,8	0,0	0,0	1,2	0,0	0,0
v tom: Zaměstnavatelé	-22,5	0,0	0,0	-23,4	0,0	0,0
Zaměstnanci	23,4	0,0	0,0	24,3	0,0	0,0
OSVČ	0,0	0,0	0,0	-0,6	0,0	0,0
Dohody o provedení práce (nad 5 000 Kč)	0,9	0,0	0,0	0,9	0,0	0,0
<i>Daň dědická a darovací</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Daň z přidané hodnoty</i>	2,4	1,7	0,7	5,0	3,6	1,4
Snížení min. limitu pro registraci plátců DPH	2,4	1,7	0,7	5,0	3,6	1,4
Celkem	-2,6	0,7	-5,1	-7,2	-4,1	-4,3

* VR - veřejné rozpočty, SR - státní rozpočet, MR - místní rozpočty

Akruální odhady dopadů (v mld. Kč)

Opatření	2013			2014		
	VR*	SR*	MR*	VR	SR	MR
<i>Daň z příjmů právnických osob</i>	-5,3	-3,8	-1,5	-5,3	-3,8	-1,5
v tom: Snížení sazby z 5 % na 0 % u IF a PF	-0,1	-0,1	0,0	-0,1	-0,1	0,0
Sleva na dani ve výši sražené daně z dividend	-9,0	-6,3	-2,7	-9,0	-6,3	-2,7
Zrušení absolutní slevy na invalidy	1,0	0,7	0,3	1,0	0,7	0,3
Zvýšení limitu darů na 10 %	-0,2	-0,2	0,0	-0,2	-0,2	0,0
Snížení odvodové povinnosti pojistného za zaměstnance	3,0	2,1	0,9	3,0	2,1	0,9
<i>Dan z příjmů fyzických osob</i>	-14,0	-10,0	-4,0	-14,7	-10,5	-4,2
v tom: Změna základu, sazby a slev na dani (závislá činnost)	-23,4	-15,9	-7,5	-24,1	-16,4	-7,7
Změna sazby (z příznání)	3,5	1,8	1,7	3,5	1,8	1,7
Rušení výjimek + rozšíření odpočtu na dary (závislá činnost)	5,4	3,7	1,7	5,4	3,7	1,7
Rušení výjimek + rozšíření odpočtu na dary (z příznání)	0,1	0,1	0,0	0,1	0,1	0,0
Zdanění dohod o provedení práce (nad 5 000 Kč) (zvláštní sazba)	0,4	0,3	0,1	0,4	0,3	0,1
<i>Sociální pojištění</i>	6,2	6,2	0,0	6,6	6,6	0,0
v tom: Zaměstnavatelé	9,0	9,0	0,0	9,4	9,4	0,0
Zaměstnanci	0,5	0,5	0,0	0,5	0,5	0,0
OSVČ	-5,0	-5,0	0,0	-5,0	-5,0	0,0
Dohody o provedení práce (nad 5 000 Kč)	1,7	1,7	0,0	1,7	1,7	0,0
<i>Zdravotní pojištění</i>	1,2	0,0	0,0	1,2	0,0	0,0
v tom: Zaměstnavatelé	-22,5	0,0	0,0	-23,4	0,0	0,0
Zaměstnanci	23,4	0,0	0,0	24,3	0,0	0,0
OSVČ	0,0	0,0	0,0	-0,6	0,0	0,0
Dohody o provedení práce (nad 5 000 Kč)	0,9	0,0	0,0	0,9	0,0	0,0
<i>Daň dědická a darovací</i>	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Daň z přidané hodnoty</i>	4,1	3,0	1,1	5,0	3,6	1,4
Snížení min. limitu pro registraci plátců DPH	4,1	3,0	1,1	5,0	3,6	1,4
Celkem	-7,8	-4,6	-4,4	-7,2	-4,1	-4,3

* VR - veřejné rozpočty, SR - státní rozpočet, MR - místní rozpočty

Celkové negativní rozpočtové dopady související s opatřeními, které jsou označeny ve výše uvedených tabulkách jsou součástí vládní fiskální politiky a budou kompenzovány na výdajové straně veřejných rozpočtů.

Předkládaný návrh nebude mít dopady na životní prostředí.

Předkládaný návrh bude mít následující vliv na podnikatelské prostředí České republiky:

- snížení prahu pro registraci k DPH dojde k rozšíření registrační povinnosti. Důsledkem bude narovnání podmínek na části trhu, současně snížení prahu pro registraci způsobí i zvýšení administrativní zátěže u osob, které dosud nejsou registrovány jako plátcí daně,
- dojde ke snížení administrativní zátěže na straně daňových subjektů a státní správy.

1) Jedno inkasní místo

Bude zrušena stávající úprava dani z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a veřejného zdravotního pojistného a bude nahrazena jedním zákonem, který bude upravovat a harmonizovat všechna uvedená peněžítá plnění s těmito zásadami:

- o zjednodušení a zpřehlednění právní úpravy
- o odstranění co největšího množství možných daňových výjimek
- o sblížení základu daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění
- o použití daňového řádu jako jednotného procesního předpisu
- o přiznávání všech tří peněžitých plnění na jednom přiznání a jejich placení na jeden účet správce daně.

Jako důsledek principu „jeden formulář, jedna platba, jedna kontrola“ a tedy zavedením jednoho správce lze očekávat zlepšení klientského přístupu a snížení administrativní zátěže na straně poplatníka i státní správy.

Prostřednictvím harmonizace základů pro výpočet daně z příjmů fyzických osob a obou druhů pojistného lze očekávat velké snížení administrativních nákladů jak potvrzují mj. závěry studie VŠE¹

Úspora administrativních nákladů na straně státní správy vyplývá mj. také z centralizace zejména podpůrných provozních procesů, jako jsou správa majetku, administrativní procesy, nákup, personalistika, ICT apod.

2) Harmonizace daňového základu a procesní úpravy

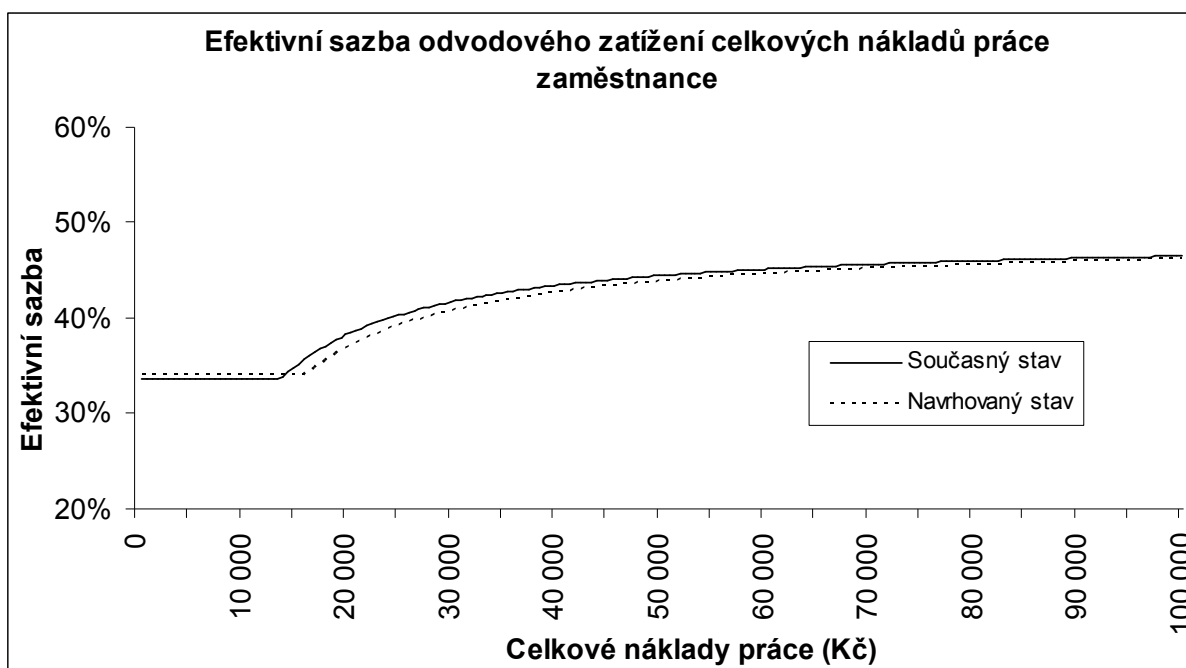
- snížení výše odvodů pojistného pro OSVČ představuje přínos pro podnikatele, který by měl následně podpořit podnikatelskou aktivitu fyzických osob. Negativní stránkou této podpory je však zvýšení rozdílů v zatížení daňového odvodu pojistného mezi OSVČ a zaměstnanci, které prohloubí distorzi celkového daňového zatížení práce ve prospěch „švarcsystému“ a zvýší se tak jeho výhodnost, ačkoli jeho využívání není v obecném zájmu zaměstnance ani zaměstnavatele, a celkově tak může dojít k negativnímu dopadu ve formě snížení celkové výše vybraného pojistného,
- zavedení daně z úhrnu mezd (dále jen „DÚM“) přinese zaměstnavatelům zjednodušení administrativy spojené se sociálními odvody. Pro většinu podniků však současně

¹ L. Vitek, J. Pavel, Analýza nákladů soukromého sektoru vyvolaných daňových systémem, Praha, 2008

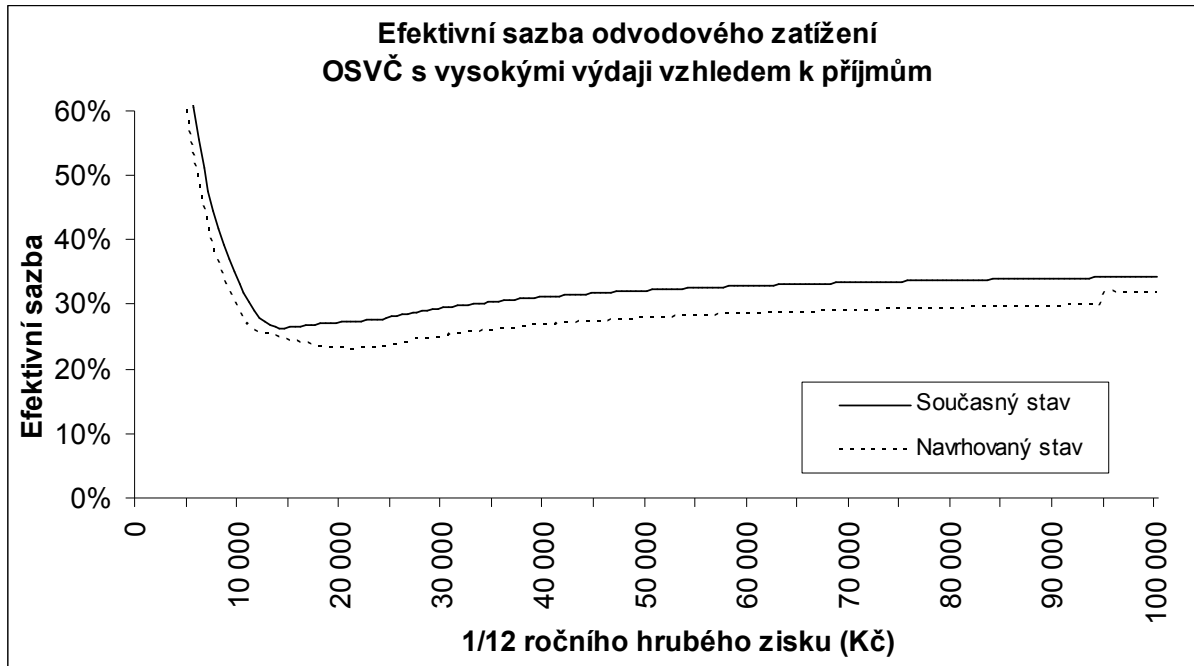
představuje de facto odstranění stropů pojistného, čímž dojde ke zvýšení nákladů na zaměstnávání vysokopříjmových osob. Se zavedení DÚM mohou být spojeny problémy v rámci EU, objevují se argumenty, že tato forma daně by mohla vytvářet překážku pro pohyb osob na jednotném vnitřním trhu vzhledem k nejasnostem, zda je za zaměstnance v těchto případech zaměstnavatelem zapláceno pojistné. V rámci ČR lze u některých subjektů očekávat snahu optimalizaci odvodové povinnosti prostřednictvím vyčlenění vysokopříjmových zaměstnanců do samostatné organizace.,

- zrušení osvobození některých benefitů zvýší náklady na poskytování zaměstnaneckých benefitů v případě, že z nich je zaměstnavatel povinen odvádět i pojistné. Tímto krokem také dochází k odstranění distorze v poskytování benefitů způsobené jejich výhodnějším daňovým režimem,
- omezení osvobození nepeněžních plnění od daně z příjmů fyzických osob odstraní daňové zvýhodnění nepeněžitých plnění nicméně současně zvýší náklady na jejich poskytování. Nepeněžní plnění poskytnuté nad navrhovaný limit bude podléhat jak dani z příjmů fyzických osob, tak bude podléhat i odvodům z pojistného,
- snížení prahu pro registraci k DPH dojde k rozšíření registrační povinnosti. Důsledkem bude narovnání podmínek na části trhu, současně snížení prahu pro registraci způsobí i zvýšení administrativní zátěže u osob, které dosud nejsou registrovány jako plátcí daně,
- zrušením dvou stávajících absolutních slev na dani z příjmů právnických osob z titulu zaměstnávání zaměstnanců se zdravotním postižením a v důsledku omezování počtu výjimek dojde k negativnímu vlivu při zaměstnávání těchto osob, který ale bude kompenzován nástroji sociální politiky.

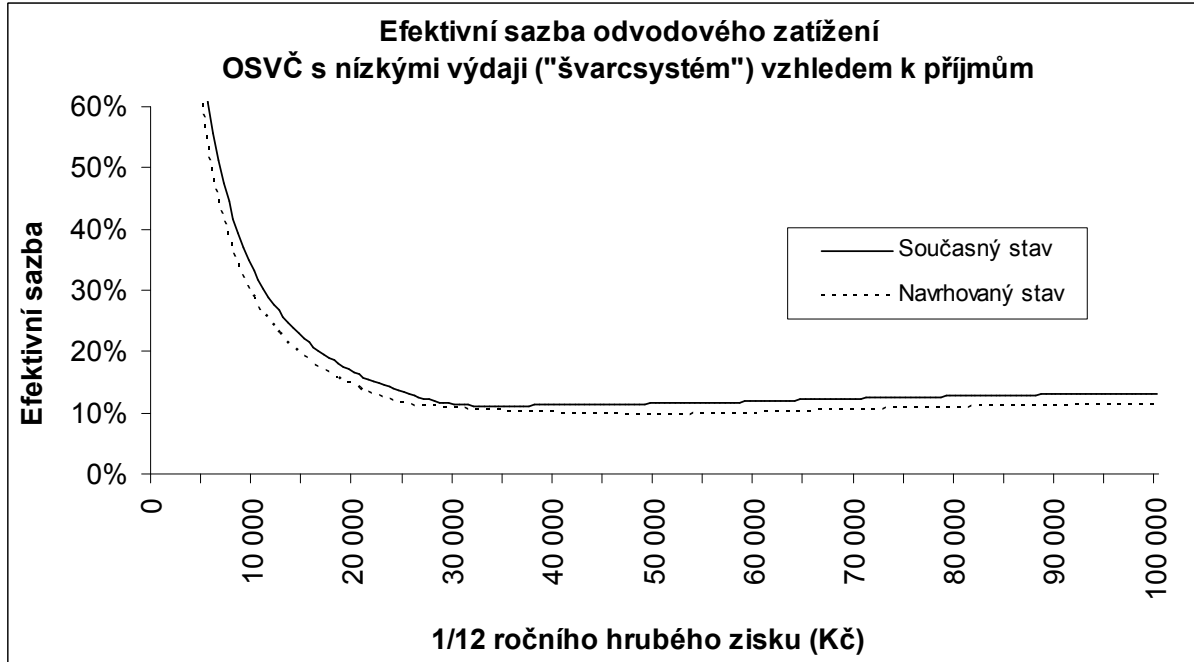
Následující graf vyjadřuje odvodové zatížení bezdětného zaměstnance. Graf vychází z modelové situace, kdy celkové náklady práce budou nezměněny, tj. dojde ke zvýšení hrubých mezd a ze situace zaměstnance, který nepobírá žádné benefity a nevyužívá žádné zvláštní daňové úlevy.

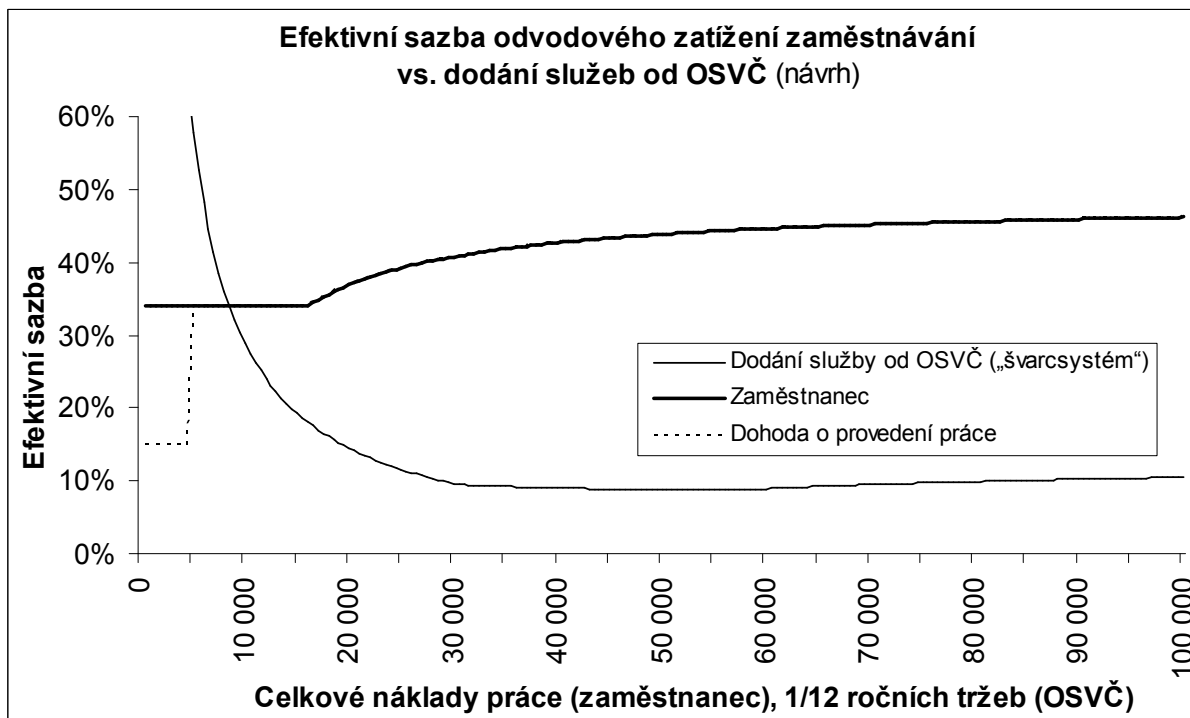
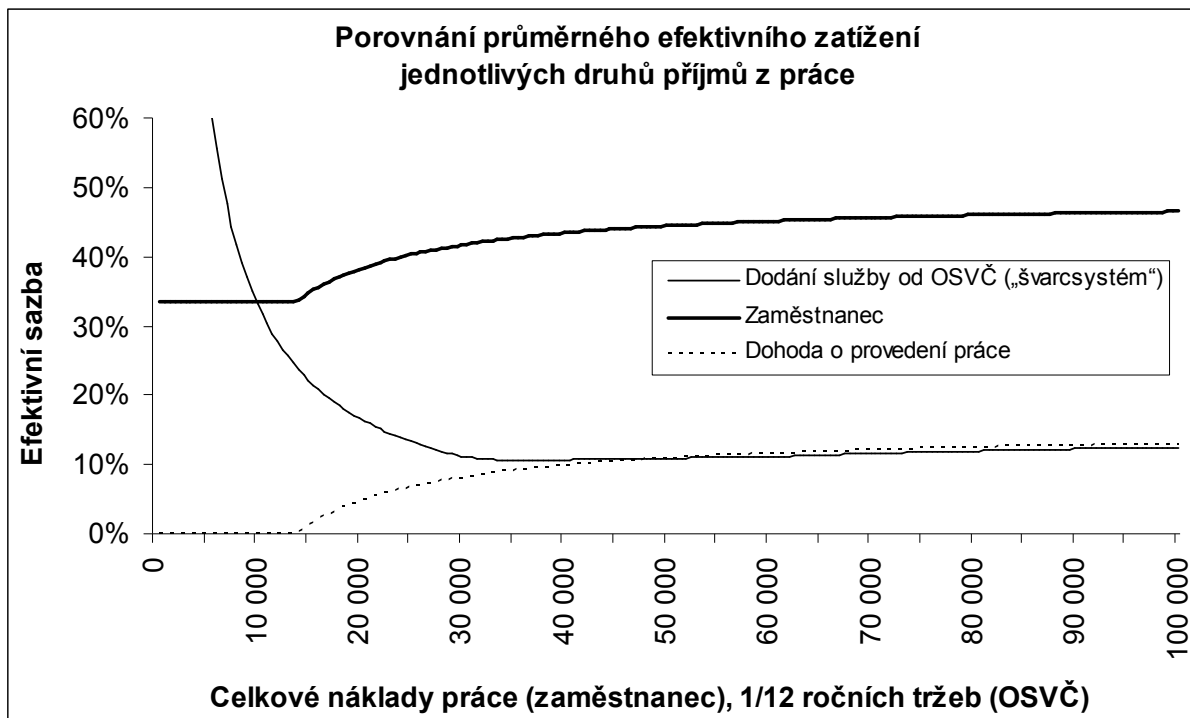
Grafické znázornění efektivní sazby u OSVČ se skutečnými náklady ve výši 95 %, kteří neuplatňují výdaje v paušální výši.

Grafické znázornění OSVČ s nízkými náklady, kteří uplatňují výdajový paušál ve výši 60 %, přitom jejich skutečné výdaje představují pouze 5 % tržeb.

Následující grafické vyjádření efektivních sazeb porovnává situaci zaměstnanců, osob vykonávající činnosti na základě dohody o provedení práce a tzv. dodání služby od OSVČ dle současného stavu a stavu dle návrhu daňové reformy.

8. Zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

8.1. Zavedení jednoho inkasního místa

a) Důvod předložení:

- Název

Zákon: O změně zákonů v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa

- Popis problému

Návrh zákona se týká řady ustanovení, z nichž některá se týkají zavedení jednoho inkasního místa. Jedno inkasní místo je pojem, který se nebude vyskytovat jinde v právním řádu než v názvu předkládaného zákona. Tento pojem je použit s ohledem na příslušná usnesení vlády č. 1336 ze dne 3. listopadu 2008, kterým byl schválen materiál „Program Projektu vytvoření jednoho inkasního místa pro příjmy veřejných rozpočtů“. Podrobnější podobu projektu obsahuje materiál „Koncepce vytvoření jednoho inkasního místa pro příjmy veřejných rozpočtů (JIM)“, který vzala na vědomí vláda usnesením č. 377 ze dne 24. května 2010. Tímto pojmem se označuje skutečnost, že dle návrhu dojde k přenesení kompetence k výběru pojistného na sociální zabezpečení a veřejného zdravotního pojistného na jednu soustavu orgánů a to konkrétně na orgány Finanční správy ČR.

Přenos této kompetence konkrétně představuje změny následujících zákonů:

- zákona o daních z příjmů,
- daňového řádu,
- zákona o Finanční správě České republiky,
- zákona o dani z přidané hodnoty,
- zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí,
- zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů,
- zákona o rozpočtovém určení daní,
- zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
- zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,
- zákona o důchodovém pojištění,
- zákona o nemocenském pojištění,
- zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců,
- zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění,
- zákona o veřejném zdravotním pojištění,
- zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky,
- zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách,
- občanského soudního řádu,
- zákona o České obchodní inspekci,
- zákona o sociálním zabezpečení,
- zákona o soudních poplatcích,
- zákona o účetnictví,

- zákona o bankách,

b) Návrh variant řešení:

- **Návrh možných variant řešení včetně varianty „nulové“**

Varianta 0:

Bude zachováno stávající znění výše zmíněných zákonů. Správa daní a jednotlivých druhů pojistných bude i nadále vykonávána stávajícími institucemi, tj. daně budou spravovány orgány Finanční správy ČR, pojistné na sociální zabezpečení orgány sociálního zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění zdravotními pojišťovnami.

Varianta 1:

Dojde k přesunu kompetencí k výběru pojistného na sociální zabezpečení ze stávajících orgánů sociálního zabezpečení a kompetencí k výběru pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze stávajících zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy ČR.

Výhody varianty 1:

- dojde ke snížení administrativních nákladů státu na správu daní a správu pojistného na sociálním zabezpečení a na veřejném zdravotním pojištění,
- dojde ke snížení administrativního břemene (vyvolaných nákladů) na straně podnikatelů,
- změna může přispět ke zvýšení daňových příjmů veřejných rozpočtů prostřednictvím aplikace kontrolní činnosti finančních orgánů na daň z příjmů fyzických osob, pojistné na sociálním zabezpečení i pojistné na veřejné zdravotní pojištění současně.

Nevýhody varianty 1:

- jedná se o velkou a nákladnou změnu,
- pokud dojde k významnějším úsporám v počtu funkčních míst, přispěje změna ke zvýšení nezaměstnanosti.

- **Dotčené subjekty**

- fyzické osoby podávající daňová přiznání,
- zaměstnavatelé,
- stávající územní finanční orgány,
- orgány sociálního zabezpečení,
- zdravotní pojišťovny.

Uvedená změna se dotkne všech osob, které jsou plátcí či poplatníky daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Jsou to tedy jednak osoby samostatně výdělečně činné, které jsou poplatníky uvedených odvodů (povinnosti jim tedy vyplývají z titulu provádění samostatné výdělečné činnosti) a jednak zaměstnavatelé, kteří v roli plátců plní povinnosti za své zaměstnance. To mohou být jak právnické osoby, tak fyzické osoby.

Změna se dotkne i existujících institucí, které jsou výběrem pověřeny.

c) **Vyhodnocení nákladů a přínosů:**

• **Hodnocení dopadů jednotlivých variant**

Varianta 0:

Nulová varianta nepřináší nutnost vynaložit žádné dodatečné náklady, ale současně neumožňuje dosáhnout úspor na straně státu, ale zejména ani na straně podnikatelů.

Varianta 1:

Varianta 1 přinese

- náklady na změnu, které budou vynaloženy na změnu vnitřních procesů jednotlivých dotčených státních orgánů a IT systémů, na převod majetku a na přechod zaměstnanců,
- každoroční úspory v letech po zavedení jednoho inkasního místa související s budováním pouze jednoho IT systému pro všechny tři odvody či s integrací řady činností (zejména kontrola a vymáhání),
- náklady na změnu na straně podnikatelů, kteří se budou muset přizpůsobit novým podmínkám,
- každoroční úspory v letech po zavedení jednoho inkasního místa související se snížením objemu informačních povinností či se snížením počtu plateb.

Varianta 1 může též přinést vyšší daňové příjmy veřejných rozpočtů, protože kontrolní zjištění z jedné provedené kontroly bude možno aplikovat na stanovení výše daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. V současné době je k tomu nezbytná efektivní spolupráce a výměna informací mezi jednotlivými orgány pověřenými správou uvedených odvodů, kterou nelze ve všech případech zajistit.

• **Konzultace**

V rámci přípravy legislativní úpravy prošly teze navrhované právní úpravy jednáním RHSD a navrhovaná právní úprava prošla vnitřním připomínkovým řízením a tudíž byla konzultována i se zástupci územních finančních orgánů, orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Koncepce jednoho inkasního místa byla posouzena externí firmou.

d) **Návrh řešení:**

• **Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení**

Zhodnocení varianty 0:

Pokračováním stávajícího stavu není možno zabezpečit snižování administrativní zátěže na straně státu a podnikatelů.

Zhodnocení varianty 1:

Varianta 1 vede po vynaložení nákladů na změnu k úspoře administrativních nákladů na straně státu i vyvolaných nákladů na straně podnikatelů.

Výběr nejvhodnějšího řešení:

Varianta 1 se i přes velké náklady na změnu jeví z dlouhodobého hlediska jako vhodnější.

- **Přezkum účinnosti**

Účinnost navrhované právní úpravy bude možné posoudit na základě vývoje výdajů z veřejných rozpočtů na orgány Finanční správy ČR a orgány sociálního zabezpečení a orgány pověřené výběrem pojistného na veřejné zdravotní pojištění a na základě odhadů nákladů vyvolaných existencí daní a odvodů na straně podnikatelů v letech po nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

- **Kontakty**

Osoby, které zpracovaly závěrečnou zprávu RIA:

Ing. Martin Jareš, Ph.D., tel. 257 043 068, e-mail: Martin.Jares@mfcz.cz

Mgr. Radovan Zídek tel. 257 043 127, e-mail: Radovan.Zidek@mfcz.cz

Ing. Petr Zdeněk, tel. 257 044 056, e-mail: Petr.Zdenek@mfcz.cz

8.2. Harmonizace

a) Důvod předložení:

- **Název**

Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa.

- **Popis problému**

Návrh zákona se týká řady ustanovení, z nichž některá se týkají sblížení hmotněprávní úpravy daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním pojištění a pojistného na veřejné zdravotní pojištění a současně sblížení procesních pravidel pro jejich správu. Konkrétně se jedná o změnu zákonů především následujících zákonů: zákona o daních z příjmů, daňového řádu, zákona o Finanční správě České republiky, zákona o Celní správě České republiky, zákona o dani z přidané hodnoty, zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, zákona o rozpočtovém určení daní, zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákona o důchodovém pojištění, zákona o nemocenském pojištění, zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, zákona o veřejném zdravotním pojištění, zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, občanského soudního řádu, zákona o České obchodní inspekci, zákona o sociálním zabezpečení, zákona o soudních poplatcích, zákona o účetnictví, zákona o bankách.

b) Návrh variant řešení:

- **Návrh možných variant řešení včetně varianty „nulové“**

Varianta 0:

Bude zachováno stávající znění výše uvedených zákonů. Nadále tak bude poměrně odlišná hmotněprávní úprava daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění a současně zůstane zcela odlišná procesní úprava správy uvedených odvodů.

Varianta 1:

Varianta 1 představuje sblížení právní úpravy stanovení základu daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění tak, aby byl výpočet jednotlivých základů co nejpodobnější. Konkrétní změny spočívají zejména ve změnách rozsahu příjmů, které podléhají třem uvedeným odvodům. Další změnou je nahrazení pojistných placených zaměstnavatelem daní z úhrnu mezd. Zásadní změna spočívá v převedení správy pojistného pod procesní režim daňového řádu a další úpravy, které správu pojistného přibližují správě daní (např. stanovení ročního zdaňovacího období na rozdíl od stávajících měsíčních).

Harmonizace základů daně a pojistných a zejména procesní sjednocení správy DPFO a pojistného.

Výhody varianty 1:

- varianta 1 umožní aplikaci pouze jedné pravidel na postup při správě daní, čímž dojde ke snížení administrativní zátěže na straně podnikatelů,
- pokud dojde současně k vytvoření jednoho inkasního místa, dojde k úspoře nákladů i na straně státní správy.

Nevýhody varianty 1:

- uvedená změna představuje poměrně výrazný zásah do stávající situace a bude vyžadovat poměrně významné náklady na straně státu i podnikatelů.

- **Dotčené subjekty**

- fyzické osoby podávající daňová přiznání,
- zaměstnavatelé,
- stávající územní finanční orgány,
- orgány sociálního zabezpečení,
- zdravotní pojišťovny.

Uvedená změna se dotkne všech osob, které jsou plátcí či poplatníky daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Jsou to tedy jednak osoby samostatně výdělečně činné, které jsou poplatníky uvedených odvodů (povinnosti jim tedy vyplývají z titulu provádění samostatné výdělečné činnosti) a jednak zaměstnavatelé, kteří v roli plátců plní povinnosti za své zaměstnance. To mohou být jak právnické osoby, tak fyzické osoby.

Změna se dotkne i existujících institucí, které jsou výběrem pověřeny.

c) Vyhodnocení nákladů a přínosů:

- **Hodnocení dopadů jednotlivých variant**

Varianta 0:

Nulová varianta nepřináší nutnost vynaložit žádné dodatečné náklady, ale současně neumožňuje dosáhnout úspor na straně státu, ale zejména ani na straně podnikatelů.

Varianta 1:

Varianta 1 přinese

- náklady na změnu na straně podnikatelů, kteří se budou muset přizpůsobit novým podmínkám,
- každoroční úspory v letech po provedení harmonizace daně z příjmů fyzických osob, pojistného na sociálním pojištění a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Pokud bude varianta 1 realizována současně se zavedením jednoho inkasního místa, přinese

- náklady na změnu, které budou vynaloženy na změnu vnitřních procesů jednotlivých dotčených státních orgánů a změnu IT systémů,
- každoroční úspory v letech po zavedení jednoho inkasního místa související s budováním pouze jednoho IT systému pro všechny tři odvody.

- **Konzultace**

V rámci přípravy legislativní úpravy prošly teze navrhované právní úpravy jednáním RHSD a navrhovaná právní úprava prošla vnitřním připomínkovým řízením a tudíž byla konzultována i se zástupci územních finančních orgánů, orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven.

d) Návrh řešení:

- **Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení**

Varianta 0:

Pokračováním stávajícího stavu není možno zabezpečit snižování administrativní zátěže.

Varianta 1:

Varianta 1 vede po vynaložení nákladů na změnu k úspoře vyvolaných nákladů na straně podnikatelů a při zavedení současně s jedním inkasním místem i k úspoře administrativních nákladů na straně státu.

Výběr nejvhodnějšího řešení:

Varianta 1 se i přes velké náklady na změnu jeví z dlouhodobého hlediska jako vhodnější.

- **Přezkum účinnosti**

Účinnost navrhované právní úpravy bude možné posoudit na základě vývoje výdajů z veřejných rozpočtů na orgány Finanční správy ČR, orgány sociálního zabezpečení a orgány pověřené výběrem pojistného na veřejné zdravotní pojištění a na základě odhadů nákladů vyvolaných existencí daní a odvodů na straně podnikatelů v letech po nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

- **Kontakty**

Osoby, které zpracovaly závěrečnou zprávu RIA:

Ing. Martin Jareš, Ph.D., tel. 257 043 068, e-mail: Martin.Jares@mfcz.cz

Ing. Karel Korba, tel. 257 042 565, e-mail: Karel.Korba@mfcz.cz

Ing. Lenka Láchová, CSc., tel. 257 044 439, e-mail: Lenka.Lachova@mfcz.cz

Ing. Pavel Kudrna, tel. 257 042 903, e-mail: Pavel.Kudrna@mfcz.cz

Bc. Petr Kusý, tel. 257 044 056, e-mail: Petr.Kusy2@mfcz.cz

8.3. Návrh změny zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů - v oblasti daně z příjmů právnických osob

a) Důvod předložení (pro všechny okruhy změn právnických osob)

Návrh novely zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů za oblast daně z příjmů právnických osob je zejména výsledkem auditu výjimek obsažených v aktuálním znění zákona o daních z příjmů ve smyslu přehodnocení výjimek a jejich případné zrušení s ohledem na spravedlivé daňové zatížení a posouzení a s ohledem na snížení administrativní zátěže jak na straně poplatníka, tak i na straně státní správy.

Návrh novely dále odstraňuje nejvýraznější rozdíly mezi zdaněním přímých investic a investování prostřednictvím fondů kolektivního investování, a to jak u fyzických, tak u právnických osob.

Ostatní navrhované úpravy naplňují požadavky zjednodušení a zpřehlednění daňového systému ve smyslu Programového prohlášení vlády ze dne 4.8.2010.

Část týkající se dopadů regulace je rozdělena na následující okruhy:

- Audit „výjimek“ platných z hlediska daně z příjmů právnických osob (odkaz na jednotlivé body novely).
- Zvýšení limitu pro dary odčitatelné od základu daně na 10 %.
- Zrušení omezení výdajů/nákladů u zaměstnavatelů souvisejících se zajištěním stravování zaměstnanců.
- Vymezení pojmu „zaměstnanec“ pro účely uznatelných (§ 24 odst. 2 písm. j) či neuznatelných nákladů (§ 245 odst. 1 písm. h).
- Definovalí podmínek pro zdanění fondů kolektivního investování.
- Zpřesnění minimální doby finančního leasingu hmotného nemovitého majetku a rozšíření okruhu majetku, u kterého lze tuto dobu poplatníkem zkrátit.
- Tvorba rezervy na opravu u majetku pořízeného formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého majetku.
- Odstranění dvojího zdanění zisku při výplatě dividend.
- Dokončení daňového řešení pojištění úvěrů.
- Zjednodušení tvorby rezerv a opravných položek k pohledávkám.
- Řešení tvorby daňově uznatelných opravných položek k nevýnosovým pohledávkám.

8.3.1 Audit výjimek

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Při auditu stávajících výjimek byly identifikovány také nesystémové výjimky (viz. důvodová zpráva), a proto je navrženo jejich zrušení. Jedná se o takové výjimky, které se neshodují s vládními prioritami a současně odporují myšlence rovných podmínek pro všechny. Cílem je odstranění nesystémových výjimek, které zvýhodňují neoprávněně pouze „jednu“ stranu poplatníků. Z této perspektivy se navrhované opatření týká všech poplatníků.

b) Návrh variant řešení

§ 17 odst. 5

Varianta 0:

Pro dva obdobné typy subjektů, kteří vykonávají zdravotnickou činnost (veřejné neziskové zdravotnické zařízení a poplatníci, kteří nebyly založeni za účelem podnikání a kteří provozují zdravotnické zařízení) jsou nastaveny nesrovnatelné daňové přístupy, a to bez jakéhokoli zdůvodnění. Veřejné zdravotnické zařízení je od daně z příjmů osvobozeno, poplatník uvedený v § 18 odst. 15, tj. neziskový poplatník provozující zdravotnické zařízení má předmětem daně všechny příjmy s výjimkou příjmů z investičních transferů a z úroků z vkladů na běžném účtu, což zakládá jeho potencionální daňovou povinnost, což jej znevýhodňuje. Odstranění této výjimky pro veřejné neziskové zdravotnické zařízení nastaví pro poplatníky, kteří nejsou založeni či zřízeni za účelem podnikání a kteří vykonávají zdravotnickou činnost či provozují zdravotnické zařízení stejné daňové podmínky.

Varianta 1

Zrušení odstavce 5 v § 17 znamená odstranění neopodstatněné výjimky platné pro veřejné neziskové zdravotnické zařízení a nastavení shodných daňových podmínek pro poplatníky provozující zdravotnické zařízení či vykonávající zdravotnickou činnost.

§ 19 odst. 1 písm. a) a § 20 odst. 7

Varianta 0:

V případě nepřijetí návrhu bude mít nadále např. Hospodářská komora a Agrární komora příjem z členských příspěvků nadále osvobozený, i když na straně jejich členů, kteří členské příspěvky zaplatili, se jedná o daňový náklad (výdaj). Jedná se o výjimku platnou pouze pro konkrétní poplatníky.

Varianta 1:

Přijetím návrhu, pokud budou u poplatníků členské příspěvky příjmem zdanitelným, budou daňově uznatelným nákladem (výdajem) u jejich členů. Jedná se o odstranění výjimky a zjednodušení daňových pravidel. Doplnění věty v § 20 odst. 7 zdůrazňuje podmínky, za kterých neziskový subjekt může uplatnit „zvláštní“ daňové zvýhodnění formou snížení základu daně. Viz. důvodová zpráva více.

§ 19 odst.1 písm. f) a z)

Varianta 0:

Ponechání stávající výjimky, která neodůvodněně znamenala daňové zvýhodnění již neexistujícího Fondu dětí a mládeže a České konsolidační agentury, zachovává již obsoletní ustanovení.

Varianta 1:

Jedná se o návrh úpravy v souvislosti s auditem výjimek. Viz. důvodová zpráva.

§ 19 odst. 1 písm. m)

Varianta 0:

V případě ponechání osvobození příjmů plynoucí dlužníkovi v reorganizaci bude zachována neodůvodněná výjimka ve zdanění příjmů. Dále může u některých poplatníků tento daňový režim znamenat i nevýhodu, protože pokud by dlužník v období reorganizace v režimu bez osvobození vykazoval daňové ztráty, mohl by tyto ztráty v dalších zdaňovacích obdobích odečítat od základu daně, což při osvobození nelze.

Varianta 1:

V případě zrušení osvobození příjmů plynoucí dlužníku v reorganizaci bude zrušena jedna z neodůvodněných daňových výjimek, což bude znamenat zjednodušení současně platného zákona o daních z příjmů. Pokud dlužník v reorganizaci vykáže daňovou ztrátu, může tuto ztrátu odečítat od základu v dalších 5 zdaňovacích obdobích.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné

Zápory: Zvýhodnění těch poplatníků, pro které je zvýhodnění nastaveno

Varianta 1:

Klady: Nastavení rovných daňových podmínek a snížení administrativní zátěže.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Odstranění nesystémových výjimek, zjednodušení daňového přístupu	+
Administrativní náročnost	+
Náklady	
Pro poplatníky, kterým jsou výjimky odejmuty a nastaveny rovné, spravedlivé podmínky tak, jako pro ostatními poplatníky	+

Pozn. ke všem následujícím tabulkám:

Znaménka +, - a 0 znamenají intenzitu dopadu ve srovnání s nulovou variantou. U přínosů tedy + znamená vyšší přínos a - nižší přínos. Naopak u nákladů + znamená, že náklady budou vyšší a - nižší než u nulové varianty. 0 znamená, že intenzita se nezmění nebo téměř nezmění."

Ministerstvo financí doporučuje varianty 1 ve všech uvedených případech týkajících se zrušení výjimek.

8.3.2. Zvýšení limitu pro dary odčitatelné od základu daně na 10 %

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Cílem návrhu je stimulace poplatníků k poskytování darů na účely vymezené v zákoně, jejichž škála je velice široká, a to od obecně vymezených účelů, kterými jsou např. účely humanitární, charitativní, sociální, kulturní, výzkumné a vývojové až po adresné poskytování darů např. poživatelům invalidního důchodu na rehabilitační a kompenzační pomůcky. Dosavadní maximální limit ve výši 5 % od základu daně s možným navýšením na 10 % pro střední a vyšší odborné školy, vysoké školy a veřejné výzkumné instituce se plošně navrhuje zvýšit na 10 % pro všechny zákonem vymezené účely.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Podle této varianty dojde k zachování současného stavu, kdy bude možné odečítat dary od základu daně ve výši 10 % jen na zvlášť uvedené účely, kterými jsou pořízení materiálu nebo zařízení nebo opravy a modernizace zařízení využívaných pro účely praktického vyučování u středních škol a vyšších odborných škol, dále dary poskytované vysokým školám a veřejným výzkumným institucím.

V případě zachování odčitatelných darů od základu daně nebudou poplatníci stimulováni k poskytování vyšších částek v podobě darů na účely, které pomáhají slabým a potřebným (charitativní, sociální, humanitární).

Varianta 1:

Tato varianta sjednocuje maximální výši odčitatelných darů od základu daně u právnických osob na 10 %. Sjednocením maximální výše se odstraňuje stávající komplikované vymezení, kdy u darů poskytovaných vysokým školám a veřejným výzkumným institucím a na vymezené účely středním školám a vyšším odborným školám bylo možné odečíst až 10 % od základu daně, kdežto na ostatní účely vymezené zákonem jen maximálně 5 %. V pásmu do 5 % jsou mimo jiné účely sociální, charitativní, humanitární, kulturní, zdravotní.

Varianta 2:

Zvýšení odčitatelných darů na maximálních 10 % umožnit pouze na účely, které by byly zaměřeny výlučně na podporu slabým a potřebným. To by znamenalo další vymezení skupin poplatníků, resp. příjemců darů na tyto účely.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Výše 5 % odčitatelných darů se vztahuje na většinu poskytovaných darů.

Zápory: Komplikované vymezení, vykazování a prokazování darů na účely, na které lze uplatnit odpočet ve výši až 10 % od základu daně. Do 5 % lze dar poskytnout na jakýkoli účel vymezený v zákoně, ale dalších 5 % už jen na přesně vymezený účel.

Varianta 1:

Klady: Maximální výše odčitatelných darů je jednotná bez ohledu na příjemce. Výrazně se zjednoduší vykazování darů v daňovém přiznání.

Zápory: Zvýšení odčitatelných darů se projeví u všech účelů vymezených v zákoně, tj. např. i u politických stran a hnutí.

Varianta 2:

Klady: Zvýšení odčitatelných darů od základu daně by se projevilo jen u účelů směřovaných do oblasti sociální, charitativní, humanitární, popř. kulturní, zdravotní.

Zápory: Tato varianta by dále prohlubovala komplikované vymezení odčitatelných darů včetně jejich vykazování a prokazování na straně dárců.

Změna bude znamenat sice nižší výnos daně z příjmů právnických osob o 19 % z každého tisíce hodnoty daru, ale současně budou o cca 800 Kč zvýšeny zdroje příjemců darů a tím podpořeny aktivity veřejné prospěšnosti.

Dopad pro poplatníky – snížení administrativní zátěže. Odstraní se dvojitý limit podle příjemců a účelu.

Dopad pro veřejnou správu – zjednodušení kontroly odečítaných darů.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta	
	var. 0	var. 1
Přínosy		
Zjednodušení právního předpisu (odstraní se výkladové problémy)	+	-
Náklady		
Vzroste administrativní náročnost	-	+

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Hlavním důvodem pro přijetí varianty 1 je výrazné zjednodušení posuzování limitu pro odpočet darů od základu daně z příjmů.

8.3.3. Zrušení omezení výdajů/nákladů u zaměstnavatelů souvisejících se zajištěním stravování zaměstnanců

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Změna daňového režimu výdajů/nákladů vynaložených zaměstnavatelem na stravování zaměstnanců v souvislosti se zdaněním nepeněžního příjmu zaměstnanců z důvodu poskytnutého stravování zaměstnavatelem jako výsledek auditu výjimek a jejich rušení.

Cílem návrhu je zrušení dosavadních omezujících podmínek pro daňovou uznatelnost výdajů/nákladů vynaložených zaměstnavatelem v souvislosti se zajištěním stravování zaměstnanců, neboť zdaněním hodnoty poskytovaného stravování u zaměstnance se tento

benefit dostane do režimu mzdového plnění, které je bez výjimky daňově uznatelné. Tato úprava by se vztahovala i na případy, kdy zaměstnavatel zajišťuje stravování i pro bývalé zaměstnance, kteří u něj pracovali do odchodu do starobního nebo invalidního důchodu (ve smyslu § 236 odst. 3 zákoníku práce).

Navrhovaná úprava navazuje na navrhované zrušení osvobození příjmů zaměstnanců plynoucí ze stravování zajišťovaného zaměstnavatelem. Nepřijetím navrhované úpravy bude oslabena argumentace ohledně zdanění příjmů zaměstnanců plynoucí ze stravování poskytovaného zaměstnavatelem.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Podle této varianty dojde k zachování současného stavu, kdy bude možné nadále uplatňovat na straně zaměstnavatelů výdaje/náklady na zajištění stravování zaměstnanců jen v rozsahu stanoveném zákonem. Při zajištění stravování ve vlastním stravovacím zařízení je neuznatelná hodnota spotřebovaných potravin, ale není omezen okruh stravujících se osob. Při zajištění stravování prostřednictvím jiných subjektů (např. stravenky, použití cizího stravovacího zařízení) je neuznatelná hodnota jídla přesahující zákonem stanovený limit, a daňová uznatelnost se týká pouze zaměstnanců, kteří jsou přítomni v práci minimálně 3 hodiny.

Varianta 1:

Tato varianta ruší všechna omezení stanovená zákonem v oblasti uznatelných výdajů/nákladů na stravování zaměstnanců uplatňovaných zaměstnavatelem v základu daně z příjmů. Současně se umožňuje, aby byly uznatelné i výdaje/náklady vynaložené v souvislosti se zajišťováním stravování podle kolektivní smlouvy nebo vnitřního předpisu bývalým zaměstnancům, kteří u zaměstnavatele pracovali do odchodu do starobního nebo invalidního důchodu.

Varianta 2:

Tato varianta představuje řešení, kdy by zrušení podmínek pro uznatelnost výdajů /nákladů na závodní stravování platilo jen na zaměstnance v pracovněprávních vztazích ve smyslu § 6 zákoníku práce. Tzn., že by nebylo možné tento režim aplikovat i při zajištění stravování pro zaměstnance, kteří pracovali u zaměstnavatele až do odchodu do důchodu.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Daňově uznatelné výdaje vynaložené zaměstnavatelem na stravování zaměstnanců jsou uznatelné jen zčásti.

Zápory: Podmínky pro uznatelnost výdajů/nákladů na stravování na straně zaměstnavatele jsou rozdílné s ohledem na způsob zajištění. U vlastních stravovacích zařízení je z daňových výdajů vyloučena hodnota spotřebovaných potravin a není rozhodné, kdo se stravuje, kdežto u stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů je možné uplatnit výdaje/náklady do stanoveného procenta z ceny hlavního jídla, ale týká se jen zaměstnanců, kteří jsou přítomni v práci minimálně 3 hodiny. "

Varianta 1:

Klady: Výrazné zjednodušení vzhledem k tomu, že nebude nutná úprava výsledku hospodaření na daňovém přiznání (účetní zachycení ve výsledku hospodaření bude plně akceptováno).

Zápory: V případě zdanění nepeněžního příjmu u zaměstnance z titulu poskytnutého stravování se zvýší administrativní náročnost na straně zaměstnavatele a důchodců související se zdaněním a zpojistněním tohoto příjmu.

Varianta 2

Klady: Výrazné zjednodušení vzhledem k tomu, že nebude nutná úprava výsledku hospodaření na daňovém přiznání (účetní zachycení ve výsledku hospodaření bude plně akceptováno).

Zápory: Zvýhodnění uplatňování výdajů/nákladů na stravování by se týkalo jen „aktivních“ zaměstnanců a nikoliv důchodců. Při zdanění nepeněžního příjmu zaměstnance plynoucího ze stravování zajištěného zaměstnavatelem by se zvýšila administrativní náročnost.

Změna bude znamenat nižší výnos daně z příjmů právnických osob, který však vyváží vyšší inkaso na straně zaměstnanců.

Dopad pro poplatníky – snížení administrativní zátěže z hlediska uplatňování výdajů/nákladů na stravování zaměstnanců.

Dopad pro veřejnou správu – zrušení posuzování plnění podmínek pro uplatnění výdajů/nákladů na stravování zaměstnanců.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta	
	var. 1	var 2
Přínosy		
Zjednodušení právního předpisu (odstraní se výkladové problémy)	+	+
Sníží se administrativní náročnost	+	+
Náklady		
Zvýšení daňově uznatelných výdajů na stravování	+	+

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Hlavním důvodem pro přijetí varianty 1 je zrušení omezujících podmínek pro uznatelnost výdajů/nákladů na stravování nejen zaměstnanců, ale i bývalých zaměstnanců, kteří až do odchodu do důchodu pracovali u zaměstnavatele.

8.3.4. Vymezení pojmu „zaměstnanec“ pro účely uznatelných výdajů vynakládaných zaměstnavatelem na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců podle § 24 odst. 2 písm. j) a neuznatelných výdajů na nepeněžní plnění ve vztahu k zaměstnancům uvedeným v § 25 odst. 1 písm. h)

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Zákon vymezuje v § 24 odst. 2 písm. j) výdaje/náklady na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců, které jsou daňově uznatelné a naopak v § 25 odst. 1 písm. h) výdaje neuznatelné. Stávající úprava nespecifikuje pojem „zaměstnanec“ a proto je nutné při aplikaci těchto ustanovení akceptovat vymezení osob s příjmy ze závislé činnosti uvedené v § 6 odst. 2 zákona, tj. vedle současných zaměstnanců zahrnuje i zaměstnance minulé a budoucí. Svým charakterem jsou však uznatelné i neuznatelné výdaje v § 24 odst. 2 písm. j) a v § 25 odst. 1 písm. h) typickými výdaji, které je zpravidla povinen či oprávněn zajišťovat zaměstnavatel pro zaměstnance v pracovněprávním vztahu.

Cílem návrhu je zpřesnění pojmu „zaměstnanec“ tak, aby bylo zřejmé, že zaměstnancem pro účely uplatňování výdajů/nákladů na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců a neuznatelnost nepeněžních výdajů/nákladů na rekreaci, sport, kulturu, atd. se rozumí zaměstnanec vymezený pro účely zákoníku práce, tj. v pracovněprávním vztahu (současný zaměstnanec).

Navrhovaná úprava odstraňuje odborné diskuze v tom, zda lze ustanovení o uznatelných a neuznatelných výdajích na zaměstnance aplikovat i na budoucí či bývalé zaměstnance, členy statutárních orgánů, apod., resp. v širokém rozsahu, v jakém je zaměstnanec vymezen pro účely příjmů ze závislé činnosti.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Stávající úprava neřeší jednoznačně pojem „zaměstnanec“, kterému je zaměstnavatel povinen či oprávněn podle zvláštních předpisů (např. zákoník práce, zákon o péči a zdraví lidu) poskytovat péči zejména v oblasti pracovního prostředí, zdraví, vzdělávání, stravování a případně poskytovat v nepeněžní formě možnost používat rekreační, sportovní, kulturní a jiná zařízení.

Varianta 1:

Navrhovaná varianta jednoznačně vymezuje pojem „zaměstnanec“ v rozsahu stanoveném zákoníkem práce. Toto doplnění odstraňuje možné pochybnosti ohledně použitého pojmu.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Ponechání stávajícího stavu nepřináší žádné pozitivní dopady.

Zápory: Nadále budou přetrvávat pochybnosti o tom, zda se jedná o zaměstnance ve smyslu zákoníku práce, resp. smyslu užívaném i v jiných zákonech a nebo o osobu s příjmy ze závislé činnosti, kterou může být i osoba, která není v pracovněprávním vztahu.

Varianta 1:

Klady: Odstranění pochybností ohledně použitého pojmu „zaměstnanec“.

Zápory: Žádné.

Změna bude ve vztahu k výnosu daně z příjmů právnických osob neutrální.

Dopad pro poplatníky – neutrální.

Dopad pro veřejnou správu – neutrální.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Zjednodušení právního předpisu (odstraní se výkladové problémy)	+
Náklady	
Zvýšení daňově uznatelných výdajů na stravování	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Hlavním důvodem pro přijetí varianty 1 je jednoznačné vymezení pojmu „zaměstnanec“ pro účely znatelnosti či neznatelnosti specifikovaných výdajů /nákladů v § 24 odst. 2 písm. j) a § 25 odst. 1 písm. h).

8.3.5. Definování podmínek pro zdanění fondů kolektivního investování

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Z pohledu daňové neutrality je snaha dosáhnout stavu, při kterém investice prováděné prostřednictvím fondů mají z pozice investora srovnatelné daňové zatížení s investicemi prováděnými individuálně. V současné době podléhají fondy kolektivního investování dani s příjmu s jednotnou sazbou 5%, přičemž jejich zisky mohou být generovány z výrazně odlišných aktivit, např. obchodování s cennými papíry i správa nemovitostí. Tím vznikají výrazné disproporce mezi daní zaplacenou investorem při přímé investici oproti dani zaplacené fondem při srovnatelných aktivitách. Dalším problémem je, že do většiny fondů mohou investovat jak fyzické osoby tak právnické osoby, jejichž systém zdanění se výrazně liší. Důsledkem výše popsaných problémů je to, že některým investorům, zejména právnickým osobám s účastí zakládající osvobození dividendových příjmů podle Směrnice č 90/435/EHS vzniká neodůvodnitelné daňové zvýhodnění pokud investují prostřednictvím fondů kolektivního investování (např. fondy kvalifikovaných investorů, nemovitostní fondy) a pro některé investory je naopak investování prostřednictvím fondů z daňového hlediska méně výhodné (např. pro fyzické osoby je zisk z obchodování s cennými papíry při dodržení časového testu osvobozen od daně z příjmu, při investici prostřednictvím fondu je tento zisk zdaněn na úrovni fondu).

Cílem návrhu je odstranění nejvýraznějších rozdílů mezi zdaněním přímých investic a investování prostřednictvím fondů kolektivního investování, a to jak fyzických tak u právnických osob.

V případě nečinnosti mohou vznikat účelově vytvářené fondy, které vytváří možnosti daňových optimalizací a vyvádění zisků do méně daňově zatížených aktivit (zejména prostřednictvím fondů kvalifikovaných investorů a nemovitostních fondů). Pro investory – fyzické osoby je mírně daňově nevýhodné investování prostřednictvím fondů ve srovnání s individuální investicí přímo do cenných papírů.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Při zachování stávajícího stavu bude i nadále trvat podmínky umožňující nežádoucí daňovou optimalizaci.

Varianta 1:

Navrhuje se zavést nulové zdanění na úrovni fondů kolektivního investování při důsledném zdanění výstupů (dividendy, zisk z prodeje/zpětného odkupu) z těchto fondů. Vzhledem k tomu, že zdaňování těchto výstupů je odlišné u fyzických a právnických osob, řeší tento návrh i problémy spojené s tím, že do jednoho fondu mohou investovat oba typy investorů. Součástí této varianty je nová podmínka, která stanoví, že pokud příjem společnosti (dceřiné nebo mateřské) je od daně osvobozen (nebo podléhá obdobné úlevě) není možné u mateřské společnosti uplatnit osvobození dividendového příjmu nebo příjmu z převodu podílu na dceřiné společnosti. To je úprava naplňující podstatu směrnice EU 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností. Další novou podmínkou je, že zisk ze zpětného odkupu/prodeje podílových listů/akcií nemovitostních fondů, fondů kvalifikovaných investorů a obdobných fondů bude pro fyzické osoby vždy podléhat dani z příjmu (nebude uplatňován časový test).

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné.

Zápory: Při zachování stávajícího znění bude i nadále docházet k nežádoucím daňovým optimalizacím.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navržené úpravy by se dosáhlo spravedlivějšího daňového zatížení investorů investujících pomocí fondů kolektivního investování ve srovnání s přímými investicemi, čímž bude vyloučena nežádoucí daňová optimalizace.

Zápory: Mírné zvýšení náročnosti při správě daní z příjmů, ale pouze u velmi malé části poplatníků (fyzické osoby investující do nemovitostních fondů a fondů kvalifikovaných investorů).

Změny by měly mít mírně pozitivní dopad na veřejné rozpočty, které však nelze kvantifikovat. Snížený výběr daně na úrovni fondů bude kompenzován zvýšeným příjmem od investorů a zejména od mateřských společností.

Dopad pro subjekty v případě kolektivního investování znamená zavedení nulové daně z příjmu u těchto společností a tím zvýší jejich atraktivitu pro investory.

Dopad u běžných investorů bude daňově výhodnější, odstraní se neodůvodněné daňové zvýhodnění zejména u nemovitostních fondů a fondů kvalifikovaných investorů.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Zdanění investorů fondů nejbliže zdanění individuálních investorů	+
Odstranění nežádoucích daňových optimalizací	+
Výhodnější daňový režim pro běžného investora	+
Administrativní náročnost	0
Náklady	
0	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Tato varianta zajišťuje objektivnější daňový režim u fondů kolektivního investování, minimalizuje možné daňové optimalizace. Pro běžného investora přináší výhodnější daňový režim a snižuje rozdíly proti individuálním investicím.

8.3.6. Zpřesnění minimální doby finančního leasingu hmotného nemovitého majetku a rozšíření okruhu majetku, u kterého lze tuto dobu poplatníkem zkrátit

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Zákonem č. 346/2010 Sb., který novelizoval zákon o daních z příjmů, byly upraveny podmínky u hmotného movitého majetku pořízeného formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku (finanční leasing), pokud jde o minimální dobu odpisování jako jednu ze zákonných podmínek, za kterých je nájemné z finančního pronájmu tohoto majetku daňovým výdajem (nákladem).

Uvedená úprava však neprovázala zcela u nemovitého majetku minimální dobu finančního leasingu s dobou odpisování stanovenou v § 30 odst. 1 zákona o daních z příjmů v tom, že u nemovitostí zůstala zachována minimální doba trvání finančního pronájmu 30 let bez ohledu na zařazení nemovitosti do odpisové skupiny. Rovněž nebylo sjednoceno možné zkrácení doby finančního leasingu o 6 měsíců oproti minimální době odpisování stanovené v § 30 odst. 1 zákona. Této možnosti mohou poplatníci využít pouze u hmotného movitého majetku zařazeného v odpisové skupině 2 a 3.

Cílem návrhu je stanovit minimální dobu nájmu jak u hmotného movitého majetku tak u nemovitého majetku pořízeného formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku (formou finančního leasingu) důsledným provázáním na dobu odpisování podle § 30 odst. 1 a umožnit ve všech odpisových skupinách s výjimkou odpisové skupiny 1 takto stanovenou dobu zkrátit o 6 měsíců.

Nepřijetím této úpravy bude nadále u hmotného nemovitého majetku pořízeného formou finančního leasingu a zařazeného ve 4. až 6. odpisové skupině stanovena minimální doba nájmu 30 let bez vazby na minimální dobu jeho odpisování stanovenou § 30 odst. 1 zákona. Dále by bylo zachováno omezení možnosti poplatníka zkrátit dobu finančního leasingu o 6

měsíců oproti době odpisování podle § 30 odst. 1 jen na hmotný movitý majetek zařazený v odpisové skupině 2 a 3.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Zachováním současného stavu zůstane u hmotného nemovitého majetku pořízeného formou finančního leasingu a zařazeného ve 4. až 6. odpisové skupině stanovena minimální doba nájmu 30 let bez vazby na dobu odpisování stanovenou § 30 odst. 1 zákona. Dále by zůstalo zachováno omezení možnosti poplatníka zkrátit dobu nájmu o 6 měsíců oproti minimální době odpisování podle § 30 odst. 1 jen na hmotný movitý majetek zařazený v odpisové skupině 2 a 3.

Varianta 1:

Přijetím návrhu budou nastaveny jednotné podmínky jak u hmotného movitého, tak u hmotného nemovitého majetku pořízeného formou finančního leasingu.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhované změny nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Zůstane zachováno méně systémové řešení u poplatníků, kteří si pořizují nemovitý majetek formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku.

Varianta 1:

Klady: Přijetím návrhu budou nově taxativně vymezeny minimální doby nájmu movitého i nemovitého majetku jako jedné z nezbytných podmínek pro uplatňování nájemného jako daňově uznatelného výdeje, a to důsledně ve vazbě na minimální dobu odpisování a se shodnou možností zkrácení této doby o 6 měsíců pro majetek v odpisových skupinách 2 až 6.

Zápory: Žádné.

Změny mají nevýznamný dopad na veřejné rozpočty.

Dopady pro poplatníky znamenají odstranění nesystemovosti v podmínce doby nájmu ve finančním leasingu nemovitostí znevýhodňuje poplatníky při pronájmu nemovitostí zařazených v odpisové skupině 6 a zvýhodňuje poplatníky v případě, že předmětem nájmu je nemovitost v odpisové skupině 4. Rozšíření možnosti zkrátit o 6 měsíců nájmu také u odpisové skupiny 4 až 6 je výhodné pro všechny poplatníky.

d) Vyhodnocení - navrhujeme řešení varianty 1

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Zpřesnění úpravy pro minimální dobu nájmu hmotného nemovitého	+

majetku a úprava pro zkrácení minimální doby nájmu u movitého i nemovitého majetku.	
Administrativní náročnost	0
Náklady	
Rozšíření možnosti zkrátit dobu finančního pronájmu o 6 měsíců na všechny hmotné majetky v odpisové skupině 2 až 6 může přinést nevýznamný rozpočtový dopad.	+

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, protože tato varianta je dokončením předchozích systémových úprav, má vazbu na minimální dobu odpisování hmotného majetku a dává poplatníkovi možnost zkrátit předmětnou dobu leasingu o 6 měsíců stejně bez ohledu na zařazení do odpisové skupiny 2 až 6 a bez ohledu na to, zda je předmětem pronájmu s následnou koupí najatého majetku movitý či nemovitý majetek.

8.3.7. Tvorba rezervy na opravu u majetku pořízeného formou finančního pronájmu s následnou koupí najatého majetku

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje tvorbu rezervy na opravu hmotného majetku vlastníkům, nikoliv nájemcům (s výjimkou nájemců na základě smlouvy o nájmu podniku). Tímto způsobem jsou dosud – pokud jde o možnost tvorby rezervy na opravu hmotného majetku podle uvedeného zákona - znevýhodněni nájemci hmotného majetku podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku (finanční leasing), kteří tuto rezervu podle stávajícího znění zákona tvořit nemohou a tím také nemohou tvorbu této rezervy uplatnit jako výdaj (náklad) podle zákona o daních z příjmů. Uvedená znevýhodnění hmotného majetku pořizovaného formou finančního leasingu se týkají jak období trvání nájmu formou finančního leasingu, tak i období po skončení finančního leasingu v těch případech, že takto pořízený majetek byl odkoupen za cenu nižší než 40 tis. Kč.

Cílem návrhu je zrovnoprávnit formu pořízení hmotného majetku podle smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku, pokud jde o možnost vytvářet rezervu na opravu hmotného majetku podle uvedeného zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů s pořízením hmotného majetku na úvěr nebo z vlastních zdrojů poplatníka. Tím bude také dokončeno sjednocení daňových režimů pořízení hmotného majetku zahájené v roce 2008.

Nepřijetím této úpravy bude nadále forma pořízení majetku formou smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku znevýhodněna a na hmotný majetek pořízený touto formou by výše uvedená rezerva podle zákona o rezervách mohla být tvořena až po okamžiku jeho následné koupě a jen v případech, že sjednaná kupní cena je vyšší než 40 tis. Kč, což se v praxi vyskytuje zcela výjimečně.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Zachovává možnost tvorby rezervy na opravu hmotného majetku jen vlastníkům nebo nájemcům podniku.

Varianta 1:

Přijetím návrhu budou zrovnoprávněni nájemci hmotného majetku najatého na základě smlouvy o finančním leasingu a vlastníci takto pořízeného majetku v případě, že sjednaná kupní cena byla nižší než 40 tis. Kč s ostatními poplatníky, kteří pořizují hmotný majetek z vlastních zdrojů nebo na úvěr, pokud jde o možnost vytvářet rezervu na opravu hmotného majetku podle zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů a tím tuto tvorbu uplatnit jako daňový výdaj (náklad) podle zákona o daních z příjmů.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhované změny nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Zůstane zachováno neopodstatněné znevýhodnění nájemců a vlastníků hmotného majetku na základě smlouvy o finančním leasingu.

Varianta 1

Klady: Přijetím návrhu budou zrovnoprávněni nájemci hmotného majetku najatého na základě smlouvy o finančním leasingu a vlastníci takto pořízeného majetku v případě, že sjednaná kupní cena bude nižší než 40 tis. Kč, pokud jde o možnost vytvářet rezervu na opravu hmotného majetku podle zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů a tím tuto tvorbu rezervy uplatňovat jako daňový výdaj (náklad) podle zákona o daních z příjmů.

Zápory: Žádné.

Změny mají nevýznamný obtížně kvantifikovatelný dopad na veřejné rozpočty, neboť tvorba rezervy není povinná a při její tvorbě je poplatník povinen deponovat prostředky ve výši rezervy na zvláštním účtu.

Dopady pro poplatníky znamenají možnost tvorby rezervy na opravu majetku pořízeného formou finančního leasingu sjednocuje formy pořízení hmotného majetku z hlediska dopadu na základ daně z příjmů.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Zrovnoprávnění nájemců hmotného majetku najatého na základě smlouvy finančního leasingu a vlastníků takto pořízeného majetku v případě, že sjednaná kupní cena byla nižší než 40 tis. Kč.	+
Administrativní náročnost	0
Náklady	
Nevýznamný dopad na veřejné rozpočty z titulu vyšší tvorby rezervy	+

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, protože tato varianta je systémová a odstraňuje neodůvodněné znevýhodnění u nájemců či vlastníků hmotného majetku pořízeného formou finančního leasingu.

8.3.8. Odstranění dvojího zdanění zisku při výplatě dividend

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

V roce 2011 OECD publikovalo Ekonomický přehled České republiky 2010. Součástí tohoto dokumentu byla i speciální kapitola zaměřená na oblast daní a doporučení dalšího postupu, který by měl zlepšit podnikatelské prostředí v ČR. Jedním z hlavních problémů rozebíraných v tomto materiálu je i to, že podle platné legislativy je v současné době výrazně zvýhodňováno dluhové financování investic oproti investicím financovaným z nového vlastního kapitálu, a proto je doporučeno provést revizi daňové úpravy různých zdrojů financování investic s cílem odbourat tyto nerovnosti. Zvýhodnění dluhového financování vychází z možnosti daňově odepsat úroky z půjček a úvěrů zatímco výplaty dividend jsou u společnosti daňově neuznatelné a současně dochází i ke zdanění u společníka (srážková daň při výplatě dividend/podílů na zisku).

Neutralita by mohla být dosažena zavedením fiktivních úrokových odpočtu pro investice financované z vlastního kapitálu. To by ale vyžadovalo důslednou analýzu úrokových sazeb. Jednodušší variantou by bylo postupné omezování daňové uznatelnosti úroků nebo odstranění dvojího zdanění zisku při výplatě dividend. Odstranění tohoto dvojího zdanění zisku lze dosáhnout například umožněním daňově odepsat dividendy na úrovni společnosti a jejich zdanění pouze jako příjem společníků, odstraněním zdanění dividend srážkovou daní nebo zavedením slevy na dani ve výši srážkové daně z vyplacených dividend. V současné době jsou od platby srážkové daně osvobozeny pouze společnosti, které splňují kritéria mateřské společnosti (podle Směrnice č 90/435/EHS)

Cílem návrhu je zmírnění disproporcí v daňovém režimu při dluhovém financování a financování pomocí vlastního kapitálu, a to odstraněním dvojího zdanění zisku při výplatě dividend a tím dosáhnout zvýšení podpory podnikání a zatraktivnění podnikatelského prostředí pro investory.

V případě nečinnosti bude i nadále rozdílný režim mezi dluhovým financováním a financováním prostřednictvím vlastního kapitálu, bude dále docházet k nežádoucímu dvojímu zdanění zisku při výplatě dividend.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Při zachování stávajícího znění bude i nadále docházet k dvojímu zdanění zisku a na systému budou profitovat pouze společnosti splňující kritéria mateřské společnosti.

Varianta 1:

Navrhuje se zavést slevu na dani ve výši daně sražené při výplatě dividend. Společnost bude mít možnost odečíst od základu daně částku, kterou srazila při výplatě dividend nebo podílů na zisku v daném zdaňovacím období. U konečného příjemce bude zachován současný režim, kdy u mateřských společností bude přijatá dividendy osvobozena a u ostatních vlastníků/akcionářů bude nadále tento příjem podléhat srážkové dani 15 %.

To, že částku ve výši sražené daně obdrží přímo společnost, bude stimulovat její další rozvoj. Navrhovaná změna zvýhodňuje zejména přímo danou společnost a její velké akcionáře (mateřské společnosti).

Varianta 2:

Tato varianta navrhuje zrušit srážkovou daň při výplatě dividend/podílů na zisku a tyto výnosy osvobodit od daně ze zisku. Výhodou je nižší administrativní náročnost a rovnoměrná podpora všech akcionářů. Nevýhodou je nulové zvýhodnění společnosti a tím i nižší podpora přímého podnikání.

Varianta 3:

Tato varianta zmiňovaná i ve výše uvedeném materiálu OECD ponechává dvojí zdanění dividend, ale zavádí fiktivní daňově uznatelné úrokové náklady pro investice financované z vlastního kapitálu. To by ale vyžadovalo podrobnou analýzu úrokových sazeb.

Varianta 4:

Další varianta, která by umožňovala uplatnit stejný daňový režim pro vlastní a cizí kapitál a je také zmiňovaná v materiálu OECD, spočívá v neuznatelnosti úroku jako daňového výdaje bez jakýchkoliv dalších zásahů na straně zdaňování dividend. Tento bezprecedentní krok by zcela odstranil problém nízké kapitalizace či upřednostňování dluhového financování. Dalšími pozitivními efekty by bylo rozšíření daňového základu, což by však v případě požadavku na nezvýšení daňového zatížení poplatníků muselo být doprovázeno příslušnými změnami v sazbě daně. Tato varianta ale s ohledem na současnou situaci a vývoj v posledních letech nepředstavuje politicky schůdné řešení a naráží na zásadní odpor odborné veřejnosti. Ustanovení týkající se částečného neuznání úroků z úvěrů a půjček prošlo v minulém období několika protichůdnými změnami a domníváme se, že z důvodů zachování alespoň nějaké, tolik potřebné, kontinuity v daňovém režimu, je není vhodné v současné době opět měnit.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Zachování současného stavu z pohledu fiskálních dopadů.

Zápory: Při zachování stávajícího znění bude i nadále docházet k dvojímu zdanění zisku.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navržené úpravy by se dosáhlo odstranění dvojího zdanění zisku, daňové zvýhodnění by se projevilo přímo na úrovni společnosti a tím by docházelo k vyšší podpoře podnikatelských aktivit.

Zápory: Negativní fiskální dopad.

Varianta 2:

Klady: Navržená úprava odstraňuje dvojí zdanění, výrazně snižuje administrativu a zvýhodňuje rovnoměrně všechny vlastníky/akcionáře.

Zápory: Tato varianta je na úrovni společnosti daňově neutrální. Negativní fiskální dopad srovnatelný s variantou 1.

Varianta 3:

Klady: Sjednocuje daňový režim u financování z vlastního kapitálu s dluhovým financováním.

Zápory: Výrazně negativní dopad na státní rozpočet, z předkládaných variant je z fiskálního pohledu pravděpodobně nejnákladnější.

Varianta 4:

Klady: Výrazně pozitivní z pohledu státního rozpočtu.

Zápory: Velký odpor odborné veřejnosti, při požadavku zachovat stávající úroveň daňové zátěže by muselo dojít k úpravě sazby daně z příjmu u právnických osob a pak by byl její dopad z fiskálního pohledu nejistý.

Změny mají negativní dopad na státní rozpočet, protože se sníží odvody plynoucí do státního rozpočtu.

Dopad na poplatníky – odstranění dvojího zdanění, resp. u varianty 2 daňové zvýhodnění investování vlastního kapitálu.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianty			
	var. 1	var. 2	var. 3	var. 4
Přínosy				
Neutralita daně u různých typů financování	+	+	+	+
Odstranění dvojího zdanění	+	+	0	0
Nižší administrativní náročnost	0	+	0	0
Podpora podnikání	+	0	+	0
Náklady				
Negativní fiskální dopad	+	+	+	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Tato varianta zajišťuje zmírnění rozdílů v daňovém režimu při dluhovém financování a financování pomocí vlastního kapitálu odstraněním dvojího zdanění zisků při výplatě dividend a podílů na zisku a toto daňové zvýhodnění se projeví přímo na úrovni společnosti.

8.3.9. Dokončení daňového řešení pojištění úvěrů

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Podle Programového prohlášení vlády je jednou z hlavních priorit podpora exportu a jedním z prostředků této podpory je i navýšení pojistné kapacity Exportní a garanční pojišťovny. Vyplácení pojistného plnění však není v zákoně o daních z příjmu plně dořešeno. V rámci poslední novely ZDP (schváleno zákonem č. 346/2010 Sb.) bylo bankám umožněno zahrnout

v případě pojistného plnění do nákladů hodnotu nesplacené pohledávky, a to do výše přijatého pojistného plnění. Toto ustanovení však platí pouze pro úvěry poskytnuté bankou nebo bankovním subjektu a pro záruky poskytnuté bankou jiné bance. Zákon tedy neřeší exportní úvěry poskytnuté bance zahraničního dovozce ani záruky poskytnuté bankovním subjektům.

Cílem návrhu je odstranění rozdílů mezi daňovými režimy při pojistném plnění u různých typů úvěrů a bankovních záruk při exportním financování.

V případě nečinnosti dochází k daňovému zvýhodnění určitých typů úvěrů na úkor jiných, které nemá žádné ekonomické zdůvodnění. To může snížit zájem bank poskytovat úvěry s nevýhodným daňovým režimem při pojistném plnění.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Při zachování stávajícího znění bude i nadále platit neodůvodnitelné rozdíly mezi daňovými režimy různých typů exportních úvěrů.

Varianta 1:

Navrhuje se rozšířit možnost zahrnout do nákladů v případě pojistného plnění hodnotu nesplacené pohledávky i u úvěrů poskytovaných bankám nebo u plnění z bankovní záruky poskytnuté bankovnímu subjektu, a to do výše přijatého pojistného plnění.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné.

Zápory: Nižší podpora exportu.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navržené úpravy by se dosáhlo jednotného přístupu k pojištěným úvěrům a bankovním zárukám. To by umožnilo bankám poskytovat tyto produkty podle čistě ekonomického zhodnocení.

Zápory: Žádné.

Změny zřejmě nebudou mít v úhrnu dopad na veřejné rozpočty, protože mírné snížení daňové povinnosti, ke kterému ve výjimečných případech u bank dojde, bude nahrazeno přínosy zvýšeného exportu.

Dopad pro banky znamená jednotný přístup ke všem typům poskytovaných úvěrů, mírné snížení daňové povinnosti v případě pojistného plnění.

Dopad pro exportéry znamená lepší přístup k exportním úvěrům.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Podpora exportu	+
Administrativní náročnost	0
Náklady	
0	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1. Tato varianta zajišťuje objektivnější daňový režim v případě pojistného plnění u exportních úvěrů a odpovídá proexportní politice definované v Programovém prohlášení vlády.

8.3.10. Zjednodušení tvorby rezerv a opravných položek k pohledávkám

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Podle Programového prohlášení vlády je jednou z hlavních priorit tohoto volebního období i snižování administrativní zátěže, podpora podnikání a zjednodušování legislativy. V rámci tohoto bodu se navrhuje zjednodušení některých ustanovení zákona č. 593/1992 Sb. o rezervách pro zjištění základu daně z příjmu. Tyto úpravy by měly zjednodušit postup při vytváření daňově uznatelných opravných položek k nesplaceným pohledávkám a v případě pohledávek ze smluvních sankcí vycházet z účetního zachycení a tím omezit korekce výsledku hospodaření.

Cílem novely je zjednodušení tvorby daňově uznatelných opravných položek, a to zejména snížením počtu časových pásem, umožněním daňového odpisu pohledávky i bez zahájení soudního řízení a zavedením nové možnosti vytvářet daňově uznatelné opravné položky i k pohledávkám ze sankcí ze závazkového vztahu v rozsahu a za podmínek stanovených účetními předpisy.

V případě nečinnosti nedojde k požadovanému omezení administrativních nákladů a zlepšení podmínek pro podnikání.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Při zachování stávajícího stavu nedojde k požadovanému zjednodušení tvorby daňově uznatelných opravných položek, zejména zůstane povinnost zahájení soudního řízení i v podmínkách kdy je to pro věřitele finančně nevýhodné. U sankcí ze závazkových vztahů zůstane zachován komplikovaný režim u věřitelů odvislý od skutečně přijatých úhrad předepsaných sankcí.

Varianta 1:

Přijetím návrhu dojde ke snížení počtu pásem podle času uplynulého od doby splatnosti z dosavadních šesti na pouhá dvě časová pásma, dále se již nebude rozlišovat mezi pohledávkami do 200 000 Kč a nad tuto hranici a pro tvorbu opravné položky již nebude nezbytné zahájení soudního, rozhodčího nebo správního řízení. Nově bude zavedena možnost

vytvářet daňově uznatelné opravné položky k pohledávkám ze sankcí ze závazkových vztahů a z titulu náhrad škod vzniklých při porušení závazkových vztahů podle účetních předpisů. Odpadne tak stávající administrativně komplikovaná úprava výsledku hospodaření prováděná na daňovém přiznání.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné.

Zápory: Vyšší administrativní zátěž pro podnikatele.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navržené úpravy by se dosáhlo zjednodušení tvorby opravných položek, což by mělo pozitivní vliv na snížení administrativních nákladů podnikatelů a ve svém důsledku podpořilo podnikatelskou aktivitu.

Zápory: Žádné.

Většina popisovaných opatření nemá žádný dopad na veřejné rozpočty, pouze možnost vytvářet opravné položky i na pohledávky, které nebyly vymáhány soudně, bude mít mírně negativní dopad na veřejné rozpočty.

Dopad na poplatníky (věřitele) přináší zjednodušení administrativy, snížení nákladů věřitelů. Ve specifických případech umožní poplatníkům tvorbu opravných položek i na pohledávky, na které je v současné době tvořit nemohou. Jedná se však vždy o výnosové pohledávky, které při svém vzniku již ovlivnily výsledek hospodaření, a proto je tato změna žádoucí.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Snížení administrativních nákladů	+
Podpora podnikání	+
Náklady	
0	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1, protože odpovídá Programovému prohlášení vlády a zjednodušuje administrativu podnikatelů.

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

8.3.11. Řešení tvorby daňově uznatelných opravných položek k nevýnosovým pohledávkám

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Podle současného zákona č. 593/1992 Sb. lze vytvářet daňově uznatelné opravné položky pouze k výnosovým pohledávkám, které při svém vzniku ovlivnily výsledek hospodaření. Výjimky z této základní podmínky jsou umožněny pouze bankám, spořitelním a úvěrním družstvům a tzv. „ostatním finančním institucím“, které jsou definovány v § 5a zákona o rezervách, přičemž banky mohou tvořit opravné položky ve vyšším rozsahu než ostatní. Toto rozdělení však už v současné době není příliš systémové a neodpovídá aktuálnímu stavu. Spořitelní a úvěrní družstva se již stupněm regulace a kontroly dostaly téměř na úroveň bank a není tedy důvod proč by měly mít odlišné podmínky pro tvorbu opravných položek. Zároveň již v současné době není nutné daňově podporovat služby týkající se poskytování spotřebitelských úvěrů a dávat některým vybraným nebankovním subjektům (ostatní finanční instituce) poskytujícím tuto službu speciální daňové zvýhodnění. Také to, že zvýhodnění je poskytováno pouze některým „nebankovním“ (tj. nepodléhající dozoru ČNB) subjektům, zatímco jiné, které poskytují služby na podobném základu na tuto úlevu nemají nárok, je námětem častých diskusí a kritik. Proto byla definována základní podmínka umožňující poplatníkovi tvorbu daňových opravných položek k vybraným nevýnosovým pohledávkám, a tou by měla být pouze objektivní a nezávislá regulace, a to jak vzniku subjektu tak i jeho následné činnosti.

Cílem novely je umožnit spořitelním a úvěrním družstvům vytvářet opravné položky k nesplaceným úvěrům ve stejné výši jako bankám a naopak neumožnit jiným poplatníkům vytvářet daňově uznatelné opravné položky k nevýnosovým pohledávkám. Základní podmínkou umožňující poplatníkovi tvorbu daňových opravných položek k vybraným nevýnosovým pohledávkám, by měla být pouze objektivní a nezávislá regulace vzniku subjektu a jeho následné činnosti.

V případě nečinnosti nedojde k požadovanému sjednocení podmínek tvorby opravných položek k nevýnosovým pohledávkám.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

V případě zachování stávajícího stavu nebudou moci spořitelní a úvěrní družstva vytvářet opravné položky ve stejném rozsahu jako banky, naopak by bylo dále umožněno vytváření opravných položek tzv. „ostatním finančním institucím“ ve stejné výši jako spořitelníma úvěrním družstvům, ačkoliv jejich zaměření i zákonná regulace jsou značně rozdílné.

Varianta 1:

Přijetím novely by se umožnilo spořitelním a úvěrním družstvům vytvářet vyšší daňově uznatelné opravné položky. Zároveň by se zrušilo sporné zvýhodnění tzv. ostatních finančních institucí, které doposud mohou jako jediné „nebankovní“ subjekty vytvářet daňově uznatelné opravné položky k nevýnosovým pohledávkám. Společnosti, které splňují podmínky pro zařazení mezi tyto instituce, tak mají konkurenční výhodu proti ostatním společnostem poskytujícím podobné služby.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné

Zápory: Zachování současného nevyhovujícího stavu.

Varianta 1:

Klady: Přijetí navržené úpravy by zajistilo jednotný přístup k tvorbě daňově uznatelných opravných položek.

Zápory: Nemožnost tvorby opravných položek k nevýnosovým pohledávkám u některých subjektů, které je nyní vytvářet mohou.

Změny nemají významnější dopad na veřejné rozpočty, snížený výběr daní u spořitelních a úvěrních družstev bude kompenzován zvýšeným inkasem od „ostatních finančních institucí“.

Dopad na spořitelni a úvěrní družstva – možnost vytvářet vyšší daňově uznatelné opravné položky, a to ve výši odpovídající bankám.

Dopad na „ostatní finanční instituce“ – nemožnost dále vytvářet daňově uznatelné opravné položky k pohledávkám z úvěrů.

d) Vyhodnocení

Navrhujeme řešení varianty 1.

Dopady	Varianta
	var. 1
Přínosy	
Sjednocení přístupu k bankám a spořitelním a úvěrním družstvům	+
Sjednocení přístupu k „nebankovním“ subjektům	+
Náklady	
0	0

Ministerstvo financí doporučuje variantu B, protože systematicky řeší a sjednocuje postupy při vytváření daňově uznatelných opravných položek k nevýnosovým pohledávkám.

• **Implementace a vynucování (pro všechny okruhy změn u právnických osob)**

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

• **Dotčené subjekty (pro všechny okruhy změn u právnických osob)**

U okruhů pod body 8.3.1.; 8.3.2.; 8.3.3.; 8.3.4.; 8.3.7. a 8.3.10. jsou dotčenými subjekty právnické i fyzické osoby. V případě 8.3.5. se jedná o subjekty kolektivního investování, o investory využívající danou formu investic.

U okruhu pod bodem 8.3.6. jsou dotčenými osobami právnické osoby, jejich vlastníci, podílníci a akcionáři.

U okruhu pod bodem 8.3.9. se jedná o banky poskytující pojištěné exportní úvěry, exportěři.

U okruhu pod bodem 8.3.11. jsou dotčenými subjekty Spořitelni a úvěrní družstva a „ostatní finanční instituce“.

- **Konzultace (pro všechny okruhy změn u právnických osob)**

Problematika byla konzultována s

- odborem Strategie daňové politiky a správy Ministerstvem financí,
- odborem Finanční trhy Ministerstva financí,
- odborem Daní z příjmů Generálního finančního ředitelství a zástupci České bankovní asociace, a zástupci Asociace penzijních fondů. zástupci ČNB.

V případě bodu 8.3.11. tj. zjednodušení tvorby rezerv a opravných položek k pohledávkám se navíc vycházelo ze závěrů pracovní podskupiny pro přípravu nového zákona o daních z příjmů k problematice daňového řešení pohledávek.

- **Přezkum účinnosti (pro všechny okruhy změn u právnických osob)**

Účinnost přijatých změn bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna pracovníky správců daní.

- **Kontakty a prohlášení schválení dopadů (pro všechny okruhy změn u právnických osob)**

Ing. Naděžda Caldrová, tel. +420 257042808, e-mail: Nadezda.Caldrova@mfcz.cz

Ing. Helena Kelblova, tel. +420 257044014, e-mail: Helena.Kelblova@mfcz.cz

Ing. Pavel Jelínek tel. +420 257044457, e-mail: Pavel.Jelinek@mfcz.cz

Mgr. Miroslava Bartková, tel. +420 257 044294, e-mail: Miroslava.Bartkova@mfcz.cz

Ing. Drahomíra Martincová, tel. +420 257043355, e-mail: Drahomira.Martincova@mfcz.cz

Ing. Hana Straková, tel. +420 257 043163, e-mail. Hana.Strakova@mfcz.cz

8.4. Návrh změny zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů - v oblasti daně z příjmů fyzických osob

a) Důvod předložení

Základní legislativní úprava daně z příjmů je provedena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“).

V uvedené právní normě je nutné provést změny vybraných ustanovení, a to zejména v rámci plnění úkolů usnesení vlády a v souvislosti se záměrem odstranit neodůvodněná zvýhodnění poplatníků.

Současně se na základě praktických zkušeností správců daně v oblasti přímých daní navrhuje drobné úpravy zákona z důvodů zvýšení právní jistoty poplatníků a správců daně, resp. zlepšení spravovatelnosti zákona.

Část týkající se dopadů regulace je rozdělena na následující okruhy:

- zrušení neodůvodněných výjimek ze zdanění

- zvýšení odčitatelné položky z titulu daru
- zvýšení daně z příjmů fyzických osob
- omezení slevy na dani
- zjednodušení placení záloh na daň
- sleva na dani pro poplatníka s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky
- změna stanovení základu daně z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků
- úprava procesních ustanovení v zákoně o daních z příjmů
- vypořádání daňové povinnosti u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky zdaněnými daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou

8.4.1 Zrušení neodůvodněných výjimek ze zdanění

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Zákon o daních z příjmů nabyl účinnosti 1. 1. 1993. Zákon byl v průběhu jeho platnosti postupně zcela nesystémově rozšiřován, mnohdy z podnětu poslanecké iniciativy, o řadu nezdanitelných částek, byly doplňovány výjimky ze zákona v podobě celé řady příjmů osvobozených od daně, některé dosavadní nezdanitelné částky základu daně byly nahrazeny slevami na dani. Do zákona byly doplňovány daňové nástroje na podporu odvětvových politik. Hlavním cílem nové úpravy je odstranit neodůvodněné zvýhodnění poplatníků a provést úpravy nezbytné pro realizaci jednotného inkasního místa.

Zrušuje se osvobození příjmu plynoucího dlužníkovi ve zdaňovacím období, ve kterém bylo rozhodnuto o povolení reorganizace podle insolvenčního zákona, plnění poskytovaného ozbrojenými silami vojákům v základní službě, žákům škol, vojákům v záloze povoláním na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné, kázeňských odměn poskytovaných příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, odchodného u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, přídatku na bydlení u vojáků z povolání, odstupného za uvolnění bytu a využití příjmů z prodeje bytu, rodinného domu nebo členského práva v bytovém družstvu na uspokojení vlastní bytové potřeby, příjmu nabyvatele bytu, garáže a ateliéru přijatého v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků podle zákona o vlastnictví bytů, příjmu plynoucího ve formě povinného výtisku a ve formě autorské rozmnoženiny a příjmu plynoucího ve formě darů poskytnutých pro provoz zoologické zahrady. Dále se zrušují osvobození hodnoty stravování poskytované nepeněžní formou na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného jinými subjekty (včetně stravenek), zvýhodnění poskytovaného zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek, hodnotu nepeněžních darů poskytovaných z FKSP a za obdobných podmínek ze sociálního fondu nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění a nebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to až do úhrnné výše 2000 Kč ročně u každého zaměstnance, peněžních plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytovaných příslušníkům ozbrojených sil a naturálních náležitostí, zvláštních požitků poskytovaných příslušníkům bezpečnostních sborů a úhrady majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu, náhrady za ztrátu na služebním příjmu (platu) poskytované příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005, hodnoty přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s výkonem práce, pokud obec

přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně, mzdového vyrovnání pracovníkům v hornictví dlouhodobě nezpůsobilým k dosavadní práci vyplácené podle zvláštních předpisů ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění, náhrady za ztrátu na důchodu přiznané podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácené po 31. prosinci 1992, peněžních zvýhodnění plynoucích zaměstnancům v souvislosti s poskytováním bezúročných půjček nebo půjček s úrokem nižším, než je obvyklá výše úroku, zvláštního příplatku nebo příplatku za službu v zahraničí poskytovaného v cizí měně vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů vyslaným v rámci jednotky mnohonárodních sil nebo mezinárodních bezpečnostních sborů mimo území České republiky po dobu působení v zahraničí, odstupného podle vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci, vypláceného pracovníkům přeřazeným nebo uvolněným ze zdravotních důvodů pro pracovní riziko, nemoc z povolání, pracovní úraz nebo onemocnění vznikající nebo se zhoršující vlivem pracovního prostředí.

Snižuje se odpočet z titulu bytové potřeby. Dále se zrušují neodůvodněné odpočty z titulu zaplacených členských příspěvků odborové organizaci a z titulu úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání.

Spolu se zrušením nebo omezením výše uvedených výjimek z osvobození zdanitelných příjmů od daně z příjmů fyzických osob se ze zákona vypouští i obsoletní ustanovení týkající se příjmů ze státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby.

Navrhovaná úprava sleduje zejména částečnou nápravu narušení systematičnosti zákona zrušením vybraných nesystémových osvobození a odčitatelných položek a v souvislosti s tím i zrušení obsoletních ustanovení v zákoně.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

V případě zachování stávajícího stavu bude zákon i nadále obsahovat neodůvodněné výjimky ze zdanění a obsoletní ustanovení.

Varianta 1:

Dojde k eliminaci neodůvodněných výjimek ze zdanění a vypuštění obsoletních ustanovení ze zákona.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné.

Zápory: Nečinností budou i nadále zachovány neodůvodněné výjimky ze zdanění fyzických osob a v zákoně budou i nadále obsoletní ustanovení.

Varianta 1:

Klady: Přijetí navrhovaných změn zamezí negativním dopadům při aplikaci zákona o daních z příjmů a zároveň dojde ke zjednodušení spravovatelnosti daně a k přehlednosti zákona. Změny působí pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhovaných změn se zamezí při aplikaci zákona o daních z příjmů negativním dopadům souvisejícím s aplikací neodůvodněných výjimek ve zdanění a vypuštěním obsoletních ustanovení k větší přehlednosti zákona.

8.4.2. Zvýšení odčitatelné položky z titulu daru

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

V souladu s programovým prohlášením vlády se o 5 % na celkovou maximální 15 % částku základu daně zvyšuje možnost odpočtu darů poskytnutých fyzickými osobami na zákonem stanovenými účely.

Navrhovaná úprava sleduje zvýšení zájmu pro poskytování darů do zákonem vymezených oblastí.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

V případě zachování stávajícího stavu bude možno uplatnit odpočet od základu daně z titulu poskytnutí daru ve stávající výši, nedojde ke zvýšení zájmu o poskytování darů na zákonem stanovené účely.

Varianta 1:

Přijetí navrhované úpravy zvýší zájem pro poskytování darů do zákonem vymezených oblastí.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhované změny nepřináší žádné dopady do oblasti výběru daně.

Zápory: Nečinností nedojde ke zvýšení zájmu pro poskytování darů do zákonem vymezených oblastí.

Varianta 1:

Klady: Přijetí navrhované změny zvýší zájem pro poskytování darů do zákonem vymezených oblastí.

Zápory: Žádný. Změna působí mírně záporně na veřejné rozpočty.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Varianta odpovídá Programovému prohlášení vlády, přijetím navrhované změny dojde ke zvýšení zájmu pro poskytování darů do zákonem vymezených oblastí.

8.4.3 Zvýšení daně z příjmů fyzických osob

e) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Zvyšuje se sazba daně z příjmů fyzických osob z 15 % na 19 %, a to v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy na straně zaměstnanců a zvýšením nezdanitelné částky z titulu darů. Navrhovaná úprava sleduje zabránění propadu výběru daně v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy na straně zaměstnanců a zvýšením nezdanitelné částky z titulu darů.

f) Návrh variant řešení

Varianta 0:

V případě zachování stávající výše daně dojde ke snížení výběru daně z příjmů fyzických osob v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy na straně zaměstnanců a zvýšením odčitatelné položky z titulu poskytnutí daru.

Varianta 1

Přijetí návrhu zabrání propadu výběru daně z příjmů na straně poplatníků fyzických osob.

g) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetím navrhované změny dojde ke snížení daně z příjmů na straně fyzických osob s příjmy ze závislé činnosti.

Zápory: Nečinností dojde ke snížení výběru daně z příjmů fyzických osob.

Varianta 1:

Klady: Přijetí navrhované změny zabrání propadu výběru daně z příjmů fyzických osob. Změna působí mírně pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Přijetím navrhované změny dojde ke zvýšení daně z příjmů fyzických osob na straně poplatníků s příjmy z podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, z kapitálového majetku, pronájmu a z ostatních příjmů.

h) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Navrhovaná úprava sleduje zabránění propadu výběru daně v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy na straně zaměstnanců a zvýšením odčitatelné položky z titulu poskytnutí daru na straně všech poplatníků daně z příjmů fyzických osob.

8.4.4. Omezení slevy na dani

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Omezuje se možnost uplatnění základní slevy na dani u poplatníka s vysokými příjmy. V souvislosti s omezením základní slevy na poplatníka u vysoko příjmových poplatníků se navrhuje uložit povinnost podat daňové přiznání i poplatníkovi pouze s příjmy ze závislé činnosti, u něhož základ daně přesáhne 48násobek průměrné hrubé měsíční mzdy vyhlášené Českým statistickým úřadem za 2 kalendářní roky bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, za něž se daňové přiznání podává.

Navrhovaná úprava sleduje zvýšení výběru daně z příjmů fyzických osob.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Při zachování stávajícího stavu dojde ke snížení výběru daně z příjmů fyzických osob v souvislosti se zrušením superhrubé mzdy na straně zaměstnanců a zvýšením odčitatelné položky z titulu poskytnutí daru.

Varianta 1:

Přijetí návrhu zabrání snížení výběru daně.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nedojde ke snížení daně na straně vysoko příjmových poplatníků.

Zápory: Nečinností dojde ke snížení výběru daně z příjmů fyzických osob.

Varianta 1:

Klady: Přijetí navrhované změny zabrání propadu výběru daně z příjmů fyzických osob. Změna působí mírně pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Přijetím navrhované změny dojde ke zvýšení daně z příjmů fyzických osob s vyššími příjmy. Na straně poplatníků s vyššími příjmy pouze ze závislé činnosti dojde ke zvýšení administrativy, protože budou muset podávat daňové přiznání.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhované změny se zamezí snížení výběru daně na straně poplatníků fyzických osob.

8.4.5. Zjednodušení placení záloh na daň

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Současný systém placení čtvrtletních a pololetních záloh se navrhuje nahradit měsíční zálohou na daň při současném zvýšení hranice pro placení zálohové povinnosti ze současných 30 000 Kč na 200 000 Kč poslední známé daně. Uvedená změna souvisí se zavedením jednoho inkasního místa pro daň z příjmů fyzických osob, sociální a zdravotní pojištění. Tento systém také odpovídá zálohám na sociální a zdravotní pojištění.

Navrhovaná úprava sleduje sjednocení placení záloh na daň z příjmů fyzických osob spolu se zálohou na sociální a zdravotní pojištění.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Nečinností nebude dosaženo cíle nové úpravy, kterým je zjednodušení právní úpravy placení záloh na daň u fyzických osob. Současně nedojde ke sjednocení placení záloh na daň z příjmů fyzických osob se zálohovými platbami na sociální a zdravotní pojištění.

Varianta 1:

Přijetím návrhu dojde ke zjednodušení právní úpravy placení záloh na daň u fyzických osob, současně se sjednocením placení záloh na daň z příjmů fyzických osob se zálohou na sociální a zdravotní pojištění.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Žádné. Nepřijetí navrhovaných změn nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Nebude dosaženo cíle nové úpravy, kterým je zjednodušení právní úpravy placení záloh na daň u fyzických osob a současně nedojde ke sjednocení systému se zálohovými platbami na sociální a zdravotní pojištění.

Varianta 1:

Klady: Dojde k administrativnímu zjednodušení postupu při placení záloh. Současně navrhovaný systém sjednocuje placení záloh na sociální a zdravotní pojištění. Změna má mírně pozitivní vliv na veřejné rozpočty.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Tato varianta zajišťuje administrativní zjednodušení placení záloh na daň u fyzických osob. Tento systém také odpovídá placení zálohových plateb na sociální a zdravotní pojištění.

8.4.6. Sleva na dani pro poplatníka s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Pro poplatníky s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky se zavádí zvláštní sleva na dani ve výši 3 000 Kč ročně.

Navrhovaná úprava představuje určitou kompenzaci zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Nečinností nedojde k určité kompenzaci zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků.

Varianta 1:

Určitá kompenzace zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhovaných změn nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Nečinností nedojde k určité kompenzaci zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navrhované změny dojde k určité kompenzaci zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků. Změny působí pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhované změny dojde k určité kompenzaci zrušených vybraných osvobození u závislé činnosti a funkčních požitků

8.4.7. Změna stanovení základu daně z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Předpokladem realizace jednotného inkasního místa je stanovení nové konstrukce univerzálního základu pro daně a veřejnoprávní pojistná. Ruší se institut tzv. superhrubé mzdy s tím, že nově základem daně resp. základem pro výpočet zálohy na daň byl pouze

zdanitelný příjem. Současně se ze zákona vypouští i obsoletní ustanovení související se zrušením institutu tzv. superhrubé mzdy.

Navrhovaná úprava představuje úpravy nezbytné pro realizaci jednotného inkasního místa.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Nečinností nebude dosaženo nové úpravy nezbytné pro realizaci jednotného inkasního místa.

Varianta 1:

Možnost realizace jednotného inkasního místa.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhovaných změn nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Nečinností bude zachován stávající stav a tím nebude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navrhovaných změn dojde administrativnímu zjednodušení postupu při stanovení základu daně a bude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa. Změny působí pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhovaných změn dojde administrativnímu zjednodušení postupu při stanovení základu daně a bude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa.

8.4.8. Úprava procesních ustanovení v zákoně o daních z příjmů

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

V souvislosti s vytvořením jednoho inkasního místa a harmonizací základu daně z příjmů fyzických osob a současných vyměřovacích základů pro výběr sociálního a zdravotního pojistného dochází ke sjednocení procesních postupů při správě daně vybírané srážkou z příjmů poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky.

Zejména se ukládá plátcům daně povinnost předkládat v průběhu roku správci daně měsíční hlášení k dani z příjmů ze závislé činnosti za sebe a též v individualizované podobě, podávat vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti nově také v individualizované podobě včetně výsledků ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění provedeného na žádost poplatníků. Zároveň v této souvislosti dochází úpravě lhůt pro jejich předkládání a dále lhůt týkajících se institutu ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

Navrhovaná úprava představuje úpravy nezbytné pro realizaci jednotného inkasního místa.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Nečinností nedojde k úpravě nezbytné pro realizaci jednotného inkasního místa.

Varianta 1:

Možnost realizace jednotného inkasního místa.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhovaných změn nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Nečinností nebude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navrhovaných změn dojde administrativnímu zjednodušení postupu při stanovení základu daně a bude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa. Změny působí pozitivně na veřejné rozpočty.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhovaných změn dojde administrativnímu zjednodušení postupu při stanovení základu daně a bude přijata úprava nezbytná k realizaci jednotného inkasního místa.

8.4.9. Vypořádání daňové povinnosti u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky zdaněnými daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou

a) Identifikace problému a cílů, kterých má být dosaženo a dále rizik spojených s nečinností

Poplatníci s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky zdaněnými daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou budou moci po uplynutí zdaňovacího období až na výjimku dohody o provedení práce uvést tyto příjmy do daňového přiznání a tuto daň si započítat na roční daňovou povinnost s možností uplatnění příslušných daňových odpočtu.

Navrhovaná úprava sleduje zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

b) Návrh variant řešení

Varianta 0:

Nečinností nedojde k zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

Varianta 1:

Dojde k zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

c) Zhodnocení variant (přínosů a nákladů) a výběr nejvhodnějšího řešení

Varianta 0:

Klady: Nepřijetí navrhovaných změn nepřináší žádné pozitivní dopady do sféry veřejného práva.

Zápory: Nečinností nedojde k zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

Varianta 1:

Klady: Přijetím navrhovaných změn dojde k zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

Zápory: Žádné.

d) Vyhodnocení

Ministerstvo financí doporučuje variantu 1.

Přijetím navrhovaných změn dojde k zavedení obdobné právní úpravy, která byla zavedena v roce 2009 u daňových nerezidentů s příjmy zdaněnými srážkovou daní.

- **Implementace a vynucování (pro všechny okruhy změn u fyzických osob)**

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní z příjmů.

- **Dotčené subjekty (pro všechny okruhy změn u fyzických osob)**

Navrhovaná úprava se dotkne následujících subjektů:

- poplatníků daně z příjmů fyzických osob,
- plátců daně z příjmů,
- správců daně.

Uvedené změny se dotknou všech poplatníků daně z příjmů fyzických osob, kterými jsou poplatníci s příjmy ze závislé činnosti, s příjmy z podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, s příjmy z kapitálového majetku, z pronájmu a poplatníků s ostatními příjmy. Dále se změny dotknou plátců daně, tj. zaměstnavatelů a osob, které mají povinnost z příjmů fyzických osob srazit daň zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona, kterými mohou být jak fyzické, tak i právnické osoby, a dále správců daně.

- **Konzultace (pro všechny okruhy změn u fyzických osob)**

Problematika byla konzultována s

- odborem Strategie daňové politiky a správy Ministerstvem financí,
- odborem Finanční trhy Ministerstva financí,

- odborem Daní z příjmů Generálního finančního ředitelství,
- Českou asociací pojišťoven.

Při zpracování návrhu novely se vycházelo z programového prohlášení vlády ČR. Předmětem konzultací byly vazby daně z příjmů na platby sociálního a zdravotního pojištění a dopady navrhovaných změn na veřejné rozpočty .

- **Přezkum účinnosti (pro všechny okruhy změn u fyzických osob)**

Navrhované změny budou provedeny formou novely zákona o daních z příjmů. Vynucování nově stanovených pravidel bude probíhat standardně prostřednictvím správce daně. Ke kontrole dodržování povinností stanovených právním předpisem jsou příslušní správci daní.

- **Kontakty a prohlášení schválení dopadů (pro všechny okruhy změn u fyzických osob)**

Ing. Bc. Marcel Pitterling, tel. 257 042 115, e-mail: Marcel.Pitterling@mfcz.cz,

Katarína Dobešová, tel. 257 042 555, e-mail: Katarina.Dobešova@mfcz.cz

Ing. Eva Sedláková, tel. 257 042 238, e-mail: Eva.Sedlakova@mfcz.cz,

Mgr. Jiří Klaus, tel. 257 044 289, e-mail: Jiri.Klaus@mfcz.cz

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Změna zákona o daních z příjmů

K čl. I

K bodu 1 (§ 1)

Nově bude zákon o dani z příjmů upravovat také daň z úhrnu mezd, která bude nahrazovat sociální pojistné a veřejné zdravotní pojistné, které jsou placené zaměstnavatelem. V tomto kontextu musí § 1 dle čl. 48 Legislativních pravidel vlády obsahovat taktéž daň z úhrnu mezd.

K bodu 2 (§ 3 odst. 4 písm. g))

Navrhuje se do zákona doplnit, že předmětem daně není výměna pozemků v rámci pozemkových úprav prováděných na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů. Spolu s tímto doplněním zákona se navrhuje rozšířit i ustanovení týkající se vypořádání podílového spoluvlastnictví vypuštěním podmínky rozdělení majetku podle spoluvlastnických podílů. Pokud si např. spoluvlastníci majetek nerozdělí přesně podle výše spoluvlastnických podílů s tím, že si rozdíl vypořádají finančně, nedojde ke zvýšení majetku ve smyslu § 10 zákona a tedy ani nevznikne zdanitelný příjem.

K bodu 3 (§ 4 odst. 1)

Cílem úpravy je eliminovat neodůvodněné výjimky ze zdanění a pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje zpřesnit některá ustanovení. Z důvodu mnoha změn v osvobození příjmů je navrhováno nové znění celého ustanovení § 4.

Navrhuje se zrušit osvobození příjmu podle § 7 plynoucího dlužníkovi ve zdaňovacím období, ve kterém bylo rozhodnuto o povolení reorganizace podle insolvenčního zákona, plnění poskytovaného ozbrojenými silami vojákům v základní službě, žákům škol, vojákům v záloze povoláním na cvičení a vojákům v aktivní záloze dobrovolné, kázeňských odměn poskytovaných příslušníkům ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, odchodného u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, odstupného za uvolnění bytu a využití příjmů z prodeje bytu, rodinného domu nebo členského práva v bytovém družstvu na uspokojení vlastní bytové potřeby, příjmu nabyvatele bytu, garáže a ateliéru přijatého v souvislosti se vzájemným vypořádáním prostředků podle zákona o vlastnictví bytů, příjmu plynoucího ve formě povinného výtisku a ve formě autorské rozmnoženiny a příjmu plynoucího ve formě darů poskytnutých pro provoz zoologické zahrady.

Dále se navrhuje v písmenu b) týkajícím se osvobození pozemku směněného pozemkovým úřadem nahradit termín „směněný“ termínem „vyměněný“, do písmene l) se navrhuje doplnit, že zdanitelným příjmem je i odkupné, které je příjmem z kapitálového majetku zdaňovaným daní vybíranou srážkou podle § 36 zákona. Z ustanovení písmene w) bylo vypuštěno nadbytečné ustanovení týkající se osvobození příjmů ze státních dluhopisů, které mohou nabývat pouze fyzické osoby.

Současně se navrhuje zrušit příslušná nadbytečná přechodná ustanovení.

V písmenu k) byly výslovně doplněny odborové organizace a organizace zaměstnavatelů, a to s ohledem na skutečnost, že nespádají pod pojem občanské sdružení.

V písmenu w) byly z osvobození v rámci časového testu 6-ti měsíců mezi nabytím a převodem vyloučeny příjmy z prodeje podílového listu speciálního fondu nemovitostí. Tímto opatřením bude časový test prodloužen na 5 let mezi nabytím a převodem, tj. případné osvobození příjmů z prodeje takového podílového listu bude posuzováno podle ustanovení §

4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů. Důvodem tohoto opatření je narovnání podmínek mezi daňovým režimem zcizení nemovitosti a zcizení podílového listu, který představuje podíl na majetku speciálního fondu nemovitostí, který je také tvořen nemovitostmi. Zcizení nemovitosti prostřednictvím nástroje kolektivního investování tak bude mít stejný daňový režim jako zcizení nemovitosti přímé bez využití nástroje kolektivního investování. Dále byl stejným způsobem prodloužen časový test pro osvobození příjmů z prodeje cenného papíru speciálního fondu kvalifikovaných investorů. Důvodem pro toto opatření je zejména ta skutečnost, že v rámci tohoto speciálního fondu je počet podílníků ze zákona omezen. Z hlediska majetkového uspořádání je tedy tato entita srovnatelná s obchodními společnostmi, u kterých je v případě prodeje obchodního podílu rovněž aplikován časový test 5-ti let (§ 4 odst. 1 písm. r) zákona o daních z příjmů). Zároveň byla řešena i situace řetězení vlastnictví uvedených nástrojů kolektivního investování prostřednictvím jiného fondu kolektivního investování, kdy rozhodující kritérium vychází ze statutu takového jiného fondu kolektivního investování. Pokud tedy podle statutu fondu fond může nejméně 50 % hodnoty svého majetku investovat do nemovitostí přímo nebo do shora uvedených speciálních fondů, pak je pro osvobození příjmů z prodeje podílového listu takového fondu aplikován rovněž časový test 5 let mezi nabytím a převodem.

V ustanovení § 4 odst. 1 písm. y) se z důvodu zavedení jednoho inkasního místa vypouští osvobození příjmů souvisejících s přeplatky evidovanými orgány sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Ustanovení se bude vztahovat na jakékoli přeplatky u jakéhokoliv správce daně. V přechodných ustanoveních je řešeno osvobození těchto příjmů vzniklých po dni nabytí účinnosti tohoto zákona v dvouletém přechodném období u orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven.

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se dále navrhuje legislativní upřesnění některých ustanovení. V § 4 odst. 1 písm. a) a b) se navrhuje upřesnit, že zákonem stanovený časový test pro osvobození příjmu z prodeje předmětné nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru se počítá od nabytí vlastnického práva k tomuto majetku. V § 4 odst. 1 písm. r) se navrhuje doplnit, že jde o příjem z převodu členských práv a povinností k družstvu a slovo „účast“ na společnosti“ se navrhuje nahradit slovem „podíl“ na společnosti v souladu s terminologií obchodního zákoníku.

K bodu 4 (§ 6 odst. 1 písm. b))

Navrhuje se příjmy ředitelů obecně prospěšných společností, kteří jsou jako fyzické osoby statutárním orgánem této společnosti a mohou vykonávat tuto funkci na základě smluvního vztahu výslovně zahrnout do příjmů ze závislé činnosti. Jedná se o opatření k odstranění pochybností vzniklých s novou úpravou v zákoně o obecně prospěšných společnostech.

K bodu 5 (§ 6 odst. 4)

V návaznosti na zrušení konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13), kdy nově bude základem daně opět tzv. hrubá mzda, se v ustanovení § 6 odst. 4 zákona provádí odpovídající úprava u zaměstnance bez podepsaného prohlášení k dani s příjmy uvedenými v odst. 1 písm. a) a d) a odst. 10 nepřesahujícími měsíční limit 5 000 Kč hrubého příjmu při stanovení základu pro srážku daně zvláštní sazbou, a to s výjimkou dohod o provedení práce, pro které se uplatní úprava v písmeni b). Tato změna je nezbytným předpokladem pro harmonizaci vyměřovacích základů pro výpočet daně a povinného pojistného u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky, kdy se stanoví nová konstrukce univerzálního vyměřovacího základu, kterým bude právě hrubá mzda.

Za účelem harmonizace základu daně z příjmů fyzických osob a pojistných se v § 6 odst. 4 zákona nově samostatně stanoví, že konečné srážkové dani budou podléhat příjmy z pracovněprávního poměru plynoucí zaměstnanci na základě dohody o provedení práce

nepřesahující v jednom kalendářním měsíci od téhož zaměstnavatele 5.000 Kč, jelikož nebudou podle nové úpravy v pojistných zákonech podléhat do této výše ani povinnému pojistnému. Tato úprava znamená, že příjem z takové dohody bude zdaněn konečnou srážkovou daní i za okolností, že zaměstnanec podepíše u zaměstnavatele na zdaňovací období prohlášení k dani podle § 38k odst. 4 zákona s tím, že ani po skončení roku nebude možné tyto příjmy zahrnout do ročního základu daně pro zdanění sazbou uvedenou v § 16 zákona (tj. ani když poplatník dodatečně podepíše prohlášení k dani podle § 38k odst. 7 a ani když podá přiznání k dani podle § 38g odst. 2). Za těchto podmínek nelze ale vyloučit, že v průběhu roku dojde u poplatníka současně ke vzniku dvou dílčích základů daně ze závislé činnosti (tj. i pro zdanění zálohou na daň), např. v případě, že poplatníkovi bude současně plynout od téhož zaměstnavatele příjem z dohody o provedení práce do výše 5 000 Kč a vedle toho příjem v souvislosti s výkonem závislé činnosti podle § 6 odst. 1 písm. d) zákona, např. bude-li mít tento poplatník k dispozici bezplatně služební vozidlo i pro soukromé účely ve smyslu § 6 odst. 6 zákona.

Výhoda bude pro poplatníka spočívat v tom, že příjmy z dohody o provedení práce do 5 000 Kč budou sice zdaněny konečnou srážkovou daní, ale nadále nižší sazbou (ve výši 15 %), oproti nové sazbě uvedené v § 16 a § 38h odst. 2 zákona (ve výši 19 %) a nebude se z nich platit ani žádné povinné pojistné. Nepochybně se jedná též o administrativně nenáročné řešení jak pro poplatníky, tak pro plátce daně, ale jen v případě, že nedojde ke vzniku výše zmíněných dvou dílčích základů daně.

K bodu 6 (§ 6 odst. 9 písm. b))

Důležitou součástí zajištění harmonizace vyměřovacích základů pro výpočet daně a povinného pojistného je přehodnocení všech výjimek v oblasti daňového osvobození příjmů zaměstnanců zavedených v § 6 odst. 9 zákona a vypuštění těch, které nejsou vládní prioritou nebo které zakládají nerovnost mezi poplatníky. Jedná se zejména o výjimky, které zvýhodňují určitou skupinu poplatníků. Zmíněné výjimky má do určité míry kompenzovat v budoucnu tzv. zaměstnanecký výdajový paušál (daňová sleva určená výlučně pro poplatníky s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky). Dále se ruší výjimky převzaté z dřívější právní úpravy v oblasti zdaňování mezd, v současné době již de facto prakticky nevyužívané.

V tomto případě se navrhuje zrušit osvobození stravování poskytovaného nepeněžní formou na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného jinými subjekty včetně stravenek (dosavadní § 6 odst. 9 písm. b)).

K bodu 7 (§ 6 odst. 9 písm. c))

V souvislosti s přehodnocením všech výjimek v oblasti daňového osvobození příjmů zaměstnance zavedených v § 6 odst. 9 zákona a vypuštění těch, které nejsou vládní prioritou nebo které zakládají nerovnost mezi poplatníky, se rovněž navrhuje daňové osvobození nepeněžních plnění vynakládaných na péči o zaměstnance a jeho rodinné příslušníky poskytované zaměstnavatelem z FKSP, sociálních fondů resp. z nedaňových výdajů/nákladů sice nadále ponechat, ale omezit u poplatníka zavedením ročního limitu ve výši 10 000 Kč vztahujícím se na veškerá plnění definovaná v tomto ustanovení, a to včetně rekreace a zájezdů. I když to v zákoně výslovně uvedeno není, daňové osvobození do stanoveného limitu se vztahuje na nepeněžní plnění poskytnutá zaměstnanci od téhož zaměstnavatele. Plnění pro rodinného příslušníka zaměstnance podle tohoto ustanovení může zaměstnavatel pro daňové účely založit jako doposud, nejen na principu příbuzenského vztahu nebo na manželském svazku, ale i např. na faktickém soužití nebo dokonce i na partnerském soužití v souladu se zákonem č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství, což ovšem platí ale jen za předpokladu, že se nejedná o zaměstnavatele, u něhož se poskytování těchto plnění odvíjí od zvláštního právního předpisu (např. vyhláška o FKSP).

K bodu 8 (§ 6 odst. 9 písm. d))

V souvislosti s přehodnocením všech výjimek v oblasti daňového osvobození příjmů zaměstnanců zavedených v § 6 odst. 9 zákona a vypuštění těch, které nejsou vládou prioritou nebo které zakládají nerovnost mezi poplatníky, se navrhuje zrušit osvobození zvýhodnění poskytovaných zaměstnavatelem provozující veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek (dosavadní § 6 odst. 9 písm. e)).

K bodu 9 (§ 6 odst. 9 písm. f) až k))

V souvislosti s přehodnocením všech výjimek v oblasti daňového osvobození příjmů zaměstnanců zavedených v § 6 odst. 9 zákona a vypuštění těch, které nejsou vládou prioritou nebo které zakládají nerovnost mezi poplatníky, se navrhuje zrušit osvobození:

- hodnoty nepeněžních darů poskytovaných z FKSP a za obdobných podmínek ze sociálního fondu nebo ze zisku (příjmu) po jeho zdanění anebo na vrub výdajů (nákladů), které nejsou výdaji (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to až do úhrnné výše 2000 Kč ročně u každého zaměstnance (dosavadní § 6 odst. 9 písm. g)),

- peněžního plnění za výstrojní a proviantní náležitosti poskytovaného příslušníkům ozbrojených sil a naturálních náležitostí, zvláštních požitků poskytovaných příslušníkům bezpečnostních sborů a úhrady majetkové újmy podle zvláštního právního předpisu (dosavadní § 6 odst. 9 písm. h)),

- náhrady za ztrátu na služebním příjmu (platu) poskytovaného příslušníkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2005 (dosavadní § 6 odst. 9 písm. ch))

- hodnoty přechodného ubytování, nejde-li o ubytování při pracovní cestě, poskytované jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům v souvislosti s výkonem práce, pokud obec přechodného ubytování není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště, a to maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně (dosavadní § 6 odst. 9 písm. i)),

- mzdového vyrovnání pracovníkům v hornictví dlouhodobě nezpůsobilým k dosavadní práci vypláceného podle zvláštních předpisů ve výši rozdílu mezi dávkami nemocenského pojištění (dosavadní § 6 odst. 9 písm. j)),

- náhrady za ztrátu na důchodu přiznanou podle zákoníku práce za dobu před 1. lednem 1989 a vyplácené po 31. prosinci 1992 (dosavadní § 6 odst. 9 písm. k)),

- peněžního zvýhodnění plynoucího zaměstnancům v souvislosti s poskytováním bezúročných půjček nebo půjček s úrokem nižším, než je obvyklá výše úroku (dosavadní § 6 odst. 9 písm. l)),

K bodu 10 (§ 6 odst. 9 písm. g))

V souvislosti s přehodnocením všech výjimek v oblasti daňového osvobození příjmů zaměstnanců zavedených v § 6 odst. 9 zákona a vypuštění těch, které nejsou vládou prioritou nebo které zakládají nerovnost mezi poplatníky, se navrhuje zrušit osvobození odstupného podle vyhlášky č. 19/1991 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví dlouhodobě nezpůsobilých k dosavadní práci, vypláceného pracovníkům přerázeným nebo uvolněným ze zdravotních důvodů pro pracovní riziko, nemoc z povolání, pracovní úraz nebo onemocnění vznikající nebo se zhoršující vlivem pracovního prostředí (dosavadní § 6 odst. 9 písm. n)).

K bodu 11 (§ 6 odst. 10 písm. b))

V souvislosti s potřebou jasně stanovit vztah mezi právní formou odborové organizace, právní formou občanského sdružení a právní formou organizace zaměstnavatelů byla provedena

změna zákona č. § 2 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů a postaveno najisto, že odborová organizace ani organizace zaměstnavatelů není občanským sdružením. Z důvodů legislativní čistoty je nezbytné tento postoj deklarovat i v ustanoveních, která zmiňují občanská sdružení, odborové organizace nebo organizace zaměstnavatelů a pokud je to nezbytné upřesnit užívání tohoto pojmu v zákoně.

K bodu 12 (§ 6 odst. 13)

Nezbytným předpokladem harmonizace vyměřovacích základů pro výpočet daně a povinného pojistného u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky (zaměstnanců) a realizace projektu jednoho inkasního místa je stanovení nové konstrukce univerzálního vyměřovacího základu. Za tímto účelem je třeba nově konstruovat stanovení základu daně resp. základu pro výpočet zálohy na daň, neboť stávající rozšířený základ daně spočívající ve výpočtu tzv. superhrubé mzdy je nevyhovující. Navrhuje se, aby novým základem pro výpočet daně (předpokládá se i u obou zmíněných pojistných) byla u zaměstnanců tzv. hrubá mzda, přesněji řečeno zdanitelný příjem (který je předmětem daně z příjmů a není od této daně osvobozený). Opuštěním koncepce tzv. superhrubé mzdy se zajistí nejen provázanost dotčených právních předpisů v oblasti daní a povinného pojistného, ale také např. komparace s daňovými systémy ostatních států EU a mimo EU, odstraní se stávající vyšší daňové zatížení zaměstnanců označované často za diskriminační a také případná daňová degrese, ke které dochází dle stávající právní úpravy u zaměstnanců při dosažení maximálního vyměřovacího pojistného základu a zejména se výrazně zjednoduší systém zdaňování mezd. V souvislosti s úpravou základu daně u zaměstnanců je upraven způsob stanovení zálohy (§ 38h odst. 1 zákona) a řada dalších ustanovení.

V souvislosti s výše uvedeným je zapotřebí obdobně upravit i další ustanovení zákona vztahující se k novému konceptu tvorby daňového základu (např. § 6 odst. 4). Nové znění § 6 odst. 13 je obecným ustanovením. Speciálním ustanovením vůči němu je ustanovení § 6 odst. 14.

K bodu 13 (§ 6 odst. 14)

V návaznosti na opuštění konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13) se provádí úprava v ustanovení § 6 odst. 14 zákona u zaměstnanců rezidentů ČR s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky plynoucími ze zdrojů v zahraničí způsob výpočtu základu daně zahrnovaného do daňového přiznání (tzn., že v obou výše uvedených případech bude základem daně pouze hrubá mzda).

K bodu 14 (§ 6 odst. 15 a 16)

V návaznosti na opuštění konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13) se v § 6 odst. 15 zákona zrušuje jako obsolentní ustanovení zvláštní úprava určená pro výpočet tzv. superhrubé mzdy u příjmů ze zdrojů na území ČR podle § 22 zákona plynoucích daňovým nerezidentům ČR zdaňovaných zvláštní sazbou daně podle § 36 odst. 1 zákona.

V § 6 odst. 16 zákona se dále ruší zvláštní způsob výpočtu základu daně (navýšení na tzv. superhrubou mzdu) u poplatníka s doplacenými dlužnými příjmy ze závislé činnosti z minulých let podle § 5 odst. 4 zákona. V přechodných ustanoveních návrhu tohoto zákona se navíc výslovně stanoví, že nové znění § 6 odst. 13 zákona se použije i při stanovení základu daně u zaměstnance s příjmy podle § 5 odst. 4 zákona pouze zúčtovanými v minulých zdaňovacích obdobích (ještě za existence tzv. superhrubé mzdy) a dodatečně vyplacenými nebo poplatníkem obdrženy až po 31. lednu 2013 (již za existence nového základu daně ve výši hrubé mzdy), tj. že ani tyto příjmy se na tzv. superhrubou mzdu navyšovat nebudou. V opačném případě (při navýšení o povinné pojistné) by de facto došlo s ohledem na navrhované zvýšení sazby daně u takového poplatníka k neúměrnému daňovému zatížení,

neboť z doplacené dlužné mzdy by zaplatil daň vyšším procentem, než kterým byla původně při zúčtování těchto příjmů vypočtena a sražena plátcem daně záloha na daň.

K bodu 15 (§ 8 odst. 1 písm. a))

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení, které se týká daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se toto ustanovení zrušuje. Toto ustanovení bylo do zákona o daních z příjmů zakotveno novelizací (zákonem č. 199/2010 Sb.) v rámci změny zákona o dluhopisech (zákon č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 16 (§ 8 odst. 2 písm. a))

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení, které se týká daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se toto ustanovení zrušuje. Toto ustanovení bylo do zákona o daních z příjmů zakotveno novelizací (zákonem č. 199/2010 Sb.) v rámci změny zákona o dluhopisech (zákon č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 17 (§ 8 odst. 6)

Cílem úpravy je zpřesnění zákona tak, aby nedocházelo k problémům při jeho aplikaci. Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 18 (§ 9 odst. 4)

Pro sjednocení postupu při uplatnění paušálních výdajů se navrhuje shodně s ust. § 7 odst. 7 zákona omezit zpětnou změnu způsobu uplatňování výdajů i v režimu příjmů z pronájmu.

K bodu 19 (§ 10 odst. 1 písm. b))

Vzhledem k obsolentnosti části tohoto ustanovení týkajících se daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se navrhuje jeho zrušení. Tato ustanovení byla do zákona o daních z příjmů zakotvena jeho novelou č. 199/2010 Sb., jako reakce na změnu zákona o dluhopisech č. 199/2010 Sb., ve znění pozdějších předpisů, provedenou v části čtvrté téhož zákona.

K bodu 20 (§ 15 odst. 1)

V souladu s programovým prohlášením vlády se zvyšuje možnost odpočtu darů poskytnutých na zákonem předpokládané účely.

K bodu 21 (§ 15 odst. 4)

Navrhuje se snížení nezdaniitelné částky z titulu bytové potřeby z dosavadních 300 000 Kč na 80 000 Kč a současně se navrhuje uvedenou částku nekrátit podle měsíců, ve kterých poplatník úroky platil.

K bodu 22 (§ 15 odst. 6)

Účelem navrhované úpravy je jednoznačně zakotvit zachování dříve uplatněných nezdaniitelných částí základu daně z titulu zaplaceného pojistného na soukromé životní pojištění v případech, kdy dochází k převodu rezervy, kapitálové hodnoty na novou smlouvu o soukromém životním pojištění, která splňuje podmínky pro uplatnění nezdaniitelné části základu daně. Doplněním o odkupné bude odstraněna pochybnost o tom, zda jsou zachovány dříve uplatněné nezdaniitelné části základu daně i v případě, kdy dochází ke zrušení pojistné smlouvy u jedné pojišťovny s navazujícím uzavřením pojistné smlouvy u jiné pojišťovny za zákonem stanovených podmínek.

K bodu 23 (§ 15 odst. 7 a 8)

Dále se navrhuje eliminovat neodůvodněné výjimky ze zdanění z titulu zaplacených členských příspěvků odborové organizaci a z titulu úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání.

K bodu 24 (§ 15 odst. 7)

Jedná se o úpravu stávajícího § 15 odst. 9 v návaznosti na zrušení odstavců 7 a 8 v § 15 zákona a následné přečíslování ustanovení, která se zachovávají. S ohledem na skutečnost, že dochází k velkému zneužívání nezdanitelných částí základu daně poplatníky z třetích zemí, navrhuje se omezit možnost nezdanitelných částí základu daně pouze na rezidenty vyjmenovaných států. Protože v praxi lze velmi těžko ověřit podmínku výše příjmů navrhuje se povinnost prokazovat tuto výši příjmů ze zahraničí na tiskopisu vydaném ministerstvem financí. Z praxe vyplývá, že potvrzení výše příjmů jsou ve jiných státech běžná na vydávaných tiskopisech místních správců daně, proto nebude nemožné pro poplatníky potvrzení těchto příjmů od zahraniční správy získat.

K bodu 25 (§ 16)

V § 16 zákona se zvyšuje se sazba daně z příjmů fyzických osob z 15 % na 19 %. Toto navýšení reflektuje zrušení superhrubé mzdy, kterým došlo k zúžení daňového základu.

Zároveň dochází k legislativně technické úpravě tohoto ustanovení, a to z důvodu uniformity legislativního textu konstruujícího sazbu daně jak v zákoně o daních z příjmů (viz § 21), tak i v jiných daňových (a i jiných obdobných) předpisech.

Pro vyjádření sazby daně se používá již zažitá sloveso „činí“ a předpis obsahuje i způsob zjištění daně, a to za použití formulace „daň se vypočte jako součin základu daně a (příslušné) sazby daně. Obdobné legislativní technické řešení by mělo být výhledově obsaženo ve všech daňových zákonech. Tato úprava je tedy krokem v procesu postupného terminologického sjednocování legislativních textů daňových předpisů.

K bodu 26 (§ 17 odst. 5)

Zákonem č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových zdravotnických zařízeních bylo do zákona o daních z příjmů s účinností od 31. května 2006 doplněno generální osvobození jejich příjmů.

Naopak pro zdanění neziskových poplatníků provozujících zdravotnická zařízení zřízená podle zákona č. 20/1996 Sb., o péči o zdraví lidu je zákonem o daních z příjmů v § 18 odst. 15 stanoveno, že předmětem daně z příjmů jsou u nich všechny příjmy s výjimkou investičních transferů a z úroků z vkladů na běžném účtu. Zrušení uvedeného odstavce je výsledkem auditu výjimek a zajistí uplatňování shodných daňových pravidel pro všechny neziskové subjekty provozující zdravotnická zařízení.

K bodu 27 (§ 18 odst. 8)

V souvislosti s potřebou jasně stanovit vztah mezi právní formou odborové organizace, právní formou občanského sdružení a právní formou organizace zaměstnavatelů byla provedena změna zákona č. § 2 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů a postaveno najisto, že odborová organizace ani organizace zaměstnavatelů není občanským sdružením. Z důvodů legislativní čistoty je nezbytné tento postoj deklarovat i v ustanoveních, která zmiňují občanská sdružení, odborové organizace nebo organizace zaměstnavatelů a pokud je to nezbytné upřesnit užívání tohoto pojmu v zákoně.

K bodu 28 (§ 19 odst. 1 písm. a))

V současné době jsou obecně členské příspěvky u subjektů s nepovinným členstvím příjmem osvobozeným od daně a u jejich členů, jsou členské příspěvky nedaňovým výdajem (nákladem). Tato úprava je symetrická a vyvážená, což naopak nesplňují platné výjimky pro Hospodářskou komoru ČR (HK), Agrární komoru ČR (AK) a různé zaměstnavatelské svazy, u kterých jsou členské příspěvky také příjmem osvobozeným od daně, ale u jejich členů jsou členské příspěvky považovány za daňově uznatelný výdaj (náklad). Proto se navrhuje tyto

nesystémové výjimky zrušit. Podle navržené úpravy budou členské příspěvky osvobozeným příjmem u

- zájmového sdružení právnických osob založeného podle ustanovení § 20f a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník,
- občanského sdružení právnických osob vzniklého podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů
- odborové organizace vzniklé podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů a
- politické strany založené podle zákona č. 424/1991 Sb., o politických stranách.

U členů uvedených neziskových subjektů, jsou zaplacené členské příspěvky nedaňovým výdajem (nákladem).

Členské příspěvky u ostatních poplatníků, kteří nebyli založeni či zřízeni za účelem podnikání, konkrétně u organizací zaměstnavatelů založených podle zvláštního právního předpisu a profesních komor s nepovinným členstvím, jsou posuzovány jako příjem zdanitelný s tím, že na straně jejich členů zůstávají členské příspěvky daňově uznatelným výdajem (nákladem).

K bodu 29 (§ 19 odst. 1 písm. c))

Navržené ustanovení nahrazuje úpravu v § 19 odst. 1 písm. c) zákona o daních z příjmů a eliminuje nežádoucí daňové optimalizace. V případě, kdy vlastník bytů nebo garáží (zejména bytové družstvo, resp. společnost s ručením omezeným) pronajímá byty a garáže svým členům nebo společníkům za nízké netržní (někdy symbolické) nájemné a současně dosahuje příjem i z pronájmu bytů nebo garáží od nečlenů nebo třetích osob nebo dosahuje příjmů z pronájmu dalších nebytových prostor nebo ploch ve výši tržního (ziskového) nájemného, dochází bez dalšího k legálnímu obcházení daňové povinnosti dotčených uživatelů (nájemců) bytů a garáží. Tomuto obcházení daňové povinnosti se navrhuje z důvodu jednodušší spravovatelnosti zamezit formou osvobození příjmů u pronajímatele z nájemného od společníků a členů tohoto pronajímatele. Tím dojde k oddělení financování bytových potřeb uživatelů bytů, kteří jsou společníky nebo členy pronajímatele, od další zpravidla ziskové činnosti pronajímatele (zejména pronajímání bytů, garáží nebo ostatních nebytových prostor nebo ploch ostatním osobám).

K bodu 30 (§ 19 odst. 1 písm. f))

Původní ustanovení § 19 odst. 1 písm. f) je s ohledem na zrušení Fondu dětí a mládeže (zákon č. 364/2000 Sb., o zrušení Fondu dětí a mládeže) obsolentní. V rámci zachování již zažitého pořadí písmen v ustanovení § 19 odst. 1, je provedeno legislativně technické opatření spočívající v oddělení částí stávajícího písmena o) do zrušovaných písmen. Nově tedy bude písmeno f) obsahovat generální osvobození příjmů Fondu pojištění vkladů.

K bodu 31 (§ 19 odst. 1 písm. m) a n))

V rámci plnění úkolu významně zjednodušit současně platný zákon o daních z příjmů mj. i zrušením maximálního počtu výjimek ze zdanění se zrušuje osvobození příjmů, které plynou dlužníku v reorganizaci, který je jak fyzickou osobou, tak právnickou osobou.

Osvobození těchto příjmů je navíc zpravidla pro poplatníky v reorganizaci nevýhodné, neboť při vykázání daňové ztráty, nemohou při osvobození tuto ztrátu odečítat od základu daně. Významnou podporou těchto poplatníků zůstává osvobození příjmů z odpisu závazků.

V rámci zachování již zažitého pořadí písmen v ustanovení § 19 odst. 1, je provedeno legislativně technické opatření spočívající v oddělení částí stávajícího písmena o) do zrušovaných písmen. Nově tedy bude písmeno m) obsahovat generální osvobození příjmů Garančního fondu obchodníků s cennými papíry.

V ustanovení § 19 odst. 1 písm. n) se z důvodu zavedení jednoho inkasního místa vypouští osvobození příjmů souvisejících s přeplatky evidovanými orgány sociálního zabezpečení. Ustanovení se bude vztahovat na jakékoli přeplatky u jakéhokoliv správce daně. V přechodných ustanoveních je řešeno osvobození těchto příjmů vzniklých po dni nabytí účinnosti tohoto zákona v dvouletém přechodném období u orgánů sociálního zabezpečení.

K bodu 32 (§ 19 odst. 1 písm. o))

Původní ustanovení § 19 odst. 1 písm. o) je s ohledem na již zažité pořadí písmen v ustanovení § 19 odst. 1 rozděleno do míst rušených textů v písmenech f) a m). Nově tedy bude písmeno o) obsahovat pouze osvobození příjmů Zajišťovacího fondu. Vypuštěn je i přímý odkaz na ustanovení § 22a zákona č. 280/1992 Sb., o rezortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, neboť je z hlediska legislativního nadbytečný.

K bodu 33 (§ 19 odst. 1 písm. s))

Osvobození dividendových příjmů plynoucích České republice z majetkových účastí zajistí srovnatelné celkové inkaso dividendových příjmů státu a vyloučí neodůvodněnou participaci ostatních akcionářů na efektu slevy na dani ve výši daně sražené z dividendových příjmů.

K bodu 34 (§ 19 odst. 1 písm. z) a za))

Původní ustanovení § 19 odst. 1 písm. z) je s ohledem na zánik České konsolidační agentury (§ 20 zákona č. 239/2001 Sb., o České konsolidační agentuře) obsolentní. V rámci zachování již zažitého pořadí písmen v ustanovení § 19 odst. 1, je provedeno legislativně technické opatření spočívající v oddělení části stávajícího písmena za).

Nově tedy písmeno z) obsahuje generální osvobození příjmů Vinařského fondu (odkaz na příslušný právní předpis je z toho pohledu, že Vinařský fond jiné příjmy než příjmy uvedené ve zvláštním právním předpisu mít nemůže, nadbytečný).

Písmeno za) pak obsahuje příjmy, které byly poskytnuty Vinařským fondem jako dotace.

K bodu 35 (§ 19 odst. 1 písm. zo))

Tato úprava navazuje na zrušení části ustanovení § 23 odst. 4 písm. a), podle kterého se do základu daně penzijních fondů nezahrnují úrokové a jim obdobné příjmy. Zvýhodnění penzijních fondů bylo zrušeno v souvislosti se zavedením jejich nulového zdanění. Pro zahraniční instituci penzijního pojištění se však tato výhoda ponechává, aby byly zajištěny stejné podmínky pro společnosti členských států EU jako pro tuzemské společnosti. Bez této úpravy by podle znění některých smluv o zamezení dvojího zdanění u některých společnostech členských států EU tyto příjmy podléhaly srážkové dani.

K bodu 36 (§ 19 odst. 11)

V návaznosti na nulové zdanění podílových a investičních fondů se zavádí nová podmínka, která stanoví, že osvobození dividendového příjmu mateřské společnosti a příjmu mateřské společnosti z převodu podílu na dceřiné společnosti není možné uplatnit, pokud příjem konkrétní společnosti (dceřiné nebo mateřské) je od daně osvobozen nebo podléhá obdobné úlevě. Tato úprava naplňuje podstatu směrnice EU 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, která vylučuje pouze dvojí zdanění zisku a naopak neumožňuje dvojí nezdanění zisku.

K bodu 37 (§ 20 odst. 8)

Pro zvýšení motivace podnikajících právnických osob k dobrovolné podpoře veřejně prospěšných aktivit se navrhuje v souladu s programovým prohlášením vlády zvýšení a tím také sjednocení maximálního limitu pro odpočet darů od základu daně z dosavadních 5 % na 10 %. Toto navýšení odčitatelných darů se týká všech oblastí, na které lze podle § 20 odst. 8 zákona dobrovolně přispívat. Navrhovaná úprava současně odstraňuje komplikované

navýšení možného odpočtu darů na maximálních 10 %, které se podle platné úpravy týká pouze darů středním školám a vyšším odborným školám na vymezené účely a dále vysokým školám a veřejným výzkumným institucím.

K bodu 38 (§ 21)

V návaznosti na snahu o zavedení uniformity některých ustanovení daňového systému se název paragrafu upravujícího sazbu a výpočet daně upravuje na název „Sazba a výpočet daně“. Obdobné legislativní technické řešení by mělo být výhledově obsaženo ve všech daňových zákonech. Tato úprava je tedy krokem v procesu postupného terminologického sjednocování legislativních textů daňových předpisů.

K bodu 39 (§ 21 odst. 1)

Dochází k legislativně technické úpravě tohoto ustanovení, a to z důvodu uniformity legislativního textu konstruujícího sazbu daně jak v zákoně o daních z příjmů (viz § 21), tak i v jiných daňových (a i jiných obdobných) předpisech.

Pro vyjádření sazby daně se používá již zažitě sloveso „činí“ a předpis obsahuje i způsob zjištění daně, a to za použití formulace „daň se vypočte jako součin základu daně a (příslušné) sazby daně. Obdobné legislativní technické řešení by mělo být výhledově obsaženo ve všech daňových zákonech. Tato úprava je tedy krokem v procesu postupného terminologického sjednocování legislativních textů daňových předpisů.

K bodu 40 (§ 21 odst. 2)

Navržená úprava zavádí u podílových a investičních fondů, kde jsou investory fyzické i právnické osoby, včetně nerezidentů, nulové daňové zatížení. Investoři - právnické osoby tak nemohou uplatňovat výhody osvobození dividendových příjmů podle směrnice 90/435 EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností. Tím se omezí nežádoucí daňové optimalizace u právnických osob, zejména v případě investic do nemovitostních fondů a fondů kvalifikovaných investorů. Dividendové příjmy plynoucí do fondu budou i dále zdaňovány srážkovou daní a dividendové příjmy ze zahraničí, budou zahrnovány do samostatného základu daně podle § 20b. Aby nedocházelo k dvojímu zdanění, budou tyto příjmy i nadále při následné výplatě dividendového příjmu investorům snižovat základ daně pro zvláštní sazbu daně.

K bodu 41 (§ 21 odst. 2 písm. a) a b))

Jedná se vzhledem k nulové sazbě daně o odstranění nadbytečného textu.

K bodu 42 (§ 21 odst. 3)

Navržená úprava vycházející z platné právní úpravy pro penzijní fondy zavádí nulové zdanění na úrovni penzijního fondu. U těchto fondů, kde účastníky systému mohou být pouze fyzické osoby, dále platí i ustanovení o osvobození fondem přijatých dividend (§ 19 odst. 1 písm. d). Jedná se o daňovou podporu spoření na stáří. Předmětem zdanění budou až výplaty účastníkům systému snižené o úhrn příspěvků účastníka a státní příspěvky.

K bodu 43 (§ 22 odst. 1 písm. g bod 4))

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení, které se týká daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se část tohoto ustanovení zrušuje. Tato část byla do zákona o daních z příjmů zakotvena novelizací (zákonem č. 199/2010 Sb.) v rámci změny zákona o dluhopisech (zákon č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 44 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 5)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 45 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 6)

Navrhované vypuštění způsobu zdanění sankcí ze závazkových vztahů odstraňuje rozdíly mezi zaúčtováním a zdaněním sankcí ze závazkových vztahů na straně věřitele. Podle současné úpravy je účtováno do nákladů i výnosů ve věcné a časové souvislosti, ale zdanění těchto sankcí je vázáno na skutečně přijaté částky u věřitele a na zaplacení dlužné částky na straně dlužníka (upravuje § 24 odst. 2 písm. zi) zákona). Toto daňové řešení odchylné od výsledku hospodaření lze zajistit jen poměrně komplikovanými úpravami výsledku hospodaření na daňovém přiznání, a to v průběhu i několika zdaňovacích období v závislosti na splácení sankcí dlužníkem. Navrhuje se výrazné zjednodušení na straně věřitele tím, že by byly ve výsledku hospodaření akceptovány vytvářené účetní opravné položky k těmto pohledávkám, což by v podstatě eliminovalo úpravy na daňovém přiznání z titulu nesplácení sankcí ze závazkových vztahů na straně věřitele. Na straně dlužníka zůstává vazba uplatnění sankce v daňových výdajích na okamžik zaplacení zachována. Akceptování účetních opravných položek k pohledávkám ze smluvních sankcí je navrženo v § 24 odst. 2 písm. zo).

Dosavadní znění bodu 6 v § 23 odst. 3 písm. a) se navrhuje nahradit ustanovením obecně upravujícím povinnost poplatníka zvýšit výsledek hospodaření o hodnotu závazků zaniklých jinak než zaplacením, které nejsou účtovány ve prospěch výnosů, ale v rozvaze, a které představují pro dlužníka majetkový prospěch, který by měl být zdanitelným příjmem. Podle stávající úpravy je tento problém řešen v bodě 12 v § 23 odst. 3 písm. a), kde je současně řešeno dodanění neuhrazených, ale stále existujících závazků, které se však neuplatňuje v případě závazků, z jejichž titulu nevznikl daňový výdaj. Toto spojení působí výkladové problémy zejména v situacích, kdy je zaniklý závazek jinak než zaplacením, který nebyl daňovým výdajem, odepsán v rozvaze, což by nemělo být důvodem pro jeho nezdanění.

K bodu 46 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Tato změna souvisí s vypuštěním dosavadní úpravy obsažené v § 23 odst. 3 písm. a) bod 6. Část úpravy ustanovení obecně upravujícího povinnost poplatníka zvýšit výsledek hospodaření o hodnotu závazků zaniklých jinak než zaplacením, které nejsou účtovány ve prospěch výnosů, ale v rozvaze a které představují pro dlužníka majetkový prospěch, který by měl být zdanitelným příjmem, se přesouvá z bodu 12 do vypouštěného bodu 6.

K bodu 47 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 1)

Jedná se o zrcadlovou úpravu věcně navazující na zrušení stávajícího znění § 23 odst. 3 písm. a) bodu 6.

K bodu 48 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 1)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 49 (§ 23 odst. 4 písm. a))

V souvislosti se zavedením nulového zdanění na úrovni penzijního fondu se navrhuje zrušit část ustanovení, podle kterého se do základu daně těchto poplatníků nezahrnují úrokové a jim obdobné příjmy. Z legislativního hlediska je zvoleno nové znění celého písmene.

K bodu 50 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 3)

Podle ustanovení § 23 odst. 8 písm. b) bod 3 postupují při ukončení činnosti poplatníci daně z příjmů fyzických osob, kteří daňové výdaje uplatňují paušální částkou z dosažených příjmů. Vzhledem ke skutečnosti, že v paušálních výdajích jsou veškeré daňové výdaje poplatníka, které se odečítají od skutečně přijatých částek v daném zdaňovacím období, není důvod základ daně zvyšovat o cenu nespotebovaných zásob, když výdaje spojené s jejich pořízením nebyly uplatněny do výdajů daňových, a zvyšovat o zaplacené zálohy.

K bodu 51 (§ 23a odst. 5 písm. d))

V souvislosti s návrhem nového ustanovením § 35, které zavádí dividendovou slevu na dani, se řeší režim převzetí této slevy v případě převodu podniku nebo jeho samostatné části na jinou společnost. Režim tohoto převzetí je obdobný režimu v případě převodu položek odčitatelných od základu daně.

K bodu 52 (§ 23c odst. 8 písm. d))

V souvislosti s návrhem nového ustanovením § 35, které zavádí dividendovou slevu na dani, se řeší režim převzetí této slevy v případě fúze a rozdělení společnosti. Režim tohoto převzetí je obdobný, jako v případě převodu položek odčitatelných od základu daně.

K bodu 53 (§ 24 odst. 2 písm. d))

V návaznosti na úpravu § 19 odst. 1 písm. a), kdy příjmy členských příspěvků u těchto právnických osob budou považovány za zdanitelný příjem, je navrženo zrušení limitu pro uznání daňově uznatelných výdajů (nákladů) v § 24 odst. 2 písm. d). To znamená, že veškeré členské příspěvky na straně členů těchto osob budou daňově uznatelné.

K bodu 54 (§ 24 odst. 2 písm. f))

V souvislosti se zavedením daně z úhrnu mezd, která nahrazuje pojistná hrazená zaměstnavatelem, je nutné tyto pojmy zaměnit v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 55 (§ 24 odst. 2 písm. j))

Navrhované upřesnění vymezení zaměstnanců zajišťuje, aby uvedené benefity v § 24 odst. 2 písm. j) bylo možné uplatňovat jako daňové výdaje zejména ve vztahu k zaměstnancům v aktivním pracovním poměru, tj. k zaměstnancům, kteří se bezprostředně podílejí na dosahování zdanitelných příjmů zaměstnavatele. Stávající úprava, která v zásadě znamenala akceptování širokého vymezení zaměstnanců podle § 6 odst. 2, není z pohledu uznatelného výdaje na straně zaměstnavatele i z hlediska nového přístupu ke zdanění benefitů, udržitelná.

K bodu 56 (§ 24 odst. 2 písm. j) bod 4)

Návazně na způsob zdanění příjmů ze závislé činnosti ze stravování zajišťovaného zaměstnavatelem se navrhuje zrušit na straně zaměstnavatele veškerá stávající omezení daňově uznatelných výdajů souvisejících se zajištěním stravování zaměstnanců. Nové znění tohoto ustanovení potvrzuje, že výdaje zaměstnavatele na stravování zaměstnanců, a to jak provozní, tak i hodnota potravin, jsou v plné výši daňově uznatelné.

K bodu 57 (§ 24 odst. 2 písm. y))

Navrhovaná úprava navazuje na navrhované zjednodušení ustanovení o tvorbě opravných položek v zákoně č. 593/1992 Sb. o rezervách pro zjištění základu daně z příjmu, kde jsou nově uvedena pouze dvě časová pásma a u pohledávky se už nerozlišuje, zda dosáhla 200 000 Kč. Také zahájení soudního, rozhodčího či správního řízení již není požadováno, neboť se jedná vždy o odpis pohledávek, které při svém vzniku zvyšovaly výsledek hospodaření a tím základ daně z příjmů věřitele.

K bodu 58 (§ 24 odst. 2 písm. zo))

V návaznosti na zrušení dosavadního ustanovení § 15 odst. 8 se navrhuje ekvivalentní opatření i u poplatníků s příjmy podle § 7 (vypuštění stávajícího textu písmene zo)).

V zájmu omezení odchylek od výsledku hospodaření se navrhuje, aby účetní opravná položka k pohledávce z titulu sankce k závazkovému vztahu byla daňově uznatelná. Pro tyto pohledávky bude tak v plném rozsahu pro správné zjištění základu daně způsob jejich zaúčtování včetně vytvoření opravné položky. Navrhovaná úprava nemá žádné fiskální negativní dopady a pouze snižuje administrativu neboť věřitel není povinen provádět opravy výsledku hospodaření to je jeho snížení v případě, že pohledávka není uhrazena, resp. naopak jeho zvýšení v okamžiku, kdy tato pohledávka je uhrazena.

K bodu 59 (§ 24 odst. 2 písm. zv) bod 1)

Navržená úprava rozšiřuje v případě pojistného plnění z pojištěných pohledávek možnost zahrnout do daňových nákladů i pohledávky za bankovními subjekty. Záměrem je sjednotit daňový režim pro různé typy pojištěných bankovních úvěrů. Úvěry poskytované bance zahraničního dovozce jsou poměrně běžné a zejména v problémových regionech i výrazně méně rizikové, než přímý úvěr nebankovnímu subjektu/dovozci. Podporování exportu (také prostřednictvím EGAP) je jednou z vládních priorit a není důvod, proč by při pojistném plnění měly být různé daňové režimy pro jednotlivé druhy pojištěných úvěrů.

K bodu 60 (§ 24 odst. 2 písm. zv) bod 2)

Jedná se o obdobnou změnu jako v ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) bodě 1 avšak týkající se bankovní záruky, u níž bude nově možno při pojistném plnění zahrnout do nákladů i plnění z bankovní záruky poskytnuté nebankovním subjektům.

K bodu 61 (§ 24 odst. 4 písm. a))

Úprava sleduje sjednocení minimální doby trvání finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku ve vazbě na minimální dobu odpisování hmotného majetku. Současně se umožňuje zkrácení doby nájmu o 6 měsíců i na hmotný majetek zaevidovaný v odpisových skupinách 4 až 6. Na hmotný majetek, který je předmětem smlouvy o finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku uzavřené nejpozději do 31. prosince 2012 je přechodné ustanovení, které stanoví, že na tento hmotný majetek se použije § 24 odst. 4 zákona o daních z příjmů účinný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a majetek bude předán nájemci ve stavu způsobilém k obvyklému užívání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 62 (§ 25 odst. 1 písm. f))

V rámci projektu jednoho inkasního místa dochází k opuštění dosavadních procesních předpisů aplikovaných u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (zákon č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a u pojistného na všeobecné zdravotní pojištění (zákon č. 592/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů), v rámci nichž byly uplatňovány specifické sankce, které jsou touto novelou rušeny (nově budou používány sankce daňového řádu). Vzhledem k ponechání možnosti uložení sankcí za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je prostřednictvím přechodného ustanovení zachována neuznatelnost tohoto výdaje jako výdaje daňového.

K bodu 63 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter. Změna slova všeobecné na veřejné souvisí s terminologickou změnou zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění (zákon č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 64 (§ 25 odst. 1 písm. x))

Při schvalování paušálního výdaje na dopravu na základě poslaneckého návrhu, byla deklarována jednoduchost při uplatňování výdajů na pracovní cesty podnikateli, která spočívá zejména v tom, že podnikatelé nemusí vést evidenci – knihu jízd. Pokud však poplatník skutečně pracovní cestu vozidlem nezahrnutým v obchodním majetku, uplatní sazbu základní náhrady, která se počítá podle počtu ujetých kilometrů. Podnikatel tedy musí vést evidenci, resp. knihu jízd, aby správci daně prokázal, kolik kilometrů vozidlem ujel na pracovní cestě. Navrhuje se při použití paušálního výdaje na dopravu vyloučit z daňových výdajů sazbu základní náhrady, kterou může poplatník uplatnit podle § 24 odst. 2 písm. k) zákona, pokud povede evidenci jízd.

K bodu 65 (§ 25 odst. 1 písm. q))

V návaznosti na úpravy v § 19 a 24 je navrhováno výslovně uvést, že členské příspěvky, které jsou u příjemců od daně z příjmů osvobozeny, jsou bez výjimky nedaňové.

K bodu 66 (§ 29 odst. 1)

Navrhované doplnění jednoznačně potvrzuje, že ustanovení o vyvolaných investicích lze aplikovat i v případě povinnosti vybudovat komunikace, které nemohou být ve vlastnictví investora z důvodu, že jsou dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích majetkem obce, kraje nebo státu. Stávající ustanovení může v tomto smyslu vzbuzovat pochybnosti přesto, že doplnění § 29 odst. 1 v roce 2008 bylo původně iniciováno právě problémy okolo bezplatného převádění místních komunikací na obce. Vedle toho navrhované doplnění řeší i situace, kdy je poplatník povinen provést úpravy na majetku ve vlastnictví jiné osoby, např. technické zhodnocení cizího majetku (odizolování, zpevnění, popř. rozšíření použitelnosti).

K bodu 67 (§ 32a odst. 2)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, které navazuje na zpřesnění vymezení povolenek v § 6 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

K bodu 68 (§ 34 odst. 4 až 6)

S účinností od 1. 1. 2005 byla do zákona o daních z příjmů vložena ustanovení, na základě kterých může poplatník, který provádí výzkum a vývoj, uplatnit odpočet od základu daně na základě výdajů vynaložených nákladů na vybrané činnosti výzkumu a vývoje. V souvislosti s rozšířením možností odpočtu se provádějí některé legislativně technické úpravy stávající právní úpravy, a to zejména rozdělení stávající právní úpravy do více ustanovení. Odpočet a podmínky, za kterých je možné ho uplatnit je upravena v ustanovení § 34 odst. 4 až 6, a to z důvodů častých odkazů na ustanovení § 34 (např. § 21 odst. 1). Tyto odkazy tak nebude nutné rozšiřovat.

Odpočet na podporu vědu a výzkumu může poplatník uplatnit, tj. není to jeho povinnost. Výše odpočtu je upravena v ustanovení § 34a.

Odstavec 2 upravuje možnost uplatnění odpočtu v následujících obdobích (období se dle ustanovení § 34a odst. 3 pro účely odpočtu rozumí jako zdaňovací období, tak období, za které se podává daňové přiznání). Pokud poplatník nemůže odpočet uplatnit, protože vykázal nízký základ daně nebo daňovou ztrátu, může si neuplatněný odpočet nebo jeho část uplatnit v následujících 3 obdobích. Protože se pro účely odpočtu obdobím rozumí zdaňovací období nebo období, za které se podává daňové přiznání, je do počtu 3 období počítáno i případně kratší nebo delší období, než je 12 měsíců.

Pokud poplatník vykáže základ daně dostatečně vysoký a odpočet na podporu výzkumu a vývoje neuplatní nebo ho neuplatní v celkové možné výši, nemůže si tuto část odpočtu spekulativně přenášet do dalších období. Tj. poplatník by měl uplatňovat odpočet pokud možno v maximální možné výši.

K bodu 69 (§ 34 odst. 7 až 12)

Odstavce 7 a 8 jsou zrušeny z důvodů rozdělení právní úpravy odpočtu na podporu výzkumu a vývoje do více paragrafů.

Podle zrušovaných ustanovení § 34 odst. 9 až 12 mohl poplatník uplatnit odpočet od základu daně, a to ve vztahu k částkám, které vypořádal podle zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech. Dotčená ustanovení lze tedy zrušit, protože odpočet od základu daně mohl být naposledy uplatněn do konce zdaňovacího období, které započalo v roce 2009. I po zrušení těchto ustanovení bude moci

poplatník odpočet uplatnit za splnění souvisejících podmínek za vymezená zdaňovací období podle přechodných ustanovení na dodatečném daňovém přiznání.

K bodu 70 (§ 34a)

Na základě programového prohlášení vlády ze dne 4. srpna 2010, které ukládá daňově zvýhodnit náklady vynaložené na výzkum a vývoj, se navrhuje zvýhodnit oproti stávající podpoře ještě přírůstek nákladů na výzkum a vývoj. Proto náklady na výzkum a vývoj zahrnované do odpočtu vynaložené oproti rozhodné době ve stejné výši nebo menší budou podpořeny ve stávající výši, tj. ve výši 100 % a přírůstek nákladů ve výši 110 %. Pro konstrukci odvodu jsou zásadní „výdaje vynaložené v období na realizaci projektu výzkumu a vývoje zahrnované do odpočtu“, což je pojem definovaný v ustanovení § 34b.

Rozhodná doba je definováno jako rozhodná doba, která je stejně dlouhá jako období, za které je podáváno daňové přiznání, a končí bezprostředně před začátek tohoto období. Tj. ve standardním případě, kdy po sobě následují stejně dlouhá období, bude rozhodnou dobou předcházející období.

Z důvodů přehlednosti a srozumitelnosti je pro účely odpočtu na podporu výzkumu a vývoje použit termín „období“, kterým se rozumí zdaňovací období i období, za které se podává daňové přiznání.

K bodu 71 (§ 34b až § 34e)

Ustanovení § 34b na základě programového prohlášení vlády ze dne 4. srpna 2010, které ukládá daňově zvýhodnit spolupráci ve výzkumu a vývoji mezi univerzitami, veřejnými výzkumnými institucemi a podnikatelským sektorem, se odpočtem od základu daně podporuje vedle vybraných nákladů na výzkum a vývoj, které vynakládá na výzkumnou činnost daný poplatník, také spolupráce mezi tímto poplatníkem a „výzkumnou organizací“ (veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce, které splňují základní kritérium spočívající ve využití případného dosaženého zisku pro další výzkumnou nebo vývojovou činnost).

Výdaje na výzkum a vývoj, které lze zahrnout do odpočtu jsou uvedeny v odstavci 1. Tyto výdaje musí být současně ještě výdaji daňovými a musí být pro účely odpočtu evidovány odděleně.

Podle odstavce 2 do odpočtu i nadále nelze zahrnovat výdaje, které byly již podpořeny z veřejných zdrojů, výdaje na licenční poplatky a nehmotné výsledky výzkumu a vývoje pořízených od jiných osob. V rámci podpory právní ochrany výsledků dosažených prostřednictvím projektů výzkumu a vývoje jsou ze zákazu zahrnování služeb do odpočtu vyňaty náklady vynaložené na certifikace těchto výsledků. Podpora spolupráce mezi veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce spočívá v další výjimce z tohoto zákazu, a to v možnosti nově zahrnout do odpočtu i vynaložené výdaje na nákup služeb od těchto poplatníků, ale pouze těch služeb, které představují práce, s nimiž související výdaje by mohl poplatník zahrnout do odpočtu, pokud by práce vykonával sám. Další výjimka jako forma podpory spolupráce spočívá v možnosti zahrnout do odpočtu odpis nehmotného aktiva, které poplatník pořídí od vybraných subjektů, a toto nehmotné aktivum souvisí s realizací projektu výzkumu a vývoje.

V ustanovení § 34c je definován projekt výzkumu a vývoje, jako základní formální náležitosti pro uplatnění odpočtu od základu daně. Projektem se rozumí písemný dokument, který může být v listinné i elektronické podobě. Projekt musí být vždy schválen před zahájením prací na jeho realizaci, musí být opatřen podpisem odpovědné osoby, tj. osoby, která odpovídá za splnění podmínek daných zákonem o daních z příjmů pro uplatnění odpočtu.

V zákoně o daních z příjmů není speciálně definován pojem výzkumu ani vývoje. Definice těchto pojmů zcela navazují na definiční vymezení uvedené v zákoně č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací.

V § 34d je navrhováno, aby v případě, kdy projekt výzkumu a vývoje realizuje veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost, bylo možné tak jako dosud uplatnit poměrnou část tohoto odpočtu i společník v.o.s. a komplementář k. s.

V navrhovaném ustanovení § 34e jsou uvedeny náležitosti pro závazné posouzení výdajů vynaložených na výzkum a vývoj. Tak jako dosud bude moci poplatník, který má pochybnosti o tom, které výdaje vynakládané na realizaci projektů výzkumu a vývoje lze nebo nelze zahrnout do odpočtu od základu daně, požádat správce daně o rozhodnutí ve formě závazného posouzení.

K bodu 72 (§ 35)

V navrhovaném znění § 35 je řešeno zavedení slevy na dani ve výši daně sražené při výplatě dividend. Cílem návrhu je odstranění dvojího zdanění zisku. Pokud poplatník vyplácel dividendy nebo podíly na zisku, může si odečíst od daně stanovené za období, ve kterém k výplatě došlo, částku odpovídající sražené dani při výplatě dividend nebo podílů na zisku. Slevu na dani lze uplatnit jak za zdaňovací období, tak i za období, za které se podává daňové přiznání a které jako zdaňovací období není definováno.

Pokud poplatník vykáže daňovou povinnost nižší nebo daňovou povinnost nevykáže, bude mít možnost uplatnit slevu nebo část slevy v nejbližším zdaňovacím období, kdy daňovou povinnost v odpovídající výši vykáže. Počet období, po které lze slevu na dani kumulovat a převádět není omezen. V případě přeměny společnosti přechází možnost uplatnit si slevu na dani na nástupnickou nebo přijímající společnost. U konečného příjemce, tj. fyzické osoby a dále právnické osoby nesplňující podmínky pro osvobození dividend podle směrnice č. 90/435 EHS, budou dividendové příjmy i nadále zdaněny srážkovou daní.

Zrušení ustanovení pro uplatňování absolutních slev při zaměstnávání zdravotně a tělesně postižených (které bylo obsahem původního § 35) je výsledkem auditu výjimek, který mj. potvrdil, že tuto významnou celospolečenskou podporu je nutno poskytovat z úrovně Ministerstva práce a sociálních věcí, které má ve své působnosti problematiku zaměstnanosti. Proto se nejedná o vypouštění úpravy „bez náhrady“, ale pouze o její přesun do působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ustanovení § 35 je doplněno přechodnými ustanoveními, a to jak pro rušené slevy na dani, tak pro dividendovou slevu na dani.

K bodu 73 (§ 35a a 35b)

V rámci plnění úkolu významně zjednodušit současně platný zákon o daních z příjmů mj. i zrušením maximálního počtu výjimek ze zdanění se navrhuje zrušit možnost uplatňování slevy na dani v režimu investičních pobídek. Zrušení uplatňování slevy na dani bude dopadat až na případné nové investiční projekty, tj. netýká těch poplatníků, kteří obdrží rozhodnutí Ministerstvo průmyslu a obchodu podle zákona o investičních pobídkách ve znění platném do nabytí účinnosti tohoto zákona a kteří budou moci uplatňovat slevu na dani z příjmů až do konce nastavených lhůt (v tomto duchu je koncipováno přechodné ustanovení). V návaznosti na toto vypouštění jsou vypuštěny v § 38r odstavce 1 a 4 a provedena legislativní úprava v § 35c odst. 1.

V souvislosti se zrušením slevy na dani v režimu investičních pobídek v zákoně o daních z příjmů, je nutné také provést změnu zákona č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách.

K bodu 74 (nadpis § 35ba)

Z důvodů zpřehlednění legislativního textu se doplňuje nadpis, který odpovídá obsahu ustanovení.

K bodu 75 (§ 35ba odst. 1)

Jedná se navazující úpravu na zrušení § 35a a §35b.

K bodu 76 (§ 35ba odst. 1 písm. g))

V souvislosti se zrušením výjimek v oblasti daňového osvobození se navrhuje jako určitou kompenzaci zavést u zaměstnanců zvláštní slevu na dani ve výši 3 000 Kč ročně. Jedná se o slevu určenou výlučně pro zaměstnance ve smyslu § 6 odst. 2 zákona, tzn. pro poplatníka s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčním požitky. Její uplatňování je obsahem ustanovení § 35ba odst. 3.

K bodu 77 (§ 35ba odst. 2)

S ohledem na skutečnost, že dochází k velkému zneužívání slev na dani poplatníky z třetích zemí, navrhuje se omezit možnost uplatňování slev na dani pouze na rezidenty vyjmenovaných států. Protože v praxi lze velmi těžko ověřit podmínku výše příjmů navrhuje se povinnost prokazovat tuto výši příjmů ze zahraničí na tiskopisu vydaném ministerstvem financí. Z praxe vyplývá, že potvrzení výše příjmů jsou ve jiných státech běžná na vydávaných tiskopisech místních správců daně, proto nebude nemožné pro poplatníky potvrzení těchto příjmů od zahraniční správy získat.

K bodu 78 (§ 35ba odst. 3)

Omezuje se možnost odpočtu základní slevy na poplatníka u vysoko příjmových poplatníků. V souvislosti s omezením odpočtu základní slevy na poplatníka u vysoko příjmových poplatníků v § 35ba odst. 4 zákona se ukládá v § 38g odst. 2 povinnost podat daňové přiznání i poplatníkovi s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky, u něhož základ daně přesáhne 48násobek průměrné hrubé měsíční mzdy vyhlášené Českým statistickým úřadem za dva kalendářní roky bezprostředně předcházející zdaňovacímu období, za něž se daňové přiznání podává. Důvodem je to, že Český statistický úřad údaj o průměrné mzdě za poslední čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku a tím pádem i údaje o průměrné mzdě za celý předcházející kalendářní rok vyhláší až v průběhu března následujícího kalendářního roku. Například za zdaňovací období roku 2013, za které se bude podávat daňové přiznání nebo provádět roční zúčtování záloh a daňového zvýhodnění v roce 2014, se bude vycházet z průměrné hrubé měsíční mzdy stanovené za rok 2011 a tato průměrná měsíční hrubá mzda se použije rovněž při výpočtu záloh na daň u zaměstnanců již od ledna 2013 (viz § 38h odst. 4).

K bodu 79 (§ 35ba odst. 5)

Sleva na dani podle § 35ba odst. 1 písm. g) bude poskytována v obdobném režimu, jako ostatní slevy na dani. Tzn. i měsíčně ve výši 1/12 u zaměstnance s podepsaným prohlášením k dani a tato sleva bude náležet i poplatníkům, kteří jsou v České republice v postavení daňových nerezidentů. Obdobně v rámci ročního zúčtování záloh nebo v daňovém přiznání bude sleva náležet za ty kalendářní měsíce, ve kterých je poplatník považován za „zaměstnance“ ve smyslu zákona o daních z příjmů. Půjde-li ale o příjmy zdaněné v průběhu roku srážkovou daní, bude tato sleva náležet jen za podmínky, že tyto příjmy budou zahrnuty do ročního základu daně v souladu s ustanovení § 36 odst. 7 a 8, tj. započte-li se u poplatníka srážková daň na jeho roční daňovou povinnost. V ustanovení § 38k odst. 5 písm. b) zákona se v této souvislosti upřesňují náležitosti tiskopisu „Prohlášení k dani“ v části používané pro účely ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění. K zamezení specifické slevy určené výlučně pro poplatníky s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky se navrhuje stanovit, že po uplynutí zdaňovacího období tato sleva náleží jen za kalendářní měsíce, ve

kterých poplynou poplatníkovi příjmy podle § 6 zákona v určité výši. Tím se zamezí, aby tuto slevu uplatnil např. poplatník i s jinými druhy příjmů, který by za účelem uplatnění této slevy pobíral příjem ze závislé činnosti pouze nepatrné výši. Krácení se ale uplatní rovněž u poplatníka, který bude pobírat příjmy ze závislé činnosti pouze po část zdaňovacího období. Limit ve výši minimální mzdy byl zvolen pro administrativní jednoduchost a vzhledem k tomu, že minimální mzda představuje nejnižší přípustnou úroveň odměny za práci ve všech základních pracovněprávních vztazích.

K bodu 80 (nadpis § 35c)

Z důvodů zpřehlednění legislativního textu se doplňuje nadpis, který odpovídá obsahu ustanovení.

K bodu 81 (§ 35c odst. 1)

Doplnění odstavce 1 je žádoucí, neboť dochází k častému zneužití daňového zvýhodnění poplatníky z třetích zemí, kde nelze prověřit existenci dětí a společné domácnosti. Další úprava navazuje na zrušení § 35a a §35b.

K bodu 82 (§ 35c odst. 4)

Jedná se o opatření, kterým se omezí neopodstatněná výplata daňových bonusů u poplatníka výlučně s příjmy ze závislé činnosti ze zdrojů v zahraničí, použije-li poplatník pro vyloučení dvojího zdanění metodu vynětí. Např. plynou-li mu příjmy ze zdrojů v zahraničí a v tuzemsku nemá žádné zdanitelné příjmy, tj. kdy po vynětí zahraničních příjmů je sice jeho daňová povinnost nulová (neboť daň se platí v zahraničí), ale při uplatnění daňového zvýhodnění (na něž nárok neztrácí) se celá částka daňového zvýhodnění překlápí do „mínusu“. Nárok na výplatu daňového bonusu je totiž podmíněn pouze výši příjmů (ve výši 6 násobku minimální mzdy) bez ohledu na skutečnost, z jakého zdroje tyto příjmy plynou. Navrhovaným opatřením se tomuto zamezí.

K bodu 83 (§ 35ba odst. 5)

S ohledem na skutečnost, že dochází k velkému zneužívání daňového zvýhodnění poplatníky z třetích zemí, navrhuje se omezit možnost uplatňování daňového zvýhodnění pouze na rezidenty vyjmenovaných států. Protože v praxi lze velmi těžko ověřit podmínku výše příjmů navrhuje se povinnost prokazovat tuto výši příjmů ze zahraničí na tiskopisu vydaném ministerstvem financí. Z praxe vyplývá, že potvrzení výše příjmů jsou ve jiných státech běžná na vydávaných tiskopisech místních správců daně, proto nebude nemožné pro poplatníky potvrzení těchto příjmů od zahraniční správy získat.

K bodu 84 (§ 35d odst. 5)

V souvislosti s uložení povinnosti plátcům příjmů ze závislé činnosti podávat měsíční hlášení o úhrnu příjmů zúčtovaných poplatníkům a o výběru daně s podle zvláštní sazby (§ 38j odst. 4 až 7) nebude již třeba zvláštního tiskopisu. Z tohoto důvodu se upravuje § 35d odst. 5.

K bodu 85 (§ 35d odst. 8)

V návaznosti na změny v § 38k odst. 4, 5 a 7 se navrhuje v § 35d odst. 8 zákona upravit též lhůtu pro vrácení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a doplatků na daňovém bonusu, a to nově nejpozději při výplatě mzdy za únor (prakticky do konce března po uplynutí roku), aby uplynutím lhůty pro podání vyúčtování bylo možné považovat daň za vyměřenou k tomuto datu (k 31. březnu) nejen u plátce daně, ale také u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky (tj. nepodává-li daňové příznání).

K bodu 86 (§ 35d odst. 9)

V souvislosti s uložení povinnosti plátcům příjmů ze závislé činnosti podávat měsíční hlášení zúčtování příjmů ze závislé činnosti a o výběru daně s podle zvláštní sazby (§ 38j odst. 4 až 7) nebude již třeba zvláštního tiskopisu. Z tohoto důvodu se upravuje § 35d odst. 9.

K bodu 87 (§ 36 odst. 2 písm. a))

Z důvodu právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že i příjmy z kapitálového majetku uvedené v § 8 odst. 2 písm. a) zákona, tj. z dluhopisu v případě předčasného zpětného odkupu, jsou předmětem daně vybírané srážkou podle § 36 odst. 2 písm. a) zákona.

K bodu 88 (§ 36 odst. 2 písm. h))

V návaznosti na zavedení nulového zdanění podílových fondů se u právnických osob při zrušení podílového fondu již nebude uplatňovat srážková daň, ale případný zisk (tj. rozdíl mezi pořizovací cenou podílového listu a podílem připadajícím na jeden list) bude zahrnut do základu daně.

K bodu 89 (§ 36 odst. 2 písm. u))

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení, které se týká daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se toto ustanovení nahrazuje jiným textem. Toto ustanovení bylo do zákona o daních z příjmů zakotveno novelizací (zákonem č. 199/2010 Sb.) v rámci změny zákona o dluhopisech (zákon č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Nově je v ustanovení upravena situace, kdy po změně právní formy kapitálové společnosti (a.s. nebo s.r.o.) na osobní (k.s. nebo v.o.s.) je rozdělován zisk, který byl dosažen a zdaněn kapitálovou společností v jejím obecném základu daně do doby změny, dochází u společníka osobní společnosti ke druhému zdanění u tohoto příjmu také v obecném základu daně. Protože se svým charakterem jedná o výplatu podílu na zisku dosaženého kapitálovou společností, je doplněno ustanovení § 36 odst. 2, tak aby tento podléhal pro zdanění srážkovou daní.

K bodu 90 (§ 36 odst. 3)

Vzhledem k obsolentnosti ustanovení, které se týká daňového režimu státních dluhopisů, které mohou podle emisních podmínek nabývat výhradně fyzické osoby, se toto ustanovení zrušuje. Toto ustanovení bylo do zákona o daních z příjmů zakotveno novelizací (zákonem č. 199/2010 Sb.) v rámci změny zákona o dluhopisech (zákon č. 190/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

K bodu 91 (§ 36 odst. 4)

V návaznosti na zavedení nulového zdanění podílových a investičních fondů se ruší ustanovení, které těmto fondům umožňovalo při výplatě dividend nezahrnovat do základu pro výpočet srážkové daně přijaté úroky, což zakládá neodůvodněné zvýhodnění investic do produktů s úrokovým výnosem, zejména dluhopisů.

K bodu 92 (§ 36 odst. 7)

V § 36 odst. 7 zákona se navrhuje zavést nový způsob vypořádání daňové povinnosti u poplatníků s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky podle § 6 odst. 4 zákona zdaněnými daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou podle § 36 odst. 2 písm. p) zákona. Nově se navrhuje, aby tyto příjmy mohli poplatníci po uplynutí zdaňovacího období uvést do daňového přiznání (obdobně jako daňoví nerezidenti s vybranými druhy příjmů) a tuto daň si započítat na roční daňovou povinnost s možností uplatnění příslušných daňových odpočtů.

Dosavadní odstavec 8 byl zrušen nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 53/10.

K bodu 93 (§ 36 odst. 9)

Navrhuje se v návaznosti na nulové zdanění investičních a podílových fondů stanovit zvláštní sazbu daně pro právnické osoby z dividendových příjmů z majetkové účasti v těchto fondech v úrovni obecné sazby daně. To by mělo eliminovat účelové rozhodování v dividendové politice fondu a všechny výplaty ze systému bez ohledu na to, jak budou označeny. Odkupy podílových listů nebo výplata podílů na zisku, budou zdaněny stejnou sazbou.

K bodu 94 (§ 38a a 38b)

V souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa pro daň z příjmů fyzických osob a sociální a zdravotní pojištění se navrhovanou novelou zákona zjednodušuje právní úprava placení záloh na daně. Současný systém placení čtvrtletních a pololetních záloh je nahrazen měsíční zálohou na daň při současném zvýšení hranice pro placení zálohové povinnosti ze současných 30 000 Kč na 200 000 Kč poslední známé daně. Tento systém také odpovídá zálohovým platbám na sociální a zdravotní pojištění. Současně se navrhuje změnit některá ustanovení v souladu s daňovým řádem.

V rámci úprav souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa se původní text ustanovení § 38b stává nadbytečným, a proto se vypouští.

K bodu 95 (§ 38c odst. 1)

Navrhuje se legislativně upřesnit definici plátce daně tak, aby bylo zřejmé, že i v případě, že osoba fyzicky daň neodvádí, je tato osoba plátcem. Postačí totiž, že má povinnost daň odvést.

K bodu 96 (§ 38d odst. 3)

Jelikož součástí měsíčního hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti podávaného podle § 38j zákona budou komplexní informace o příjmech ze závislé činnosti a o funkčních požitcích, tj. zdaněných jak zálohou na daň, tak i daní vybíranou srážkou zvláštní sazbou (podle jednotlivých poplatníků a včetně daňových nerezidentů), není třeba, aby informaci o zdanění tzv. tantiém srážkovou daní u nerezidentů (§ 22 odst. 1 písm. g)) sděloval plátce daně správci daně duplicitně ještě v dalším hlášení (podávaném podle § 38d odst. 3 zákona).

K bodu 97 (§ 38d odst. 4 písm. a))

V návaznosti na nový § 36 odst. 7 se stanoví, že zahrnou-li poplatníci tyto příjmy do daňového přiznání, nepovažuje se jejich daňová povinnost za splněnou daní sraženou podle § 36 odst. 2 písm. p) zákona.

K bodu 98 (§ 38d odst. 8)

Navrhuje se upravit lhůty, ve kterých může plátce daně u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky dodatečně provést opravy nesprávně sražené daně vybírané zvláštní sazbou, a to obdobně, jako v § 38i zákona. Tzn., že neoprávněně sraženou částku bude možné vrátit po dobu 3 let od vyměření daně (s výjimkou poplatníka, který bude oprávněn si vypořádat daňovou povinnost prostřednictvím dodatečného daňového přiznání). Naopak, srazí-li plátce daně méně, bude možné provést dodatečné sražení daně nejpozději do dvou let od konce lhůty pro podání vyúčtování daně.

K bodu 99 (§ 38d odst. 10)

Jedná se o opatření za účelem sjednocení postupu při podávání daňových tvrzení správci daně. Větu druhou je možné zrušit z důvodu, že toto pravidlo bude obsahovat § 137 odst. 3 daňového řádu.

K bodu 100 (§ 38f odst. 3)

V návaznosti na opuštění konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13) se provádí úprava v ustanovení § 38f odst. 3 zákona, tj. zrušuje se výslovný odkaz na § 6 odst. 14. I příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky budou posuzovány podle věty první § 38f odst. 3.

K bodu 101 (§ 38f odst. 10)

Jedná se o odstranění nepřesnosti v odkazu na jiné ustanovení.

K bodu 102 (§ 38g odst. 2)

Jedná se o navazující právní úpravu na úpravu § 35ba odst. 3. Poplatník s příjmy, které přesahují za zdaňovací období 48 násobek průměrné měsíční hrubé mzdy, bude povinen podat daňové přiznání.

K bodu 103 (§ 38g odst. 3)

V návaznosti na doplnění ustanovení § 36 o nový odstavec 7 a označení stávajícího odstavce 7 jako odstavce 8 se § 38g odst. 3 zákona mění v tom smyslu, aby zůstala zachována jeho působnost na dosavadní § 36 odst. 7 a aby také platil na nový odst. 7.

K bodu 104 (§ 38h odst. 1 a 2)

V návaznosti na opuštění konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13) se upravuje základ pro výpočet zálohy, a to tak, že do výše zálohy na daň nebude vstupovat zvýšení o povinné pojistné.

V návaznosti na změnu sazby daně v § 16 dochází v § 38h odst. 2 zákona u příjmů ze závislé činnosti a u funkčních požitků ke zvýšení sazby pro výpočet zálohy na daň, a to tak, že se sazba zálohy na daň stanovuje na 19 %.

K bodu 105 (§ 38h odst. 4)

V § 38h odst. 4 se navrhuje omezit i možnost odpočtu slevy na dani na poplatníka při výpočtu zálohy na daň u zaměstnance s podepsaným prohlášením k dani, a to 4násobkem průměrné měsíční hrubé mzdy, aby po skončení zdaňovacího období nedocházelo k velkým doplatkům daně. Při záloze za měsíc leden 2013 se bude vycházet z průměrné měsíční mzdy za kalendářní rok 2011, která bude zveřejněna ČSÚ pravděpodobně v březnu 2012. Tato úprava navazuje na daňový režim v § 35ba odst. 3.

K bodu 106 (§ 38h odst. 9)

Za účelem stanovení správné výše daně vybírané z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků formou záloh na daň se nově stanoví, že také u poplatníků, kteří nepodávají daňové přiznání, se tato daň považuje za vyměřenou. K vyměření zde dojde marným uplynutím lhůty 3 měsíců po skončení zdaňovacího období. Zjistí-li se tedy později, že tato daň nebyla poplatníkovi vyměřena ve správné výši, bude mít poplatník možnost opravit poslední známou daň již prostřednictvím dodatečného daňového přiznání, a to za podmínek stanovených v daňovém řádu – v rámci doměřovacího řízení. Tzn. i za okolnosti, že k podání řádného daňového přiznání de facto vůbec nedošlo. Tím se odstraní pochybnosti o charakteru takového daňového přiznání, tj. zda se nejedná o daňové přiznání řádné, ale podané po stanovené lhůtě.

K bodu 107 (§ 38h odst. 14)

Navrhuje se vypustit v souvislosti s opuštěním konceptu tzv. superhrubé mzdy jako irelevantní (nadbytečný) zvláštní způsob stanovení základu daně u zaměstnance při vzniku dvou základů daně.

K bodu 108 (§ 38ch odst. 1 a 2)

Na základě připomínek plátců daně se navrhuje zkrátit lhůtu pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38k odst. 4, 5 a 7) i lhůtu, ve které žádá poplatník plátce daně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění (§ 38ch), a to z 15. února po uplynutí kalendářního roku, na 31. ledna. Mzdy za leden jsou v praxi totiž obvykle zúčtovány mzdovými účetními již počátkem měsíce února, takže je nezbytné, aby prohlášení k dani měli poplatníci podepsané již do konce ledna.

Jedná se o opatření v obou případech za účelem zajištění řádného výběru daně a ve prospěch daňových subjektů.

K bodu 109 (§ 38ch odst. 3)

Změny v tomto ustanovení navazují na zkrácení lhůty pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38ch odst. 1 a 2) a na zrušení konceptu tzv. superhrubé mzdy (§ 6 odst. 13).

K bodu 110 (§ 38ch odst. 4)

V návaznosti na zkrácení lhůty pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38k odst. 4, 5 a 7) a vzhledem k nové procesní právní úpravě v § 38i při opravách zjištěných rozdílů na dani a daňových bonusech a zejména za účelem snížení administrativní zátěže se navrhuje zavést novou lhůtu pro provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění, a to do konce února. Tím se zajistí, aby údaje z provedeného ročního zúčtování byly již promítnuty do řádného vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti podávaného ve lhůtě do 31. března, což vzhledem k tomu, že doposud lhůta pro provedení ročního zúčtování byla delší, než lhůta pro podání řádného vyúčtování, nebylo vůbec možné. Tento nedostatek byl vytýkán ze strany správců daně zejména z důvodu komplikací vznikajících při elektronickém zpracování vyúčtování v systému ADIS.

K bodu 111 (§ 38ch odst. 5)

V návaznosti na změny v § 38k odst. 4, 5 a 7 navrhuje v § 38ch odst. 5 zákona upravit též lhůtu pro vrácení přeplatků na dani z ročního zúčtování záloh a doplatků na daňovém bonusu, a to nově nejpozději při výplatě mzdy za únor (prakticky do konce března po uplynutí roku), aby uplynutím lhůty pro podání vyúčtování bylo možné považovat daň za vyměřenou k tomuto datu (k 31. březnu) nejen u plátce daně, ale také poplatníka s příjmy ze závislé činnosti nebo funkčními požitky (tj. nepodává-li daňové příznání).

K bodu 112 (§ 38i)

Za účelem zjednodušení se navrhuje upravit v tomto ustanovení postup při opravě chyb vzniklých při výběru daně z příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků vybíraných srážkou formou záloh na daň.

V odstavci 1 se nově stanoví, že přeplacenou zálohu a nevyplacený měsíční daňový bonus vrátí jako doposud v průběhu zdaňovacího období poplatníkovi plátce daně, a to nejdéle ve lhůtě, ve které je povinen za dané zdaňovací období podat řádné vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků vybírané srážkou formou záloh (tj. nejdéle do konce března následujícího kalendářního roku). Po uplynutí lhůty pro podání řádného vyúčtování, kdy se již na sraženou zálohu „pohlíží“ jako na daň a na měsíční daňový bonus jako na daňový bonus, bude mít možnost uplatnit vrácení přeplatku nově pouze poplatník na základě dodatečného daňového příznání, nestanoví-li správce daně místně příslušný plátci v odůvodněných případech (např. z hlediska efektivnosti) jinak.

V odstavci 3 se stejným způsobem jako v odstavci 1 při zjištění přeplacené částky na záloze, upravuje postup při vybrání nedoplatku na záloze nebo vybírání dlužné částky na měsíčním daňovém bonusu, tj. že zjištěný rozdíl v neprospěch poplatníka je oprávněn srazit plátce daně z jeho mzdy též ve lhůtě pro podání řádného vyúčtování.

V případě zjištění dlužné částky na dani nebo nevyplacené částky na daňovém bonusu po uplynutí lhůty pro podání řádného vyúčtování má plátce daně povinnost postupovat podle daňového řádu. Tzn. ve lhůtě stanovené daňovým řádem podat správci daně dodatečné vyúčtování na daň vyšší a současně dlužnou částku také uhradit. Nově se ale v odstavci 4 navrhuje, aby nedoplatek na dani nebo přeplacený daňový bonus, k němuž došlo z viny plátce daně, byl tento oprávněn srazit z příjmů poplatníka ve lhůtě 24 kalendářních měsíců (po této

lhůtě však dlužnou částku na poplatníkovi již nebude mít možnost požadovat). Pro úplnost se stanoví, že ve lhůtě 24 kalendářních měsíců je možné srazit dlužnou částku také poplatníkovi, kterému nebylo provedeno roční zúčtování záloh. Ten bude mít současně možnost si vypořádat daňovou povinnost prostřednictvím dodatečného daňového přiznání u svého místně příslušného správce daně.

Dojde-li ale ke vzniku dlužné částky zaviněním poplatníka, je nově uložena povinnost poplatníkovi dlužnou částku na dani nebo na daňovém bonusu uhradit správci daně prostřednictvím daňového přiznání (tj. dodatečného v souladu s novým zněním § 38h odst. 9 zákona) a současně uhradit i úrok z prodlení, který by z tohoto titulu vznikl plátcí daně. Za tímto účelem bude mít plátcé daně povinnost zaslat správci daně místně příslušnému poplatníka potřebné doklady a současně o tom vyrozumět poplatníka. Dodatečné vyúčtování na daň vyšší v tomto případě pak ale plátcé daně podávat nebude.

Navrhovanými procesními opatřeními se reaguje na dosavadní zkušenosti při aplikaci daňového řádu. V praxi se ukázal postup s podáváním dodatečných vyúčtování jako velice komplikovaný, a to jak na straně plátců daně, tak i správců daně. Navrhovanými procesními opatřeními se vzniklé problémy ve značném rozsahu odstraní.

K bodu 113 (§ 38j odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž cílem je zpřesnění zákona, neboť fyzickým osobám výlučně s příjmy ze závislé činnosti a s funkčními požitky není žádné daňové identifikační číslo přidělováno.

K bodu 114 (§ 38j odst. 2. písm. e))

V návaznosti na vytvoření jednoho inkasního místa se pro účely výběru sociálního a zdravotního pojištění budou rozšířeny povinné náležitosti mzdového listu o den nástupu do práce u zaměstnance. Tyto údaje jsou nezbytné pro stanovení nároku na výplatu některých dávek plynoucích ze sociálního pojištění.

K bodu 115 (§ 38j odst. 2 písm. f) bod 3)

V souvislosti s opuštěním konceptu tzv. superhrubé mzdy se navrhuje upřesnit povinné náležitosti mzdového listu s tím, že se vypouští údaj o povinném pojistném placeném ze mzdy zaměstnance zaměstnavatelem.

K bodu 116 (§ 38j odst. 2 písm. g))

Jedná se o úpravu v souvislosti se změnami v § 38j odst. 2 písm. f), kde byl výčet zkrácen o jeden bod. Z důvodu nadbytečnosti se vypouští odkazy na jednotlivé body, neboť postačí odkaz na celé písmeno.

K bodu 117 (§ 38j odst. 2) písm. h))

Navrhuje se doplnit povinné náležitosti mzdového listu o údaje sloužící k vyměření daně u jednotlivých poplatníků, bude-li se jednat o zaměstnance, kteří nebudou podávat daňové přiznání správci daně, tzn., u nichž se bude považovat po uplynutí lhůty 3 měsíců po skončení zdaňovacího období daň za vyměřenou.

K bodu 118 (§ 38j odst. 3 až 7)

V souvislosti s vytvořením jednoho inkasního místa a harmonizací základu daně z příjmů fyzických osob a vyměřovacích základů pro výběr sociálního a zdravotního pojistného dochází ke sjednocení procesních postupů při správě daně vybírané srážkou z příjmů zaměstnanců. Za tímto účelem se navrhuje:

V návaznosti na nový § 36 odst. 7 se v § 38j odst. 3 zákona se zavádí povinnost plátcé daně vydat doklad o zúčtované mzdě i v případě zdanění příjmů podle § 6 odst. 4 zákona zvláštní

sazbou daně a na tomto dokladu uvést též pro poskytnutí zaměstnanecké slevy podle § 35ba odst. 1 písm. g) a odst. 5 údaj o výši měsíčních příjmů podléhajících zdanění.

Navrhuje se uložit plátcům daně povinnost podávat v průběhu roku správci daně elektronicky měsíční hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků (viz § 38j odst. 4 písm. a)), a to v individualizované podobě podle jednotlivých poplatníků, i za plátce daně celkem Tzn. o výběru záloh na daň z těchto příjmů a také daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně. Hlášení budou podávána ve lhůtě stanovené v § 137 odst. 1 DŘ, v níž mají plátci daně povinnost odvést úhrn sražených záloh na daň správci daně, tj. vždy nejpozději do 20. dne po uplynutí kalendářního měsíce a tuto lhůtu bude možné prodloužit pouze za okolností, že plátce požádá o prodloužení lhůty pro odvod záloh podle § 38h odst. 10 zákona (max. však jen do konce měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla). Nově se také v tomto odstavci stanoví povinnost pro všechny plátce daně podat vyúčtování elektronicky, a nově ve lhůtě podle § 137 odst. 2 DŘ, tzn. do 31. března. Současně se v odst. 5 stanoví, že při zjištění případných nesprávností již v ohlášených údajích se k chybnému hlášení následné hlášení nepodává, neboť opravy lze uvádět do řádného hlášení podaného za kalendářní měsíc, ve kterém byla oprava provedena nebo až do řádného vyúčtování podaného po skončení roku. Tím se zamezí značnému nárůstu administrativní náročnosti jak u plátců daně, tak u správců.

V odstavci 7 se za účelem vyměření daně vybírané srážkou formou záloh na daň u jednotlivých poplatníků (zaměstnanců) nově stanoví, že ve vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti uvede plátce daně ještě i údaje o výsledku ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění.

K bodu 119 (§ 38j odst. 8 až 10)

V souvislosti s uložení povinnosti plátcům příjmů ze závislé činnosti podávat měsíční hlášení o úhrnu příjmů zúčtovaných poplatníkům se v § 38j dosavadní odst. 8 a 9 zrušují. Obsah ustanovení odstavce 10 je nově řešen v pojistných zákonech.

K bodu 120 (§ 38k odst. 4)

Na základě připomínek plátců daně se navrhuje zkrátit lhůtu pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38k odst. 4 a 5) i lhůtu, ve které žádá poplatník plátce daně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění (§ 38ch), a to z 15. února po uplynutí kalendářního roku, na 31. ledna. Mzdy za leden jsou v praxi totiž obvykle zúčtovány mzdovými účetními již počátkem měsíce února, takže je nezbytné, aby prohlášení k dani měli poplatníci podepsané již do konce ledna.

K bodu 121 (§ 38k odst. 5)

Na základě připomínek plátců daně se navrhuje zkrátit lhůtu pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38k odst. 4 a 5) i lhůtu, ve které žádá poplatník plátce daně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění (§ 38ch), a to z 15. února po uplynutí kalendářního roku, na 31. ledna. Mzdy za leden jsou v praxi totiž obvykle zúčtovány mzdovými účetními již počátkem měsíce února, takže je nezbytné, aby prohlášení k dani měli poplatníci podepsané již do konce ledna.

K bodu 122 (§ 38k odst. 5 písm. b)

Jedná se o změnu, která navazuje na zavedení slevy na dani v § 35ba odst. 1 písm. g). V ustanovení § 38k odst. 5 písm. b) zákona se v této souvislosti upřesňují náležitosti tiskopisu „Prohlášení k dani“ v části používané pro účely ročního zúčtování záloh.

K bodu 123 (§ 38k odst. 5 písm. e) bod 3)

Jedná se o změnu v návaznosti na změnu v § 15 odst. 4.

K bodu 124 (§ 38k odst. 5 písm. h) a i))

V návaznosti na změny v § 15 zákona a zrušení nezdanitelných částí základu daně poskytovaných poplatníkům ve výši zaplacených členských příspěvků placených členem odborové organizace a úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání se v § 38k odst. 5 zákona upravuje čestné prohlášení poplatníka s příjmy ze závislé činnosti a funkčními požitky pro účely ročního zúčtování záloh (vypouští se příslušný text).

K bodu 125 (§ 38k odst. 7)

Na základě připomínek plátců daně se navrhuje zkrátit lhůtu pro podepsání prohlášení k dani poplatníkem na běžné zdaňovací období (§ 38k odst. 7) i lhůtu, ve které žádá poplatník plátce daně o provedení ročního zúčtování záloh a daňového zvýhodnění (§ 38ch), a to z 15. února po uplynutí kalendářního roku, na 31. ledna. Mzdy za leden jsou v praxi totiž obvykle zúčtovány mzdovými účetními již počátkem měsíce února, takže je nezbytné, aby prohlášení k dani měli poplatníci podepsané již do konce ledna.

K bodu 126 (§ 38l odst. 1)

V návaznosti na změny v § 15 zákona a zrušení nezdanitelných částí základu daně poskytovaných poplatníkům ve výši členských příspěvků placených členem odborové organizace a úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání, se v ustanovení § 38l odst. 1 zákona ruší průkazy, na jejichž základě tyto úlevy uplatňuje u plátce daně (zaměstnavatele).

V návaznosti na změny v § 38k odst. 4, 5 a 7 se v případě nezdanitelných částí základu daně týkajících se úroků z úvěrů na financování bytových potřeb, penzijního připojištění se státním příspěvkem, penzijního pojištění a soukromého životního pojištění se vypouští lhůta, ve které poplatník uplatní tyto úlevy a předkládá příslušný doklad plátci daně.

K bodu 127 (§ 38l odst. 2 písm. b))

V návaznosti na změny v § 38k odst. 4, 5 a 7 se v případě nezdanitelných částí základu daně týkajících se penzijního připojištění se státním příspěvkem, penzijního pojištění a soukromého životního pojištění se vypouští lhůta, ve které poplatník uplatní tyto úlevy a předkládá příslušný doklad plátci daně.

K bodu 128 (§ 38p odst. 1)

V souvislosti se zavedením nulové sazby u subjektů kolektivního investování nejsou nově nutná ustanovení týkající se zvláštního režimu tvorby základu daně u těchto subjektů.

K bodu 129 (§ 38p odst. 2)

Jde o legislativně technické upřesnění zákona.

K bodu 130 (§ 38r odst. 1 a 4)

V návaznosti na zrušení investičních pobídek (§ 35a a 35b) se zrušují i navazující ustanovení v § 38r.

K bodu 131 (§ 38s)

Jedná se o úpravu v souvislosti s upuštěním od konceptu tzv. superhrubé mzdy, kterou se upřesňuje, že i při použití metody tzv. brutace se vypočte záloha na daň nově z tzv. hrubé mzdy.

K bodu 132 (část pátá)

V nové části páté zákona o daních z příjmů se nově upravuje registrace k daním z příjmů. Doposud byla tato registrace obecně upravena v § 125 a násl. daňového řádu, nicméně byla velmi poplatná přímým důchodovým daním. Oproti dosavadní úpravě registrační povinnosti se nově navrhuje pozitivní vymezení daňových subjektů, kterým registrační povinnost k dani z příjmů vzniká.

V § 39 odst. 1 se taxativním výčtem stanoví, že poplatníkům, kteří jsou fyzickými osobami a daňovými rezidenty České republiky, vzniká registrační povinnost k dani z příjmů fyzických osob ke dni, kdy započali vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů z podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo z pronájmu, anebo ke dni, kdy přijali příjmy z podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo pronájmu. Nově nevzniká registrační povinnost při pouhém obdržení povolení nebo získání oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů. Tato povinnost byla vypuštěna zejména v souvislosti se sjednocením právní úpravy s právními předpisy upravujícími pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

Lhůta pro podání přihlášky k registraci je nově jednotně stanovena na 15 dnů ode dne naplnění rozhodných skutečností pro registraci namísto dosavadních 30 dnů (patnáctidenní lhůta platila pouze pro plátce daně – viz § 125 odst. 5 daňového řádu).

V odstavcích 2 a 3 téhož paragrafu je uveden taxativní výčet podmínek, při jejichž splnění vzniká registrační povinnost poplatníkům, kteří jsou fyzickými osobami a daňovými nerezidenty České republiky.

Odstavec 2 písmena a) a b) jsou shodná jako u poplatníků daně z příjmů fyzických osob – daňových rezidentů, pouze je zde omezení na činnost vykonávanou na území České republiky, resp. příjmy ze zdrojů na území České republiky. Jinak platí, že i tito poplatníci podávají přihlášku u příslušného správce daně ve lhůtě do 15 dnů od rozhodného dne.

V odstavci 3 písmenu a) je nově zakotvena registrační povinnost v případě vzniku stálé provozovny na území České republiky a v písmenu b) je navíc stanovena povinnost podat přihlášku k registraci, pokud poplatník obdrží povolení nebo získá oprávnění vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů z podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti, od tuzemských orgánů veřejné moci. V tomto případě je rozhodným dnem pro počátek běhu patnáctidenní lhůty pro podání přihlášky k registraci vznik stálé provozovny na území České republiky nebo právní moc povolení nebo oprávnění vydané tuzemským orgánem veřejné moci. Pojem orgány veřejné moci je nutné vykládat velmi široce, tj. tento pojem zahrnuje orgány moci výkonné, orgány územních samosprávních celků a jiných orgánů, ale i osoby, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy.

Odstavec 4 pak stanoví výjimky z registrační povinnosti v případě přijetí příjmů, tj. je speciálním vůči odstavci 1 písm. b) a odstavci 2 písm. b). Poplatník daně z příjmů fyzických osob nebude podléhat registrační povinnosti, pokud bude přijímat pouze zde taxativně uvedené příjmy.

V § 39a odst. 1 je po poplatníky daně z příjmů právnických osob, kteří jsou daňovými rezidenty, zakotvena povinnost podat přihlášku k registraci k dani z příjmů právnických osob, a to ve lhůtě do 15 dnů od vzniku těchto poplatníků. Z uvedeného vyplývá, že jakýkoli poplatník daně z příjmů právnických osob, který je daňovým rezidentem, se bude muset registrovat k této dani u příslušného správce daně.

Odstavce 2 a 3 tohoto paragrafu pak stanoví rozhodné okamžiky pro vznik registrační povinnosti u poplatníků – právnických osob, kteří nejsou daňovými rezidenty České republiky. Důvody registrace jsou obdobné jako v případě daně z příjmů fyzických osob.

V odstavci 4 se speciálně upravuje registrační povinnost poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízeni za účelem podnikání. Tito poplatníci se nemusí registrovat podle odstavce 1 do 15 dnů po jejich vzniku, nýbrž až do 15 dnů ode dne, kdy začnou vykonávat činnost, která je zdrojem příjmů, nebo začnou přijímat příjmy.

Odstavec 5 pak stanoví výjimky z registrační povinnosti u poplatníků daně z příjmů právnických osob – daňových nerezidentů a poplatníků, kteří nejsou založeni nebo zřízení za účelem podnikání pro případy přijetí příjmů, tj. je speciálním vůči odstavci 3 písm. b) a odstavci 4. Tito poplatníci nebudou podléhat registrační povinnosti, pokud budou přijímat pouze zde taxativně uvedené příjmy.

V § 39b odst. 1 se zakotvuje registrační povinnost i plátce daně z příjmů, a to opět ve lhůtě 15 ode dne, kdy takovému daňovému subjektu vznikla povinnost v souvislosti s jeho postavením plátce daně. V odstavci 2 je pak zakotvena registrační povinnost plátcovy pokladny zejména ve vztahu k plátcí daně příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků. Jedná se o převzetí dosavadních ustanovení § 125 odst. 5 a 6 daňového řádu.

V ostatním ohledně registrace platí obecná ustanovení daňového řádu.

K bodu 133 (část šestá a sedmá)

V nové části šesté se navrhuje zavedení daně z úhrnu mezd. Daň z úhrnu mezd zahrnuje současná peněžitá plnění placená zaměstnavatelem, tj. pojistné na veřejné zdravotní pojištění a pojistné na sociální zabezpečení, které nově v sobě pojímá nejen pojistné na důchodové a nemocenské pojištění, ale rovněž příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a úrazové pojištění.

Podle § 39c je poplatníkem daně z úhrnu mezd plátce příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků podle § 6 odst. 2. Jedná se tedy o zaměstnavatele, nicméně tento pojem se v legislativním textu na tomto místě nepoužívá, a to z důvodu snahy oprostit se od pojmu zaměstnavatel napříč celým zákonem o daních z příjmů. Je proto zvolen obecný pojem, a to plátce příjmů ze závislé činnosti, tj. osoba, která spravuje vyplácení příjmů osobám vykonávajícím závislou práci.

Vzhledem k tomu, že subjektem daně z úhrnu mezd jsou plátcí příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů, nelze považovat za subjekt daně z úhrnu mezd zahraniční zaměstnavatele. Z tohoto důvodu se na tyto zaměstnavatele, v případě že jsou povinni na základě koordinačních nařízení Evropské unie nebo na základě mezinárodních smluv povinni platit pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění do České republiky, nevztahují ustanovení o dani z úhrnu mezd, ale jsou povinni platit předmětná pojistná podle pojistných zákonů, čili jsou poplatníky pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Na základě § 39d jsou předmětem daně příjmy, které plátce daně z příjmů ze závislé činnosti poskytuje v úhrnu poplatníkům s příjmy ze závislé činnosti, tedy svým zaměstnancům. I zde se pojem zaměstnanec v legislativním textu nepoužívá, a to z důvodu snahy oprostit se od pojmu zaměstnanec napříč celým zákonem o daních z příjmů. Je proto zvolen obecný pojem, a to poplatník s příjmy ze závislé činnosti. Z těchto příjmů však existuje výjimka. Předmětem daně nejsou ty příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, z nichž je plátce příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků povinen platit pojistné na sociální zabezpečení nebo pojistné na veřejné zdravotní pojištění cizozemskému nositeli pojištění podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy o sociálním zabezpečení.

K uvedenému zúžení předmětu daně z úhrnu mezd bylo přistoupeno zejména s ohledem na klíčovou roli, kterou sehrávají platby pojistných za zaměstnance, kteří nejsou na základě koordinačních nařízení nebo mezinárodních smluv pojištěni v České republice. Z tohoto důvodu je nutné příjmy těchto zaměstnanců vyloučit z předmětu daně z úhrnu mezd. Jedná se tedy o ty situace, kdy zaměstnavatelé jsou povinni zaplatit příslušná povinná pojištění za zaměstnance do jiného státu Evropské unie či do třetího státu mimo státy Evropské unie.

Vyloučením těchto příjmů z předmětu daně se tím pádem zamezuje dvojímu „zpojistnění“ jednoho příjmu.

Problém však může vzniknout v případě, že režim pro zdravotní pojištění a sociální zabezpečení není v mezinárodních smlouvách upraven totožně. V ojedinělých případech tak může dojít k situaci, že zaměstnavatel bude mít povinnost pouze jedno z povinných pojistných odvádět cizozemskému nositeli pojištění a zbytek v České republice. V těchto případech tedy zaměstnavatel nebude zahrnovat takto dotčené příjmy zaměstnance do úhrnu mezd pro výpočet daně z úhrnu mezd, jelikož ty nejsou předmětem této daně, ale na základě mezinárodní smlouvy zaplatí předmětné pojistné do zahraničí a zbylá pojistná zaplatí v České republice, a to na základě českých pojistných zákonů.

Podle § 39e je základ daně konstruován tak, aby administrativní náročnost spojená se správou daně byla na straně poplatníka i správce daně co nejjednodušší. Základ daně proto vychází z položky, která byla zkonstruována pro účely daně z příjmů, a to ze zaokrouhleného základu pro výpočet zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Je však nutné mít na paměti, že základ daně je tvořen všemi zaokrouhlenými základy pro výpočet zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za celé zdaňovací období, tedy za celý kalendářní rok. Absence dalších korekčních prvků základu daně je v souladu s tímto úmyslem. Klíčovým okamžikem pro vstup plnění do základu daně je zúčtování, kterým se rozumí uvedení na mzdovém listě. Okamžik případného zaúčtování v účetnictví poplatníka tedy nemá vzhledem k dani z úhrnu mezd žádný význam.

Pro účely daně z úhrnu mezd je v § 39f stanoven také maximální základ daně. Maximální základ daně se vypočte jako součin průměrného měsíčního přepočteného počtu zaměstnanců a 48násobku průměrné mzdy. To znamená, že k uplatnění zastropování dojde až v té chvíli, kdy základ daně přesáhne toto maximum, čili nově se už zastropování nebude uplatňovat u jednotlivých příjmů zaměstnanců zaměstnavatele, jak tomu bylo doposud u pojistných placených zaměstnavatelem. Jelikož zdaňovací období je roční, je také maximální základ daně konstruován jako roční. Lze jej tedy uplatnit v rámci daňového přiznání, ale nikoli při výpočtu záloh na daň z úhrnu mezd. Pro účely sociálního pojištění včetně pojistného na důchodové pojištění je průměrná mzda definována tak, jak je navrhováno v odstavci 2; je účelné, aby definice průměrné mzdy byla stejná pro účely daňové i pro účely sociálního pojištění včetně pojistného na důchodové pojištění placené zaměstnanci a osobami výdělečně činnými.

Ustanovení § 39g stanovuje, že sazba daně činí 32,5 %. Výše této sazby je odvislá od sazeb pojistných, která daň z úhrnu mezd zahrnuje. Jednotlivé pojistné zákony určují sazby pojistného, které platí zaměstnavatelé v případě, že se pojistné neplatí v rámci daně z úhrnu mezd. Součtem těchto sazeb je tvořena sazba daně z úhrnu mezd. I do budoucna se předpokládá, že tyto sazby spolu budou korespondovat. Součinem sazby daně a základu daně získáme výslednou daň z úhrnu mezd.

§ 39h stanovuje, že zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Kalendářní rok byl zvolen zejména s ohledem na harmonizaci zákona o daních z příjmů a pojistných zákonů, kdy roční zdaňovací období se uplatní jak u daní z příjmů fyzických osob s příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, tak také u povinných pojistných v případě zaměstnanců.

S ohledem na roční zdaňovací období je v § 39i odst. 1 stanovena povinnost platit daň z úhrnu mezd prostřednictvím měsíčních záloh. Tyto zálohy se spravují jako daň podle daňového řádu. Odstavec 2 určuje základ daně pro výpočet zálohy. Základ daně pro výpočet zálohy byl opět konstruován tak, aby administrativní náročnost spojená se správou daně byla na straně poplatníka i správce daně co nejjednodušší. Základ daně pro výpočet zálohy proto vychází z položky, která byla zkonstruována pro účely daně z příjmů, a to ze zaokrouhleného základu

pro výpočet zálohy na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti v daném kalendářním měsíci. Odstavec 3 obsahuje pravidlo pro výpočet zálohy na daň z úhrnu mezd.

Na základě § 39j odst. 1 je poplatníkům daně z úhrnu mezd stanovena povinnost podávat hlášení k dani z úhrnu mezd. Současně s povinností podat hlášení je dána poplatníkovi rovněž povinnost zálohu zaplatit. Lhůta, ve které je poplatník povinen hlášení podat a zálohu zaplatit vyplývá z odstavce 2, který stanoví, že hlášení k dani z úhrnu mezd je součástí hlášení o zúčtování příjmů ze závislé činnosti. To znamená, že se zde uplatní stejná lhůta, tedy do 20 dnů po uplynutí měsíce, v němž vznikla poplatníkovi daně povinnost, která je předmětem hlášení. Dojde tak k výraznému zjednodušení, kdy veškeré potřebné údaje pro správu daně z úhrnu mezd, daně z příjmů fyzických osob s příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků a rovněž i pro povinná pojistná placená zaměstnanci, kde plátcem je zaměstnavatel, budou uvedena na jediném hlášení. Odstavec 3 stanovuje poplatníkům daně z úhrnu mezd povinnost podat daňové přiznání.

V § 39k je v návaznosti na právní úpravu daňového řádu upravena registrační povinnost poplatníka daně z úhrnu mezd.

V dalším se na daň z úhrnu mezd uplatní obecná procesní pravidla stanovená daňovým řádem.

Z důvodů doplnění nových částí právního předpisu věnujících se registraci a dani z úhrnu mezd došlo k potřebě zařadit ustanovení dosavadní části páté do odpovídajících paragrafů, a z důvodů věcných i formálních změn, došlo k vyjádření dosavadní části páté formou nového znění části sedmé, ve kterém došlo k úpravě ustanovení po stránce legislativně technické (doplnění názvů k části páté a jednotlivým paragrafům, zrušení poznámek pod čarou, úprava terminologie) i po stránce věcné (doplnění pravomoci vlády ve vztahu k dani z úhrnu mezd, zrušení možnosti snížení daně na polovinu, vypuštění možnosti Ministerstva financí stanovit obecně závazným právním předpisem podrobnosti k jednotlivým ustanovením tohoto zákona).

V návaznosti na zavedení daně z úhrnu mezd je v § 39l zavedena možnost vlády ve válečném stavu nebo ve stavu ohrožení státu možnost vyjmout určité příjmy ze služebního poměru příslušníků ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů a příjmy hasičských záchranných sborů a havarijních služeb za činnost v těchto složkách z daně z úhrnu mezd. Doplněná úprava je režimem obdobným režimu, který platí u daně z příjmů.

V dosavadním ustanovení § 39 písm. c) je zakotvena možnost Ministerstva financí snížit daň až na polovinu pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob (totéž platí pro společníky osobních společností), kteří zaměstnávají určitý podíl osob se zdravotním postižením. Tato možnost byla odrazem stejné možnosti snížení daně na polovinu u právnických osob zakotvené v ustanovení § 35 odst. 1 písm. c), která však byla zrušena zákonem č. 346/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. V návaznosti na zrušení možnosti snížení daně u právnických osob je nedůvodné zachovávat podobnou slevu v případě fyzických osob.

V dosavadním § 39 písm. d) je dána možnost Ministerstva financí obecně závazným právním předpisem stanovit podrobnosti k jednotlivým ustanovením zákona o daních z příjmů. S ohledem na neurčitost tohoto zmocnění není možné ho v nynější době aplikovat, tj. vydat podle něj obecně závazný právní předpis, a proto se toto ustanovení vypouští.

K bodu 134 (Příloha č. 1, položka (6-3))

Pro vymezení budov obchodních domů se pro statistické účely vychází z vymezení staveb pro obchod, kterými se podle § 3 písm. c) vyhlášky MMR č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu rozumějí stavby s celkovou prodejní plochou větší než

2000 m² (například velkoobchodní, nákupní střediska, obchodní domy). Tato vyhláška byla v roce 2009 zrušena a nahrazena vyhláškou MMR č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, podle které jsou stavbami pro obchod nejen stavby s prodejní plochou nad 2 000 m², ale i s prodejní plochou do 2 000 m², pokud splňují touto vyhláškou stanovená další kritéria. Vzhledem k tomu, že pro statistické účely se nadále za budovy obchodních domů považují pouze stavby s prodejní plochou převyšující 2 000 m², navrhuje se z důvodu odstranění případných pochybností potvrdit v příloze k zákonu č. 1 v položce (6-3), že se za budovy obchodních domů považují i pro účely ZDP pouze stavby s prodejní plochou větší než 2 000 m².

K čl. II

K bodu 1

V bodě 1 je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 2

V bodě 2 je řešeno osvobození těchto příjmů vzniklých po dni nabytí účinnosti tohoto zákona v dvouletém přechodném období u orgánů sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven.

K bodu 3

Bod 3 výslovně stanoví, že ani příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky zúčtované ještě v uplynulých zdaňovacích obdobích (do 31. prosince 2012) a dodatečně vyplacené nebo poplatníkem obdržené až po 31. lednu 2013 (již za existence nového základu daně ve výši hrubé mzdy), se nebudou navyšovat u poplatníka při zahrnutí do základu daně na tzv. superhrubou mzdu.

K bodu 4

Pro pohledávky ze smluvních pokut vzniklé do konce roku 2012, pro které je pro správné zjištění základu daně rozhodující až jejich zaplacení, bude postupováno až do jejich zániku podle úpravy platné do nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 5

Bod 5 definuje okruh rozsah aplikace ustanovení § 24 odst. 4. Účinnost navrhovaného ustanovení sledujícího sjednocení doby trvání finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku ve vazbě na minimální dobu odpisování se navrhuje upravit přechodným ustanovením tak, aby se tato sjednocující úprava týkala smluv o finančním leasingu uzavřených až po nabytí účinnosti tohoto zákona. Obdobně se bude postupovat také u smluv o finančním leasingu uzavřených do nabytí účinnosti tohoto zákona, kdy ale předmět finančního leasingu byl předán nájemci ve stavu způsobilém obvyklému užívání po nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 6

Vzhledem k ponechání možnosti uložení sankcí za neplnění povinností v oblasti pojistného na sociální zabezpečení a státního příspěvku na politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bod 5 zachovává daňovou neuznatelnost výdajů v podobě těchto sankcí.

K bodu 7

Bod 7 zapracovává přechodné ustanovení ke slevě na dani z titulu daně sražené z dividendových příjmů. Sleva na dani se bude moci uplatnit až na výplaty dividendových příjmů vztahující se k rozdělení zisku vytvořeného po nabytí účinnosti tohoto zákona. Vedle odsunu negativního rozpočtového dopadu, který se tak projeví v inkasu daně z příjmů právnických osob až v roce 2015, návrh vylučuje také účelová jednání sledující odložení výplat dividend ze zisku vytvořeného do nabytí účinnosti tohoto zákona až do období jeho

účinností, které by mohlo být odůvodňováno mj. důsledky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podle kterého v případě nedodržení šestiměsíční lhůty pro výplatu dividend od konce účetního období se výplata odkládá na příští rok.

K bodu 8

Z důvodu zamezení sporům a arbitrážím České republiky s jednotlivými investory, kteří obdrželi rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zákona o investičních pobídkách ve znění do nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje přechodné ustanovení, na základě kterého budou moci tyto poplatníci uplatňovat slevu na dani za splnění pro ně platných podmínek až do konce nastavených lhůt.

K bodu 9

Pro hypoteční zástavní listy emitované do konce roku 2007, u kterých byly úrokové příjmy od daně z příjmů osvobozeny bude i nadále zachován režim zajišťující, aby základ daně pro srážkou daň byl u investičních a podílových fondů snižovat o úrokový příjem z hypotečních zástavních listů.

Změna daňového řádu

K čl. III

K bodu 1 (§ 12 odst. 4)

Účelem stávajícího právního úprav bylo zakotvit právo osoby zúčastněné na řízení na informaci o tom, která konkrétní úřední osoba se na daném úkonu podílela. Zachycování této informace prostřednictvím formalizovaného úředního záznamu se však ukázalo pro aplikační praxi jako nevhodné a zbytečně administrativně zatěžující. Smysl a účel měněného ustanovení se přijetím navrhované úpravy nezmění. Nadále zůstává zachováno právo osoby zúčastněné na správě daní na informaci o tom, kdo je v její věci příslušnou úřední osobou.

K bodu 2 (§ 35 odst. 1 písm. e))

V souvislosti se zavedením dalšího způsobu elektronického podání (prostřednictvím daňové informační schránky) se doplňuje pravidlo pro určení, ve který nejzazší den je nutné podání touto formou učinit, aby byla stanovená lhůta zachována. Toto pravidlo stanoví, že lhůta ze strany daňového subjektu bude zachována, pokud v posledním dni stanovené lhůty je prostřednictvím daňové informační schránky daňového subjektu odeslána datová zpráva obsahující požadované příslušnému správci daně.

K bodu 3 (§ 45 odst. 2)

Vzhledem k obecnému pravidlu, že odpovědnost za to, že adresát písemnosti bude na adrese pro doručování k zastížení, nese samotný adresát (tj. fikce doručení se uplatní bez ohledu na to, zda na dané adrese skutečně sídlí, či nikoli) navrhuje se vypuštění podmínky, podle níž je možné zvolit pro doručování pouze takovou adresu, kde je právnická osoba skutečně umístěna. Navrhovaná změna přinese úsporu i na straně správce daně, který tak nebude nucen zkoumat splnění tohoto kritéria.

K bodu 4 (§ 51 odst. 4)

Navrhuje se technická úprava spočívající v doplnění povinného údaje o dni doručení na kopii doručované písemnosti v případě, kdy správce daně doručuje bez použití samostatné doručenky. Uvedení tohoto údaje je nezbytné pro další průběh řízení.

K bodu 5 (§ 53 odst. 1 písm. f))

Důvodem pro zrušení úpravy je přesun kompetence ke správě pojistného na veřejné zdravotní pojištění na orgány finanční správy, čímž odpadne důvod k poskytování údajů nutných pro správu pojistného zdravotním pojišťovnám (pojišťovny již pojistné nebudou spravovat).

K bodu 6 (§ 69)

Daňová informační schránka, která nyní jako informační portál slouží pouze k nahlížení do vybraných údajů ve spisu daňového subjektu a na stav jeho osobních daňových účtů, se po přijetí návrhu stane také jednoduše přístupným komunikačním portálem, prostřednictvím něhož bude možné další elektronickou cestou komunikovat se správcem daně. Zejména u formulářových podání dojde pro obě strany k výraznému zjednodušení stávající situace. Výhodou komunikace přes daňovou informační schránku bude nejen její bezplatnost, ale také možnost personalizovaného podání, tj. podání, které již bude předem vyplněno těmi údaji, které správce daně o daňovém subjektu již má k dispozici.

Koncept daňové informační schránky, která není obligatorně poskytována všemi správci daně (jako např. obcemi), ale pouze vybranými (tj. orgány Finanční správy), zůstává zachován. I nadále by tedy mělo platit pravidlo, že možnost zřídit daňovou informační schránku, je možné požadovat pouze u správce daně, který je k tomu technicky vybaven a který tuto skutečnost náležitým způsobem zveřejní. Žádost o zřízení daňové informační schránky nově nemusí mít formu datové zprávy s uznávaným elektronickým podpisem, nýbrž libovolnou formu, kterou připouští § 71 daňového řádu. Dochází tak k opuštění konceptu, který pro přístup do daňové vyžadoval uznávaný elektronický podpis, který je v praxi dostupný pouze omezenému okruhu osob vzhledem k požadovaným finančním a technickým nárokům. Nově se bude do daňové informační schránky přistupovat pomocí přístupových údajů, které daňový subjekt získá automaticky při zřízení jeho daňové informační schránky. V případě, kdy by daňový subjekt již disponoval přístupovými údaji z titulu, že jako zástupce přistupoval do daňové informační schránky jiného daňového subjektu, se přístupové údaje již nedoručují, což odpovídá pravidlu, že jedna osoba může disponovat současně pouze jedněmi přístupovými údaji.

K bodu 7 (§ 69a až 69c)

K § 69a : Do daňové informační schránky je oprávněn přistupovat daňový subjekt a jeho zástupce při splnění stanovených podmínek. V případě, že je zástupcem daňového subjektu zmocněnec, je nutné, aby byly splněny podmínky týkající se rozsahu zmocnění, které uplatní daňový subjekt v plné moci založené u správce daně, který daňovou informační schránku zřizuje. U stejného správce daně pak zástupce podává žádost o přístup do schránky. Při existenci příslušného zmocnění vydá správce daně žadateli přístupové údaje a doručí je formou, kterou žadatel v žádosti zvolí (tj. prostřednictvím zásilky doručované do vlastních rukou nebo doručením do datové schránky). Vzhledem k tomu, že každá osoba může mít pouze jedny přístupové údaje, nebudou se zástupci zasílat tyto údaje v případě, kdy mu byly doručeny dříve v souvislosti s právem přístupu do jeho vlastní daňové informační schránky, nebo do daňové informační schránky jiné osoby, kterou zastupuje. Zastoupení bude možné omezit toliko na přístup k informacím soustředěným v daňové informační schránce, což odpovídá možnosti, kterou poskytuje zástupci i současná právní úprava. Při neomezeném přístupu do daňové informační schránky zastoupeného daňového subjektu bude moci zástupce komunikovat jménem tohoto subjektu se všemi výhodami, které to obnáší.

K § 69b : Oprávněná osoba (daňový subjekt, zástupce) bude moci přistupovat do daňové informační schránky přístupovými údaji, tj. uživatelským jménem a bezpečnostním heslem. Konkrétní náležitosti těchto údajů, jakož i technické a bezpečnostní zásady pro přístup do daňové informační schránky stanoví vyhláška. Každá fyzická nebo právnická osoba bude moci mít pouze jedny přístupové údaje. Využívat přístupové údaje právnické osoby budou moci osoby oprávněné jednat jejím jménem podle § 24 daňového řádu. Držitelé přístupových údajů jsou odpovědní za jejich řádné využívání a jejich ochranu před zneužitím. Správce daně nebude zkoumat, zda se do daňové informační schránky přihlásila konkrétní fyzická osoba oprávněná disponovat přístupovými údaji. Podání činěná přes daňovou informační schránku tak budou přičítána vždy daňovému subjektu, leda by byl daňovým subjektem jednoznačně

prokázáno, že došlo k zneužití přístupových údajů. Při existenci indicií možného zneužití přístupových údajů je navíc stanovena ohlašovací povinnost vůči správci daně.

K § 69c : Správce daně bude povinen zneplatnit přístupové údaje bezprostředně po oznámení jejich ztráty nebo jiného možného způsobu jejich zneužití. Měla by tak být zajištěna dostatečná ochrana před případným zneužitím těchto údajů. K odstranění možných obstrukcí souvisejících s opakovaným doručováním nových přístupových údajů se navrhuje zpoplatnit správním poplatkem opětovné doručení přístupových údajů oprávněné osobě, ke kterému dojde do 3 let od předchozího doručení. Navržený text v souladu s § 5 odst. 2 zákona o správních poplatcích předpokládá, že podmínkou pro to, aby mohly být přístupové údaje doručeny, je úhrada předepsané částky. Podobná konstrukce je v zákoně o správních poplatcích obsažena pro vydání přístupových údajů do datové schránky, přičemž výše poplatku je stejná. V případě zástupců, kteří mají udělen přístup do daňové informační schránky zastupovaných daňových subjektů, je navrženo, aby tento přístup byl správcem daně zrušen poté, co přestane zástupce splňovat podmínky, které jej opravňují k přístupu do schránky. Nejčastěji tak půjde o změnu či vypovězení plné moci. Ke zrušení daňové informační schránky správce daně přikročí buďto na základě žádosti daňového subjektu, nebo do 3 let po úmrtí fyzické osoby, která je daňovým subjektem, resp. zániku právnické osoby (či jiné jednotky), která je daňovým subjektem.

K bodu 8 (§ 71 odst. 1)

Navrhuje se vedle již realizovaných forem elektronických podání doplnit formu novou, kterou bude možné účinně činit podání vůči správci daně. Platformou pro uskutečnění datové zprávy se stane stávající daňová informační schránka. Bude tak fungovat nejen jako informační, ale nově i jako komunikační portál, který by díky své jednoduchosti a bezplatnosti měl zásadním způsobem přispět k zrychlení zpracování zasílaných dat a k žádoucí elektronizaci daňových spisů. Zavedení této možnosti komunikace pak navazuje na navrhované rozšíření povinnosti elektronické komunikace u formulářových podání podle § 72, a to jak pro osoby podle navrhovaného § 72 odst. 4, tak pro zaměstnavatele v pozici plátce daně z příjmů a pojistných.

K bodu 9 (§ 72 odst. 1)

Navrhovanou úpravou dojde ke zpřesnění textu, ze kterého bude jednoznačně patrné (tak jak tomu bylo i v zákoně o správě daní a poplatků, viz ustanovení § 33 odst. 10), že jak přihlášku k registraci, tak i oznámení o změně registračních údajů ve smyslu ustanovení § 128, lze podat pouze na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah i uspořádání údajů shodné s tímto tiskopisem.

K bodu 10 (§ 72 odst. 3)

Navrhuje se jazyková korektura tak, aby bylo jednoznačně patrné, že slovo „odeslanou“ se vztahuje k pojmu datová zpráva.

K bodu 11 (§ 72 odst. 4)

Navrhuje se, aby vybrané daňové subjekty, jimž byly zřízeny datové schránky, a daňové subjekty, u nichž účetní závěrka podléhá auditu, měly povinnost podávat přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, řádná a dodatečná daňová tvrzení výlučně v elektronické podobě, a to pouze jedním ze tří kvalifikovaných způsobů pro elektronickou komunikaci se správcem daně. Těmi jsou: podání datovou zprávou opatřenou uznávaným elektronickým podpisem zasláno na elektronickou adresu zveřejněnou správcem daně, podání datovou zprávou odeslanou prostřednictvím datové schránky a nově podání datovou zprávou odeslanou prostřednictvím daňové informační schránky. Jiné (nekvalifikované) formy komunikace ve smyslu § 71 odst. 3 daňového řádu pro tento okruh daňových subjektů přípustné nejsou, pakliže jde o zmíněná formulářová podání. Požadavek rozšíření elektronické komunikace je nezbytným předpokladem pro fungování jednoho inkasního místa, kde se bude

v určitý okamžik soustředit značné množství dat, které je nutné zpracovat. Elektronická forma komunikace při splnění předepsané formy, tvaru a struktury pak umožní automatizované zpracování dat. V návaznosti na rozšíření okruhu subjektů povinných podávat formulářová podání elektronicky je navrhováno i rozšíření způsobu elektronické komunikace při využití daňové informační schránky (viz § 69 až 69c). Povinnost elektronické komunikace uložená vybraným daňovým subjektům se z logiky věci musí vztahovat též na jejich zástupce, prostřednictvím nichž mohou tyto daňové subjekty činit formulářová podání vůči správci daně.

K bodu 12 (§ 85 odst. 3)

Navrhuje se technická úprava, jejímž cílem je nahrazení slova „upřesnit“, jehož význam z hlediska aplikace jazykového výkladu neodpovídá účelu daného ustanovení, slovy, které lépe vyjádří pravomoc správce daně v průběhu daňové kontroly. Možnost rozšiřování či zužování rozsahu daňové kontroly odpovídá zásadě procesní ekonomie i zásadě šetřit práva osob zúčastněných na správě daní. Pokud by namísto rozšíření rozsahu mělo být využito zahájení nové daňové kontroly v jiném rozsahu, než byla zahájena daňová kontrola původní, mělo by to negativní dopady jak na kontrolovaný daňový subjekt (např. nové přerušení lhůty pro stanovení daně), tak na hospodárnost celého procesu.

K bodu 13 (§ 87 odst. 6)

Vzhledem k tomu, že dosavadní právní úprava § 141 odst. 6 daňového řádu neřeší, kdy odpadne překážka pro podání dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování k dani, která se stala předmětem výzvy k zahájení daňové kontroly, přičemž tato výzva nevyústí v daňovou kontrolu ani se nepodaří stanovit daň na základě pomůcek či sjednání daně, navrhuje se zakotvit do zákona řešení této situace. Překážka pro podání zmíněných tvrzení by v případě, kdy se nepodaří daňovou kontrolu zahájit, ani daň stanovit náhradním způsobem, skončila okamžikem marného uplynutí lhůty stanovené ve výzvě.

K bodu 14 (§ 91 odst. 1)

Navrhuje se omezit povinnost správce daně explicitně oznamovat osobě zúčastněné na správě daní skutečnost, že došlo k zahájení řízení z moci úřední. Důvodem pro návrat ke koncepci, která fungovala v zákoně o správě daní a poplatků, je především specifická i kvantita jednotlivých daňových řízení. Samostatné oznamování formou samotného úkonu se tak jeví jako nevhodné a nedůvodně zatěžující jak pro správce daně, tak pro osoby zúčastněné na správě daní. V případě některých řízení (např. u řízení o zajištění daně) je navíc předchozí oznámení podmiňující zahájení řízení v rozporu s účelem a smyslem daného řízení.

K bodu 15 (§ 100 odst. 1)

Navrženou technickou úpravou dojde k odstranění pochybnosti o tom, zda správce daně může předvolat osoby zúčastněné na správě daní k osobní účasti i na zahájeném postupu správce daně, který není řízením a nemusí být nutně jeho součástí (např. daňová kontrola, místní šetření apod.).

K bodu 16 (§ 106 odst. 1 písm. f)

Stávající taxativní výčet důvodů pro zastavení řízení se upravuje tak, aby bylo umožněno zastavit zahájené řízení i v případě, že se v průběhu času ukáže, že se toto řízení stalo bezpředmětným. K této situaci dojde nejenom v případě bezpředmětnosti samotného podání, kterým bylo řízení zahájeno, ale též za situace, kdy odpadly důvody, které vedly k zahájení řízení (např. podezření, že daň nebyla stanovena ve správné výši). Další případ využití nově upraveného ustanovení nastane zejména v situaci, kdy je vedeno doměřovací řízení na základě preventivně zahájené daňové kontroly, která ukáže, že není důvod pro doměření daně. Akt zastavení řízení je pak nutný nejen z hlediska formálně-právního, ale také z hlediska právní jistoty účastníků řízení.

K bodu 17 (§ 106 odst. 3)

Jelikož u všech rozhodnutí zakládaných do spisu by měl být z povahy věci vyloučen opravný prostředek, navrhuje se v tomto smyslu úprava odstavce 3 doplněná o rozhodný okamžik, ke kterému je takovéto rozhodnutí účinné. To je nezbytné pro určení okamžiku právní moci rozhodnutí. Současně se navrhuje vypustit úprava, podle níž se deklaratorně zastavuje řízení, které je již zastavené *ex lege* (tj. zastavení odvolacího řízení z důvodu zpětvzetí odvolání ve smyslu § 111 odst. 3 daňového řádu).

K bodu 18 (§ 107 odst. 4)

Podle stávajícího znění má nárok na náhradu účelně vynaložených hotových výdajů a ušlého výdělků nebo odměny pouze zástupce ustanovený daňovému subjektu. Z ustanovení § 25 daňového řádu však plyne, že ustanoveného zástupce může mít i třetí osoba a nikoli pouze daňový subjekt, pročež se navrhuje odstranit tuto nerovnost úpravou odstavce 4.

K bodu 19 (§ 124a)

Navržené ustanovení, zařazené systematicky do pasáže věnované vztahu ke správnímu soudnictví, má za cíl reagovat na možnou situaci, která nastane v případě, že dojde ke zrušení rozhodnutí správce daně na základě podané žaloby ve správním soudnictví. V takovém případě je ve smyslu § 78 soudního řádu správního věc vrácena k dalšímu řízení, přičemž správce daně je vázán právním názorem soudu vysloveným v rozhodnutí (rozsudku). Brojí-li následně správce daně v rámci správního soudnictví proti tomuto rozsudku kasační stížností, není zde zaručen nárok na odkladný účinek, tudíž je zde z jeho strany povinnost konat, tzn. vydat nové rozhodnutí ve věci v souladu s názorem krajského soudu. Ne vždy se totiž jeví jako žádoucí, aby správce daně s vydáním nového rozhodnutí vyčkával (fakticky přerušil dané řízení) až na výsledek řízení před Nejvyšším správním soudem. V případě, že výsledkem kasace bude zrušení rozsudku krajského soudu, na základě něhož bylo zrušeno rozhodnutí správce daně a následně vydáno nové rozhodnutí ve věci, navrhuje se úprava, která zakládá neúčinnost tohoto nového rozhodnutí ve věci *ex lege*. Eliminuje se tak v praxi sporná otázka, jakou validitu toto rozhodnutí má a jakým způsobem je nutné jej zlikvidovat. V souladu s kasací pak dojde ze strany krajského soudu k novému rozsudku ve věci, podle něhož dojde následně ze strany správce daně k vydání nového (konečného) rozhodnutí ve věci.

K bodu 20 (§ 125 až 131):

K § 125 : Navrhuje se významná redukce ustanovení, která upravují hmotněprávní podmínky registrace. Podmínky, za nichž podle současné právní úpravy vzniká povinnost podat přihlášku k registraci, jsou poplatné pouze zákonu o daních z příjmů, což představuje nesystémové vybočení z koncepce, že daňový řád je předpisem obecným. Navrhuje se proto přesun ustanovení, která určují, kdy vzniká povinnost podat přihlášku k registraci (a v jaké lhůtě) do zákona o daních z příjmů. Obdobná konstrukce je ostatně k vidění už dnes v případě ostatních zákonů, které upravují registrační povinnost (zákon o dani z přidané hodnoty, zákon o spotřebních daních, zákon o dani silniční).

K § 126 : V návaznosti na redukci navrženou v § 125 je nutné opustit i negativní výčet případů, kdy registrační povinnost nevzniká. Povinnost podat přihlášku k registraci nově bude zakotvena pozitivním způsobem v zákoně o daních z příjmů. Ustanovení ostatních daňových zákonů upravující registrační povinnost zůstanou nezměněna. To znamená, že v případě daně z nemovitostí odpadne současná povinnost subjektů, kteří jsou registrováni z titulu daně z příjmů, aby současně v přihlášce k registraci uváděli i registraci k dani z nemovitostí. Povinnost registrovat se k dani z nemovitostí z titulu registrace u daně z příjmů se jeví jako nesystémová (zakládá určitou nerovnost mezi poplatníky této daně) a zbytečně administrativně zatěžující. V návaznosti na změnu úpravy v § 72 odst. 1 daňového řádu se navrhuje, aby údaje daňového subjektu nutné pro správu daní vymezoval tiskopis či

elektronický formulář přihlášky k registraci. Podle současné právní úpravy je daňový subjekt povinen v přihlášce k registraci uvádět údaje explicitně vymezené v ustanovení § 127 daňového řádu. Výčet údajů je taxativní, ale v tiskopise přihlášky k registraci jsou požadovány i údaje další, které jsou potřebné pro správu daní. Taxativní výčet údajů se proto jeví jako rigidní a vzhledem k vývoji technologií, kdy správce daně s ohledem na rozvoj nepřetržitého a dálkového přístupu k určitým datům (a registrům), které pak není nutné získávat duplicitně i od daňového subjektu, zbytečně omezující. Uvedené je potřeba zohlednit i v kontextu toho, že orgány finanční správy budou v pozici správce daně i pro pojistné na veřejné zdravotní pojištění a pojistné na sociální zabezpečení. Navrhovaná úprava proto volí obecný koncept, který zákon používá při vymezení náležitostí daňového přiznání, hlášení nebo vyúčtování (viz ustanovení § 135 odst. 2 daňového řádu). Daňový subjekt tak bude povinen uvádět údaje, které jsou stanoveny v příslušném formuláři. Pravomoc Ministerstva financí, které v souladu s § 72 odst. 1 vydává tiskopisy přihlášky k registraci, popřípadě oznámení o změně registračních údajů, je omezena podmínkou, že je možné předepsat pouze takové údaje, které jsou potřebné pro správu daní, což navazuje na základní cíl správy daní vymezený v § 1 odst. 2, jakož i základní zásady zakotvené v § 5 odst. 2 a 3 a § 9 odst. 3.

K § 127 : Registrace (zápis do úředního seznamu) v obecné poloze slouží zejména k tomu, aby měl správce daně dostatek informací o daňovém subjektu, což usnadňuje jak kontakt v rámci klientského přístupu, tak přináší snazší postup při vyhledávací činnosti. Z tohoto důvodu je žádoucí udržovat tuto informační databázi v co nejaktuálnějším stavu. Tomuto východisku odpovídá i oznamovací povinnost stran údajů, které je daňový subjekt povinen uvádět v přihlášce k registraci. Tato oznamovací povinnost spolu s povinností podat přihlášku k registraci tvoří celkovou registrační povinnost daňového subjektu. Oznamovací povinnost by však neměla být stanovena bez ohledu na principy vyplývající ze základních zásad správy daní (§ 5 až 9 daňového řádu); zejména pak zásadu přiměřenosti, zdrženlivosti a hospodárnosti ve vztahu k daňovému subjektu. Navrhuje se proto doplnit ustanovení zakládající obecnou registrační povinnost tak, aby se tato nevztahovala na údaje, které je možné automatizovaným způsobem zjistit z jiné evidence či dostupných veřejných rejstříků. Například v přihlášce k registraci musí za současného stavu daňový subjekt též výslovně prohlásit, že jde o jeho první daňovou registraci, nebo uvést, u kterého správce daně a kdy byl registrován, jaké mu bylo přiděleno daňové identifikační číslo, a jméno nebo název, pod kterým byl registrován. Tyto údaje však může správce daně zjistit z vlastní evidence a není nutné jejich uváděním zatěžovat daňový subjekt. Navrhovanou úpravou je tak sledováno snížení administrativní zátěže pro daňové subjekty. Ve vazbě na změnu v ustanovení § 72 odst. 1 daňového řádu je v odstavci 3 upraveno, že oznamovací povinnost je možné učinit pouze formulářovým podáním – oznámením o změně registračních údajů. Je tak jednoznačným vyjádřením potvrzena současná praxe.

K § 128 : Oproti současnému stavu se navrhuje pouze doplnění povinnosti správce daně prověřovat kromě údajů uváděných daňovým subjektem v přihlášce k registraci také údaje uváděné v oznámení o změně registračních údajů, neboť i v tomto podání se mohou vyskytnout pochybnosti o jejich správnosti nebo úplnosti. Na toto doplnění navazuje i úprava účinků opravení vad obsažená v odstavci druhém.

K § 129 : Navrhuje se úprava současného textu tak, aby problematika související s rozhodnutími vydávanými v registračním řízení byla řešena jednotně a racionálně. Podle současné právní úpravy se rozhodnutí o registraci neodůvodňuje (výjimka z obecné povinnosti odůvodňovat rozhodnutí při správě daní podle § 102 odst. 1 daňového řádu); tato výjimka se neuplatňuje v případě, že se jedná o rozhodnutí, kterým se registrace zamítá. Vedle varianty, kdy správce daně přihlášce k registraci daňového subjektu plně vyhoví nebo nevyhoví vůbec, resp. registraci zamítne, však může nastat i situace, kdy správce daně sice

daňový subjekt zaregistruje, nikoliv však plně v souladu s tím, co daňový subjekt přihláškou k registraci požadoval; i takovéto rozhodnutí by mělo být pro případnou potřebu přezkoumání rozhodnutí v dalším řízení odůvodněno. Navrhovaná úprava dále přináší jednoznačné vymezení pravomoci správce daně: zaregistrovat daňový subjekt, zrušit registraci nebo provést změny v registračních údajích formou úředního záznamu, a to nejen na základě oznámení daňového subjektu, ale i z moci úřední. Je tak postaveno najisto, kdy správce daně pouze provádí změny v registrovaných údajích, což je úkon, který nevyžaduje vydání rozhodnutí, a kdy je nutné vydat formalizované rozhodnutí.

K § 130 : Ve vztahu k současnému znění se navrhuje pouze zpřesnění textu tak, aby bylo jednoznačně patrné, že daňové identifikační číslo je správcem daně přidělováno pouze v rámci registračního řízení s daňovým subjektem, který není dosud registrován k žádné dani, tj. dosud nemá přiděleno daňové identifikační číslo. Platí tedy, že daňové identifikační číslo je společné pro všechna registrační řízení k jednotlivým daním.

K § 131 : Vzhledem k tomu, že nová koncepce registračního řízení je postavena na principu, že nejde o registraci daňového subjektu k místně příslušnému správci daně, nýbrž o registraci daňového subjektu k jednotlivé dani, resp. druhu daně, navrhuje se významné zjednodušení procesu tzv. přeregistrace. Nově bude tento postup sloužit pouze ke konstitutivnímu určení přechodu místní příslušnosti registrovaných daňových subjektů. Odpadá tak zbytečně administrativně náročná procedura předpokládající vydání rozhodnutí jak ze strany původního správce daně, tak ze strany nově místě příslušného správce daně. Nově se doplňuje řešení situací, které mohou nastat v období od vydání rozhodnutí do dne, který je v tomto rozhodnutí určen jako den, ve kterém přechází místní příslušnost na nového správce daně.

K bodu 21 (§ 136 odst. 5)

Vzhledem k tomu, že pojem „daňový subjekt“ zahrnuje rovněž plátce daně, navrhuje se doplnění textu ve vztahu k plátcům daně, neboť ti nepodávají daňové přiznání, ale vyúčtování.

K bodu 22 (§ 137 odst. 1)

V návaznosti na harmonizaci termínů pro podání hlášení o třech odvodech záloh - na daň z příjmů ze závislé činnosti a funkční požitky, na sociální pojistné a na zdravotní pojistné - se navrhuje úprava obecné lhůty v daňovém řádu, neboť výše zmíněná hlášení budou tvořit nejvýznamnější okruh tohoto druhu formulářového podání.

K bodu 23 (§ 137 odst. 2)

V návaznosti na harmonizaci termínů pro podání vyúčtování o třech odvodech záloh - na daň z příjmů ze závislé činnosti a funkční požitky, na sociální pojistné a na zdravotní pojistné - se navrhuje úprava obecné lhůty v daňovém řádu, neboť výše zmíněná vyúčtování budou tvořit nejvýznamnější okruh tohoto druhu formulářového podání. Délka lhůty pro podání vyúčtování je navázána na obecnou lhůtu pro podání přiznání podle § 136 odst. 1 daňového řádu, což je nezbytný předpoklad pro provázanost individualizovaného vyúčtování podávaného plátcem daně s podáním řádného i dodatečného daňového přiznání podávaného poplatníkem.

K bodu 24 (§ 137 odst. 3)

Nově se doplňuje základní pravidlo ohledně nemožnosti prodloužení lhůty pro podání hlášení a vyúčtování. Od tohoto pravidla je možné se odchýlit speciální úpravou v jednotlivých daňových zákonech.

K bodu 25 (§ 141 odst. 2)

Navrhuje se úprava ustanovení, které vymezuje podmínky, za nichž je možné podat dodatečné přiznání na daň nižší (resp. vyšší daňový odpočet či ztrátu). Důvodem pro zpřesnění textu

jsou výkladové potíže, které původní formulace připouští. Do jisté míry spornou otázkou v případě dodatečného daňového tvrzení na daň nižší je vymezení toho, co je novou skutečností či důkazem. Při restriktivním výkladu pojmu skutečnost, který vychází z ustáleného významu tohoto slova, kdy skutečností v právním slova smyslu je nutno označit okolnost minulosti nebo současnosti, z níž vyplývá konkrétní právní povinnost nebo subjektivní právo a kterou je možno smyslově vnímat, a jsou tedy k dispozici o její existenci důkazy, nelze pod tento pojem subsumovat právní závěry, jako např. chybné vyhodnocení skutkového stavu, právní omyl či nesprávná interpretace zákona. Takovéto omezení možnosti podat dodatečné přiznání na daň nižší by však bylo proti smyslu celého instrumentu. Navrhovaná úprava by tedy měla odstranit pochybnost ohledně toho, zda je možné podat daňové přiznání na daň nižší z důvodu faktického či právního omylu či chyby daňového subjektu při výpočtu daně v daňovém přiznání, tj. v situaci, kdy daňový subjekt přiznal více, než v souladu s aplikací hmotněprávní úpravy měl.

Na druhé straně však nelze instrument daňového přiznání na daň nižší využívat jako procesní nástroj k odstranění procesních pochybení správce daně při stanovení daně. Musí být zachován princip (odpovídající zásadě procesní ekonomie), že jeden a týž problém by neměl být řešen několika různými nástroji najednou. Smyslem navrhovaného omezení podat daňové přiznání na daň nižší je vyloučení možnosti, aby se tato forma podání využívala na opravu procesních pochybení správce daně. Daňové přiznání by nemělo z povahy věci sloužit například k tomu, aby daňový subjekt namítal, že daňová kontrola byla provedena nezákonně, doručení bylo neúčinné, k vyměření daně došlo po lhůtě apod. K tomu slouží jiné prostředky ochrany, jako je odvolání, stížnost, žaloba u správního soudu, podnět na přezkoumání rozhodnutí. To, že vyměření daně bylo nezákonné z důvodu procesních vad, neznamená, že hmotněprávní povinnost uhradit daň v zákonem předvídané výši *pro futuro* zanikla.

K bodu 26 (§ 143 odst. 5)

Navrhuje se jazyková úprava spočívající v záměně platebního výměru za dodatečný platební výměr, neboť dotčené ustanovení § 143 upravuje doměření daně, k němuž dochází vždy dodatečným platebním výměrem.

K bodu 27 (§ 145 odst. 1)

Navrhuje se, aby v případě, kdy daňový subjekt nepodá řádné daňové tvrzení ani na základě výzvy správce daně k jeho podání, mohl správce daně volit mezi vyměření daně podle pomůcek (což je jediný možný postup za stávající úpravy), nebo předpokladem, že daňový subjekt tvrdil daň v nulové výši. Správce daně poté využije standardního procesního postupu (§ 140 daňového řádu), který umožňuje stanovit daň souhlasně s tvrzením daňového subjektu bez nutnosti doručovat rozhodnutí. Stanovení daně podle pomůcek sice může také vyústit ve stanovení daně v nulové výši, avšak vyžaduje vydání rozhodnutí, které se vždy doručuje (jde tedy o oboustranně administrativně náročnější akt). Obdobnou konstrukci, kterou aplikační praxe hojně využívala, obsahovala předchozí právní úprava (srov. § 44 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků).

K bodu 28 (§ 155 odst. 1)

Navrhuje se rozšířit dispozici daňového subjektu s vratitelným přeplatkem tak, aby jej bylo možné použít i na úhradu záloh, jejichž výše se v okamžiku jejich splatnosti odvozuje z uskutečněné platby, nikoli z předem stanovené hodnoty. Nezaplacením této zálohy ve správné výši tudíž v průběhu zdaňovacího období nevzniká nedoplatek a nelze tak využít obecné pravidlo podle § 154, podle něhož se přeplatek automaticky převádí na vzniklé nedoplatky. Dosavadní právní úprava tak nutí daňový subjekt, který chce svůj vratitelný přeplatek využít pro úhradu tohoto typu záloh, aby nejprve požádal o vrácení vratitelného

přeplatku a došlé finanční prostředky pak zaslal zpět správci daně. Tato nehospodárnost by měla být navrženým textem odstraněna.

K bodu 29 (§ 158 odst. 1 a 2)

Navrhovanou technickou úpravou dojde k odstranění pochybností, zda postup pro zaevidování nedobytného nedoplatku na účtu nedobytných nedoplatků v evidenci daní lze aplikovat i pro nedoplatek, jehož vymáhání je spojeno se zvláštními nebo nepoměrnými obtížemi.

K bodu 30 (§ 160 odst. 4)

Navrhuje se doplnit úkon správce daně, který staví lhůtu pro placení daně. Absence tohoto ustanovení v praxi vede k tomu, že je správce daně nucen odmítnout odložení daňové exekuce pouze z důvodu, že by v důsledku odkladu mohlo dojít k prekluzi lhůty pro placení daně. Účinek stavějící lhůtu pro placení daně je s ohledem na zamezení možného účelového zneužití správcem daně omezen pouze na případy, kdy iniciátorem vydání rozhodnutí o odkladu je dlužník.

K bodu 31 (§ 174 odst. 5)

V návaznosti na rozšíření problematiky záloh i na pojistné na veřejné zdravotní pojištění a pojistné na sociální zabezpečení se navrhuje změnit obecné ustanovení v daňovém řádu tak, aby bylo umožněno stanovit zálohy nejen nižší, ale též vyšší, a to na základě dispozice samotného daňového subjektu.

K bodu 32 (§ 180 odst. 2)

V souvislosti se zavedením dalšího způsobu elektronického podání (prostřednictvím daňové informační schránky) se o tuto formu doplňuje další způsob podání prohlášení o majetku, při kterém není vyžadován úředně ověřený podpis.

K bodu 33 (§ 181 odst. 2 písm. h))

Rušená úprava představuje povinnost správce daně zastavovat nařízenou daňovou exekuci na mzdu v případě, že daňový subjekt pobírá po dobu jednoho roku tak nízkou mzdu, že z ní nemohou být prováděny srážky. Tuto informaci nelze v praxi zjistit jinak než neustálým dotazováním plátce mzdy, neboť skutečnost, že správce daně neobdržel po dobu 12 měsíců žádnou platbu, nemusí být zapříčiněna nízkou mzdou, ale i lepším pořadím pohledávky jiného věřitele. Současná právní úprava je zbytečně administrativně náročná a fakticky přispívá k maření cíle správy daní, tj. zajištění úhrady nedoplatku, neboť zastavením exekuce dojde ke ztrátě pořadí pohledávky správce daně. Podle § 290 odst. 1 občanského soudního řádu soud výkon rozhodnutí ve výše uvedeném případě sice také zastavuje, ale pouze na základě návrhu povinného nebo na základě návrhu plátce mzdy, který jediný může nezávisle posoudit, zda došlo k naplnění podmínky pro zastavení exekuce. Pro daňové řízení se nejeví tato úprava soukromoprávního charakteru jako vhodná.

K bodu 34 (§ 181 odst. 3)

Předmětem navrhované úpravy je odstranění pochybností ohledně toho, komu je zapotřebí doručovat rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení nebo zastavení daňové exekuce. V souladu se zásadou hospodárnosti se navrhuje explicitně upravit, že zamítavé rozhodnutí se doručuje pouze návrhovateli, tj. daňovému subjektu v případě návrhu na odložení daňové exekuce či příjemci exekučního příkazu v případě návrhu na zastavení daňové exekuce.

K bodu 35 (§ 195 odst. 2 písm. h))

Navrhuje se doplnění obsahu dražební vyhlášky o výzvu k přihlášení pohledávky zajištěné zajišťovacím převodem práva. Účelem navrhované změny je zamezení zmaření nařízené exekuce vyjde-li najevo, že předmět dražby je předmětem zajišťovacího převodu práva. Za stávající právní úpravy musí správce daně nařízenou exekuci v důsledku tohoto zjištění

zastavit, neboť by mohla být soudem posouzena jako nezákonná z důvodu legitimního nároku zajištěného věřitele na uspokojení své pohledávky.

K bodu 36 (§ 197 odst. 2)

Návrhem, který navazuje na úpravu § 195 odst. 2 písm. h), se rozšiřuje okruh pohledávek, které lze přihlásit do zahájení dražby prováděné správcem daně. Tím dojde k zamezení zmaření nařízené exekuce vyjde-li najevo, že předmět dražby je předmětem zajišťovacího převodu práva. Za stávající právní úpravy musí správce daně nařízenou exekuci v důsledku tohoto zjištění zastavit, neboť by mohla být soudem posouzena jako nezákonná z důvodu legitimního nároku zajištěného věřitele na uspokojení své pohledávky.

K bodu 37 (§ 198 odst. 3 písm. a))

Navrhuje se vypustit pravomoc daňového exekutora rozhodovat o výhradách podaných k průběhu dražby z důvodu „sesouladění“ s úpravou občanského soudního řádu, která výhrady, popřípadě námitky, k průběhu dražby nenormuje. Specializovaný instrument těchto výhrad je nedůvodný a nadbytečný také ve vztahu k dalším prostředkům ochrany, které daňový řád upravuje (námitka podle § 159 či stížnost podle § 261).

K bodu 38 (§ 198 odst. 4)

Navrhuje se spolu s doplněním chybějící úpravy zjednodušit průběh dražby při jejím odložení. Ze stávající úpravy nelze totiž jednoznačně dovodit, komu se bude rozhodnutí o pokračování dražby ve stejný den doručovat, neboť upraveno je pouze doručování v případě pokračování dražby v jiný den. Jednoznačný není ani názor na to, jestli délka lhůty pro uplatnění řádného opravného prostředku by měla vycházet z obecného ustanovení, tj. měla by činit 30 dnů, nebo by měla být zkrácena, jako je tomu u dražební vyhlášky. Jelikož řízení o odložení dražby má pouze procesní charakter (bez zásahu do věcných práv osob zúčastněných na dražbě) navrhuje se též vypustit možnost uplatnění opravného prostředku i v případě odložení dražby na jiný den.

K bodu 39 (§ 221 odst. 2)

Navrhuje se doplnění pravomoci správce daně ke zjednání přístupu do nemovitosti za situace, kdy dlužník nebo jiná osoba neposkytuje dostatečnou součinnost nebo dokonce v oceňování nemovitosti aktivně brání, přičemž cenu nemovitosti (včetně jejího příslušenství) nelze bez jejího ohledání stanovit.

K bodu 40 (§ 224 odst. 1)

Navrhuje se odstranit nepřesnost spočívající v označení osoby, které bude správce daně vracet zaplacenou dražební jistotu v případě, že jí nebyl udělen příklep. Uhradit dražební jistotu fakticky může nejen dražitel, nebo jiná osoba zúčastněná na dražbě, ale i osoba, která se například nemohla dražby zúčastnit, anebo osoba, jejíž účast na dražbě právní předpisy nepřipouštějí.

K bodu 41 (§ 225 odst. 1 písm. a))

Navrhuje se vypustit ustanovení, podle něhož může být důvodem pro nařízení opakované dražby neuhrazení dražební jistoty ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že úhrada dražební jistoty do zahájení dražby je jednou z podmínek účasti na dražbě, nemůže být z povahy věci důvodem pro nařízení opakované dražby. Pokud tedy nebude žádným potenciálním dražitelem složena dražební jistota, dražba se konat nebude (nebyla zahájena) a další (fakticky opětovné) nařízení dražby se z povahy věci stává prvním nařízením dražby.

K bodu 42 (§ 230 odst. 5)

Zůstatek rozdělovaného výtěžku dražby je podle § 185 odst. 2 vratitelným přeplatkem, avšak pro tuto situaci se lhůta pro jeho vrácení nemůže z povahy věci odvíjet od vzniku přeplatku.

Z důvodu právní jistoty se navrhuje explicitně stanovit, aby počátek lhůty pro vrácení přeplatku byl odvozován od právní moci rozhodnutí o rozvrhu.

K bodu 43 (§ 232 odst. 1)

Navrhuje se úprava související se změnou v § 195 odst. 2 písm. h) a § 197 odst. 2. Jejím účelem je zamezení zmaření nařízené exekuce vyjde-li najevo, že předmět dražby je předmětem zajišťovacího převodu práva. Za stávající právní úpravy musí správce daně nařízenou exekuci v důsledku tohoto zjištění zastavit, neboť by mohla být soudem posouzena jako nezákonná z důvodu legitimního nároku zajištěného věřitele na uspokojení své pohledávky. Analogicky jako v případě, že se přihlášeným věřitelem stane oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu, se v případě, kdy je předmět dražby předmětem zajišťovacího převodu práva, navrhuje, aby rozvrhové řízení prováděl soud na návrh správce daně.

K bodu 44 (§ 235 odst. 1)

Navrhuje se vypuštění úpravy modifikující pravidla pro souhlasné vyměrování daně vybírané srážkou, čímž dojde k jejímu podřazení pod obecnou úpravu v § 140. To povede k zjednodušení a zpřehlednění celého procesu a odstranění nedůvodných odchylek.

K bodu 45 (§ 235 odst. 1)

Navrhuje se redukce textu, který není plně v souladu s kontextem následujících dvou odstavců. Povinnost stanovit plátcí daně daň vybíranou srážkou k přímé úhradě při nesplnění (a to i částečném) obecně vyplývá již z § 233 odst. 3 daňového řádu a v novelovaném odstavci je tudíž nadbytečná. Navíc by se měla z povahy věci vztahovat pouze na situace, kdy je povinnost plátcí daně zvyšována (tj. je nutné rozdílovou částku doplatit), nikoli však na situace, kdy je povinnost snižována, což je situace řešená v dosavadním odstavci 4 (nově 3).

K bodu 46 (§ 235 odst. 2 a 3)

Navrhuje se technická úprava související s vypuštěním úpravy v odstavci 1 § 235.

K bodu 47 (§ 240 odst. 5)

Navrhuje se úprava lhůty pro podání daňového přiznání tak, aby byl umožněn reálný časový prostor pro jeho zpracování, ke kterému musí dojít ke dni zpracování návrhu na rozdělení likvidačního zůstatku. Obdobná konstrukce je obsažena např. v § 244 odst. 5 daňového řádu. Jde tak o úpravu pro daňový subjekt příznivější, neboť současná textace jej de facto nutí zpracovat a podat daňové přiznání v „nulovém“ čase.

K bodu 48 (§ 247 odst. 1)

Navrhuje se upřesnění textu, které zohledňuje, že interakce mezi správcem daně a osobami zúčastněnými na správě daní se neodehrává pouze v rámci jednotlivých řízení, ale může k ní docházet i v průběhu jiných postupů. I v tomto případě musí mít správce daně k dispozici instrument pořádkové pokuty tak, aby byl zajištěn hladký a nerušený průběh celého procesu.

K bodu 49 (§ 247 odst. 1 písm. b)

Navrhuje se technická úprava související s navrhovanou změnou v úvodní části tohoto ustanovení.

K bodu 50 (§ 250 odst. 3)

Navrhuje se úprava minimální hranice pokuty za opožděné tvrzení daně tak, aby se odlišil případ, kdy daňový subjekt svou povinnost dodatečně napraví, tj. podá daňové tvrzení opožděně, od případů, kdy jeho nesoučinnost trvá i nadále. Podle současné právní úpravy je bez rozdílu stanovena minimální výše pokuty 500 Kč. Nově by se tento limit nevztahoval na případy opožděných podání. V případě opožděného daňového tvrzení by se pokuta počítala vždy podle výše tvrzené částky a doby prodlení s tím, že minimální hranice pro předepsání pokuty by byla 200 Kč (obdobně jako je tomu u úroku z prodlení podle § 253 odst. 1

daňového řádu), což odpovídá zásadě hospodárnosti. V důsledku navržené změny tak dojde k odstranění leckdy nepoměrně vysokého postihu za opožděné podání daňových přiznání, např. u daně z nemovitostí apod.

K bodu 51 (§ 250 odst. 4)

V návaznosti na úpravu v odstavci 3 se navrhuje ponechat minimální hranici pokuty za opožděné tvrzení daně ve výši 500 Kč pouze pro případy, kdy nedošlo k podání daňového tvrzení ani v dodatečném čase, tj. zejména v případech, kdy daňový subjekt nezareaguje ani na výzvu správce daně k podání daňového tvrzení podle § 145 daňového řádu. Dojde tak k odlišení případů, kdy si daňový subjekt uvědomí (byť se zpožděním) svou chybu a tuto se snaží napravit, od situace, kdy jeho nesoučinnost trvá. Z důvodu právní jistoty se mění postup pro výpočet pokuty, jelikož podle stávající úpravy není zcela jasně dán okamžik, ke kterému lze prodlení s podáním považovat za ukončené, což je nutný předpoklad pro stanovení procentuální sazby (hranice) pro výpočet pokuty. Navrhuje se proto explicitně stanovit, že při nepodání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení bude tato sazba vždy v maximální výši (tj. ve výši horní hranice stanovené v odstavci 1 nebo 2), která již není odvislá od počtu dní prodlení, přičemž maximální možná výše pokuty, kterou lze uložit (300 000,- Kč), zůstává zachována. Nebude-li možné částku takto vypočíst, bude výše pokuty vždy činit 500 Kč, jako je tomu dosud. Navrženou změnou konceptu bude zároveň garantována rovnost mezi těmi, kteří daňové tvrzení nepodali, neboť výše pokuty bude nezávislá na tom, kdy správce daně přistoupí k jejímu stanovení, resp. stanovení daně z moci úřední.

K bodu 52 (§ 263)

V návaznosti na zmocnění pro Ministerstvo financí k vydání vyhlášky v navrhovaném § 69b odst. 5 se doplňuje i § 263 obsahující souhrnný výčet zmocňovacích ustanovení.

K čl. IV

K bodu 1

Za účelem zachování kontinuity se navrhuje přechodné ustanovení, na jehož základě by byly dosavadní daňové informační schránky zachovány (tj. není zapotřebí žádat o jejich zřízení podle nové právní úpravy). Za tím účelem se stanoví lhůta 60 dní, ve které správce daně doručí daňovým subjektům, které mají zřízenou daňovou informační schránku přístupové údaje tak, aby mohly přistupovat do této schránky podle nových podmínek stanovených právním předpisem. Po tuto přechodnou dobu bude garantován přístup do daňové informační schránky všem osobám (tj. i zástupcům), které podle původní právní úpravy tímto přístupem disponovaly, avšak pouze v rozsahu, který umožňovala původní právní úprava. Na základě tohoto přihlášení tak nebude možné využít nově stanovenou možnost činit prostřednictvím daňové informační schránky podání. Ta bude umožněna příslušným osobám až poté, co budou disponovat příslušnými přístupovými údaji podle nové právní úpravy. Zástupci daňových subjektů, kteří měli do původní daňové informační schránky přístup a kteří budou chtít využívat možnosti, které poskytuje nová daňová informační schránka, budou muset za podmínek stanovených novou právní úpravou požádat o přístup do daňové informační schránky zastoupeného. To budou moci učinit ihned po nabytí účinnosti zákona tak, aby po uplynutí přechodné šedesátidenní lhůty mohli daňovou informační schránku daňových subjektů, které zastupují, kontinuálně využívat.

K bodu 2

Vzhledem ke změně pravidel pro výpočet pokuty za opožděné tvrzení daně se navrhuje přechodné ustanovení, které zajistí, že situace, kdy lhůta pro podání daňového tvrzení uplynula přede dnem účinnosti zákona (tj. do 31. prosince předchozího roku), budou

posuzovány podle původních podmínek tak, aby byl zachován princip zákazu zpětného působení nové právní úpravy.

K bodu 3

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby po toto přechodné období byla nadále prolomena mlčenlivost správce daně vůči těmto zdravotním pojišťovnám, pokud se jedná o pojistné za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Změna zákona o finanční správě České republiky

K čl. V

K bodu 1 (§ 9 odst. 2)

Do zákona č. .../2011 Sb., o Finanční správě ČR, se doplňují ustanovení rozšiřující okruh tzv. vybraných subjektů, v jejichž případě je příslušným orgánem Finanční správy ČR Specializovaný finanční úřad, také o příslušníky bezpečnostních sborů a zpravodajských služeb a o vojáky, v jejichž případě dosud správu pojistného na sociální zabezpečení vykonávala příslušná ministerstva, do jejichž působnosti uvedené složky spadají (Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany a Ministerstvo spravedlnosti), resp. o ty subjekty, které jsou ve vztahu k nim v postavení plátce daně. Důvodem zvláštní úpravy je především snaha zajistit odpovídající informační ochranu související se speciálním postavením uvedených subjektů. Tyto skutečnosti je třeba respektovat též za situace, kdy správcem daně, resp. pojistných budou i v případě uvedených subjektů orgány Finanční správy ČR. Proto se navrhuje, aby došlo k zařazení uvedených subjektů mezi vybrané subjekty příslušné k jedinému finančnímu úřadu.

K bodu 2 (§ 9 odst. 8)

V souvislosti se změnou § 9 odst. 2 je nově stanovena vázanost zaměstnanců v orgánech Finanční správy zvláštní povinností mlčenlivosti uloženou zákony, které upravují postavení vybraných subjektů uvedených v § 9 odst. 2 písm. j) a k).

K bodu 3 (§ 13a)

Do zákona o Finanční správě ČR se dále vkládá nová část třetí, obsahující úpravu vybraných procesních pravidel správy daní. Tato ustanovení mají speciální charakter ve vztahu k ustanovením daňového řádu, přičemž do zákona o Finanční správě ČR jsou zařazena s ohledem na skutečnost, že dopadají pouze na orgány Finanční správy ČR jako pouze jednoho ze správců daně ve smyslu daňového řádu.

Nově navržená ustanovení § 13a odst. 1 a 2 upravují princip úhrady daně z příjmů fyzických osob, daně z úhrnu mezd, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění na jediný svodný (společný) osobní daňový účet daňového subjektu (plátce nebo poplatníka). V rámci tohoto účtu se pak úhrada použije podle skupin v souladu s pravidly obsaženými v ustanovení § 152 odst. 1 až 3 daňového řádu, na základě navržených ustanovení § 13a odst. 3 a 4 zákona o Finanční správě ČR však nově dojde k použití úhrady v jednotlivých skupinách podle tam stanovených priorit. V rámci jednotlivých skupin podle § 13a odst. 3 a 4 se pak úhrada použije nejdříve na splatné pohledávky s dřívějším datem splatnosti.

K bodu 4 (§ 18 odst. 1 písm. k) až n))

Do výčtu evidencí veřejné správy v § 18, z nichž mohou Ministerstvo financí a orgány Finanční správy ČR v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své zákonné působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů, se

nově doplňují též registr pojištěnců veřejného zdravotního pojištění (podle zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), registr pojištěnců důchodového pojištění (podle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů) a registry pojištěnců nemocenského pojištění a registr zaměstnavatelů (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

K čl. VI

K bodu 1 (§ 12 až 15)

Vzhledem k tomu, že od daně dědické i od daně darovací je osvobozeno bezúplatné nabytí majetku osobami zařazenými do I. a II. skupiny poplatníků, je úprava sazeb daně pro tyto skupiny již nadbytečná.

Sazba daně dědické a daně darovací u III. skupiny poplatníků je dle současné úpravy progresivně klouzavá se sazbou 7 % - 40 % ze základu daně. Pro tuto skupinu poplatníků se nově navrhuje stanovit u daně darovací sazbu lineární ve výši 19 %, přičemž tím dojde ke sjednocení sazby daně darovací se sazbami daní z příjmů. U daně dědické se navrhuje stanovení lineární sazby ve výši 9,5 %. Daň dědická bude v důsledku toho u III. skupiny poplatníků i nadále poloviční oproti dani darovací.

V § 15 se upřesňuje výpočet daně. Základ daně zaokrouhlený na celé stokoruny nahoru se vynásobí sazbou daně v procentech, tj. vynásobí se zlomkem, v jehož jmenovateli je příslušné číslo sazby daně (tj. 19, 9,5 nebo 3) a v čitateli číslo 100.

K bodu 2 (§ 17)

Úprava zaokrouhlování byla přesunuta z § 17 do nového znění § 15.

K bodu 3 (§ 18 odst. 5)

Návrh na zrušení ustanovení § 18 odst. 5 navazuje na novou úpravu obsaženou v ustanovení § 20 odst. 6 písm. e). Ustanovení § 18 odst. 5 upravuje splatnost daně, dojde-li podle dosavadní právní úpravy k zániku osvobození účasti společníka v obchodní společnosti nebo člena v družstvu v průběhu pětileté lhůty. Vzhledem k tomu, že má dojít ke zrušení této pětileté lhůty, stane se toto ustanovení obsolentním.

K bodu 4 (§ 19 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 4 písm. a) a b))

Podle současné právní úpravy je od daně dědické a daně darovací pro III. skupinu poplatníků osvobozeno bezúplatné nabytí movitých věcí osobní potřeby, pokud nebyly součástí obchodního majetku dárce nebo zůstavitele do výše 20 000 Kč a dále vkladů na účtech, peněžních prostředků a cenných papírů rovněž do výše 20 000 Kč. Tato hranice pro osvobození bezúplatného nabytí majetku se zvyšuje u obou skupin majetku na částku 50 000 Kč, neboť původní limit, zakotvený do zákona od roku 1993 již neodpovídá současné situaci a současným relacím cen.

K bodu 5 (§ 20 odst. 6 písm. e))

Podle původního ustanovení § 20 odst. 6 písm. e) je od daně z převodu nemovitostí osvobozen vklad do základního kapitálu obchodní společnosti nebo družstva se sídlem na území České republiky, jiného státu Evropské unie, Norska a Islandu za podmínky, že účast společníka či člena družstva v právnické osobě trvala nejméně po dobu 5 let. Prvotní osvobození bylo přijato již v roce 1993 a mělo vytvořit podmínky pro zakládání a podnikatelskou činnost obchodních společností a družstev. S účinností od 1. ledna 2008 bylo

toto osvobození rozšířeno i na ostatní státy, čímž bylo dosaženo souladu českého právního řádu s právem komunitárním. Záměr zákonodárce u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku byl naplněn.

Aplikace tohoto osvobození však sebou nese značnou administrativní náročnost. Správci daně musí ověřovat zda se skutečně jedná o vklad do základního kapitálu společnosti nebo družstva a zda účast trvala po zákonem stanovenou dobu pěti let. Přitom vklady do zahraničních právnických osob jsou upraveny právním řádem státu, ve kterém má právnická osoba sídlo a nikoliv právním řádem České republiky. Stejně tak údaje o vkladech do základního kapitálu obchodní společnosti jsou vedeny v zahraničních rejstřících.

Z dostupných poznatků zahraničních právních úprav vyplývá, že převody nemovitostí související s vklady do obchodních společností ve státech EU nejsou od daně z převodu nemovitostí osvobozeny.

V současné době má své opodstatnění osvobození vkladů do obchodních společností zakládaných státem nebo územním samosprávným celkem. Stát může založit obchodní společnost nebo se účastnit jejího založení pouze ve formě akciové společnosti, přičemž jménem státu funkci zakladatele akciové společnosti vykonává a majetek do takové společnosti vkládá příslušné ministerstvo. V tomto případě lze uplatnit osvobození převodu vlastnictví k nemovitostem podle § 20 odst. 3 zákona č. 357/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, územní samosprávný celek může ve své pravomoci zakládat akciové společnosti a společnosti s ručeným omezením. Územní samosprávný celek ve smyslu § 23 odst. 2 cit. zákona č. 250/2000 Sb. se může spolu s jinými osobami stát účastníkem (společníkem) na činnostech jiných osob, zejména obchodních společností nebo obecně prospěšných společností, na jejichž činnosti se podílí svým majetkem včetně peněžních prostředků. Nelze vyloučit ani případy, kdy obec se stane členem již založeného stavebního bytového družstva.

Vklad nemovitosti do obecně prospěšné společnosti je bezúplatným převodem, zakladatel nenabývá majetkovou účast na obecně prospěšné společnosti, nabytí majetku obecně prospěšnou společností je osvobozeno od daně darovací podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 357/1992 Sb. Naproti tomu převod nemovitostí z vlastnictví územního samosprávného celku (společníka) do vlastnictví obchodní společnosti nebo družstva je úplatným převodem, tedy převodem za protihodnotu, kterou je nabytí nebo zvýšení hodnoty podílu společníka v obchodní společnosti nebo účasti člena v družstvu.

Na základě výše uvedených skutečností se navrhuje v ustanovení § 20 odst. 6 písm. e) ponechat pouze osvobození převodů nemovitostí z vlastnictví územních samosprávných celků do obchodních společností nebo družstev bez stanovení časového testu, tj. doby, po kterou má účast trvat. Současně se navrhuje osvobodit převody nemovitostí z obchodní společnosti nebo družstva na územní samosprávný celek. Zpravidla se bude jednat o převody nemovitostí související se snížením základního kapitálu nebo zánikem obchodní společnosti nebo družstva. V těchto případech převod nemovitostí bude úplatný, přičemž protihodnotou za převedenou nemovitost bude snížení majetkové hodnoty podílu v obchodní společnosti nebo družstvu nebo vypořádání podílu na majetku obchodní společnosti nebo družstva.

K bodu 6 (§ 21 odst. 6)

K odstranění administrativní náročnosti spojené se správou daně z převodu nemovitostí se navrhuje rozšířit ustanovení zákona upravující případy, kdy není potřebné podávat daňové přiznání. Jedná se o osvobozené převody nebo přechody vlastnictví k nemovitostem, je-li

poplatníkem daně Česká republika. Tak tomu je zejména při vyvlastnění pozemků pod chystanými stavbami dálnic a silnic první třídy.

K čl. VII

Pro případy, kdy skutečnost, která je předmětem daně, nastala před účinností tohoto zákona a daňové řízení proběhne až po nabytí jeho účinnosti, navrhuje se do zákona zapracovat přechodné ustanovení, které jednoznačně stanoví v těchto případech postup podle dosavadní právní úpravy.

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

K čl. VIII

K bodu 1 (§ 6 odst. 1)

Jako jedno z kompenzačních opatření ke změnám v oblasti daně z příjmů se navrhuje od 1. ledna 2013 snížit výši obratu pro povinnost stát se plátcem z částky 1 000 000 Kč na 750 000 Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců.

K bodu 2 (§ 87 odst. 6 písm. f))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu, přičemž zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. IX

K bodu 1

Bod 1 stanovuje, že pro uplatnění daně za období předcházející dni účinnosti tohoto zákona (tj. za období před 1. lednem 2013) se použijí ustanovení zákona ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ve znění účinném k 31. prosinci 2012).

K bodu 2

Bod 2 stanovuje, aby se při stanovení obratu ode dne účinnosti tohoto zákona přihlíželo k obratu dosaženého v kalendářních měsících před datem účinnosti novely, tj. ke kalendářním měsícům roku 2012, a to jak za celý rok 2012, tak za období 12 kalendářních měsíců zahrnujících zčásti kalendářní měsíce roku 2012, tak roku 2013.

K bodu 3

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období

přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K čl. X

K bodu 1 (§ 2 odst. 1)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 2 (§ 2 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení odstavců 2 a 3 v § 8a.

K bodu 3 (§ 4 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 4 (nadpis § 5)

Z důvodů zpřehlednění legislativního textu se doplňuje nadpis, který odpovídá obsahu ustanovení.

K bodu 5 (§ 5 odst. 1)

Navrhovaná úprava zavádí nový termín „úvěrové instituce“, ke kterým kromě bank zařazuje nově i spořitelní a úvěrní družstva, jejichž postup byl uveden v § 5a zákona o rezervách. Úvěrové instituce mohou tvořit daňové opravné položky ve stejném rozsahu jako banky. Zároveň se ruší možnost vytvářet daňové opravné položky na pohledávky z úvěrů pro jiné poplatníky, tzv. ostatní finanční instituce. Záměrem je posílit postavení institucí, které podléhají regulaci a objektivnímu dohledu nezávislým orgánem (ČNB). Základní podmínkou umožňující poplatníkovi tvorbu daňových opravných položek k nevýnosovým pohledávkám, je objektivní a nezávislá regulace jak vzniku subjektu tak i jeho následné činnosti. A této podmínce v současné době vyhovují kromě bank pouze spořitelní a úvěrní družstva, jejichž regulace je nyní srovnatelná s bankami. Zároveň již v současné době není nutné daňově podporovat služby týkající se poskytování spotřebitelských úvěrů.

K bodu 6 (§ 5 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 7 (§ 5 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 8 (§ 5 odst. 3)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 9 (§ 5 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 10 (§ 5 odst. 6 písm. c))

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a rozšiřuje působnost ustanovení nově kromě bank i na spořitelní a úvěrní družstva.

K bodu 11 (§ 5a)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr uvedený v § 5 odst. 1 a ruší ustanovení, která dosud platila pro tzv. ostatní finanční instituce.

K bodu 12 (§ 8 odst. 1)

Navržená úprava vylučuje tvorbu daňově uznatelných opravných položek k pohledávkám za dlužníky v insolvenčním řízení u pohledávek za spojenými osobami. Tím bude zajištěn shodný postup jako v případě tvorby opravných položek podle § 8a a při odpisu pohledávek podle § 24 odst. 2 písm.y) zákona o daních z příjmů.

K bodu 13 (§ 8a odst. 1)

Navrhovaná úprava naplňuje požadavek zjednodušení tvorby opravných položek k nesplaceným pohledávkám. Dochází k redukci dosavadních šesti časových pásem na pouhá dvě časová pásma. Také se již dále nerozlišuje mezi pohledávkami do 200 000 Kč a nad tuto hranici. Opravné položky se podle časového testu od doby splatnosti pohledávky dělí pouze na dvě skupiny, a to po 18 měsících (opravná položka maximálně ve výši 50 % neuhrazené jmenovité hodnoty pohledávky) a po uplynutí 36 měsíců, kdy již je možno vytvořit daňovou opravnou položku na 100 % hodnoty pohledávky. Pro tvorbu opravné položky již není nezbytné zahájení soudního, rozhodčího nebo správního řízení. Tato změna také vychází z požadavku na zjednodušení tvorby daňově uznatelných opravných položek. Toto zjednodušení lze akceptovat, protože se jedná o odpis pohledávek, které již při svém vzniku zvýšily výsledek hospodaření a tím i výši daně věřitele. Zároveň se tak v určitých případech omezí dodatečné náklady na soudní a jiné poplatky. Nechává se tak na zvážení věřitele, jestli případná soudní pře bude přínosem při vymáhání pohledávky. Tyto změny mají přechodné ustanovení.

K bodu 14 (§ 8a odst. 2 a 3)

Zrušení dosavadních odstavců 2 a 3 navazuje na záměr zjednodušit tvorbu opravných položek.

K bodu 15 (§ 8a odst. 2 a 3)

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení odstavců 2 a 3.

K bodu 16 (§ 8d a 8e)

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení § 5a.

K bodu 17 (§ 8c písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení odstavců 2 a 3 v § 8a.

K čl. XI

K bodu 1

Bod 1 z důvodu právní jistoty se potvrzuje, že ustanovení tohoto zákona se vztahují pouze na opravné položky a rezervy vytvořené po dni účinnosti tohoto zákona. Opravné položky a rezervy vytvořené v souladu se zákonem, ve znění účinném do konce zdaňovacího období započatého v roce 2012 zůstanou zachovány.

K bodu 2

Bod 2 vychází ze změny § 8a a týká se pohledávek, ke kterým již poplatník začal vytvářet opravné položky podle § 8a zákona, ve znění účinném do nabytí účinnosti tohoto zákona. U těchto pohledávek si bude moci poplatník vybrat, zda bude pokračovat podle původního režimu nebo podle nové úpravy.

K bodu 3

Bod 3 pro zachování kontinuity k tvorbě opravných položek se navrhuje umožnit spojitelným a úvěrním družstvům zahrnout si do základu pro tvorbu opravných položek úvěry i půjčky, které poskytly před účinností tohoto zákona.

Změna zákona o rozpočtovém určení daní

K čl. XII

K bodu 1 (§ 1)

Zákon o rozpočtovém určení daní bude nově určovat i rozpočtové určení daně z úhrnu mezd, jejíž úprava bude obsažena v zákoně o daních z příjmů, a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění sice není daní v užším slova smyslu, nicméně s ohledem na skutečnost, že jej nově budou spravovat orgány Finanční správy České republiky podle daňového řádu, je vhodné, aby rozpočtové určení tohoto pojistného bylo upraveno spolu s rozpočtovým určením ostatních daní.

K bodu 2 (§ 2 písm. a))

Do základních pojmů se doplňuje ustanovení, které zajistí, že na pojistné na veřejné zdravotní pojištění se bude nahlížet pro účely aplikace dalších ustanovení zákona o rozpočtovém určení daní jako na daň, tzn., že v dalších ustanoveních zákona, kde jsou použita slovní spojení odvozená od pojmu daň (např. výnos daně, daňový příjem, správce daně atd.), budou tato slovní spojení bez dalšího zahrnovat i pojistné na veřejné zdravotní pojištění (tj. např. výnos pojistného, pojistný příjem, správce pojistného).

K bodu 3 (§ 2 písm. c))

Jedná se o změnu v souvislosti s vložením nového písmene a) do § 2 zákona o rozpočtovém určení daní.

K bodu 4 (§ 2 písm. d))

V souvislosti s tím, že zákon o rozpočtovém určení daní bude nově určovat i rozpočtové určení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, je nutné doplnit mezi příjemce daňových (tj. nově i pojistných) příjmů i příjemce tohoto pojistného, kterým bude správce (tj. Všeobecná zdravotní pojišťovna) zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění. Zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění je upraven zákonem č. 592/1992 Sb., o veřejném zdravotním pojištění.

K bodu 5 (§ 5a)

Jedná se o úpravu reagující na nově navrhovanou daň z úhrnu mezd. S ohledem na účel zavedení této daně, která zahrnuje peněžitá plnění poskytovaná plátcem daně na úhradu výdajů spojených s důchodovým, nemocenským a veřejným zdravotním pojištěním, je zapotřebí upravit rozpočtové určení této daně, jejíž část, připadající na veřejné zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem, je příjmem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění. Procentní část na celostátním hrubém výnosu daně z úhrnu mezd je stanovena podle poměru, jímž se pojistné na veřejné zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem podílí na této dani. Dalším příjmem tohoto zvláštního účtu je plný výnos pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které vyberou orgány Finanční správy České republiky.

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

K čl. XIII

V souvislosti s vytvořením Jednoho inkasního místa a s harmonizací vyměřovacích základů daně z příjmů fyzických osob a povinných pojistných je nutné upravit kompetence Ministerstva financí. Ministerstvo financí tak bude nově ústředním orgánem státní správy pro pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Ministerstvo práce a sociálních věcí bude i nadále ústředním orgánem státní správy co se týče pojištění na sociální zabezpečení, stejně jako Ministerstvo zdravotnictví bude i nadále ústředním orgánem státní správy pro veřejné zdravotní pojištění.

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K čl. XIV

K bodu 1 (nadpis zákona)

Pojistné na sociální zabezpečení zahrnuje pojistné na nemocenské, důchodové a úrazové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Příspěvek na státní politiku zaměstnanosti se podřazuje pod pojistné na sociální zabezpečení a nebude představovat samostatný odvod.

K bodu 2 (§ 1)

Dnem 1. ledna 2013 nabývá účinnosti zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění. Úrazové pojištění bude provádět Česká správa sociálního zabezpečení. Na úrazové pojištění platí zaměstnavatel pojistné, proto zákon o pojistném na sociální zabezpečení musí rozšířen o další systém, na který se platí pojistné.

K bodu 3 (§ 2)

Na postupy související s výběrem pojistného se bude vztahovat daňový řád, proto penále a pokuty se z důvodu duplicity úpravy vypouštějí z okruhu příjmů státního rozpočtu. Ruší se přírůžka k pojistnému, která nebyla využívána, neboť orgány kontrolující bezpečnost a ochranu při práci a hygienické podmínky mají dostatečné nástroje k postihu při neplnění povinností na tomto úseku. Vypouští se i vedení pojistného na důchodové pojištění na samostatném účtu, neboť převody prostředků státního rozpočtu upravuje zákon o rozpočtovém určení daní.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. a))

Podle platných předpisů jsou orgány sociálního zabezpečení i orgány, které provádějí nemocenské a důchodové pojištění příslušníků ozbrojených sil. Tyto orgány vybírají pojistné na sociální zabezpečení a zasílají je na účet státního rozpočtu. Působnost těchto orgánů je upravena v § 25, který se ruší. Podle nové úpravy nebude pro tyto orgány platit žádná výjimka, pojistné budou odvádět na účet příslušného správce pojistného, budou postaveny na roveň ostatním zaměstnavatelům, proto se doplňují do tohoto ustanovení.

K bodu 5 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 12)

Příslušníci ozbrojených sil budou postaveni na roveň ostatních zaměstnanců, pokud jde o placení pojistného na sociální zabezpečení. Zvláštní úprava v § 25, která pro ně platila, se ruší.

K bodu 6 (§ 3 odst. 2 a 3)

Zaměstnanci mohou být podle nyní platných předpisů pojištění současně nemocensky a důchodově, nebo pouze důchodově. Podle nové úpravy budou pojištění vždy nemocensky i důchodově. Podmínky účasti na nemocenském pojištění, a tím i na důchodovém pojištění, upravuje zákon o nemocenském pojištění.

Reaguje se také na to, že většina zaměstnavatelů už nebude poplatníky pojistného na sociální zabezpečení, protože budou poplatníky daně z úhrnu mezd. Zaměstnavatelé budou vždy plátcí pojistného, protože budou povinni odvádět pojistné na důchodové pojištění, které srazili zaměstnancům. Poplatníky pojistného zůstanou jen ti zaměstnavatelé, kteří nebudou povinni platit daň z úhrnu mezd. Jde o zaměstnavatele se sídlem ve státě EU, jejichž zaměstnanec podléhá podle koordinačních nařízení českým právním předpisům o sociálním zabezpečení, ale jeho příjem je zdaňován v jiném státě než v ČR.

K bodu 7 (§ 3 odst. 4)

Osoby samostatně výdělečně činné budou poplatníky pojistného pouze na důchodové pojištění, proto se slova „a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti“ vypouštějí.

K bodu 8 (§ 4)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 9 (nadpis § 5)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 10 (§ 5 odst. 1)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 11 (§ 5 odst. 2)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 12 (§ 5 odst. 2 písm. a) a b))

Z náhrady škody náležející podle zákoníku, i když není od daně osvobozena, se neplatí pojistné. Je třeba uplatňovat stejný postup u náhrady škody poskytnuté podle předpisů upravujících služební poměry.

K bodu 13 (§ 5 odst. 2 písm. d), e) a g))

Harmonizuje se okruh příjmů podléhajících dani z příjmů a odvodu pojistného. Pojistné bude placeno i z odstupného a jemu naroveň postavených plnění, neboť není důvod pro nezahrnování těchto plnění do základu pro výpočet důchodu. Podle platné úpravy se do vyměřovacího základu zahrnují odměny vyplacené podle zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích, které zaměstnanci zúčtoval zaměstnavatel, pokud souvisí s výkonem zaměstnání; navrhuje se nerozlišovat důvody přijetí zlepšovacího návrhu nebo zlepšovacího návrhu zaměstnavatelem pro účely započitatelnosti vyplacené odměny pro její započitatelnost do základu pro odvod pojistného. Sociální výpomoci poskytované zaměstnavateli zaměstnancům jsou osvobozeny za stanovených podmínek od daně i od placení pojistného; sjednocují se pouze podmínky v obou systémech pro osvobození od daně i pojistného.

K bodu 14 (§ 5a)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 15 (§ 5a věta první)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové, a o úpravu v návaznosti na nové znění § 3 odst. 2 a 3.

K bodu 16 (§ 5a písm. b))

Okruh osob účastných úrazového pojištění bude širší než okruh osob účastných nemocenského pojištění, proto se musí stanovit základ pojistného zaměstnavatele jen na úrazové pojištění za zaměstnance, kteří nebudou účastni nemocenského pojištění.

K bodu 17 (§ 5b odst. 1)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové. Osoby samostatně výdělečně činné nebudou platit příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Základem pojistného u osob samostatně výdělečně činných bude 100 % daňového základu. Nyní je vyměřovacím základem polovina z této částky. Navrhovaná úprava navazuje na novou sazbu pojistného na důchodové pojištění (jen 6,5 %).

K bodu 18 (§ 5b odst. 2)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 19 (§ 5b odst. 2 písm. a) až c))

Jedná se o úpravu, která reaguje na vypuštění odstavce 5 v § 14.

K bodu 20 (§ 5b odst. 2 písm. a) a b))

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 21 (§ 5b odst. 2 písm. c) věta první)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 22 (§ 5b odst. 2 písm. c) věta druhá a třetí)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 23 (§ 5b odst. 3)

V návaznosti na změnu ve stanovení vyměřovacího základu u osoby samostatně výdělečně činné pro odvod pojistného na nemocenské pojištění není již třeba propojovat jejich nemocenské a důchodové pojištění. Osoby samostatně výdělečně činné, které jsou podle nyní platné úpravy nemocensky pojištěné a určí si pro zálohy na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění vyšší měsíční vyměřovací základ, než je výše jejich minimálního vyměřovacího základu pro zálohy na důchodové pojištění, si nemohou určit roční základ pro odvod pojistného na důchodové pojištění nižší, než činí úhrn určených měsíčních základů. Podle navrhované úpravy nebude již možno určovat si výši základu pro pojistné na nemocenské pojištění.

K bodu 24 (§ 5b odst. 3)

Osoba samostatně výdělečně činná si bude moci určovat měsíční základ pro placení pojistného na nemocenské pojištění buď jen v minimální výši odpovídající dvojnásobku rozhodné částky podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění, nebo ve výši odpovídající 25 % příjmu, z něhož zaplatila pojistné na důchodové pojištění za předchozí kalendářní rok. Základ pro odvod pojistného na nemocenské pojištění se stanoví ve výši, která bude odpovídat cca výši měsíčního základu pro výpočet důchodu. Podle navrhované úpravy činí pojistné na důchodové pojištění OSVČ jen 6,5 % z daňového základu, ale pro výpočet dávek důchodového pojištění bude přepočítáván podle odvedeného pojistného tak, aby 28 % ze základu pro výpočet důchodů odpovídalo odvedenému pojistnému ve výši 6,5 %. Pouze v roce zahájení činnosti, kdy v předchozím roce neměla osoba samostatně výdělečně činná žádné příjmy, si může určit měsíční základ do výše poloviny průměrné mzdy.

K bodu 25 (§ 5c odst. 1)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 26 (§ 5c odst. 2)

Zahraniční zaměstnanec se může přihlásit dobrovolně k důchodovému pojištění; může se přihlásit dobrovolně i k nemocenskému pojištění v podstatě za stejných podmínek jako osoba samostatně výdělečně činná. Zahraniční zaměstnanec si určuje základ pro pojistné na nemocenské pojištění obdobně jako osoba samostatně výdělečně činná.

Zahraniční zaměstnanec je zaměstnanec zaměstnavatele, který má sídlo na území tzv. třetího státu, tj. státu mimo Evropskou unii nebo státu, s nímž nemá Česká republika uzavřenou smlouvu o sociálním zabezpečení. Dvě třetiny zahraničních zaměstnanců jsou osoby s bydlištěm na území České republiky.

K bodu 27 (§ 6)

Pojistným obdobím i u zaměstnanců bude kalendářní rok. Podle dosud platné úpravy je u zaměstnanců rozhodným obdobím, v němž se zjišťuje vyměřovací základ, kalendářní měsíc. Kalendářní měsíc bude rozhodným obdobím pro placení záloh na pojistné podle § 8 odst. 1. U osob, které jsou dobrovolně nemocensky nebo důchodově pojištěny, zůstává základem pojistného kalendářní měsíc, tyto osoby neplatí zálohy na pojistné.

K bodu 28 (§ 7 odst. 1 až 3)

Sazba pojistného se výrazně mění oproti současnému stavu u osob samostatně výdělečně činných. Tyto osoby nebudou platit příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a sazba pojistného na důchodové pojištění se snižuje z 28 % na 6,5 %. Pro tyto osoby platí stejná sazba jako pro zaměstnance (6,5 %). Sjednocuje se základ mezi zaměstnanci a osobami samostatně výdělečně činnými pro placení pojistného (100 % základu daně) a i výše pojistného (6,5 %). Změna ve stanovení výše základu pro pojistné na důchodové pojištění a ve výši sazby vyžaduje u osob samostatně výdělečně činných nový způsob stanovení základu pro výpočet důchodu. Za zaměstnance je a nadále bude z jeho základu daně odvedeno pojistné na důchodové pojištění v celkové výši 28 %, u osoby samostatně výdělečně činné bude z jejího základu daně odvedeno pojistné ve výši jen 6,5 %. I když základy pro odvod pojistného budou stejné, tak nemohou být stejné pro výpočet dávek. U osoby samostatně výdělečně činné musí být základ pro výpočet dávek důchodového pojištění stanoven s ohledem na výši placeného pojistného.

Vypouští se úprava volby výše sazby pro zaměstnavatele s méně než 26 zaměstnanci, kteří mohou podle nyní platné úpravy platit dobrovolně vyšší pojistné o jeden procentní bod než ostatní zaměstnanci a odečítat si od odváděného pojistného polovinu náhrady mzdy vyplacené za stanovené období trvání dočasné pracovní neschopnosti.

Součástí pojistného na sociální zabezpečení se s účinností od 1. 1. 2013 stává i pojistné na úrazové pojištění.

Ve variantě II se předpokládají diferencované sazby podle rizika úrazovosti v jednotlivých odvětvích snižené oproti stávajícímu stavu o 29 %.

K bodu 29 (§ 8 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že se zavádí placení pojistného zaměstnanci zálohově z důvodu jednotného postupu při placení daně a pojistného, upravuje se v tomto ustanovení stanovení základu pro odvod zálohy na pojistné. Okruh započitatelných příjmů do ročního a měsíčního základu pojistného je stejný, stejná je i sazba pro výpočet zálohy a pojistného. Roční zúčtování záloh pojistného budou využívat pouze zaměstnanci, kteří budou žádat o vrácení pojistného z důvodu, že odvedli pojistné z vyššího základu pojistného, než činí maximální základ

pojistného. I nadále bude zaměstnavatel srážet zaměstnanci z jeho příjmu pojistné (nově zálohu na pojistné) a odvádět je za zaměstnance.

K bodu 30 (§ 8 odst. 2 věta první)

V tomto ustanovení se řeší situace, kdy zaměstnanec má sice započitatelný příjem v rozhodném období, v němž se zjišťují započitatelné příjmy, ale tento příjem není v peněžní formě, nelze proto z něho srazit pojistné. Navržená úprava reaguje na změnu spočívající v tom, že z příjmů zúčtovaných do kalendářního měsíce se již neplatí pojistné, ale záloha na pojistné.

K bodu 31 (§ 8 odst. 2 věta druhá)

Změna je z důvodu, že se nově zavádí placení záloh na pojistné u zaměstnanců.

K bodu 32 (§ 8 odst. 2 věta třetí)

Změna je z důvodu, že se nově zavádí placení záloh na pojistné u zaměstnanců.

K bodu 33 (§ 8 odst. 4)

Toto ustanovení stanoví, že zaměstnavatel je povinen sám vypočítat pojistné, které je povinen odvádět. Tato úprava je obsažena v § 9a odst. 1.

K bodu 34 (§ 9)

Upravuje se postup u zaměstnavatelů, kteří budou i poplatníky pojistného, protože nebudou povinni platit daň z úhrnu mezd. I zaměstnavatelé budou platit pojistné zálohově, jejich měsíčním vyměřovacím základem je úhrn měsíčních základů pojistného zaměstnanců. Pojistné i zálohy na pojistné se vždy zaokrouhlují na celou korunu nahoru.

K bodu 35 (§ 9a)

Povinnosti zaměstnavatele související s odvodem pojistného zůstávají téměř beze změny. Splatnost pojistného zůstává do 20. dne následujícího měsíce, zůstává povinnost oznamovat na předepsaném tiskopise údaje související s odvodem pojistného. Zaměstnavatelé budou měsíčně oznamovat příslušnému správci pojistného i údaje potřebné pro provádění nemocenského a důchodového pojištění, aby nemuseli tyto údaje předávat okresní správě sociálního zabezpečení. Předpokládá se, že po uběhnutí přechodného období, které bude trvat nejméně 12 měsíců, nebudou zaměstnavatelé vyplňovat přílohu k žádosti o dávku nemocenského pojištění.

K bodu 36 (§ 10)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 37 (§ 11)

Vypouští se ustanovení, které se týká pojistného placeného zaměstnavatelem za sebe v případě, kdy u něho pracuje odsouzený nebo osoba ve výkonu zabezpečovací detence. Toto pojistné se bude platit formou daně z úhrnu mezd.

K bodu 38 (§ 12 odst. 1 věta první)

Jedná se o legislativní úpravu.

K bodu 39 (§ 12 odst. 1 věta druhá)

Povinnost vykazovat dlužné částky pojistného na žádost zaměstnavatele se bude u správce pojistného řídit daňovým řádem.

K bodu 40 (§ 12 odst. 2)

Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná, která dlužila pojistné, umožňuje se, aby dlužné pojistné mohlo být doplaceno osobou, která uplatňuje po zemřelé osobě nárok na pozůstalostní důchod i po uplynutí prekluzivní lhůty, která bude obecně platit pro dlužné

částky daní a pojistného na sociální a zdravotní pojištění. Doplacením pojistného pak může být doba samostatné výdělečné činnosti, za kterou bylo pojistné doplaceno, započtena pro účely důchodového pojištění.

K bodu 41 (§ 12 odst. 3)

Jde o legislativní zpřesnění.

K bodu 42 (§ 13)

Toto ustanovení upravuje postup osoby samostatně výdělečně činné při odvodu pojistného, tj. komu pojistné platí a jakou formou (zálohy a doplatku). Nově je toto upraveno v ustanovení § 20.

K bodu 43 (§ 13a odst. 1)

V tomto ustanovení jsou stanoveny podmínky pro placení záloh na důchodové pojištění osobami samostatně výdělečně činnými. Kritéria pro povinnost placení záloh zůstávají zachována. Osoba samostatně výdělečně činná vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost bude nadále povinna platit zálohy vždy, osoba samostatně výdělečně činná vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost bude nadále povinna platit zálohy jen v případě, kdy v předchozím kalendářním roce je nebo by byla jako taková osoba povinně důchodově pojištěná na základě dosažených příjmů.

K bodu 44 (§ 13a odst. 2, 5 a 6)

Osoba samostatně výdělečně činná, jejíž činnost je považována za vedlejší činnost, se již nemůže dobrovolně přihlásit k důchodovému pojištění v průběhu roku, ale až při podání daňového přiznání. Není proto třeba zachovávat postup upravený v odstavci 3 a 5 pro případ, kdy se osoba samostatně výdělečně činná přihlásí k důchodovému pojištění v průběhu roku. Vracení přeplatků na zálohách na pojistném (úprava v odst. 6, který se zrušuje) upravuje daňový řád.

K bodu 45 (§ 13a odst. 2)

Úprava reaguje na změny obsažené v předchozím bodu. Jedná se o legislativní úpravy.

K bodu 46 (§ 13a odst. 6)

Osoba samostatně výdělečně činná, která vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, má právo, nikoliv povinnost, být za takovou osobu samostatně výdělečně činnou považována. Přeje-li si být za takovou osobu samostatně výdělečně činnou považována, musí oznámit a v některých případech i doložit, že splňovala podmínky pro výkon vedlejší samostatné výdělečné činnosti. Nově bude tyto skutečnosti a oznamovat a dokládat správci pojistného.

K bodu 47 (§ 14)

Osoby samostatně výdělečně činné budou nadále povinny platit zálohy na důchodové pojištění. Na placení záloh se bude vztahovat daňový řád, proto není třeba upravovat v zákoně o pojistném například změnu výše zálohy. Základem pro výpočet zálohy bude měsíční základ, jehož výše se odvozuje z daňového základu (ze 100 % rozdílu mezi příjmy a výdaji) připadajícího v průměru na jeden kalendářní měsíc, v němž byla samostatná výdělečná činnost vykonávána. Je stanovena i minimální a maximální výše měsíčního základu. Minimální výše měsíčního základu se stanoví zvlášť pro osoby samostatně výdělečně činné, které vykonávají hlavní samostatnou výdělečnou činnost, a zvlášť pro osoby samostatně výdělečně činné, které vykonávají vedlejší samostatnou výdělečnou činnost. Maximální výše měsíčního základu je stanovena ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy. Sazba pro zálohu na pojistné činí 6,5 %. Podle daňového řádu může být placena vyšší záloha než minimální, přeplatky na daních a pojistném se budou vracet jen na žádost poplatníka. Nebude-li mít osoba samostatně výdělečně činná jiný dluh vůči správci daně, použije přeplatek na zálohách při podání daňového přiznání na úhradu pojistného na důchodové pojištění, neboť si může

určit roční základ pojistného až do maximálního vyměřovacího základu, Nadále si mohou osoby samostatně výdělečně činné dobrovolně určit roční základ pro pojistné na důchodové pojištění vyšší, než činí jejich minimální základ pojistného.

K bodu 48 (§ 14a odst. 1)

Podle současné právní úpravy musí být záloha na pojistné za příslušný kalendářní měsíc placena ve lhůtě od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Podle daňového řádu je rozhodující, aby platba byla uhrazena do stanoveného dne, proto zálohu bude možno zaplatit i v měsíci, za který se platí.

K bodu 49 (§ 14a odst. 2 a 3)

Zrušují se ustanovení, na která se bude vztahovat daňový řád, tj. placení záloh dopředu a splatnost doplatku na pojistném po podání přehledu. Zálohy na důchodové pojištění se nebudou do budoucna platit samostatně, protože se bude platit jednou částkou záloha na daň, na pojistné na důchodové pojištění a na pojistné na zdravotní pojištění. Doplatek pojistného za kalendářní rok, za který bude daňové přiznání podáno, bude splatný ve lhůtě stanovené daňovým řádem, proto splatnost doplatku se vypouští ze zákona o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 50 (§ 14b)

Přizpůsobuje se splatnost pojistného na důchodové pojištění splatnosti daně z příjmů fyzických osob.

K bodu 51 (§ 14c odst. 1)

Osoba samostatně výdělečně činná musí vždy za kalendářní měsíc, v němž vznikla účast na nemocenském pojištění, platit pojistné na nemocenské pojištění, protože v takovém měsíci by neměl trvat důvod, pro který se pojistné neplatí (nárok na nemocenské nebo peněžitou pomoc v mateřství po celou dobu, v níž účast na nemocenském pojištění trvala). Pokud by takový důvod trval, protože účast na nemocenském pojištění osobě samostatně výdělečně činné sice zanikla, ale nárok na poskytování dávky trvá i po skončení účasti na nemocenském pojištění po celý kalendářní měsíc, nemohla by si tato osoba určit měsíční základ za takový měsíc, i kdyby se v něm přihlásila k nemocenskému pojištění. Proto se vypouští věta, podle níž musí osoba samostatně výdělečně činná platit pojistné v měsíci vzniku nemocenského pojištění vždy.

K bodu 52 (§ 14c odst. 3)

Osoba samostatně výdělečně činná si určuje měsíční základ pro nemocenské pojištění zaplacením pojistného ve stanovené výši. Možnost zaplatit pojistné za předchozí měsíc končí 20. dnem kalendářního měsíce, který následuje po měsíci, za který se pojistné platí. Vypuštěním tohoto odstavce se umožňuje, aby osoba samostatně výdělečně činná, která si určila minimální měsíční základ a zaplatila z něho pojistné, si mohla doplatit pojistné ve stanovené lhůtě (do 20. dne) v takové výši, aby úhrn zaplaceného pojistného se rovnal pojistnému vypočtenému z měsíčního základu odpovídajícího dosaženým příjmům v předchozím roce.

K bodu 53 (§ 14c odst. 3)

Osobě samostatně výdělečně činné, která nezaplatila pojistné na nemocenské pojištění ve stanovené lhůtě, zaniká účast na nemocenském pojištění. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna skončení účasti na nemocenském pojištění této osobě oznámit, ale není třeba ukládat zákonem, že oznámení musí učinit písemně. Proto se nahrazuje slovo „písemně“ slovem „vyrozumí“.

K bodu 54 (§ 15 a 15a)

V ustanovení § 15 se upravuje podávání přehledu o příjmech a výdajích. Navržené změny reagují na skutečnost, že osoba samostatně výdělečně činná bude podávat jeden tiskopis, který nahradí daňové přiznání a přehledy o příjmech a výdajích pro sociální a zdravotní pojištění. Není proto třeba v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení upravovat podávání přehledu.

Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná, je již podle současné úpravy povinností dědiců podat daňové přiznání za zemřelou osobu. Tato povinnost bude platit i pro nový tiskopis, bude proto povinností podat i přehledy pro výpočet pojistného na sociální a zdravotní pojištění.

V ustanovení § 15a se upravuje výše maximálního základu pojistného u zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné a postup při souběhu základů pojistného z více činností vykonávaných pojistněncem v kalendářním roce.

Řada změn v tomto ustanovení je legislativní povahy – zejména se sjednocují se pojmy. Příslušný správce pojistného bude mít k dispozici údaje o základech pojistného zaměstnance od všech zaměstnavatelů, proto zaměstnavatelé už nebudou povinni potvrzovat výši základů pojistného.

U osob samostatně výdělečně činných bude maximální základ pojistného stejný jako u zaměstnanců. Ze stejného základu pojistného u zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné bude za zaměstnance odvedeno pojistné na důchodové pojištění ve výši 28 % z tohoto základu, zatím co osoba samostatně výdělečně činná odvede pojistné jen ve výši 6,5 % ze stejného základu. Tak například ze základu pojistného 100 000 Kč bude za zaměstnance odvedeno na pojistném 28 000 Kč, za osobu samostatně výdělečně činnou jen 6 500 Kč. Pro výši důchodu se zaměstnanci započte 100 000 Kč, ale osobě samostatně výdělečně činné musí být započtena částka úměrná zaplacenému pojistnému. Pojistnému ve výši 6 500 Kč odpovídá základ pojistného 23 214 Kč, neboť 28 % z tohoto základu činí 6 500 Kč. Základ zaměstnance pro výpočet důchodu je 4,3krát vyšší než u osoby samostatně výdělečně činné (100 000 Kč děleno 23 214 Kč). Aby osoby samostatně výdělečně činné mohly dosáhnout maximálního základu pro výpočet důchodu, umožňuje se jim dobrovolně si určit roční základ pojistného až do výše 4,3 násobku maximálního základu pojistného.

K bodu 55 (§ 15b)

Roční zúčtování záloh na pojistné bude u zaměstnanců přicházet v úvahu pouze v případě, kdy měli příjmy od více zaměstnavatelů nebo ze zaměstnání a ze samostatné výdělečné činnosti, pokud úhrn měsíčních vyměřovacích základů je vyšší než maximální vyměřovací základ.

K bodu 56 (§ 16a odst. 1 věta třetí)

Terminologie se sjednocuje s daňovým řádem.

K bodu 57 (§ 16a odst. 1 věta čtvrtá)

Zrušuje se u zahraničního zaměstnance, stejně jako u osoby samostatně výdělečně činné v § 14c odst. 3, zákaz měnit výši určeného základu pro odvod pojistného na nemocenské pojištění v období splatnosti tohoto pojistného, tj. od 1. do 20. dne v měsíci. V období splatnosti pojistného, tj. od 1. do 20. dne v měsíci, může být pojistné placeno více platbami.

K bodu 58 (§ 17 odst. 1 věta první)

Toto ustanovení se týká přeplatku pojistného. Jeho platnost se zužuje jen na osoby, od nichž bude vybírat pojistné okresní správa sociálního zabezpečení. U ostatních poplatníků a plátců pojistného se bude postupovat podle daňového řádu.

K bodu 59 (§ 17 odst. 1 věta třetí a čtvrtá)

Zrušuje se část ustanovení, která upravuje použití přeplatku k jednotlivým účelům. Je dostačující obecná úprava, že se přeplatek použije k úhradě splatných závazků.

K bodu 60 (§ 17 odst. 2)

Vypouští se část ustanovení, která váže přeplatek na podání přehledu. Osoby dobrovolně pojištěné přehled nepodávají.

K bodu 61 (§ 17 odst. 3)

Toto ustanovení se týká vracení přeplatku zaměstnanci, nikoliv osob dobrovolně pojištěných, proto se zrušuje.

K bodu 62 (§ 18)

Zrušuje se ustanovení o promlčení, bude se postupovat podle daňového řádu. U osob dobrovolně pojištěných nevzniká dluh, proto toto ustanovení se na ně nevztahuje.

K bodu 63 (§ 19 odst. 1)

Toto ustanovení upravuje způsob placení pojistného. Bude se vztahovat jen na osoby dobrovolně pojištěné, ostatní plátcí a poplatníci budou postupovat podle daňového řádu.

K bodu 64 (§ 19 odst. 5)

Zrušuje se povinnost spořitelních a úvěrních družstev poskytovat okresní správě sociálního pojištění údaje o majitelích účtů. U osob dobrovolně pojištěných nevzniká dluh, proto toto ustanovení se na ně nevztahuje.

K bodu 65 (§ 20)

Novým zněním § 20 se zrušila úprava penalizace dluhu na pojistném, neboť i v tomto případě se bude postupovat podle daňového řádu. Nové ustanovení upravuje, komu se pojistné platí.

K bodu 66 (§ 20a až 22d)

V ustanoveních, která se zrušují, je upraveno „Povolení splátek pojistného a penále“, „Přirážka k pojistnému na sociální zabezpečení“, Pokuty“, pořadí úhrady splatných závazků, „Pravděpodobná výše pojistného“, „Uchovávání účetních dokladů“, povinnost okresní správy sociálního zabezpečení vydat na žádost plátce pojistného stav jeho závazků, „Počítání času“ a lhůta pro osoby samostatně výdělečně činné pro podání přehledu v případě, kdy nejsou povinny podávat daňové přiznání. Tato materie je buď upravena v daňovém řádu, nebo nebude již upravena (ruší se přirážka k pojistnému, protože jsou jiné nástroje, které ji nahradí), anebo už se takové případy nevyskytují (kdy není povinnost podávat daňové přiznání, ale je povinnost podat přehled).

K bodu 67 (§ 23 odst. 4 a 5)

Toto ustanovení upravuje počítání času. Vypouštějí se odstavce, které upravují lhůty pro prodávání tiskopisů. Na osoby dobrovolně pojištěné se toto ustanovení nevztahuje, proto se vypouští.

K bodu 68 (§ 23a)

Zrušuje se ustanovení, kterým se stanovila lhůta pro osoby samostatně výdělečně činné k podání přehledu, pokud nebyly povinny podávat daňové přiznání. Jednak tato situace už nebude nastávat, jednak podávání přehledů se bude řídit daňovým řádem.

K bodu 69 (§ 24 až 25b)

Zrušuje se ustanovení, které upravuje vydávání tiskopisů (upravuje daňový řád), ustanovení, které stanoví, že zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti se vztahuje i na příslušníky ozbrojených sil a stanoví odchylky od obecné úpravy (nově jsou zařazeni mezi poplatníky pojistného – zaměstnance), úprava úhrady

pojistného zaměstnavateli a úprava převodu pojistného na zvláštní účet důchodového pojištění.

K čl. XV

Navrhovaná přechodná ustanovení mají zajistit plynulý přechod na novou právní úpravu výběru pojistného i za dobu před účinností této nové právní úpravy, včetně plnění povinností ze strany jednotlivých subjektů za období před rokem 2013.

Navrhuje se dvouleté přechodné období. V roce 2013 a 2014 budou orgány sociálního zabezpečení a plátcí pojistného plnit za období do 31. 12. 2012 nadále povinnosti, které pro ně vyplývají z právní úpravy platné do 31. 12. 2012 (vyplývajících ze zákona č. 589/1992 Sb. a zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona). Orgány sociálního zabezpečení budou v roce 2013 a 2014 zejména

- vybírat pojistné a přírážku k pojistnému za období do 31. 12. 2012,
- kontrolovat odvod pojistného za období do 31. 12. 2012,
- rozhodovat o výši nedoplatků na pojistném a penále,
- vybírat penále až do 31. 12. 2014 z pojistného dlužného za období do 31. 12. 2012,
- rozhodovat o žádostech o splácení dluhu na pojistném a penále ve splátkách,
- ukládat pokuty,
- promíjet penále.

Vzhledem k zásadní změně ve stanovení výše pojistného (záloh na pojistné) u osob samostatně výdělečně činných se navrhuje, aby za měsíc leden 2013 a následující měsíce až do podání daňového přiznání za rok 2012 platil pro všechny tyto osoby jednotný měsíční základ ve výši minimálního měsíčního základu (1,2 násobku průměrné mzdy za rok 2013). Až na základě údaje o výši daňového základu za rok 2012 se stanoví od měsíce, v němž bude podáno daňové přiznání, výše měsíčního základu pro zálohy na pojistné podle dosažených příjmů za rok 2012.

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K čl. XVI

K bodu 1 (§ 1)

Výběr příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na sociální zabezpečení, včetně řízení v těchto věcech se navrhuje zajišťovat prostřednictvím jednoho inkasního místa, tedy v režimu, který v plném rozsahu bude podléhat daňovému řádu. Proto se navrhuje zpřesnit předmět úpravy tohoto zákona, který již tyto záležitosti nebude upravovat.

K bodu 2 (§ 6 odst. 4 písm. a) bod 7)

Navrhuje se vypustit z pravomoci okresní správy sociálního zabezpečení rozhodování o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně záloh, o penále a o přírážce k pojistnému na sociální zabezpečení a o zřízení zástavního práva v případě dluhu na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále. Tyto instituty se navrhuje nově podrobit režimu daňového řádu. Okresní správy sociálního zabezpečení budou rozhodovat jen o tom pojistném, k jehož výběru budou podle nové právní úpravy příslušné.

K bodu 3 (§ 6 odst. 4 písm. c) a v))

Navrhuje se, aby přeplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti vracel zaměstnanci příslušný správce pojistného. Ten by také měl vydávat na žádost osob samostatně výdělečně činných potvrzení o výši měsíčního vyměřovacího základu pro stanovení záloh na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku

zaměstnanosti pro účely posouzení nároku na dávky státní sociální podpory. V souvislosti s tím se tyto povinnosti navrhuje zrušit u okresní správy sociálního zabezpečení.

K bodu 4 (§ 6 odst. 4 písm. o))

Ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v předchozím bodu, se navrhuje zrušit u okresní správy sociálního zabezpečení oprávnění ke kontrole plnění povinností občanů a zaměstnavatelů v otázkách, které bude řešit příslušný správce pojistného.

K bodu 5 (§ 6 odst. 4 písm. r))

Navrhuje zachovat u okresní správy sociálního zabezpečení oprávnění k plnění povinností v otázkách výběru pojistného za osoby účastné dobrovolného nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnanců, jakož i osob účastných dobrovolného důchodového pojištění, které vzhledem k jeho složitosti a možným vazbám na zpětné doby pojištění nebude prozatím řešit příslušný správce pojistného.

K bodu 6 (§ 7 písm. b))

Navrhuje se legislativně technicky upravit odkazy na příslušná ustanovení upravená touto novelou.

K bodu 7 (§ 7 písm. c) a d))

Navrhuje se legislativně technicky upravit odkazy na příslušná ustanovení upravená touto novelou.

K bodu 8 (§ 7 písm. e))

Navrhuje se legislativně technicky upravit odkazy na příslušná ustanovení upravená touto novelou.

K bodu 9 (§ 7 písm. f))

Navrhuje se vypustit úpravu místní příslušnosti při řešení otázek spadajících do působnosti příslušného správce pojistného, u kterého řeší místní příslušnost daňový řád.

K bodu 10 (§ 10a)

Navrhuje se vložit do zákona úpravu základní povinnosti správce pojistného poskytnout orgánům sociálního zabezpečení údaje nezbytné pro jejich činnost vyplývající ze zákona, a to prostřednictvím elektronického přenosu dat.

K bodu 11 (§ 12 písm. d))

Navrhuje se vypustit u orgánů sociálního zabezpečení oprávnění řešit otázky spadající do působnosti příslušného správce pojistného.

K bodu 12 (§ 13 odst. 2)

Kontrolovat účetní a další podklady, které jsou rozhodné pro určení výše pojistného na sociální zabezpečení, bude příslušný správce pojistného; navrhuje se však toto oprávnění ponechat i u orgánů sociálního zabezpečení, aby mohly provádět kontrolu v souvislosti s poskytováním dávek, zejména pokud jde o správnost určení podkladů pro určení výše dávek.

K bodu 13 (§ 14 odst. 3 písm. a) až c))

Údaje související se stanovením a výběrem pojistného na sociální zabezpečení bude poskytovat příslušný správce pojistného, proto se navrhuje tuto povinnost pro orgány sociálního zabezpečení zrušit.

K bodu 14 (§ 14 odst. 3 písm. d) bod 1)

Údaje související se stanovením a výběrem pojistného na sociální zabezpečení bude poskytovat příslušný správce pojistného, proto se navrhuje tuto povinnost pro orgány sociálního zabezpečení zrušit.

K bodu 15 (§ 14 odst. 3 písm. m))

Rovněž Národnímu bezpečnostnímu úřadu, zpravodajské službě nebo Ministerstvu vnitra, pro potřeby provádění bezpečnostního řízení podle zvláštního zákona bude informace získané při výběru pojistného na sociální zabezpečení poskytovat příslušný správce pojistného, proto se navrhuje tuto povinnost pro orgány sociálního zabezpečení zrušit.

K bodu 16 (§ 14 odst. 3 písm. n))

Příslušný správce pojistného bude spolupracovat rovněž s živnostenskými úřady při předávání potřebných informací o samostatné výdělečné činnosti jednotlivých osob, proto se navrhuje tuto povinnost pro orgány sociálního zabezpečení zrušit.

K bodu 17 (§ 14 odst. 6)

Navrhovanou právní úpravou se stává nadbytečným ustanovení, že povinnost zachovávat mlčenlivost se nevztahuje na údaje týkající se výše dluhu na pojistném na sociální zabezpečení, jde-li o plátce pojistného, u něhož byl nařízen soudní nebo správní výkon rozhodnutí ve věcech pojistného, proto se navrhuje zrušit. Příslušný správce pojistného bude v těchto otázkách vázán pravidly stanovenými daňovým řádem.

K bodu 18 (§ 16c odst. 2 písm. r))

Jedná se o legislativní zpřesnění navazující na formulační změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 19 (§ 37 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativní zpřesnění navazující na formulační změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení, neboť pojistné na důchodové pojištění bude platit nově pouze pojištěnec.

K bodu 20 (§ 37 odst. 4)

Povinnost okresní správy sociálního zabezpečení vydat na žádost osoby samostatně výdělečně činné a osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění potvrzení o době trvání účasti na důchodovém pojištění a o vyměřovacím základu se navrhuje upravit formulačně tak, aby odpovídala těm otázkám, které spadají do její působnosti a nezasahovala do pravomoci příslušného správce pojistného. Do právní úpravy je třeba promítnout, že pojistné se bude platit jen na důchodové pojištění z vyměřovacího základu pojištěnce.

K bodu 21 (§ 37 odst. 4)

Navrhovaná úprava navazuje na předchozí bod a omezuje povinnost okresní správy sociálního zabezpečení vydat na žádost osoby samostatně výdělečně činné potvrzení o pojistném pouze na pojistné za období před rokem 2013, tj. před účinností tohoto zákona.

K bodu 22 (§ 38 odst. 4 písm. f))

Jedná se o legislativní zpřesnění navazující na formulační změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 23 (§ 39a odst. 3)

Navrhuje se, aby údaje o zaplaceném pojistném poskytoval příslušný správce pojistného, proto se navrhuje zrušit tuto povinnost u orgánů sociálního zabezpečení, neboť okresní správa sociálního zabezpečení již nebude mít příslušné údaje k dispozici.

K bodu 24 (§ 39a odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu vyplývající z předchozího bodu. Legislativně technickou změnu v zákoně o pojistném je třeba promítnout i do zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

K bodu 25 (§ 40a odst. 1)

Jedná se o legislativní zpřesnění navazující na změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení související se zrušením placení pojistného za zaměstnavatele.

K bodu 26 (§ 40a odst. 2)

Jedná se o legislativní zpřesnění navazující na formulační změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 27 (§ 48 odst. 1)

Osoby samostatně výdělečně činné musí v sociálním zabezpečení plnit řadu povinností, které dosud plnili vždy ve vztahu k příslušné okresní správě sociálního zabezpečení. Z důvodů snížení administrativní zátěže těchto osob se navrhuje, aby příslušnou oznamovací povinnost (viz dále) plnily prostřednictvím příslušného správce pojistného. Proto se navrhuje zrušit, že tuto povinnost vykonávají vůči okresní správě sociálního zabezpečení.

K bodu 28 (§ 48 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu navrhovanou v předchozím bodu. Především z důvodů snížení administrativní zátěže osob samostatně výdělečně činných se navrhuje, aby oznamovací povinnosti plnily prostřednictvím příslušného správce pojistného. Proto se navrhuje zrušit, že tyto povinnosti vykonávají vůči okresní správě sociálního zabezpečení, s výjimkou skutečností dokládajících výkon vedlejší samostatné výdělečné činnosti.

K bodu 29 (§ 48a odst. 1)

Navrhovaná úprava z důvodů snížení administrativní zátěže osob samostatně výdělečně činných předpokládá, že údaje, které dosud tyto osoby vykazovaly na přehledu o pojistném okresní správě sociálního zabezpečení, budou poskytovat prostřednictvím příslušného správce pojistného formou daňového přiznání.

K bodu 30 (§ 48a odst. 2)

Navrhovaná úprava z důvodů snížení administrativní zátěže osob samostatně výdělečně činných předpokládá, že změny v údajích, které dosud tyto osoby vykazovaly na „opravném přehledu“ o pojistném okresní správě sociálního zabezpečení, budou poskytovat prostřednictvím příslušného správce pojistného formou opravného daňového přiznání.

K bodu 31 (§ 48b odst. 1)

Údaje, které o osobách samostatně výdělečně činných dosud okresní správa sociálního zabezpečení získávala formou přehledu a které se navrhuje předávat prostřednictvím příslušného správce pojistného formou daňového přiznání, musí mít okresní správa sociálního zabezpečení pro zajištění plnění zákonem stanovených úkolů k dispozici, proto se navrhuje stanovit správci pojistného jí potřebné údaje v zákonem stanovené lhůtě poskytnout.

K bodu 32 (§ 48b odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona tak, aby odkazy odpovídaly navrhovaným změnám v textu zákona.

K bodu 33 (§ 48d odst. 1)

Navrhovanou právní úpravou se stává nadbytečnou úprava, podle které osoba samostatně výdělečně činná mohla ohlašovací povinnost splnit též na předepsaných tiskopisech vydaných Ministerstvem průmyslu a obchodu u živnostenského úřadu a u příslušné okresní správy sociálního zabezpečení se v tomto případě považovala za splněnou. Proto se navrhuje tato možnost zrušit.

K bodu 34 (§ 54 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona tak, aby odkazy odpovídaly navrhovaným změnám v textu zákona. Okresní správě sociálního zabezpečení se tím navrhuje

zrušit oprávnění uložit osobě samostatně výdělečně činné pokutu za nesplnění povinnosti, která byla ze zákona vypuštěna.

K bodu 35 (§ 54 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona tak, aby odkazy odpovídaly navrhovaným změnám v textu zákona. Okresní správě sociálního zabezpečení se tím navrhuje zrušit oprávnění uložit zaměstnavateli pokutu za nesplnění povinnosti, která byla ze zákona vypuštěna.

K bodu 36 (§ 54a)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona. Okresní správě sociálního zabezpečení se tím navrhuje zrušit oprávnění ukládat pokuty za nesplnění povinností souvisejících s výběrem pojistného na sociální zabezpečení, neboť tato pravomoc se navrhuje převést na příslušného správce pojistného.

K bodu 37 (nadpis části šesté)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona tak, aby název části šesté odpovídal navrhovaným změnám v textu zákona.

K bodu 38 (hlava IV části šesté)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona. Z textu zákona se navrhuje vypustit celou hlavu čtvrtou „Řízení ve věcech pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti“ (ustanovení § 104a až § 104i), vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti se navrhuje řešit s použitím daňového řádu.

K bodu 39 (§ 122a odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona. Okresní správě sociálního zabezpečení se tím navrhuje zrušit oprávnění ukládat pokuty za nesplnění povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech souvisejících se řízením ve věcech pojistného na sociální zabezpečení, neboť tato pravomoc se navrhuje převést na příslušného správce pojistného.

K bodu 40 (§ 123a)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona. Úprava se stává nadbytečnou, protože je pro účely výběru pojistného na sociální zabezpečení upravena v daňovém řádu, kterým se bude řídit příslušný správce pojistného.

K bodu 41 (§ 123b odst. 4)

Navrhuje se, aby okresní správa sociálního zabezpečení měla možnost odepsat dlužné pojistné a penále, je-li tento dluh zcela nedobytný a jedná-li se o pojistné dlužné za období před rokem 2013, tj. před účinností tohoto zákona.

K bodu 42 (§ 123e odst. 1 a 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu zákona. Úprava v oblasti pojistného na sociální zabezpečení se stává nadbytečnou, protože pro tyto účely je upravena v daňovém řádu, kterým se bude řídit příslušný správce pojistného.

K čl. XVII

Navrhuje se zrušit prováděcí právní předpisy, které v oblasti pojistného na sociální zabezpečení správám sociálního zabezpečení umožňovaly promíjení penále, a to pro jejich nadbytečnost.

Změna zákona o důchodovém pojištění

K čl. XVIII

K bodu 1 (§ 11 odst. 2)

Legislativně technickou změnu v zákoně o pojistném je třeba promítnout i do zákona o důchodovém pojištění.

K bodu 2 (§ 16 odst. 3)

Legislativně technickou změnu v zákoně o pojistném je třeba promítnout i do zákona o důchodovém pojištění.

K bodu 3 (§ 16 odst. 3)

Změna způsobu zápočtu vyměřovacích základů OSVČ pro důchodové účely je přímým důsledkem snížení sazby pojistného těchto osob na důchodové pojištění ze současných 28 % na 6,5 % vyměřovacího základu, k čemuž došlo v souvislosti s návrhy zákonů, jejichž je gestorem MF a které se týkají výběru pojistného jedním inkasním místem. Ve svém důsledku bude tato změna znamenat výpadek větší části pojistného placeného těmito osobami. Za situace, kdy se vyměřovací základ pro placení pojistného těchto osob zdvojnásobí, zatímco platby pojistného se sníží, nelze použít vyměřovací základ, ze kterého bude zapláceno pojistné, pro výpočet důchodu těchto osob tak jako dosud, neboť by došlo k neodůvodněnému nadhodnocení oproti zápočtu vyměřovacích základů zaměstnanců, kteří budou sice rovněž platit pojistné na důchodové pojištění ve výši 6,5 %, avšak dosavadní pojistné placené zaměstnavatelem ve výši 21,5 % bude zaměstnavatel platit nadále formou daně z úhrnu mezd. Proto je třeba vyměřovací základ OSVČ pro důchodové účely převést na částku, která je v převráceném poměru ve vztahu k součtu pojistného zaměstnance na důchodové pojištění a podílu zaměstnavatele na dani z úhrnu mezd určeného na důchodové pojištění (tedy pojmu užitém v návrhu novely zákona č. 586/1992 Sb.) vůči nově navrhovanému pojistnému na důchodové pojištění OSVČ, stručně uvedeno: $6.5 : 28$ (tj. 0,23214).

Důsledky této úpravy jsou uvedeny v následující tabulce:

	OSVČ do r. 2012	OSVČ od r. 2013	Zaměstnanci od r. 2013
daňový základ	200 000	100 000	100 000
vyměřovací základ pro pojistné na sociální zabezpečení	100 000	100 000	100 000
pojistné na sociální zabezpečení a daň z úhrnu mezd	28 000	6 500	28 000
vyměřovací základ pro důchodové účely	100 000	23 214	100 000

Změna zákona o nemocenském pojištění

K čl. XIX

K bodu 1 (§ 3 písm. e))

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

K bodu 2 (§ 18 odst. 2 věta první a třetí)

Upřesňuje se, že vyměřovacím základem zaměstnance pro výpočet denního vyměřovacího základu je úhrn měsíčních základů pro zálohy na pojistné. Navazuje se na novou úpravu v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 3 (§ 18 odst. 2 věta druhá)

Upřesňuje se, že vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro výpočet denního vyměřovacího základu je úhrn měsíčních základů pro pojistné na nemocenské pojištění. Navazuje se na novou úpravu v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 4 (§ 18 odst. 2 věta třetí)

Sjednocují se pojmy v zákoně o nemocenském pojištění s pojmy v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 5 (§ 19 odst. 8 a § 95 odst. 1 písm. h))

Sjednocují se pojmy v zákoně o nemocenském pojištění s pojmy v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení.

K bodu 6 (§ 90 písm. b))

Ruší se oprávnění pro orgány nemocenského pojištění kontrolovat určení výše pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

K bodu 7 (§ 115a)

Zrušuje se ustanovení upravující předávání údajů potřebných k provádění nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných mezi orgány nemocenského pojištění a živnostenskými úřady. Potřebné údaje bude mít ve své evidenci příslušný správce pojistného, ten bude komunikovat s živnostenskými úřady a orgány sociálního zabezpečení.

K bodu 8 (§ 117 odst. 7)

Stanoví se povinnost správci pojistného předávat údaje potřebné pro provádění nemocenského pojištění orgánům nemocenského pojištění. Správce pojistného bude získávat od zaměstnavatelů i takové údaje, které nesouvisejí s výběrem pojistného, ale jsou potřebné pouze pro provádění nemocenského pojištění.

K bodu 9 (§ 123 odst. 3 písm. e) a f))

Z registru zaměstnavatelů, který spravuje Česká správa sociálního zabezpečení, se vypouští ta část, která se vztahuje k výběru pojistného, neboť povinnost vedení takových údajů přechází na správce pojistného.

Změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

K čl. XX

K bodu 1 (§ 39)

Na úrazové pojištění budou zaměstnavatelé platit pojistné ve formě pojistného nebo daně z úhrnu mezd. Placení pojistného nebude proto upravovat zákon o úrazovém pojištění.

K bodu 2 (§ 40 až 45)

Zrušují se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

K bodu 3 (§ 48 odst. 1 písm. a) bod 5)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 4 (§ 48 odst. 1 písm. b))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 5 (§ 48 odst. 1 písm. d))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 6 (§ 50 odst. 1 písm. a))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 7 (§ 52)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 8 (hlava III části sedmé)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu část zákona, která souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 9 (§ 73 odst. 2 až 4)

Zrušují se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 10 (§ 74 odst. 1 písm. c))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 11 (§ 75 odst. 1 a 3)

Z důvodu zrušení číslování odstavců v § 73 se ruší odkaz na odst. 1.

K bodu 12 (§ 77)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 13 (§ 84 odst. 1 písm. a) a b))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení, které souvisí s odvodem pojistného na úrazové pojištění.

K bodu 14 (§ 84 odst. 1 písm. d) bod 1)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

K bodu 15 (§ 84 odst. 1 písm. h) a i))

Zrušují se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

K bodu 16 (§ 84 odst. 2)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

K bodu 17 (§ 84 odst. 6 písm. a))

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

K bodu 18 (příloha č. 2)

Zrušuje se z důvodu uvedeného v odůvodnění k bodu 1 ustanovení upravující placení pojistného.

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

K čl. XXI

K bodu 1 (nadpis zákona)

Navrhuje se změna názvu zákona, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 2 (§ 1)

S ohledem na skutečnost, že správa pojistného bude upravena jiným zákonem a dojde tak ke značné obsahové změně stávajícího zákona, upravuje se základní ustanovení tak, aby odpovídalo nově upravenému obsahu zákona.

K bodu 3 (poznámka pod čarou č. 1)

Navrhuje se zrušení poznámky pod čarou, která odkazuje na již neexistující zákon č. 550/1991 Sb., který byl zrušen zákonem č. 48/1997 Sb., který se uvádí přímo v textu § 1.

K bodu 4 (§ 2)

Navrhuje se nové znění ustanovení § 2 tak, aby bylo zřejmé, kdo jsou poplatníci pojistného. Vzhledem tomu, že přesné vymezení poplatníků pojistného je uvedeno v zákoně č. 48/1997 Sb. a není možné je s ohledem na další obsah zákona č. 48/1997 Sb. z tohoto zákona vypustit, odkazuje se na tento zákon.

K bodu 5 (§ 2a až 2i)

Navrhují se nové § 2a až 2i, ve kterých je stanoveno, kdy je plátcе pojistného povinen platit pojistné, kdy má oznamovací povinnost, který den je považován za den nástupu do zaměstnání a který je považován za den ukončení zaměstnání, kdy je pojištěnec, který je osobou samostatně výdělečně činnou nebo osobou bez započitatelného příjmu, povinen oznámit správci pojistného den, kdy se stal touto osobou, jaká je oznamovací povinnost zdravotních pojišťoven a dalších osob, jaké jsou povinnosti správce pojistného a jaká je sazba pojistného u jednotlivých poplatníků pojistného (u zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné se stanovuje oproti současné právní úpravě na 6,5 % ze základu pojistného). Jde fakticky o přesunutí ustanovení upravujících tuto problematiku ze zákona č. 48/1997 Sb., do zákona č. 592/1992 Sb., neboť tato ustanovení se týkají pouze problematiky související s pojistným na veřejné zdravotní pojištění.

K bodu 6 (nadpis § 3)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1 až 4)

Navrhuje se, aby z příjmů, které se nezahrnují do základu pojistného, byly vyřazeny následující příjmy: odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů, a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů, odměny vyplácené podle zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích, pokud vytvoření a uplatnění vynálezu nebo zlepšovacího návrhu nemělo souvislost s výkonem zaměstnání, a jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí

jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události.

Dále se navrhuje nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“ a upřesnění v oblasti náhrady škody (podle právních předpisů upravujících služební poměry), která se nezahrnuje do základu pojistného.

K bodu 8 (§ 3 odst. 5)

Navrhuje se zrušení odstavce, který se týká pracovního volna bez náhrady příjmu a neomluvené nepřítomnosti v práci. Napříště tedy nebude placeno pojistné v těchto obdobích. Pokud z důvodů neomluvené nepřítomnosti v práci nebo pracovního volna bez náhrady příjmu nebude zaměstnancem odvedeno pojistné alespoň z minimálního základu pojistného, bude zbývající částka odvedena jako doplatek zaměstnance. Pokud bude základ pojistného zaměstnance nepřítomného v zaměstnání z uvedených důvodů roven, nebo vyšší, než minimální základ pojistného, nebudou již tito zaměstnanci za tyto „volné dny“ již nic doplácet.

K bodu 9 (§ 3 odst. 5)

Navrhuje se nový text odstavce, kdy jsou použity nové pojmy nahrazující staré, dosud používané (např. základ pojistného, minimální základ pojistného, minimální měsíční základ pojistného a minimální mzda).

K bodu 10 (§ 3 odst. 6)

Navrhuje se vypuštění výjimky, která se týká úlev zaměstnanců zaměstnavatele zaměstnávajícího více než 50 % osob se zdravotním postižením.

K bodu 11 (§ 3 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 12 (§ 3 odst. 6 písm. d))

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 13 (§ 3 odst. 6 písm. e))

Navrhuje se termín „státní pojištěnec“ místo „osoby, za kterou je plátcem pojistného stát“.

K bodu 14 (§ 3 odst. 6 závěrečná část ustanovení)

Navrhuje změna terminologie s ohledem na jednotnou úpravu daní a pojistného.

K bodu 15 (§ 3 odst. 7)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 16 (§ 3 odst. 7 písm. a))

Navrhuje změna terminologie s ohledem na jednotnou úpravu daní a pojistného.

K bodu 17 (§ 3 odst. 7 písm. c))

Navrhuje změna terminologie s ohledem na jednotnou úpravu daní a pojistného.

K bodu 18 (§ 3 odst. 8)

Upravuje se postup v případech, kdy bude v kalendářním měsíci měsíční základ pojistného zaměstnance nižší než minimální měsíční základ. Nově se navrhuje povinnost provést doplatek zaměstnanci přímo, nikoliv jako dosud, prostřednictvím zaměstnavatele. Jde o odstranění stávající administrativní zátěže zaměstnavatelů.

K bodu 19 (§ 3 odst. 9)

Navrhuje se nahradit pojem „vyměřovací základ“ pojmem „základ pojistného“ a změnit odkazy na odstavce, neboť došlo ke změně počtu a tím i jejich číslování.

K bodu 20 (§ 3 odst. 10)

Navrhuje se vypuštění slov „na všeobecné zdravotní pojištění“ a mění se pojem „vyměřovací základ“ na pojem „měsíční základ pojistného“.

K bodu 21 (§ 3 odst. 11)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 22 (§ 3 odst. 12)

Navrhuje se zpřesnění, jak se přepočte příjem zaměstnance, který je vyplácen v cizí měně odkazem na právní předpis pro daňové účely.

K bodu 23 (§ 3 odst. 13)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 24 (§ 3 odst. 14)

Ustanovení upravuje postup při dosažení maximálního základu pojistného zaměstnance. S ohledem na řadu změn v pojmech, navrhuje se celé nové znění ustanovení. Obsahově oproti dosavadní úpravě nedochází k žádné změně.

K bodu 25 (§ 3 odst. 15 a 16)

Navrhuje se zrušit povinnost zaměstnavatele písemně potvrdit zaměstnanci na jeho žádost úhrn základů pojistného, z nichž bylo odvedeno pojistné, neboť tyto informace bude mít k dispozici správce daně a není tak zapotřebí zatěžovat zaměstnavatele vydáváním potvrzení.

K bodu 26 (§ 3a odst. 1)

Z důvodu co největšího sjednocení základů daně a základů pojistného, navrhuje se za základ pojistného u osob samostatně výdělečně činných stanovit dílčí základ daně z příjmů fyzických osob z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti. Tento dílčí základ nezahrnuje příjmy z příspěvků do novin a časopisů, které podle § 7 zákona o daních z příjmů podléhají dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně.

K bodu 27 (§ 3a odst. 2)

Jde o změnu terminologie a legislativně technickou úpravu z důvodů přečíslování odstavců.

K bodu 28 (§ 3a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 29 (§ 3a odst. 3 písm. a))

Jde o legislativně technickou úpravu z důvodů přečíslování odstavců.

K bodu 30 (§ 3a odst. 3 písm. b))

Jde o změnu terminologie a upřesnění ustanovení s ohledem na stávající aplikační potíže.

K bodu 31 (§ 3a odst. 3 písm. c))

Jde o změnu terminologie související s nově zavedeným pojmem „státní pojištěnec“.

K bodu 32 (§ 3a odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Jde o změnu terminologie a úpravu ustanovení, která dosud v praxi působí aplikační potíže.

K bodu 33 (§ 3a odst. 4 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 34 (§ 3a odst. 4 písm. a))

Navrhuje změna terminologie s ohledem na jednotnou úpravu daní a pojistného.

K bodu 35 (§ 3a odst. 4 písm. b))

Navrhuje úprava ustanovení s ohledem na změny týkající se vyplácení nemocenského při pracovní neschopnosti tak, že se ponechává se úprava, kdy počet dní není specifikován, což odstraní nutnost novelizace tohoto ustanovení při každé změně časového období, po které se nemocenské podle zvláštního právního předpisu neposkytuje.

K bodu 36 (§ 3a odst. 5)

Jde o změnu terminologie a v návaznosti na zrušení § 14 se výslovně upravuje povinnost správce pojistného vrátit přeplatek na pojistném za podmínek stanovených daňovým řádem.

K bodu 37 (§ 3b)

Navrhuje se v rámci zavádění nových pojmů nahradit původní pojmy „vyměřovací základ, osoba, za niž je plátcem pojistného stát a zdanitelných“ novými pojmy „základ pojistného, státní pojištěnec a současně se nahrazuje stávající pojem, který je zavádějící, tj. „osoba bez zdanitelných příjmů“ novým pojmem „osoba bez započitatelných příjmů“.

K bodu 38 (§ 3c odst. 1)

Provádí se změna terminologie. Jinak smysl odstavce zůstává nezměněn.

K bodu 39 (§ 3c odst. 2)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 40 (§ 4)

Navrhuje se nový text odstavce, který zavádí již zmíněné nové pojmy (pojistné období, základ pojistného). Nově se u zaměstnanec – s ohledem na sjednocení s právní úpravou v daňové oblasti - zavádí kalendářní rok jako pojistné období, z něhož se zjišťuje základ pojistného, s tím, že pojistné bude odváděno zálohově měsíčně.

K bodu 41 (§ 5 odst. 1)

Navrhuje se nový text odstavce, který stanovuje, že plátcem pojistného, které je povinen platit zaměstnanec, je zaměstnavatel.

K bodu 42 (§ 5 odst. 2)

S ohledem na změnu pojistného období z měsíčního na roční, se provádí úprava ustanovení. Současně se navrhuje sjednotit lhůty splatnosti.

K bodu 43 (§ 5 odst. 3)

Navrhuje se stanovit, že pojistné se odvádí správci pojistného oproti současné právní úpravě, kdy se pojistné odvádí příslušné zdravotní pojišťovně.

K bodu 44 (§ 6)

Navrhuje se zrušit část, která není v souladu s novou právní úpravou, kdy pojistné bude vybírat správce pojistného.

K bodu 45 (§ 7 odst. 2)

Vzhledem k tomu, že se pojistné nebude odvádět na účet zdravotní pojišťovny, ale na účet správce pojistného, provádí se potřebná úprava ustanovení. Současně se navrhuje sjednotit lhůty splatnosti pro osobu samostatně výdělečně činnou se lhůtou stanovenou pro zaměstnavatele tak, aby byly všechny lhůty splatnosti jednotné.

K bodu 46 (§ 8 odst. 1)

Jde o změnu terminologie.

K bodu 47 (§ 8 odst. 2)

Navrhuje se nový termín „základ pojistného“, který nahrazuje dosud používaný termín „vyměřovací základ“.

K bodu 48 (§ 8 odst. 4)

Navrhuje se úprava s ohledem na změnu osoby spravující pojistné.

K bodu 49 (nadpis § 10)

Jde o návaznost na změnu pojmu „zdanitelných“ na pojem „započitatelných“.

K bodu 50 (§ 10)

Vzhledem k tomu, že se pojistné nebude odvádět na účet zdravotní pojišťovny, ale na účet správce pojistného, provádí se potřebná úprava ustanovení. Současně se navrhuje sjednotit lhůty splatnosti pro osobu bez započitatelných příjmů se lhůtou stanovenou pro zaměstnavatele a osoby samostatně výdělečně činné tak, aby byly všechny lhůty splatnosti jednotné.

K bodu 51 (§ 11)

Jde o změnu terminologie a úpravu související s odvodem pojistného správcem pojistného namísto zdravotní pojišťovně.

K bodu 52 (nadpis § 12)

Jde o změnu terminologie týkající se osob, za které je pojistné hrazeno ze státního rozpočtu.

K bodu 53 (§ 12 odst. 1)

Jde o změnu terminologie týkající se osob, za které je pojistné hrazeno ze státního rozpočtu.

K bodu 54 (§ 13 až 19)

S ohledem na použití daňového řádu při správě pojistného se navrhuje zrušení stávajících ustanovení, která tuto problematiku upravovala pro účely zdravotního pojištění.

K bodu 55 (§ 20 odst. 1)

S ohledem na použití daňového řádu je třeba stanovit, že finanční prostředky, které na zvláštní účet zasílá podle § 21 správce pojistného, jsou veřejným rozpočtem. Dále jde o terminologickou úpravu pojmů.

K bodu 56 (§ 21)

Navrhuje se v souladu s novým správcem pojistného úprava toku informací a finančních prostředků mezi zdravotními pojišťovnami, správcem pojistného a správcem zvláštního účtu pro přerozdělování pojistného, včetně sankcí za nedodržení těchto povinností.

K bodu 57 (§ 21a odst. 7 až 9)

Navrhuje se zrušení odstavců, které se staly v rámci nové úpravy nadbytečnými.

K bodu 58 (§ 21a odst. 10)

Legislativně technická úprava s ohledem na zrušený odstavec.

K bodu 59 (§ 22 až 28b)

Navrhuje se zrušení ustanovení, která se stala v rámci nové úpravy nadbytečnými.

K čl. XXII

Upravují se přechodná ustanovení.

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

K čl. XXIII

K bodu 1 (§ 1a)

Navrhuje se nové ustanovení, které specifikuje, kdo je pojištěncem, příslušnou zdravotní pojišťovnou, zaměstnavatelem, který stát je jiným státem Evropské unie, co se rozumí zaměstnáním a sídlem zaměstnavatele.

K bodu 2 (nadpis § 2)

S ohledem na přesunutí částí zákona týkajících se pojistného do zákona č. 592/1992 Sb. navrhuje se změna názvu části zákona.

K bodu 3 (§ 2 a 3)

Navrhuje se nové znění ustanovení § 2 a 3, které specifikuje na základě současných právních předpisů, kdo je pojištěncem a kdy mu vzniká účast na zdravotním pojištění. Mezi pojištěnce se navrhuje zahrnout při splnění stanovených podmínek nejen cizince, kteří jsou v České republice zaměstnaní, ale i cizince – osoby samostatně výdělečně činné na území České republiky, a rodinné příslušníky těchto osob.

K bodu 4 (název a označení části druhé)

Navrhuje se zrušení původního označení a názvu části druhé (viz bod 2).

K bodu 5 (§ 4)

Navrhuje se nové znění ustanovení, které upravuje přerušování účasti na zdravotním pojištění. Obsahově jde o upřesnění stávající právní úpravy umožňující odhlásit se ze zdravotního pojištění při pobytu v zahraničí delším 6 měsíců, avšak dochází ke zpřísnění některých podmínek tak, aby toto ustanovení nebylo zneužíváno.

K bodu 6 (§ 4a)

Navrhuje se nové ustanovení, které řeší oblast sporných případů o vzniku, trvání a zániku účasti na zdravotním pojištění včetně určení, kdo v této oblasti rozhoduje (příslušná zdravotní pojišťovna, tj. ta pojišťovna, u níž by měl být pojištěnec pojištěn).

K bodu 7 (nadpis § 5)

Navrhuje se nový název ustanovení s ohledem na obsahové změny zákona.

K bodu 8 (§ 5 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nové znění uvozující části věty, která vysvětluje, kdo je pro účely zdravotního pojištění zaměstnancem, osobou samostatně výdělečně činnou a osobou bez započítatelných příjmů.

K bodu 9 (§ 5 písm. a))

Jde o terminologickou a legislativně technickou úpravu.

K bodu 10 (§ 5 písm. a))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 11 (§ 5 písm. a) bod 3)

Navrhuje se nové znění u osob činných na základě dohody o pracovní činnosti, kdy je účelné, aby i tato osoba platila pojistné na veřejné zdravotní pojištění, pokud dosáhne příjmu ve výši částky, která je podmínkou pro účast na nemocenském pojištění. Dále se zde navrhuje legislativní zkratka „započítatelný příjem“, která dosud byla zavedena v dalším bodě, který se ruší.

K bodu 12 (§ 5 písm. a) bod 4)

Navrhuje se zrušení bodu, který již není aktuální, protože již právní předpisy nepočítají s tzv. nepravidelnou výpomocí neboli sjednanou prací vykonávanou jen občas a nepravidelně.

Zrušená legislativní zkratka „započitatelný příjem“ se zavádí v jiném bodě. Zároveň se navrhuje přečíslování následujících bodů.

K bodu 13 (§ 5 písm. b) a c))

Navrhuje se nová definice osoby samostatně výdělečně činné a osoby bez započitatelných příjmů.

K bodu 14 (§ 6)

Navrhuje se zrušení ustanovení, které je díky změně v poplatnících pojistného nadbytečný.

K bodu 15 (§ 7 odst. 1)

Jde o úpravu ustanovení s ohledem na novou terminologii pro osoby, za které je stát plátcem pojistného.

K bodu 16 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 17 (§ 7 odst. 1 písm. c))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 18 (§ 7 odst. 1 písm. e))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 19 (§ 7 odst. 1 písm. k))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 20 (§ 7 odst. 1 písm. m))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 21 (§ 7 odst. 1 písm. o))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 22 (§ 7 odst. 1 písm. p))

Jde o gramatickou úpravu.

K bodu 23 (§ 7 odst. 2)

Jde o úpravu ustanovení s ohledem na novou terminologii pro osoby, za které je stát plátcem pojistného.

K bodu 24 (§ 8 a 9)

Navrhuje se zrušení ustanovení, která jsou díky změně v osobě správce pojistného nadbytečná.

K bodu 25 (nadpis části třetí)

Navrhuje se zrušení ustanovení, která jsou díky změně v osobě správce pojistného nadbytečná.

K bodu 26 (§ 10 a 10a)

Navrhuje se zrušení ustanovení, která jsou díky změně v osobě správce pojistného nadbytečná.

K bodu 27 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Navrhuje se změna v textu odstavce vzhledem ke změně možnosti měnit zdravotní pojišťovnu jen jednou za kalendářní rok vždy k 1. lednu příslušného roku a nutnosti předložit přihlášku vybrané zdravotní pojišťovně do 30. června roku předchozího.

K bodu 28 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Jde o legislativně technickou úpravu.

K bodu 29 (§ 12 úvodní část ustanovení)

Jde o zpřesnění ustanovení.

K bodu 30 (§ 12 písm. a) až c))

V návaznosti na přesun některých povinností, které se v tomto ustanovení původně týkaly i pojištěnce jako poplatníka pojistného, do zákona č. 592/1992 Sb., navrhuje se úprava ustanovení tak, aby zdravotním pojišťovnám nadále byly sdělovány pouze skutečnosti, které souvisejí s prováděním veřejného zdravotního pojištění a netýkají se pojistného.

K bodu 31 (§ 12 písm. j) bod 3)

Navrhuje se v rámci zavádění nové terminologie nahradit výraz „dlouhodobý pobyt v cizině“ termínem „přerušeni účasti na zdravotním pojištění“.

K bodu 32 (§ 12 písm. l))

Navrhuje se přesnější znění některých povinností, které je pojištěnec nebo jeho zákonný zástupce povinen plnit (oznámit všechny změny, které mají vliv na účast na zdravotním pojištění).

K bodu 33 (§ 12 odst. 2 a 3)

Navrhuje se přidání dvou odstavců, které obsahují povinnost zaměstnavatele písemně potvrdit přijetí sdělení uvedených v předchozím odstavci a zákonného zástupce oznámit narození pojištěnce do 8 dnů od narození příslušné zdravotní pojišťovně.

K bodu 34 (§ 40 odst. 6)

Navrhuje se zrušení možnosti, kdy zdravotní pojišťovny mohly dávat podnět živnostenskému úřadu ke zrušení živnostenského oprávnění podnikateli, který je dlužníkem. Tento návrh souvisí se změnou v osobě správce pojistného.

K bodu 35 (§ 40a a 40b)

Navrhují se dvě nová ustanovení, kterými se stanoví při změně v osobě správce pojistného povinnosti dotčených subjektů při vedení evidence pojištěnců a předávání informací o pojištěncích od Ministerstva vnitra a Policie České republiky. Jde o převedení stávající evidence pojištěnců ze zákona č. 592/1992 Sb. do tohoto zákona.

K bodu 36 (nadpis části osmé)

Navrhuje se změna názvu části zákona související se změnou v osobě správce pojistného, kdy zdravotní pojišťovny budou vymáhat pouze některé pokuty, které nesouvisejí s pojistným.

K bodu 37 (§ 44 odst. 1 až 3)

Navrhuje se zrušení odstavců, které vzhledem ke změně kompetencí při správě pojistného jsou nadbytečné.

K bodu 38 (§ 44 odst. 1)

Navrhuje se vypuštění možnosti uložit zdravotní pojišťovně pojištěnci pokutu v případě nenahlášení některých změn, které pojištěnec již nebude v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného zdravotní pojišťovně oznamovat.

K bodu 39 (§ 45)

Navrhuje se zrušení ustanovení v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného.

K bodu 40 (§ 53 odst. 1)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění záležitostí (přirážek k pojistnému, pravděpodobné výše pojistného, přeplatku na pojistném a snížení záloh), o kterých již zdravotní pojišťovny nebudou rozhodovat.

K bodu 41 (§ 53 odst. 2 až 7)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností, které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 42 (§ 53 odst. 2)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností (oblast výkazů nedoplatků), které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 43 (§ 53 odst. 3)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností (oblast výkazů nedoplatků), které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 44 (§ 53a odst. 1)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při předepsání penále do 20 000 Kč), které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 45 (§ 53a odst. 1)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při předepsání penále do 20 000 Kč), které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 46 (§ 53a odst. 2)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění činností (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při vyměření přírážky k pojistnému nebo předepsání penále nad 20 000 Kč a podmínek, kdy nelze o žádostech rozhodovat), které již zdravotní pojišťovny nebudou provádět.

K bodu 47 (§ 53a odst. 2 věta první)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění záležitostí (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při vyměření přírážky k pojistnému nebo předepsání penále, včetně specifikace procesu podání žádosti), o kterých již zdravotní pojišťovny nebudou rozhodovat.

K bodu 48 (§ 53a odst. 2 věta druhá)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění záležitostí (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při vyměření přírážky k pojistnému nebo předepsání penále, včetně specifikace procesu podání žádosti), o kterých již zdravotní pojišťovny nebudou rozhodovat.

K bodu 49 (§ 53a odst. 3)

Navrhuje se v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného vypuštění záležitostí (oblast odstraňování tvrdostí, které by se vyskytly při vyměření přírážky k pojistnému nebo předepsání penále, včetně specifikace procesu podání žádosti), o kterých již zdravotní pojišťovny nebudou rozhodovat.

Změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky

K čl. XXIV

K bodu 1 (§ 2 odst. 1 a § 24b odst. 1)

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu

„všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 2 (§ 4 písm. a))

V souvislosti se změnami zákona č. 592/1992 Sb., na jehož pojistné již nebude příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale příjmem správce pojistného, je třeba tuto změnu vyjádřit v ustanovení, které upravuje příjmy zdravotních pojišťoven. Pojistné vybrané správcem pojistného včetně pojistného hrazeného za státní pojištěnce, bude správce pojistného zasílat na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění k přerozdělení pojistného podle příslušných ustanovení zákona o pojistném. Správce zvláštního účtu přerozdělení pak poukáže vypočtenou částku připadající na zdravotní pojišťovnu Všeobecné zdravotní pojišťovně.

K bodu 3 (§ 4 písm. c))

V návaznosti na skutečnost, že pojistné a další příjmy ze sankcí již nadále nebudou příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny, je třeba upravit i zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu.

K bodu 4 (§ 5 písm. a))

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 5 (§ 6 odst. 7)

V návaznosti na změnu ve správě pojistného, kdy příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny již nebudou přírůstky k pojistnému a penále, je nutno nově upravit i způsob naplňování fondu prevence.

K bodu 6 (§ 7 odst. 1 písm. a))

Jde o úpravu ustanovení v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného, neboť pojistné již nebude příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny, a tedy ani zdrojem základního fondu. Zdrojem základního fondu napříště budou finanční prostředky přidělené Všeobecné zdravotní pojišťovně správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, vypočtené na základě přerozdělení provedeného podle zákona č. 592/1992 Sb. Obdobně to platí i pro přídělky do rezervního fondu.

K bodu 7 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Jde o úpravu ustanovení v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného, neboť pojistné již nebude příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny, a tedy ani zdrojem základního fondu. Zdrojem základního fondu napříště budou finanční prostředky přidělené Všeobecné zdravotní pojišťovně správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, vypočtené na základě přerozdělení provedeného podle zákona č. 592/1992 Sb. Obdobně to platí i pro přídělky do rezervního fondu.

K bodu 8 (§ 7 odst. 3)

V návaznosti na skutečnost, že příjmy ze sankcí již nadále nebudou příjmem Všeobecné zdravotní pojišťovny, je třeba upravit i zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu.

K bodu 9 (§ 7 odst. 6)

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu

„všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 10 (§ 7a odst. 1)

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 11 (§ 24c)

Navrhuje se vypuštění povinnosti zdravotní pojišťovny vydávat potvrzení o tom, že plátce pojistného nemá splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Tuto agendu převezme správce pojistného.

Změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

K čl. XXV

K bodu 1 (§ 2 odst. 1 až 3, § 4 odst. 1 a § 23a odst. 1)

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1, § 4a odst. 1 a 3, § 5 odst. 2, § 6 odst. 4 písm. a) a odst. 8 písm. a), § 8 odst. 1, § 13 písm. a), § 18 odst. 1, § 19 odst. 3 a § 23 odst. 3)

Navrhuje se, v návaznosti na část první tohoto zákona, změna pojmu „všeobecné“, neboť již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“. Tímto se odstraňuje nepřesnost v dvojím názvu systému zdravotního pojištění.

K bodu 3 (§ 8a)

Navrhuje se vypuštění povinnosti zdravotní pojišťovny vydávat potvrzení o tom, že plátce pojistného nemá splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Tuto agendu převezme správce pojistného.

K bodu 4 (§ 12 odst. 1)

V souvislosti se změnami zákona č. 592/1992 Sb., na základě nichž pojistné již nebude příjmem zdravotní pojišťovny, ale příjmem správce pojistného, je třeba tuto změnu vyjádřit v ustanovení, které upravuje příjmy zdravotních pojišťoven. Pojistné vybrané správcem pojistného včetně pojistného hrazeného za státní pojištěnce, bude správce pojistného zasílat na zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění k přerozdělení pojistného podle příslušných ustanovení zákona o pojistném. Správce zvláštního účtu přerozdělení pak poukáže vypočtenou částku připadající na zdravotní pojišťovnu takové pojišťovně.

K bodu 5 (§ 12 odst. 2 písm. c))

Jde o upřesnění textu a odstranění odkazu na již zrušený právní předpis.

K bodu 6 (poznámka pod čarou č. 6)

Jde o upřesnění textu a odstranění odkazu na již zrušený právní předpis.

K bodu 7 (§ 16 odst. 6)

V návaznosti na skutečnost, že pojistné a další příjmy ze sankcí již nadále nebudou příjmem zdravotní pojišťovny, je třeba upravit i zmocnění pro vydání prováděcího právního předpisu.

K bodu 8 (§ 17 odst. 1)

Jde o úpravu ustanovení v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného, neboť pojistné již nebude příjmem zdravotní pojišťovny, a tedy ani zdrojem základního fondu. Zdrojem základního fondu napříště budou finanční prostředky přidělené zdravotní pojišťovně správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, vypočtené na základě přerozdělení provedeného podle zákona č. 592/1992 Sb. Obdobně to platí i pro přiděly do rezervního fondu.

K bodu 9 (§ 18 odst. 1)

Jde o úpravu ustanovení v souvislosti se změnou v osobě správce pojistného, neboť pojistné již nebude příjmem zdravotní pojišťovny, a tedy ani zdrojem základního fondu. Zdrojem základního fondu napříště budou finanční prostředky přidělené zdravotní pojišťovně správcem zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění, vypočtené na základě přerozdělení provedeného podle zákona č. 592/1992 Sb. Obdobně to platí i pro přiděly do rezervního fondu.

K bodu 10 (§ 19 odst. 1)

V návaznosti na změnu ve správě pojistného, kdy příjmem zdravotních pojišťoven již nebudou přírázky k pojistnému, penále a pokuty, je nutno nově upravit i způsob naplňování fondu prevence.

K bodu 11 (§ 23 odst. 1)

Jde o legislativně technickou změnu, změnu terminologie, a dále o úpravu ustanovení v souvislosti se změnou, týkající se možnosti měnit zdravotní pojišťovnu, navrženou v části druhé tohoto zákona.

K bodu 12 (§ 25)

Navrhuje se vypuštění ustanovení, které s ohledem na již předcházející změny zákona, kterými došlo k úpravě organizace a orgánů zdravotních pojišťoven, se stalo neaplikovatelným.

Změna občanského soudního řádu

K čl. XXVI

K bodu 1 (§ 175v odst. 2 písm. e))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 277 odst. 1 a § 338p odst. 1 písm. c))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 279 odst. 2 písm. f))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 4 (§ 336c odst. 1 písm. c))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 5 (§ 337c odst. 1 písm. e))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 6 (§ 338ze odst. 1 písm. g))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K čl. XXVIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby soudy měly rovněž povinnost orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám doručovat dražební vyhlášku po tuto přechodnou dobu.

Změna zákona o České obchodní inspekci

K čl. XXVIII

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. XXIX

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona prokazovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Prokázání bezdlužnosti u

pojistného na sociální zabezpečení za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o sociálním zabezpečení

K čl. XXX

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. XXXI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o sdružování občanů

K čl. XXXII

Navrhuje se postavit na jisto, že svaz zaměstnavatelů není občanským sdružením, stejně jako je tomu u odborové organizace. Současné znění zákona je v této souvislosti matoucí. Tato změna je nezbytná s ohledem na úpravu zákona o daních z příjmů, kde nejasnost v této věci způsobuje v současné době značné komplikace.

Změna zákona o soudních poplatcích

K čl. XXXIII

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o účetnictví

K čl. XXXIV

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu, přičemž tento pojem zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K čl. XXXV

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a příslušné zdravotní pojišťovny pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby po toto přechodné období příloha účetní závěrky obsahovala i informace o nedoplatecích na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Obsah přílohy účetní závěrky ohledně pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o bankách

K čl. XXXVI

K bodu 1 (§ 38 odst. 3 písm. f))

Jedná se o úpravu v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa, kdy nově nebudou orgány sociálního zabezpečení příslušné ve věci správy pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Vyžádání ve věci tohoto pojistného bude nově spadat pod § 38 odst. 3 písm. c).

K bodu 2 (§ 38 odst. 3 písm. g))

Jedná se o úpravu v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa, kdy nově nebudou zdravotní pojišťovny příslušné ve věci správy pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Vyžádání ve věci tohoto pojistného bude nově spadat pod § 38 odst. 3 písm. c).

K bodu 3 (§ 38 odst. 5)

Tato úprava navazuje na úpravu v § 38 odst. 3.

K čl. XXXVII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a příslušné zdravotní pojišťovny pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby po toto přechodné období byly banky povinny podávat zprávu o záležitostech, týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství i orgánům sociálního zabezpečení.

Změna zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech

K čl. XXXVIII

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna celního zákona

K čl. XXXIX

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky nebo orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu a zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky.

K čl. XL

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona prokazovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Prokázání bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o zpravodajských službách České republiky

K čl. XLI

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o drahách

K čl. XLII

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkáni úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. XLIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

K čl. XLIV

K bodu 1 (§ 25b odst. 3 písm. c))

Ustanovení se upravuje tak, aby bylo shodné jako v § 38 odst. 3 písm. c) zákona o bankách.

K bodu 2 (§ 25b odst. 3 písm. e))

Jedná se o úpravu v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa, kdy nově nebudou orgány sociálního zabezpečení příslušné ve věci správy pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Vyžádání ve věci tohoto pojistného bude nově spadat pod § 38 odst. 3 písm. c).

K čl. XLV

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a příslušné zdravotní pojišťovny pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby po toto přechodné období byly družstevní záložny povinny podávat zprávu o údajích, které je družstevní záložna povinna zachovávat v tajnosti a chránit před zneužitím, i orgánům sociálního zabezpečení.

Změna zákona o státní statistické službě

K čl. XLVI

V důsledku změny výběřčího místa, kdy pojistné na sociální zabezpečení jako součást daně z úhrnu mezd a pojistné na důchodové pojištění placené zaměstnanci budou místo orgánů sociálního zabezpečení vybírat správci daní, se mění též rozsah údajů sdělovaných Českému

statistickému úřadu orgány sociálního zabezpečení, neboť tyto orgány uvedené údaje již nebudou mít primárně k dispozici.

Změna zákona o státní sociální podpoře

K čl. XLVII

K bodu 1 (§ 5 odst. 1 písm. b) bod 3)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1 písm. b) bod 3)

V návaznosti na zrušení řady daňových výhod spočívajících ve formě osvobození od daně z příjmů podle § 4 odst. 1 a § 6 odst. 9 zákona č. 586/1992 Sb. je třeba vypustit ustanovení, která navazovala na dosavadní osvobození od daně. Definitivní výčet zrušovaných ustanovení bude možné provést až podle konečného návrhu změn v cit. ustanoveních zákona č. 586/1992 Sb.

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. b) bod 4)

V návaznosti na zrušení řady daňových výhod spočívajících ve formě osvobození od daně z příjmů podle § 4 odst. 1 a § 6 odst. 9 zákona č. 586/1992 Sb. je třeba vypustit ustanovení, která navazovala na dosavadní osvobození od daně. Definitivní výčet zrušovaných ustanovení bude možné provést až podle konečného návrhu změn v cit. ustanoveních zákona č. 586/1992 Sb.

K bodu 4 (§ 5 odst. 1 písm. b) body 6 až 10)

V návaznosti na zrušení řady daňových výhod spočívajících ve formě osvobození od daně z příjmů podle § 4 odst. 1 a § 6 odst. 9 zákona č. 586/1992 Sb. je třeba vypustit ustanovení, která navazovala na dosavadní osvobození od daně. Definitivní výčet zrušovaných ustanovení bude možné provést až podle konečného návrhu změn v cit. ustanoveních zákona č. 586/1992 Sb.

K bodu 5 (§ 5 odst. 1 písm. e))

Jedná se o obdobnou změnu jako v ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) bod 3.

K bodu 6 (§ 5 odst. 2 a 8)

Jedná se o obdobnou změnu jako v ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) bod 3.

Změna zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby

K čl. XLVIII

K bodu 1 (§ 11 odst. 1 písm. c))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového

řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu a zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

Jedná se o změnu související se změnou § 11 odst. 1 písm. c). Ustanovení je nadbytečné, neboť pojistné na sociální zabezpečení budou nově spravovat orgány Finanční správy České republiky.

K čl. XLIX

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby po toto přechodné období Pozemkový fond uzavřel kupní smlouvu nebo smlouvu o převodu zemědělských pozemků pouze s osobou, která je bezdlužná i u orgánů sociálního zabezpečení.

Změna zákona o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby

K čl. L

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. LI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona prokazovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Prokázání bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

K čl. LII

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkáni úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. LIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona prokazovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Prokázání bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

K čl. LIV

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o veřejných dražbách

K čl. LV

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o investičních pobídkách

K čl. LVI

K bodu 1 (§ 1 odst. 2 písm. a))

V rámci plnění úkolu významně zjednodušit současně platný zákon o daních z příjmů mj. i zrušením maximálního počtu výjimek ze zdanění se navrhuje zrušit možnost uplatňování slevy na dani v režimu investičních pobídek. Zrušení uplatňování slevy na dani bude dopadat až na případné nové investiční projekty, tj. netýká se těch poplatníků, kteří obdrží rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu podle zákona o investičních pobídkách ve znění platném do nabytí účinnosti tohoto zákona a kteří budou moci uplatňovat slevu na dani z příjmů až do konce nastavených lhůt (v tomto duchu je koncipováno přechodné ustanovení).

K bodu 2 (§ 2 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, a to zejména v souvislosti se zrušením poznámky pod čarou č. 1a.

K bodu 3 (§ 2 odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 4 (§ 4 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 5 (§ 6 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 6 (§ 6a odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 7 (§ 6a odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 8 (§ 6a odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 9 (§ 6a odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 10 (§ 6a odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 11 (§ 7 odst. 3 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 12 (§ 7 odst. 3 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 13 (§ 7 odst. 3 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 14 (§ 7 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K bodu 15 (§ 7 odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením investiční pobídky ve formě uplatnění slevy na dani (zrušovaný § 1 odst. 2 písm. a)).

K čl. LVII

Z důvodu zamezení sporům a arbitrážím České republiky s jednotlivými investory, kteří obdrželi rozhodnutí o příslibu investičních pobídek podle zákona o investičních pobídkách ve znění do nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje přechodná ustanovení, na základě kterých se zamezí nepravé retroaktivitě.

Změna zákona o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů

K čl. LVIII

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení a terminologickou změnu označení vyměřovacího základu pojistného. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

Změna obecního zřízení

K čl. LIX

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o evidenci obyvatel

K čl. LX

Navrhuje se vypustit ustanovení § 22, neboť je již obsolentní, protože podle něj postupovalo Ministerstvo vnitra a okresní úřady do 31. prosince 2001.

Změna rozpočtových pravidel

K čl. LXI

K bodu 1 (§ 6 odst. 1 písm. b))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 25 odst. 1 písm. c))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 46)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 4 (§ 52 odst. 4)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů

K čl. LXII

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. LXIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona prokazovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Prokázání bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna energetického zákona

K čl. LXIV

K bodu 1 (§ 5 odst. 6)

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České

republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K bodu 2 (§ 7 odst. 6)

Z důvodu nové právní úpravy potvrzení o bezdlužnosti v celém právním řádu se navrhuje toto ustanovení vypustit.

K čl. LXV

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o veřejných sbírkách

K čl. LXVI

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K čl. LXVII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

K čl. LXVIII

K bodu 1 (§ 13 odst. 3 písm. b))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, cel, poplatků a dalších povinných peněžitých plnění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky a orgánů Celní správy České republiky.

K bodu 2 (§ 13 odst. 3 písm. c))

Jedná se o změnu související se změnou § 13 odst. 3 písm. b). K důvodům blíže viz důvodová zpráva k tomuto ustanovení.

K bodu 3 (§ 14 odst. 2)

Jedná se o změnu činěnou z důvodů uvedených v důvodové zprávě ke změně § 13 odst. 3 písm. b). K důvodům blíže viz důvodová zpráva k tomuto ustanovení.

K čl. LXIX

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti

tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů

K čl. LXX

V souvislosti s harmonizací vyměřovacích základů daní z příjmů a pojistného se navrhuje změna tohoto ustanovení. Nově postačí, že jednorázová peněžní částka bude osvobozena od daně z příjmů fyzických osob, což vyplývá z ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona o daních z příjmů. Příjmy osvobozené od daně z příjmů fyzických osob totiž nejsou součástí základů pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Změna soudního řádu správního

K čl. LXXI

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti není důvod, aby příslušnost soudů ve věcech pojistného na sociální zabezpečení byla odlišná od příslušnosti soudů ve věcech daní.

Změna zákona o odškodnění osob odvečených do SSSR nebo do táborů, které SSSR zřídil v jiných státech

K čl. LXXII

V souvislosti s harmonizací vyměřovacích základů daní z příjmů a pojistného se navrhuje změna tohoto ustanovení. Nově postačí, že jednorázová peněžní částka bude osvobozena od daně z příjmů fyzických osob, což vyplývá z ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona o daních z příjmů. Příjmy osvobozené od daně z příjmů fyzických osob totiž nejsou součástí základů pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Změna zákona o dobrovolnické službě

K čl. LXXIII

K bodu 1 (§ 5 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu v důsledku nahrazení pojmu vyměřovací základ pojistného pojmem základ pojistného.

K bodu 2 (§ 11 odst. 1 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v důsledku nahrazení pojmu vyměřovací základ pojistného pojmem základ pojistného.

Změna služebního zákona

K čl. LXXIV

Jedná se o legislativně technickou změnu v důsledku nahrazení pojmu vyměřovací základ pojistného pojmem základ pojistného.

Změna zákona o spotřebních daních

K čl. LXXV

K bodu 1 (§ 13 odst. 2 písm. i)

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu. Nedoplatky jsou omezeny pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu).

K bodu 2 (§ 13 odst. 6)

Jedná se o změnu v důsledku změny v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 3 (§ 20 odst. 2 písm. l)

Jedná se o změnu činěnou ze stejných důvodů jako změnu v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 4 (§ 20 odst. 6)

Jedná se o změnu v důsledku změny v § 20 odst. 2 písm. l).

K bodu 5 (§ 22 odst. 2 písm. e))

Jedná se o změnu činěnou ze stejných důvodů jako změnu v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 6 (§ 22 odst. 6)

Jedná se o změnu v důsledku změny v § 22 odst. 2 písm. e).

K bodu 7 (§ 33a odst. 2 písm. d)

Jedná se o změnu činěnou ze stejných důvodů jako změnu v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 8 (§ 33a odst. 3)

Jedná se o změnu v důsledku změny v § 33a odst. 2 písm. d).

K bodu 9 (§ 36 odst. 5 písm. f))

Jedná se o změnu činěnou ze stejných důvodů jako změnu v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 10 (§ 60 odst. 2 písm. f))

Jedná se o změnu činěnou ze stejných důvodů jako změnu v § 13 odst. 2 písm. i).

K bodu 11 (§ 60a odst. 4)

Jedná se o změnu v důsledku změny v § 60a odst. 2 písm. f).

K čl. LXXVI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období

přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

K čl. LXXVII

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o zaměstnanosti

K čl. LXXVIII

K bodu 1 (§ 17a)

Úřad práce potřebuje ke stanovení podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci znát potřebné údaje o základu pojistného. Navrhuje se, aby tyto údaje, které jsou nutné ke stanovení výše těchto dávek poskytovaných podle zákona o zaměstnanosti, si mohl Úřad práce obstarat sám, neboť jinak by tyto údaje museli dokládat uchazeči o zaměstnání. Dosud tyto údaje Úřadu práce sdělovaly orgány sociálního zabezpečení (okresní správy sociálního zabezpečení) zabezpečující výběr pojistného na sociální zabezpečení, což v souvislosti se změnou způsobu výběru pojistného již nadále nebude možné.

K bodu 2 (§ 42 odst. 2)

Jedná se o změnu v souvislosti se změnou terminologie v pojistných zákonech. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 50 odst. 2 a 4, § 51 odst. 1, § 52, § 78 odst. 2, 5 a 6, § 112 a § 113 odst. 5)

Jedná se o změnu v souvislosti se změnou terminologie v pojistných zákonech. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 4 (§ 51 odst. 3)

Jedná se o změnu v souvislosti se změnou terminologie v pojistných zákonech. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 5 (§ 75 odst. 3 a § 76 odst. 3)

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

K bodu 6 (§ 75 odst. 5)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 7 (§ 78 odst. 2, § 78 odst. 4 písm. b), § 78 odst. 5, § 78 odst. 6 písm. a), § 78 odst. 7 písm. c), § 112 odst. 2, § 113 odst. 5 a § 118 odst. 2 písm. b))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 8 (§ 78 odst. 3)

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

K bodu 9 (§ 78 odst. 3 písm. a))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

K čl. LXXIX

K bodu 1

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

K bodu 2

Přechodné ustanovení týkající se příspěvku na vytvoření chráněné pracovní dílny podle § 76 odst. 2 a příspěvku na částečnou úhradu provozních nákladů chráněné pracovní dílny podle § 76 odst. 7 se navrhuje ze stejných důvodů jako přechodné ustanovení v bodě 1.

K bodu 3

Přechodné ustanovení týkající se příspěvku na vytvoření chráněné pracovní dílny podle § 78 odst. 3 se navrhuje ze stejných důvodů jako přechodné ustanovení v bodě 1.

Je zachováno měkčí pojetí bezdlužnosti, a to díky limitu 10 000 Kč. Rovněž je v přechodném režimu zachována možnost prominutí podmínky bezdlužnosti Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Změna školského zákona

K čl. LXXX

K bodu 1 (§ 147 odst. 1 písm. n))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 160 odst. 1 písm. a), c) a d))

Jedná se o změnu v souvislosti s nahrazením pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění hrazených zaměstnavatelem za zaměstnance daní z úhrnu mezd.

K čl. LXXXI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o správních poplatcích

K čl. LXXXII

K bodu 1 (§ 8 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu v souvislosti s upřesněním označení pojistného na veřejné zdravotní pojištění a zahrnutí příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (položka 4 přílohy zákona)

V souvislosti se změnou týkající se daňových informačních schránek v daňovém řádu, je nutné změnit i sazebník správních poplatků. Navrhuje se doplnit povinnost úhrady správního poplatku za opětovné doručení přístupových údajů k daňové informační schránce ve výši 200 Kč. V souladu s § 5 odst. 2 zákona o správních poplatcích a § 69c odst. 1 daňového řádu je úhrada předepsané částky podmínkou pro to, aby mohly být přístupové údaje doručeny.

Změna zákona o elektronických komunikacích

K čl. LXXXIII

K bodu 1 (§ 8 odst. 3 písm. d))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 8 odst. 3 písm. e))

Jedná se o změnu související se změnou § 8 odst. 3 písm. d).

K čl. LXXXIV

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti

K čl. LXXXV

K bodu 1 (§17 odst. 2 písm. a))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 17 odst. 2 písm. b))

Jedná se o změnu v návaznosti na změnu v § 17 odst. 2 písm. a).

K čl. LXXXVI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a příslušné zdravotní pojišťovny pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby po toto přechodné období se podnikatel mohl považovat za ekonomicky nestabilního podle ustanovení § 17 odst. 2 i v případech, kdy neuhradil povinně placená pojistná hrazená orgánům sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Změna zákona o provádění mezinárodních sankcí

K čl. LXXXVII

Jedná se o změny v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení a s upřesněním označení pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

Změna zákona o životním a existenčním minimu

K čl. LXXXVIII

K bodu 1 (§ 7 odst. 1)

Úprava navazuje na změny v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 2 (§ 7 odst. 2 písm. h.))

Úprava navazuje na změny v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 3 (§ 7 odst. 2 písm. h))

Úprava navazuje na změny v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 4 (§ 7 odst. 5)

Úprava navazuje na změny v zákoně o daních z příjmů, kdy uvedený příjem byl osvobozen od daně a nezahrnoval se do započitatelných příjmů; vzhledem k tomu, že tento příjem již nemá být od daně osvobozen, přesouvá se do okruhu příjmů, které se pro účely stanovení započitatelného příjmu nepovažují za příjem, čímž nedochází k věcné změně u tohoto příjmu.

K čl. LXXXIX

Úprava souvisí se zrušením příspěvku na státní politiku zaměstnanosti jako samostatného odvodu.

Změna zákona o veřejných zakázkách

K čl. XC

K bodu 1 (§ 53 odst. 1 písm. f))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 53 odst. 1 písm. g) a h))

Jedná se o změnu v důsledku změny § 53 odst. 1 písm. f).

K bodu 3 (§ 53 odst. 2 písm. b))

Jedná se o změnu v důsledku změny § 53 odst. 1 písm. f).

K bodu 4 (§ 53 odst. 2 písm. c))

Jedná se o změnu v důsledku změny § 53 odst. 1 písm. f).

K bodu 5 (§ 53 odst. 2 písm. c))

Jedná se o změnu v důsledku změny § 53 odst. 1 písm. f).

K čl. XCI

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na

veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání

K čl. XCII

K bodu 1 (§ 10 odst. 1 písm. h))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu.

Ustanovení je navrženo ve dvou variantách. První varianta se omezuje pouze na tzv. nedoplatky vymahatelné, tj. jsou vyňaty tzv. nevymahatelné nedoplatky, u nichž je povoleno posečkání úhrady nebo její rozložení na splátky (viz § 156 a 157 daňového řádu). Druhá varianta zahrnuje veškeré nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 11 odst. 1 písm. e))

Jedná se o totožnou úpravu jako v § 10 odst. 1 písm. h).

K čl. XCIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna insolvenčního zákona

K čl. XCIV

K bodu 1 (§ 168 odst. 2 písm. e))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 170 písm. d))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Dále se jedná o terminologickou úpravu. Příslušenství daně je specifikováno v ustanovení § 2 odst. 5 daňového řádu. Tyto úpravy tak mají pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 266 odst. 1 písm. o))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

Změna zákoníku práce

K čl. XCV

K bodu 1 (§ 147 odst. 1 písm. b))

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 356 odst. 3)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 357 odst. 2 a § 360)

Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o pojistném terminologii v oblasti daňové.

Změna trestního zákoníku

K čl. XCVI

K bodu 1 (§ 240 odst. 1)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na úrazové pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 2 (§ 241 odst. 1)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K bodu 3 (§ 241 odst. 2)

Jedná se o změnu v souvislosti se začleněním úrazového pojištění pod pojem pojistné na sociální zabezpečení. Nově bude úrazové pojištění zahrnuto do daně z úhrnu mezd, a proto bude nutné trestat za neodvedení daně a nikoli za nesplnění povinnosti odvést pojistné na úrazové pojištění.

Změna zákona o auditorech

K čl. XCVII

K bodu 1 (§ 4 odst. 1 písm. i))

Jedná se o změnu v souvislosti s přechodem správy pojistného na sociální zabezpečení z příslušných orgánů sociálního zabezpečení na orgány Finanční správy České republiky a přechodem správy pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze zdravotních pojišťoven na

orgány Finanční správy České republiky. V této souvislosti se nově upravuje prokazování bezdlužnosti tak, aby bylo upraveno jednotně v celém právním řádu.

Pojem evidence daní je nutné vykládat ve smyslu ustanovení § 149 a násl. daňového řádu. Evidence daní u orgánů Finanční správy České republiky tak znamená evidenci jakýchkoli peněžitých plnění spravovaných podle daňového řádu orgány Finanční správy České republiky, tj. zejména daní, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Pojem nedoplatek je vymezen v ustanovení § 153 daňového řádu, přičemž zahrnuje nedoplatky (tj. vymahatelné i nevymahatelné) evidované v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky.

K bodu 2 (§ 4 odst. 1 písm. j))

Jedná se o totožnou úpravu jako v § 4 odst. 1 písmeno i).

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. f))

Jedná se o totožnou úpravu jako v § 4 odst. 1 písmeno i).

K bodu 4 (§ 5 odst. 1 písm. g))

Jedná se o totožnou úpravu jako v § 4 odst. 1 písmeno i).

K čl. XCVIII

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a příslušné zdravotní pojišťovny spravovat pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se navrhuje, aby se po toto přechodné období bezdlužnost u pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a u pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zjišťovala stejně jako do nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjišťování bezdlužnosti u pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se bude již řídit novou právní úpravou.

Změna zákona o pojišťovnictví

K čl. XCIX

Jedná se o úpravu v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa, kdy nově nebudou orgány sociálního zabezpečení příslušné ve věci správy pojistného na sociální zabezpečení. Nově tedy bude stačit výjimka z povinnosti zachovávat mlčenlivost uvedená v § 128 odst. 1 písm. d), která je udělena správci daně pro výkon správy daní, kde nově bude zahrnuto rovněž pojistné na sociální zabezpečení. Tato úprava tak má pouze legislativně technický charakter.

K čl. C

V souvislosti s dvouletým přechodným obdobím, ve kterém budou příslušné orgány sociálního zabezpečení spravovat pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje, aby se po toto přechodné období vztahovala výjimka z povinnosti zachovávat mlčenlivost také na poskytnutí informací na písemné vyžádání orgánů sociálního zabezpečení.

Účinnost

K čl. CI

Účinnost zákona musí být stanovena od začátku kalendářního roku. S ohledem na nutnost legisvakance není možné, aby zákon nabyl účinnosti dříve než 1. ledna 2013.